

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

לימודים

מס' ליד

הכנסת הישראלית
פניות היציאה. קטאון, ואנ"ן
השטחים המזרחיים וא"י הישראלית
8/67 - 7/69

מחלקה

יו"ר לימודים

תיק מס'

594/67

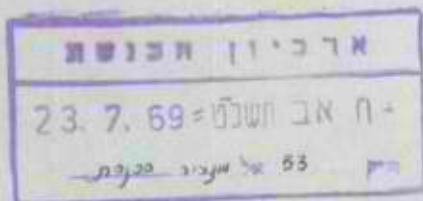
שם תיק: לשכת יושב-ראש הכנסת (הכנסת ה-6) - פניות
ציבור - ביטחון וענייני השטחים המשוחררים וב

מזהה פיוז: כ-594/6

מזהה פריט: 0005rqw

תאריך הדפסה: 05/12/2016

כתובת: 3-311-11-3-3

Handwritten Hebrew text: 'א.ב. תשכ"ט' (Arab Brotherhood, 1969) with a large diagonal slash through it.

ARABS FOR SEMITIC BROTHERHOOD

"JEWS ARE HERE TO STAY, BUT ISRAEL IS NOT"

Greetings,

The aim of our group, "ARABS FOR SEMITIC BROTHERHOOD," which represents a significant segment of the Arab World, is to assess objectively the status and future of Israel in this part of the world. It is our thesis that while JEWS ARE HERE TO STAY, ISRAEL IS NOT. In this communication to you, we shall explain the reasons underlying this thesis of ours. We shall dwell mainly on the military - political aspects of Arab-Israeli relations during the past twenty years and attempt to predict, on the basis of this analysis, the predicament and future of Israel.

In the words of I.F. Stone, who was awarded a medal by the Haganah for his underground trip in 1946 from Poland to Palestine, the future of Israel has been described as follows:

"This is the third Israeli-Arab war in 20 years. In the absence of a general settlement, war will recur at regular intervals. The Arabs will thirst for revenge. The Israelis will be tempted again to wage preventive war. The Israeli borders are so precarious, the communications so easily cut, as to be untenable in static defensive warfare. A surprise attack would cut Israel into half a dozen parts. A long war would be suicidal for a community of little more than two million Jews in a sea of 50 million Arabs. Only total mobilization can defend it, and total mobilization is impossible for any extended term in Israel, since it brings the wheels of the economy to a crawl". (Ramparts, August 1967).

On this same theme concerning the "future of Israel", I.F. Stone concludes:

"Considering their numbers and resources and the general rise of all the colonial people in this period, the Arabs must eventually prevail ... No quickie military victories should blind Israel to the inescapable - in the long run she cannot defeat the Arabs".

Another famous Jew, Isaac Deutscher, whose next-of-kin perished in Auschwitz and whose relatives live in Israel, had ideas similar to those of Stone on the future of Israel. In commenting on the Israeli-Arab war of June 1967, I. Deutscher says "This 'six days wonder', this latest, all-too-easy triumph of Israeli arms will be

.../2

seen one day, in a not very remote future, to have been a disaster in the first instance for Israel itself" (The Non-Jewish Jew, 1968). Deutscher goes on to point out that 'one can drive himself victoriously into his grave' and that this is exactly what the Israelis have been doing. "Yes", Deutscher comments on the June 1967 war, "this victory is worse for Israel than a defeat. Far from giving Israel a higher degree of security, it has rendered it much more insecure". I. Deutscher sums up his views on this issue by saying: "Israel's security, let me repeat, was not enhanced by the wars of 1956 and 1967; it was undermined and compromised by them. The 'friends of Israel' have in fact abetted Israel in a ruinous course".

Professor Maxime Rodinson, a well-known Jewish thinker whose father was one of the founders of the Jewish Workers Trade Unions in Paris, views the conflict between Israel and the Arabs in the following simple terms: "The conflict therefore appears essentially as the struggle of an indigenous population against the occupation of part of its national territory by foreigners" (Israel and the Arabs, 1968). More than twenty years ago, Zionists claimed that Israel was to become a haven of refuge for world Jewry. As Professor Rodinson puts it, "life in an Israel under continual military threat hardly seems an ideal alternative to life in the Dispersion ... At all events the Zionist contribution towards solving the 'Jewish Problem' has been ambiguous, to say the least".

After more than twenty years of existence, Israel now faces more serious and varied problems than it ever did but, above all, it faces the problem of existing or being. Instead of Israel being, as once claimed the Zionists, a haven of refuge for the Jews of the world, it is clear now that, ironically, the Jews of the world are being called upon to save Israel. This task, we believe, is impossible. As Stone puts it "the Arabs must eventually prevail". Thus, while Jews are here to stay, Israel is not:

LET NOT ISRAEL BECOME THE DEATH-TRAP OF WORLD JEWRY

התנועה, למען ירושלים, עיר-השלום של האומות המאוחדות!

(תנועה בין-לאומית ובין-דתית) ירושלים ת.ד. 7475

الحركة « لصالح القدس - مدينة السلام للأمم المتحدة ! »

(دولية ومشاركة بين الأديان) ص. ب ٧٤٧٥ - القدس

THE MOVEMENT "FOR JERUSALEM, THE U.N.-CITY OF PEACE!"

[An international and interconfessional Movement]

Jerusalem, P. O. B. 7475

Jerusalem

29.6.69

ירושלים

القدس

א.נ.נ.
2.7.69 תשכ"ט
53 אל חזק

לכבוד

י"ר הכנסת ארץ ציון
ירושלים

א.נ.נ.

נוכח המצב המדיני בישראל ובעולם היהודי כשסת המדינה, החברתי והמוסרי הצעתי לחברים היהודים של תנועתנו לחשוב על הקמה ארגון יהודי עולמי שייקרא בשם

" מסדר לוחמי כבוד ישראל " (מלכ"י).

חברי המסדר ישתדלו לנהל את חייהם הפרטיים והציבוריים ולהשפיע על הציבור ומנהיגיו בישראל ובעולם היהודי לפי העקרונות :

" כל ייפגע ובל יחולל שם כבוד עם ישראל בעולם "

אשמח מאד אם גם אתה תשים לב להצעה ותודיע לי על מסקנותיך, כי לפי החשוכה שנקבל נדע אם ואיך לגשת לצעדים הארגוניים הראשוניים.

בכבוד רב

ד"ר שמעון שרשבסקי

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

DEPARTMENT OF CHEMISTRY

LABORATORY OF ORGANIC CHEMISTRY

CHICAGO, ILLINOIS

THE PROBLEM OF THE REACTION OF

THE REACTION OF

CHICAGO, ILLINOIS

1952

1952

NO. 1
DATE
BY

LAW OFFICES

DANN, ROSENBAUM, BLOOM & KAUFMAN

1820 DAVID STOTT BUILDING

DETROIT, MICHIGAN 48226

June 21, 1969

WOODWARD 1-1003

SOL A. DANN
FRANK ROSENBAUM
LESLIE D. BLOOM
BERNARD L. KAUFMAN
WILLIAM APPEL

HARRY SLAVIN
HENRY A. KROLIK
FREDERICK B. GOLD
JOHN SAFFRAN
STUART H. BRICKNER

Handwritten signature/initials

RE: GAMES NATIONS PLAY... A ROSE BY ANY NAME SMELLS THE SAME

Dear General Lior,

You have done a fantastic job educating the public in THE FACTS OF THE MIDEAST. But 'public-opinion' would be less confused and more informed, if the press used correct labels to identify Arab invaders of Israel. The word 'Arabs' is misleading when indiscriminately used out of context, or without prefix of 'Israeli-Arabs' Egyptian, Iraq, Tunis or Morocco Arabs etc. of 19 different Arab countries. (Where American of the Jewish faith can live.)

Hundreds of Israelis were murdered in the last two two years by different units of the SAME Arab states. (In violation of the U.N. "cease-fire resolution") These Arab units are different in name only. But their misnomer enables Nasser to evade responsibility and deceive PUBLIC -OPINION. Nasser successfully uses "irregulars" with impunity and as a FACE-SAVING device. Their defeats are no disgrace or humiliation to him. HE SAYS. U Thant agreeably says their 'truce-violations' are not Nasser's, nor their skyjacking or mistakes.

One Arab unit uses regular cannons, planes etc. to kill Israeli soldiers. Other Arab units called "irregulars" terrorize and kill civilians in Israeli schools and market-places. These are called Fadayeens or El Fatahs. All these "regulars" and "irregulars" are branches that stem from the SAME Arab states; aided, abetted, harbored, equipped, trained and financed by the SAME Arab treasury. They are encouraged, not punished or discouraged, by their host country. They coordinate their activities with the SAME battle-cry, to reach the SAME goals of "Pan-Arabism" and to "DESTROY ISRAEL". They should be designated by the border they cross or the Arab army they belong to viz. EGYPTIAN-ARMY-EL FATAHS etc.

The "Big 4" also use this false Arab propaganda line to frighten Israel and confuse "public opinion" that Wm Rogers says will be the force that will indirectly compel Israel to accept the "Big 4's" package-deal. They warn that unless Israel surrenders and accepts their will, the "irregulars" will take control of the Arab countries; start World war 3, and involve U.S. troops in a devastating nuclear-war, between Russia and America. (what HOGWASH)

"RUSSIA HAS NOT CHANGED HER WAYS" to destroy democracy in America and Israel. The "Big 4" package-deal contains terms and conditions dictated by Kossygin and acceptable to Nasser; to enable him to be in a better position to start the next Arab-Israeli War. ACCEPTANCE BY ISRAEL OF THE BIG 4'S PACKAGE-DEAL COULD LEAD TO WORLD WAR 3. But to 'play the game', Nasser pretends his opposition and rejection. He beats his chest "in righteous indignation" and screams "DON'T THROW ME INTO THE BRIAR PATCH". He will continue to thumb his nose at the United Nations, and laugh at how Russia and the U.S., ONCE AGAIN as they did in 1956, forced Israel to lose the peace, after winning the war. How he succeeded in imposing his will, his terms, His conditions on Israel without any "DIRECT NEGOTIATIONS" or real peace.

Since the Big 4 package-deal is not Kosher, all its terms are Trefe. It must be unequivocally and repeatedly rejected EACH and EVERY time its ugly head is raised, without any discussions. (No decent self-respecting lady will stop or even listen to any offer that leads to prostitution)

Sincerely

Handwritten signature: Sol. A. Dann

אורכיון

מברק

Handwritten scribbles and a small circular stamp.

לכבוד

יו"ר הכנסת

לבוותיהם של ערביי הגדה המערבית נחמלאו צער ועצב בשמעם כי
 ממלחכת פרסמה החלטה בדבר פנוי חושבי בית-אסכריה, חלת אלבלוטה,
 אלסמיכה וואדי סח'יט באזור בית לחם, מבתייהם ואדמותיהם המחזיקים בהם
 זה אלפי שנים והתיים על יבול אדמותיהם בעמל כפיהם וזיעת אפם.
 אנו קוראים לממשלת ישראל לעיין שנית בהחלטה זו ולהתייחס
 באהדה לערבים אלה בחקוקה, כי חבטלו את צור ההפקעה של אדמות הכפרים
 האמורים ששטחן נאמד ב-3000 דונם, לרבות המקומות הקדושים ובתי המגורים
 המוקמים על האדמות האמורות.

אדוני יו"ר,

האו"ם וכן גם ישראל והערבים פועלים למען החזרת פליטי 1948
 לבתייהם ולפצוח אותם. גם אנו פועלים למען השלום ולהחזרת השלוח בקרב
 החושבים הערביים, כדי ששני העמים יחיו בצוותא זה עם זה. אולם, ליצור
 עתה פליטים חדשים, הרי זה מערער את אמונם של הערבים ונוטע בהם
 הרגשת אי בטחון ביחס לעתידם ועתיד ילדיהם.

אדוני יו"ר הכנסת,

החוקים השמימיים, הישראליים והבינלאומיים, אינם מחירים לאדם כלשהו
 להשתלט על אדמתו דולתו ולפנות את בעליה.
 לכן אנו מבקשים, כי ממשלת ישראל תעיין שנית, בצורת האל, בעניין
 האזור הזה ולהשאירו בידי בעליו הערביים על מנת שדבר זה יהווה ראייה
 חותכת בידי אלה הקוראים לשלום וכדי שענין הפינוי לא ישמש נשק לפירוד
 ולמריבות במקום הבטחון והשלום.

מחמד עלי אלג'עבר

ראש עיריית חברון

1944

1945

For the purpose of this report, the following information is being furnished to you for your information and for the information of the Bureau of the Census.

The following information is being furnished to you for your information and for the information of the Bureau of the Census.

Very truly yours,

The following information is being furnished to you for your information and for the information of the Bureau of the Census.

Very truly yours,

The following information is being furnished to you for your information and for the information of the Bureau of the Census.

Very truly yours,

The following information is being furnished to you for your information and for the information of the Bureau of the Census.

Very truly yours,

Very truly yours,

7. 3. 69

Carte de crédit No. כרטיס
 Credit card No. הרישום מס'
 Emise par הוצא על ידי
 Issued by
 Validité חוקף
 Validity

TELEGRAMME DE PRESSE
 PRESS TELEGRAM

מברק עיתונות
 בחשבון פיקדון/נוכח

Nom et adresse de l'expéditeur / Sender's name & address / שם השולח ומענו

מס' סידורי	מס' סקורי	מס' סלים	תאריך	שנה	השעה	שורה כ"י	השעה	המחיר	א"י	ל"י	ותמת בית הוצא
22	2			7	18	13	18				

PRESSE

מפאלי רשי אלכסיס

لقد ختم الحزن والأسى على قلوب الرب في الضفة الغربية لدى سماعهم ان قراراً صدر
 من حكومتكم باجلاء اهالي وكاهن بيت الطاريا تلة البلوط السمكة ووادى شريط
 منطقتي بيت لحم عن بيوتهم وارضيتهم المملكية لا من الاف السنين والتي بأذن
 بالحكومة الاسرائيلية انه تعيد النظر في هذا القرار ونظر لولا العرب بعض العطف
 أعلن الفاء امر الاستيلاء على جميع اراضي تلك المنطقة القرى التي تقدر مساحتها
 هيئة الأمم واسرائيل والعرب يعملون من اجل اعادة لاجئين سنة 1948 الى
 ديارهم او التفاوض عليهم وانشاء لعمل للسلام واعادة الطمانينة الى السكان
 العرب ليعيش السعيين جنبا الى جنب ولكن ايجاد لاجئين جدد يزعزع
 الثقة ويحطل العرب غير مطمئنين على مستقبلهم ومستقبل ذريتهم باصاحبة
 الدولة ان القوانين السماوية والاسرائيلية والدولية لا تبسح لاحد الاستيلاء على
 اراضي الغير واجلاء اهالي عنرا ولذا نرجو ونستبشر بلاء ان تعيد الحكومة
 الاسرائيلية النظر في امر هذه المنطقة وابقاءها لاهل العرب ليكون ذلك حجة
 لدعاة السلام في دواعيهم لان يتخذ هذا الاجراء سلباً قوياً في تفرقة
 الكلة واحلال الخصام ببل الأمن والسلام

محمد علي الجعبري ريش بلدية الخليل

ארצות הברית
 תל אביב - 23. 6. 69
 56

אורפי

56

חרגום

(ר)

לכבוד
יו"ר הכנסת
ירושלים

אנן המתכנסים במועדון פואד כורי לנוער הקומוניסטי
בנצרת, בערב שבת 7.6.68 במלאת שנתיים למלחמת החוקפנות שהוכרזה
על-ידי החוגים השליטים בישראל על עמי ערב

קוראים לנשיאות הכנסת וחובעים ממנה להסכים
לביצוע החלטת מועצת הבטחון מיום 22.11.67, המכשירה את הקרקע,
להסדר של שלום צודק, למען בטחונם של עמי האזור.

בא כח המתכנסים

עפיף סאלם - נצרת

42.3.5

1000
1000
1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000
1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

1000 1000

1000 1000 - 1000

עזרת ראש הליגה المحترمة - القدس

عن المجتمعون في حادي فؤاد حربي الشريعة

التيومية في القاهرة، مساء يوم السبت الموافق

الذي شتمت الدوايم الجامعة الكاثوليكية للرب لعهودانية

نوم صديقا الى رئاسة الليگة المحقرة مطالبين بالوفاء

عن تنفيذ قرار مجلس الامم القاه في الثاني والعشرون

من تشرين الثاني 1966، الذي يلمن تهديد الرب

انما تدية - كية عادلة وامن لثوب في

منقضا

انسجودا فخر السلام

من المجتمعين

عبد السلام - القاهرة

אודותיו (7)

ארכיון הכנסת
תמוז תשכ"ט = 22.6.69
53 * מכ"ס

ס' ישר האם הכנסת
 אך קדים לו
 א.י.

היה איש מלואים אשר שמו הולד צר סיני
 ונחלק שני ה'מים ב'ת' הובא לפניה את
 חמשה שלו של ה'יגף האם להשאיר של
 חדר כסדר גמיר חק לאיר ולת. לפי
 צדדי ופני חמיי ה'יהי המן ואילו באינה
 פקולטת שפוטנו של כל אדם להוציא את דמיו
 ה'מדי' אצל המן ש'בה' ול'בי' הינו ל'ריקים
 אך נמשך כל אמה ה'מדי' אשר כל הפולק
 קם בחייו איש המן אשר משה' אדם ח'לים
 המלך אים לקחה מ'מדי' . האם אמה לאוהו
 ח'בה ישרא' לה'ת' את המ'נה אצל ס'יה הכנסת
 ו'מדי' ח'לים ה'יהי המן ^{ה'מדי' ו'מדי' ו'מדי'} ו'מדי' ו'מדי'
 ח'ת' ח'ת' ו'מדי' ח'ת' . ה'יהי כל ח'ת' ש'מדי'
 ח'ת' לא ו'מדי' ח'ת' . א'לו ח'ת' ש'מדי' ח'ת' ח'ת'
 ו'מדי' ח'ת' ח'ת' ח'ת' ח'ת' ח'ת' ח'ת'
 ח'ת' ח'ת' ח'ת' ח'ת' ח'ת' ח'ת' ח'ת'

חציה
 של ח'ת' ח'ת'

1917
No. 1000
1000

Dear Sir,
I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 10th inst. in relation to the above mentioned matter.
I have conferred with the proper authorities and they have decided to grant you a license for the purpose mentioned in your letter.
The license will be issued to you as soon as the necessary formalities have been completed.
I am, Sir, very respectfully,
Yours obediently,
J. H. [Name]

12

NO. OF PAGES	
DATE	
BY	

WMA

• Gene Scaglia

WMA 15

WMA 25

•

WMA

אברהם יצחק

המשל
של

ספר בנין
אברהם יצחק
מאנפילד פיגדא

בנג'מין
פרידמן
ברלין

כאן
הוא
הוא

ליאו
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

אברהם
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

פרידמן
פרידמן
פרידמן

The notes
in the
margin of the
book are the most
valuable

John
1/10/18
1/10/18

John
1/10/18

John
1/10/18

John
1/10/18

John
1/10/18

ארכיון
חביבי

אמיל חביבי
10.6.69

ארכיון הכנסת
תאריך השגת: 10.6.69
מס' 53

לכבוד חברי הכנסת .....

מאחר והיו פרסומים מסולפים אודות דבריו של ח"כ מאיר וילנר במסיבת העיתונאים במוסקבה, מחברד אני להעמיד בפניך את הדברים על דיוקם.

ב-9.6.69, קיימה המשלחת של המפלגה הקומוניסטית הישראלית - רק"ח בכנס ההתייעצות של המפלגות הקומוניסטיות והפולניות במוסקבה, מסיבת עיתונאים בה נוכחו כ-300 עיתונאים. המשלחת מסרה הודעה אותה קרא ח"כ מ. וילנר שהשיב גם לשאלות עיתונאים להלן החשובה לשאלה של כתב סוכנות הידיעות הקובאיה:

"מהי עמדתה של המפלגה הקומוניסטית הישראלית להתנגדות הפרטיזנים של "אל"פתח"?

ח"כ מ. וילנר השיב:

טבעי הוא שאומה החיה חחה כיבוש לוחמה נגד הכיבוש. האוכלוסיה הערבית בשטחים הכבושים מביעה התנגדותה, בצורה שונות, להמשך הכיבוש, ובעיקר בצורה של פעולות המוניות כגון שביחות והפגנות. פעולות אלו הפכו לחנועה המונית של התנגדות. על צורת ההתנגדות שמגלה האוכלוסיה בשטחים הכבושים נגד הכיבוש אינה מחליטה המפלגה הקומוניסטית הישראלית אלא זהו עניינו של העם החי חחה שלטון הכיבוש. המפלגה הקומוניסטית הישראלית היא מפלגה ישראלית ומנהלה מאבק פוליטי נגד מדיניות הכיבוש ונגד המלחמה ולמען ביצוע החלטת מוסצח הבטחון, במלואה. לא כל מי שנאבק נגד כיבוש הוא צודק, אם המאבק הוא לא רק לשחרור השטחים הכבושים, אלא גם לשחרור המזרח התיכון ממדינת ישראל - אזי לחוכן ולמאבק כזה אנו מתנגדים התנגדות נמרצת. אנו נגד כל שוביניזם, קודם כל נגד שוביניזם ישראלי, אבל גם נגד שוביניזם ערבי. כל חוכניה לחיסול מדינת ישראל גורמת נזק חסור לאינטרסים האמיתיים של העם הערבי הפלשתינאי לחנועה לשחרור לאומי. חוכניה כזו היא גם הרפתקנית וגם בלתי-ריאלית. מעמדות שוביניות מפיקים חועלה החוגים זליטים הקיצוניים של ישראל, מפני שהן מחלישות את בידודם בדעה-הקהל העולמית. מי שמתמצא במדיניות הבינלאומית מבין, כי מדינת ישראל היא עובדה קיימת אם מרוצים מכך ואם לא. לכן דיבורים על חיסול ישראל גורמים רק נזק לעניין השלום ולעניין המאבק האנטי-אימפריאליסטי. יותר ויותר מתקבלת בקרב הציבור הישראלי סיסמחה של המפלגה הקומוניסטית הישראלית: לא עם האימפריאליזם נגד העמים הערביים אלא עם העמים הערביים נגד האימפריאליזם. זהו חוכן מאבקנו הצטריוטי בישראל. מפלגתנו נאבקה בעד פחרון בדרכי שלום על בסיס הזכויות הלאומיות של כל העמים. מפלגתנו חמכה בהקמת מדינת ישראל וכנציג המפלגה הייתי בין החותמים על מגילת העצמאות של ישראל. אנו נאבקים למען ישראל אחרת, ישראל שתפעל באינטרס העם העמל ובאינטרס השלום והקידמה."

בכבוד רב
(-) ח"כ אמיל חביבי

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs, but the characters are too light and blurry to be transcribed accurately. There are two dark circular marks on the left side of the page, likely from hole punches.

בס"ד
ס"כ
י"ר
הג'נסת
מר ק"ש ט"ז

אורכ"ו

ארכיון הכנסת
נה איז 59-3.5
53

התנועה להחזרת זכויות היהודים במערת המכפלה.
ת.ד. 65 חברון.

זכויות היהודים והערבים במערת המכפלה.

אברהם אבינו קנה את מערת המכפלה מעפרון הנחי בארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר, לא רק את המערה, אלא גם את השדה וכל עץ השדה אשר בכל גבולו סביב (בראשית כ"ג). כיון שהענייה והתשלום כדברים בתורה על פרטיהם, ואמר המדרש על מערת המכפלה: "זה אחד משלושת מקומות שאין אומות העולם יכולין להונות את ישראל לומר גדולים הן בידכם" (בראשית רבה). אבל במאות השנים האחרונות, עד שחרורה של חברון ע"ה"ק על-ידי כוחות צה"ל, לא הניחו הערבים אפילו להיכנס למערת המכפלה ליהודים אלא רק עד המדרגה השביעית. כולם חשבו שאחרי שחרורה של חברון והמערה, נקבל את זכויותינו המלאות שנגזלו מאתנו במערת המכפלה. אולם לצערנו הרב לא קיבלנו. הטבלה הבאה מראה לנו את ההבדלים בין זכויות הערבים לזכויות היהודים במערת המכפלה. היום.

ערבים

- א. יכולים להיכנס למערה 24 שעות ביממה, 7 ימים בשבוע.
- ב. מותר להכניס רהיטים וחפצים ככל העולה על רוחם.
- ג. מנהל המערה - ערבי.
- ד. מפתחות המערה נמצאים אצל הערבים.
- ה. יכולים להמציא בכל מקום בשטח המערה.
- ו. יכולים לערוך הלוייה וסקיט במערה, אפילו ערכו הלוייה של אנשי אל-פתח.

יהודים

- א. יכולים להכנס רק שש וחצי שעות ביממה שעה ימים בשבוע. בימי ששי הכניסה ליהודים אסורה במשך כל שעות היום.
- ב. בחגיגות של הערבים המערה סגורה לגמרי ליהודים, אבל בחגיגות של היהודים, הערבים יכולים להכנס כל שעות היום כרגיל.
- ג. אסור להכניס שום דבר, אפילו כסאות, לכן זקנים וחלשים מוכרחים לעמוד במשך כל זמן החגיגה.
- ד. אין מנהל יהודי.
- ה. אין מפתחות אצל היהודים.
- ו. יכולים להמציא רק בחלקים מסוימים במערת המכפלה.
- ז. אסור לערוך התנועה וסקי בריה-טילה במערה. (אסור לערוך בריה של אברהם אבינו במקום שהוא נקבר!) יש מקרים שהערבים מפריעים להסילוח של היהודים ואפילו מקללים אותנו.

מה אנו יכולים לעשות?

כל ההגבלות שמטילים על היהודים במערת המכפלה הם בגלל החבל הרחב לא יודע את המצב והשמנויות של היהודים היום במערה. לכן עלינו לפנות לציבור הרחב:

- (א) לאבק ויזעיל לחץ למען החזרת הזכויות המלאות ליהודים במערת המכפלה.
- (ב) שירים את תרומתו למען התנועה להחזרת זכויות היהודים במערת המכפלה (ת.ד. 65 חברון). כדי שנוכל לפעול במשך למען החזרת הזכויות במערת המכפלה שלנו.

קר ח"מ ס"אוי"ד

73
Jerusalem, May 5, 1969

Dear Mr. Kahan,

Your proposal is a matter which belongs properly within the ambit of the Government which is the executive authority rather than within that of the Knesset.

I regret, therefore, that I cannot do anything about your suggestion.

The person with whom you should take your matter up further is the Government Secretary.

Yours sincerely,

K. L.

Kadish Luz
Speaker of the Knesset

Mr. A. Kahan
c/o Dansiger
11 Grusenbers Street
Tel-Aviv

4.2.718 פ ת 66

מרכז החדשות
כה טבת תשנ"ט = 15.1.69
ת"ת 53

January 2, 1969.

Dear Sir:

I am sure you are well acquainted with the double standard allotted to Israel and to the Arab world in regard to public sympathy, distorted facts, and biased headlines.

I wish to make the following recommendations in the area of publicity, because the Arab countries have been splashing American newspapers with daily propaganda; whereas some polite Israel articles have appeared giving an account of this raid or that and not evoking public sympathy. Granted public sympathy will not help win battles but I believe that the world should know what your little country is trying to do, what it has accomplished in so short a time. The kind of news coverage that is released from Israel lacks the imagination, creativity and initiative indicative of its people.

RECOMMENDATIONS REGARDING PUBLICITY

1. Write copy that is clearer, simple, less erudite, more direct, and more accusing. Write a recommended headline. Do not permit "alleged" or "authorities say" to appear, in your articles- they do not appear in articles from Arab countries.
2. Be an aggressor in your publicity dept. Newspapers are hungry for news. Take an Arab country and write up a news coverage about one of the rulers. Show some phase of high living. Send along pictures of the poor people who live under this ruler. Write- Ruler X" ..... while his people starve and live in hovels. Follow up with articles-"this is why Arabs do not want a democracy in the Middle East."
3. Send pictures and articles of Arabs living in Israel. Get a personal account from them about how much better they are living now.
4. Send out news reports such as those that appear in your publication by the Assoc. of Engineers and Architects "Technical Progress in Israel" Show comparisons of what you have done in specific areas and what the Arab countries have failed to do for their people.
5. Use the Russian and now Arab technique of stirring things up in different countries. Write publicity about a different Arab Country- pictures, articles, showing injustices to the poor Arab people. As soon as there is a line of defense, start in on another Arab Country, etc. etc.

Shalom.

Gloria Birkle Jaffe

GLORIA B. JAFFE

8 BULLOUGH PARK

NEWTONVILLE, MASSACHUSETTS

02160

March 5th, 1969

Honorable Kadish Looz
Chairman of THE KNESET
Jerusalem, Israel

7 3 3 7
7. 3. 69 - 0111 111 1 1
250 38 53

Dear Mr. Looz:-

I realize that you are a very busy man and time does not permit you to bother writing to individuals, but an idea entered my mind, since being the head of Kneset, you would find a minute or two to read an impression in the form of a monolog of our chaotic world.

PIKED

I am here from Los Angeles, California and decided to remain here for good, in my own humble way to help towards a lasting peace.

Most sincerely yours,

Paul M. Baisner

111 Dereh Haifa
Tel Aviv
Tel. 44 80 43

P. S. Enclosure: two other little impressions.

March 20, 1969

Honorable Kedjah Joss
Chairman of THE KKKKKK
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Joss:-

I realize that you are a very busy man and this does not permit you to bother with individuals, but as I am writing to you, since being the head of the KKKKK, you would find a minute or two to read an impression in the form of a model of our chaotic world.

I am here from Los Angeles, California and decided to remain here for good, in my own humble way to help towards a lasting peace.

Most sincerely yours,

Paul M. Batsar

111 Devon Hall
Tel Aviv
Tel. # 30 43

P. S. Enclosure: two other little impressions.

WE ARE HERE TO STAY

The white-blue rockets projectile the fields
Searching the enemy in their bunker shields
Boys and girls are chained by their hands
Protecting the borders of our Holly land.

Israel is now a bridge for all Jewry
Guiding them over to the Holly Land
To live in peace, happiness and glory
A future built with their own hands.

The barren land turned into a fertile paradise
Hundreds of homes for new olim steady to rise
No longer fear fear from bigotry and hate
At last in our own Israel State.

Jerusalem, the Capital of a surviving Nation
High rise our flag, giving a stormy ovation
Telling the world: We are here to stay
None of our enemies dare to take it away.

Paul M. Paisner
Tel Aviv

WE ARE HERE TO STAY

The white-dust rockets project the lights
Scattering the enemy in their bumper lights
Soye and girls are obtained by their hands
Protecting the borders of our Holy Land.

Israel is now a bridge for all Jews
Guiding them over to the Holy Land
To live in peace, happiness and glory
A future built with their own hands.

The barren land turned into a fertile paradise
Hundreds of homes for new citizens ready to rise
No longer fear from slavery and hate
At last in our own Israel State.

Jerusalem, the Capital of a surviving Nation
High rise our flag, giving a sturdy conviction
Telling the world: we are here to stay
None of our enemies dare to take it away.

Paul M. Palmer
Tel Aviv

FEBRUARY 1969

INTEGRATION

THE DREAM IN REALIZATION!

The sun projectiled its warmth
and glow
Upon a surviving and tireless
Nation
Guiding through avenues for our
people to Go
To a dreamland of divine
realization.

May 14, 1948, THE DAY OF
LIBERATION
The re-birth of a Nation ISRAEL
SPEAKS

Freed from bondage and chains
A HOMELAND for all Jews
attained.

The great dream of Herzl, an
ancient dream
Came to its being in our Holy
Land

The brightened horizon, its
glittering beams

The barren land tolled with
halutzim's hands.

Think, think of having our
Homeland again!

Preserve our dignity, secure our
future

Free to broaden and enrich our
culture.

Seven wonders of the world. One
of them the greatest.

THE SIX DAYS MIRACLE
VICTORY.

Submitted by PAUL PAISNER

FEBRUARY 1969

A.A.C.I. Seniors Tel Aviv

It was unanimously agreed that our Chanukah Tea was a unique one. Dr. Samuel Gertz spoke eloquently, as usual, on the meaning of Chanukah. Mr. Uri Naor sang beautifully and Mr. Milner recited in Yiddish.

At our first meeting in January, Mrs. Chaya Surchin, National Chairman of A.A.C.I. Seniors, presented to us in her clear, informative manner an inspiring picture of some of the outstanding women who have shaped and are shaping the image of the State of Israel — even before its birth. It is always so worthwhile to listen when Chaya Surchin talks — she never does it without leaving her hearers the richer in knowledge and understanding. We are fortunate in having her as National President and our very own member of the executive. Thank you again, Chaya.

IF YOU'RE A Y
PLEASE CL

The American and Canadian mol
the League, the French and the Du

Uncle Pinie (America)
Auntie Ricie (Soviet Russia)

A MONOLOG OF FOUR

Ishmolikul (Arabs)
Ishrolikul (Israel)

UNCLE PINIE: Auntie Ricie! May I strongly suggest that you gather all your deadly weapons and leave the Middle East;

AUNTIE RICIE: Uncle Pinie! You have excessive nerve to tell me to depart from my beloved Ishmolikul and destine his life at the hands of Ishrolikul! This will never happwn;

UNCLE PINIE: I too love Ishmolikul, but I hate to see Ishrolikul be annihilated;

AUNTIE RICIE: Uncle Pinie! You are a demagogue, We both are not interested neither in Ishmolikul nor in Ishrolikul. We are both interested in the grab of the liquid "gold" belonging to Ishmolikul;

UNCLE PINIE: Auntie Ricie! Then,,, you know what! Let us accept De Goule's proposal to enforce upon Ishrolikul a peace, forcing them to return to Ishmolikul the territory from June 6th and then we both share the profits from the liquid "gold", belonging to Ishmolikul;

AUNTIE RICIE: No, no, brother Pinie. I do not want you as a partner. I much rather take De Goule and Ishmolikul for partners;

UNCLE PINIE: Well... In that case Auntie Ricie, we have no choice, but to begin showering bombs upon each other, thus making an end to the living world;

ISHMOLIKUL: I thank full heartedly our good friend, Auntie Ricie for the deadly "gifts" given me to throw Ishrolikul into the RED SEA and then Auntie Ricie will be my strongest partner;

ISHROLIKUL: WE STRIVE, DEMAND AND FIGHT FOR A LASTING STABLE PEACE. OUR ENEMIES ARE EAGER TO ANNIHILATE US. IF THEY HAVE FORGOTTEN JUNE 6th, WE

SHALL REMIND THEM WITH BIGGER WALLOPS.

Paul M. Paisner
111 Dereh ~~XXXX~~ Haifa
Tel Aviv.

53 (55)

Jerusalem, 26th February, 1969

Dear Sir,

Thank you for your letter of the
19th February, 1969.

I want to take this opportunity
to thank you for your very kind sympathy
you expressed for us on the most out-
rageous attack on the El Al plane in
Zurich last week.

Yours sincerely,

Haim Leor

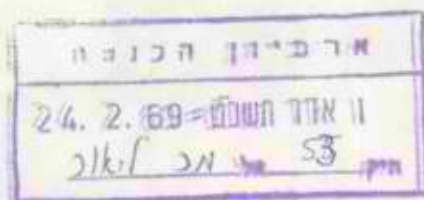
Secretary General of the Knesset

Mr. Axel Kuper
2 Hamburg 13

Axel Küper

2 Hamburg 13, den 22. 69
Sophienterrasse 4

An die
Knesseth
Parlament von Israel

Jerusalem.

Sehr geehrte Herren!

Durch die Pressemitteilungen in deutschen
Tageszeitungen und Zeitungen habe ich von
dem israelischen Zwischenfall auf dem
Flügelplatz Zürich-Kloten Kenntnis genommen.
Ich möchte Ihnen zuerst einmal meine Be-
dauer zu diesem Zwischenfall aussprechen
und Ihnen sagen, wie sehr ich dieses
Vorgehen des arabischen Friedensbündels ver-
abscheue.

Seit ein Monat bzw. darüber verfolgen ich
in der Presse die Vorgänge im Nah-Ost-Raum.
Im Jahre 1960 besuchte ich als Jugendlicher
Frankfurt für einige Wochen Israel, Ihr Land,

und trete auf Grund der gewonnenen
Kontakte darüber, einige Vorstellungen und
Ideen von Ihnen kund.

Ich bitte Sie auch wenn das vielleicht aus
dem Munde eines Deutschen etwas komisch
klingen mag, der arabischen Welt kein "Pardon"
zu geben. Bitte, rechtspolitisch und verteidigen
Sie weiterhin Ihre Lage in dem gespannten
Nah-Ost-Feld so gut wie bisher. Ich
möchte damit Ihre "harte Politik" den
arabischen Staaten gegenüber, und besonders
in palästina Ihre harte Durchgriffen gegen
den arabischen Terrorismus. Wenn Sie auch
deismal Reue für diesen Zwischenfall
im Hinblick, aber so, das den Dreikern
"Hören und Sehen" verfehlt, auf jeden Fall
so, das Sie in Zukunft keine Aggression
mehr für Ihr Land zu erwarten haben.
Sie haben damit meine, und auch vieler
anderer Deutschen, vollste Sympathie.

Denn nur wenn Sie Ihre Stärke behaupten
und Hirohito Japan ist ein Symbol dafür,
haben Sie Sympathie von uns Deutschen.

Ich erwarte gern Ihre Stellungnahme.

Mit freundlichen Grüßen

Adel Küper.

ואיכ"ל
אלקטרוניקה והקנייה המהירה קפסול כח חשמל
הכנסת אג 30 אסטי, 30 נצו קומפוס

דפדוף חקרו הכנסת הנכסיה

הגיון, מנוול המאליה: שדס יודתהקנייה

נד שנת חשבוט = 12. 2. 69

שאלה ארס חכמי הכנסת ⁵³ הנכסיה ^{א"ר ק"ר} הנכסיה

הנכס ונודע קופאי ממשל אמנת החקוניו הפליו
מחשנו, נצח, סילת קנפס, סגיה קפסול
3 כ"ס אמולת נהיסכיה קבא ונצ
34 כח פסיקו חקוניו פלסול אולולת קפס
כיוולת חמיס כפול, ארס גלול שולדיו וכלול
שחלקניו אמשיקו פלסול (מפולתיו פלסול
רפולולת קנפס, 34 כח לא נפסול חקוניו
לא ארס שיוס חקוניו נפסול. ולא אולולת
הכפול, המאליה וכלול לא מכלול סומרון
רפולולת אמשיקו נפסול המפסול
גלול חולק שפסול איפס ונודע אלו פולסרון
אמי הזולס גלול קפסול אמול פול,
חכמי הכנסת כח חלול קמנוול המאליה.
חכמי כנסת נפסול, ארס אמולת ארס חלול
ארס נפסול גלול חלול ארס נפסול
חלול אמול חחולול נפסול אמולת המאליה
חלול חקוניו, גלול ארס חלול חלול

The Knesset,
State of Israel,
Jerusalem, ISRAEL,

Max Spiegelstein 618 E. Penn Street,
Long Beach, New York, 11561-2/4/69

הכנסת
11. 2. 69
53

Gentlemen:

There is only one way to conquer problems and that is the
RIGHT WAY.

This should be used in the problem of President Charles de Gaulle, who shamefully broke his part of the agreed Contract to deliver Mirages to your country, Israel, added to this DISHONORABLE DEED, was the prepayment of this obligation by your country ISRAEL. The status of the party, must not be taken into account, WHAT IS IMPORTANT THAT THE RIGHT WAY IS BEING USED. What maybe or not be is NO CONCERN, THE RIGHT WAY SHOULD BE THE SUMMONING OF De Gaulle, by Israel's Elite Lawyers, to a COURT OF JUSTICE IN FRANCE. In this court, is the place where Israel must and will get what is RIGHTFULLY HERS, according to THE LAW OF THE WORLD. No more delaying should be, as the Jews of the Diaspora are making this Issue CONFUSING, and in some cases Violent.

On the Point of the Four Powers, interfering with Israel Arab Differences, Israel had two experiences with these Powers before--namely United States and Russia. In Israel's preceding two wars, before the 1967 one, United States as you so well know, under the Presidency of Eisenhower, promised Israel free passage in the waters of Suez Canal and Strait of Tiran. Also the war where Jordan captured Old Jerusalem, and no Power spoke or did anything for the return of this IMPORTANT TERRITORY SO VITAL TO ISRAEL'S LIFE. And what about the decisions in the Security Council of the U.N. where the name Israel was enough to be the cause of accusations as AGRESSOR, HITLERIAN, AND OTHER VILE NAMES OF DOWNGRADATION.

No peoples are given Credit for making constant Mistakes.

No territory should be returned, for these are the territories, where terror made Israel Unsecure, and a target for constant shooting from places that were advantageous for the terrorists. None of these Powers - United States, France, Russia, England, Practice what they want others to do. Also YOUR WISE DECISION NOT TO DEAL WITH ANYONE BUT THE ARABS FOR A PEACE TALK, IS THE R I G H T W A Y.

The Right Way agrees with the Bible (Hebrew), which is a book of
R I G H T E O U S N E S S.

Yours only to THE RIGHT WAY

Max Spiegelstein

Faint text block in the upper section of the page.

Large block of faint text in the middle section of the page.

Another large block of faint text in the middle section of the page.

Faint text block in the lower middle section of the page.

Faint text block in the lower middle section of the page.

Faint text block in the lower middle section of the page.

Faint text block in the lower middle section of the page.

Faint text block in the lower middle section of the page.

Faint text block in the lower middle section of the page.

Faint text block in the lower middle section of the page.

1052 53

Jerusalem, 11th February, 1969.

Dear Sir,

I acknowledge with thanks receipt of your letter and greatly appreciate the great interest you have in Israel.

Yours sincerely,

Haim Leor
Secretary General of the Knesset

Mr. Luigi Naddao
Via Marciano 7
20133 MILANO

שאר קולו שלם,

הכונן ממשלם ע"י חלוקה
הכונן ממשלם ע"י חלוקה
ע"י חלוקה ע"י חלוקה
אישית ע"י חלוקה
ע"י חלוקה ע"י חלוקה

באמצעות חלוקה ע"י חלוקה

(תאריך ע"י חלוקה)

תאריך

תאריך

Ill./mo Signor Presidente degli Stati Uniti d'America

R. Nixon NEW YORK (USA)

Spett. PARLAMENTO d'Israele GERUSALEMME

Spett. AMBASCIATA degli Stati Uniti OOIOO ROMA

Spett. AMBASCIATA d'ISRAELE OOIOO ROMA

Ill./mo Signor SEGRETARIO GENERALE U. Thant ONU New YORK USA

Spett. Commissione italiana all'ONU NEW YORK USA

On./le Mariano Rumor MONTECITORIO OO186 ROMA

On./le Pietro Nenni " " "

Preg./mo Dr. Augusto Guerriero CORRIERE DELLA SERA
via Solferino 28 20121 MILANO

66K

LA CODA TRA LE GAMBE

I componenti il Consiglio di Sicurezza appaiono all'UOMO della strada esauriti, in fiacchiti, evirati, inutilizzati, da un duplice ordine di impotenze:

- 1-IMPOTENZA di saper arrestare subito e guarire l'emorragia, la piaga, la lagna Vietnamita;
- 2-IMPOTENZA squallida meschina di fronte ad ogni successivo "COLPO" o "BOCCONE" sovietico in Europa; impotenza e compiacenza che sanno di complicità e di intralazzo e che consente, con acquiescenza vaticana, la continuità dei rapporti d'"ONORE" con gli uomini del sistema "sinistro" di sopraffazione.

Le condizioni di malanni, di malattia, di inettitudine, di incapacità, di inidoneità, come tolgono al Consiglio di Sicurezza fiato e coraggio per far la voce grossa e dire ad Americani e Russi :

....." in verità vi dico,

che il vostro vivere è ~~misero~~ solo
per il predominio del Pianeta..."

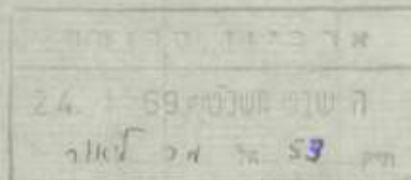
così danno al Consiglio di Sicurezza il poco coraggio per DETTAR LEGGE, per abbaiare contro il minuscolo Israele.

Il Consiglio di Sicurezza vorrebbe ~~istruire~~ istruire il mondo sulla tattica del "SALE SULLA CODA", inaugurata dall'Italia in Alto Adige.

Il Pianeta rischierebbe d'interrompere-per sbadigli, pigrizia, inazione et afflosciamento-la sua rotazione, se non fosse per il brivido, per il ~~ritmo~~ ritmo et impulso di vita che gli imprime l'azione vigorosa, virile, decisa, coraggiosa del minuscolo Israele.

Tra i cani di guardia, il grosso cane, il cagnone di razza, il mastino, è incurante del pericolo e si scaglia ovunque sia richiesta la sua azione, decisiva, definitiva, risolutiva.

Il "cagnetto", invece, il bastardo, a simiglianza del Consiglio di Sicurezza, abbaia in assenza di pericolo, guaisce, squittisce, muggisce, grugnisce, biascica, starnutisce in presenza del pericolo vero e si avvia al riposo, al portone, a casa, a cuccia, con testa bassa, orecchie penzoloni, con CODA FRA LE GAMBE.

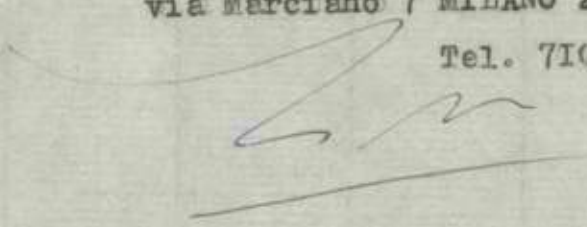
Le voci poi di ennesimi movimenti delle flotte americana e russa nel mediterraneo hanno finito di dare ansia e panico et apprensione, per lasciar posto all'ilarità tipica delle buffonate, per le due SUPER-FORZE incapaci di dare ordine al nostro Pianeta, detto anche mondo, ove ha diritto di vivere in pace anche il popolo minuto, anche la povera gente.

La DIFESA propria, fatta col coraggio della disperazione, la immediatezza della "botta e risposta", inaugurata da Israele, fanno sì che il nostro Pianeta sia piuttosto una palla volante di orgoglio, di fierezza e di vita, anzichè una palla vagante di doppiezza, di sopportazione, di immondezza e di code fra le gambe.

Luigi Naddeo

via Marciano 7 MILANO 20133

Tel. 710.634

ירושלים, 19.9.67

Handwritten signature and scribbles at the top of the page.

לכבוד
שרי הכנסת
שלום רב לכם.

מאז ממי שם טוב.

M.D.J.W

אני ממי שם טוב יש לי א להודיע לכם, על שאלהים נתן לנו מחנה שלו עזר לנו מול ענייט, אני עובד בעיר עתיקה מאחרי המלחמה אחראי על טרקטורים עם סכונות בשטח הסקר על שני שכם, טער חרט, ושער ימו ומה שאני רואה שמחרכת יום יום וכל גופי מזדעזע טמט, נוזלים לי דמעות מן העיניים, אני רואה שהבנות שלנו כ-70% הולכות עם הערבים, היום אני ראיתי ערבי אחד התוכחתי אתו ואמרתי לו "הסתלק מן המקום" הוא ענה לי "מה אתם מסויצים, אתם - לקחתם את עיר העתיקה שלנו - אנו לקחנו בנות שלכם, איזה מן בנות בלי חנוך יש לכם" ? התרגזתי מאד עליו ורציתי לקחת אבן לזרוק עליו אבל הוא ברח ונעלם מן המקום.

לכב' השרים חברי הכנסת אני מבקש שתתפללו ותטפלו בענין הזה יותר חשוב מכל דבר אפילו מן האוכל, וזה חשוב מאד שלא יהיה סדום ועמורה, אלהים ונביאים עזרו לנו ונתנו לנו סרך וכה ולקחנו את מה שרבינו אז לא צריך לזלזל בזה ונביאים עשו את שלנו ואנחנו צריכים לעשות את שלהם, "הורו לאדוני כי טוב כי לעולם חסדך", הרבה עזר לנו אלהים ורק היה חסר לנו לראות את פניו ולא צריכים לזלזל בזה וכה".

לכב' חברי כנסת ושרים, ביום שבת בערך בשעה 5.00 השכמ בבקר אנשים קמים יחד הולכים לעיר העתיקה קונים טיגריזים ואוכלים אוכל שלהם ולא נא מרגישים שיש שבת ומזלזלים בזה, אני מבקש מאד שתתפללו בענין הזה, דברים אלו גם חשובים מאד ואני מברך את חברי הכנסת והשרים, אלוהים יעזור לכם שתמלו בענין הזה ו"אין דבר העומד במני הרצון". איך טדי קולק מטפל בעניני נקיון וסדר וטט פקחים לטפירה נקיון וסודרים בעיר, - כך אתם יכולים לשים אצל בלשים אחרי הבנות האלו, אם לא תטפלו בענין הזה יהיה המצב רע מאד, לאסור על הבנות שלנו שלא ימשיכו עם ערבים ולהזהיר את הערבים שלא ילכו אהם. ובענין הזה אם לא יסתדר אז יהיה רע מאד יהיה סדום ועמורה, אנו יהודים עדינים אלוהים נתן לנו ועזר לנו כדי א שהממשלה תהיה בסדר לשמור על דברים חשובים אם הבנות שלנו הברולות הולכות אהם אז גם הקטנות ירדמו אחריהם וכל דור ודור יהיה המצב יותר גרוע.

אני ממי שם טוב מבקש איך שאתם עושים ישיבות על נושאים אחרים, - כך גם על נושא הזה אתם יכולים לטפל, כי זה דבר אשר אסור לזלזל בו.

אני מברך את כל חברי הכנסת, אתו
שר הבטחון - מר טשה דיין
את ראש הממשלה מר לוי אשכל
את הרטמכ"ל - מר יצחק רבין
את כל צבא הגנה א לישראל
באוויר בים וביבשה.

ממי שם טוב

קטחון ה', רח' ניקנור 33
ירושלים

1000
1000
1000

The first part of the document, covering pages 10, 11, and 12, discusses the initial findings and the methodology used in the study. It details the objectives of the research and the specific procedures followed to collect and analyze the data. The text is dense and technical, typical of a scientific or academic report.

The second part of the document, covering pages 13, 14, and 15, continues the discussion of the study's findings. It provides a more detailed analysis of the results and compares them to previous research in the field. The author also discusses the implications of the findings and the limitations of the study.

The third part of the document, covering pages 16, 17, and 18, concludes the study. It summarizes the key findings and offers final thoughts on the research. The author also provides a list of references and a list of figures and tables. The text is well-organized and easy to read, providing a clear and concise summary of the study.

The fourth part of the document, covering pages 19, 20, and 21, provides a detailed list of references. The references are organized alphabetically and include a wide range of sources, including books, journal articles, and online resources. This section is essential for readers who want to explore the study in more depth.

The fifth part of the document, covering pages 22, 23, and 24, provides a detailed list of figures and tables. Each figure and table is described in detail, including its title and a brief description of its content. This section is essential for readers who want to see the data that supports the study's findings.

1000
1000
1000

53
ירושלים, כ"ד בטבת תשכ"ט
14 בינואר 1969

לכבוד
מר זאב רז
רח' ירושלים 7
חיפה

מר רז הנכבד,

אני מאשר את קבלת מכתבך מיום ט"ו בטבת תשכ"ט
(5 בינואר 1969).

אקרא את תזכירך בתשומת לב, אך לא אוכל להביא
לידיעת חברי הכנסת, אלא להעבירו ליושב ראש ועדת חוץ
ובטחון.

בכבוד רב,

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת

קל/לב

UNIVERSITY OF CALIFORNIA
LIBRARY

1957
1958
1959

1960

1961

1962

1963

1964

1965

1966

זאב רז
רה' ירושלים 7
חיפה

ב"ה, קולן, טו בטבת תשכ"ט
5.1.1969

מדינת ישראל
12.1.69
חזק 53 אל 760

(9)

לכבוד
יושב ראש הכנסת
נשיאות הכנסת
ירושלים
א.מ.נ.,

הנני אזרח ישראלי, העושה בחוץ-לארץ דוקטורט כמדעי המדינה, מכקש להביא את החומר המצורף למכתבי זה לידיעת חברי הכנסת. החומר מהיחס למגעי עם סטודנטים ערביים בגרמניה אשר הסכימו לתוכנית מדינית משלי לישוב הסכסוך ישראל-ערב, תוכנית אשר הובאה לידיעתו של המלך הוסיין בסוף חודש אוקטובר 1968. אם כי אין ודאות בדבר, מפרשים עמיתי ללמודים אזרחי ארצות ערב כאן את הכרזתו של מלך ירדן כדבר ה"פדרציה" כאימוץ תוכניתו וכהסכמה עקרונית לה. הכהרה תחכן אולי בחודש מאי 1969 עת ישוב ד"ר ג. צאן מביקורו בירדן. (אודותיו ראה ברצ"ב) אבקש סליחה על אשר הרשתי לעצמי כאזרח פשוט להטות תוכנית הסדר משלי בלי לסמוך ידי על תוכניות השלום אשר על שולחן הממשלה. נדמה לי שהעד החיוכי לתוכניתו מצדיק רטרואקטיבית צעד זה.

כבוד רב
57
זאב רז

1944

1944

1944

The following information was obtained from the records of the
Department of the Interior, Bureau of Land Management, regarding
the land owned by the United States in the State of California,
and is being furnished to you for your information. The land
is located in the County of [County Name], State of California,
and is situated in the [Township Name] Township, [Range Name] Range,
[Section Name] Section, [Municipality Name] Municipality, [County Name] County,
State of California. The land is owned by the United States
Department of the Interior, Bureau of Land Management, and is
being furnished to you for your information. The land is located
in the [Township Name] Township, [Range Name] Range, [Section Name] Section,
[Municipality Name] Municipality, [County Name] County, State of California.
The land is owned by the United States Department of the Interior,
Bureau of Land Management, and is being furnished to you for your
information. The land is located in the [Township Name] Township,
[Range Name] Range, [Section Name] Section, [Municipality Name] Municipality,
[County Name] County, State of California.

1944

1944

1944

11/20/68

Miss & Leon Bernstein, P.O., 2, Naven, Tel- via Jan. 27, 1969

The equal self-and co-responsible accomplices
General Secretary of the UN Secretariat for "Innocence",
delegate Mr Joseph Malik with his aggressive UN-
and to UN-1968, to what it has done as

Peace and earth might come together,
nevertheless will Israel never yield without a proper inter-
national peace agreed upon as well as by our Arab neighbours
as well by their so called "guerrilla" terrorists.

We are very surprised, especially since since 1957, Mr V. Sant,
as the chief-guilty immediate responsible main-factor for the
situation as well as for the one-sided favouring
resolution of November 22, 1957, caused by 1958 criminal suc-
cessed arbitrary withdrawal of the troops of your council of
the Administrative "Innocence".

You are likewise self-and co-responsible with the
aggressive Russian removal from their usual Veto's and the
haughty Imperial de Gaulle which can not be rational or arbi-
trary case by the International Court for his detestable illegal
measures and his arbitrary acts saying to heaven :

The right present President Richard Nixon,
Kadava, is not suitable owing to the heritage of such an
United Nations Organization for its country with such a General
Secretary as you on the top and your accomplices.

The Israeli's Government being possessed of the devil
might have pushed a supplementary direct course for a nuclear
war between the great powers not less as at the time
of the Sabotage caused by Mr Christakos, who was of course
a little bit more clever and careful as his present successors,
while the honorable President Mr Nixon might not have an
outlet yet, owing to your insidious fatal and refractory stance
of your activities in favour of your accomplices.
Do you believe, that de Gaulle is a Catholic? No, he is a
notorious blasphemer and blasphemy, responsible for the whole
trouble in entire Europe and over the universe world.

The shocking national murder of 9 innocent Jews and
6 Arabs is an additional proof of the insupportable immorality
and a supplementary challenge of your "showing" pretence's.
Do such more for ever notified, that Israel will never
agree with the Jewish aggressors or with their allies de Gaulle
as guarantee or with the UN-troops, while the only resistor
may be the special envoy Dr. Amos Javary, require.

The satirical nature of the document with an identical
de Gaulle can not change our mind concerning this crime.
It is most regrettable, that your own agreement resolution
has not been accepted as that you know the brilliant opportu-
nity to carry on your one-sided support for UN Arab pretence's
which will serve as UN's unfortunate history below all criticism.
We urgently requested, Mr V Sant, to hand over a copy of
our above open letter as additional protest against UN and
your accomplices to all delegates of the UN.

In my expectation and plus since the attached
Miss & Leon Bernstein, P.O.

ח בשבת תשכ"ח, 27.1.1969

לכבוד

יו"ר הכנסת מר קדיש לון

וכל חברי הכנסת לחשומה לבכם
ברושי הכבוד ובנאמנות,
בלומה ואריה ברושטיין

ארכיון

53

בלומה ואריה בורנשטיין
הל"אביב, יבנה 2

יג בשבט תשכ"ט, 3.1.1969

לכבוד

יו"ר ר.ה.ב. מר קדיש לון

למשומת לב לכל חברי הכנסת ו

לכבוד

נשיא המדינה מר זלמן שזר
ראש הממשלה מר לוי אשכול

וכל חברי הכנסת לל א יוצא מין הכלל
שלום רב ו

י.ג.ב.

ר"ב הענין ממכתבנו מהיום לכבודו נשיא אה"ב לצומת לבכם

בהסתמך למכתבנו הקודמים.

ברגשי הכבוד ושלום רב

ונאמנות עמוקה

בלומה ואריה בורנשטיין

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

WASHINGTON, D.C. 20535

MEMORANDUM

TO : SAC, [illegible]

FROM : [illegible]

SUBJECT: [illegible]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

Bluma & Leon Bornstein, 2, Yavne street, Tel-Aviv

3rd January 1969

The
right reverend President
Lyndon Baine Johnson, Esquire
State Department Washington

Right honourable Mr. President :

Reference our letters of 24th December 1968 and 1st January 1969. We're afraid of the uncertainty, whether both above mentioned letters as well as our prior letters of the 2nd, 6th, 7th, 9th, 10th, 15th November 1968, 19th and 21st January 1969 have been handed over to you, very dear Mr. President, notwithstanding that some of them were registered and even with receipt of delivery and apart of them some cables.

We would make no scruples to ~~be~~ have doubt in so far as We presume, the receiver of the mail might disregard the seriousness of our letters coming from an unofficial - private couple.

As matter of fact We've taken the initiative in consequence of the gravity and urgency on the actual subject.

The effective disturber of the peace in the mediterranean are the hostile Russians and the imperious treacherous dictatorial democrat General Charles de Gaulle with his unscrupulous opinions, since the Great War 1914-1918 and 1939-1945 by his Allies well known as notorious foe and unworthy of belief.

Myself having in my youth voluntary served since 1914 as a front - fighter and an officer decorated with several highest medals and having served in the frontline with the British Army and decorated between several other medals also with the Military Medal, I do remember the young officer de Gaulle and I am in a position to say a lot of his cunning and deceitful character.

Kindly remember his meanness and baseness in front of the late President John F. Kennedy Esqu. as well as in front of his hideous rattening of the US \$ in favour of his intentional campaign to obtain the substitute of the currency by his dominating gold.

Kindly remember, please, his unyielding boycott of England's admission to the EWG market even during and after his own troubles starting May 1968 up to his recent troubles concerning the devaluation of the Franc, hitherto.

General Charles de Gaulle understood to put a veto upon the plead for England's admission on the part of other 5 members taking for a model the systematic Russian veto's in favour of the Arab(s).

The well known adage says: " How one has been to 7, so he remains by 70 of age ".

We are ready and willing to selfsacrify ourself for our country going in fire and water notwithstanding of our age 73/68 owing to our unlimited loyalty to Israel not only Jews and as Israelis, but especially therefore, because an open universal secret, that Israels democracy is not inferior to the US or British democracy or such of their Allies of course not including the faithless and disloyal deserter General Charles de Gaulle.

Remember please Gromyko's extols and praises of Israel at the UNO 20 years ago and kindly compare his relation to Israel since Gromyko's endeavours to replace the West in the Mediterranean abusing the Egyptian aid with a view to use later the Arabian countries as the Russian satellites conformable to Mr. Kadar of Hungary, Mr. Gomulka of Poland, Mr. Ulbricht of East-Germany, etc.

Kindly remember, please, the permanent manifestations of the infamous General Charles de Gaulle permanently proclaiming his friendship and sympathy for Israel, whilst altering his behaviour for his innate unprincipled mendacious political treason, withholding the long ago entirely prepaid "Mirage's" aircrafts with the preconceived pretext of onesided Embargo towards Israel, but not Arabia.

Israel will never agree to any settlement consulting the Russians and/or France and will unyielding reject the most dubious guarantee of the Russians and/or France.

A disposed or ungrateful peace is once for ever unacceptable and out of discussion.

Owing to the onesided solution of the General Secretary of the UNO who was guilty for the 6-days War starting on 5th of June 1967, and

owing to the prejudiced solution by the UNO disregarding the casual provocations of the Arabs and their terrorists, Israel will never agree to the recent Russian proposal of patrols by the UNO Army.

Israel is already by the Russians and General Charles de Gaulle as well as by the one sided UNO's resolutions in such a dishonourable and infamous manner burned down, so that Israel is and must persist inaccessible to any further crooks as to the Russians and General Charles de Gaulle, as well as the prejudiced resolutions of the UNO.

Israel is neither Czecho-Slovakia nor Roumanian nor even Yugo-Slavia with heroic big talk and finally shaky whilst critical threatened by the Russian aggressors who are in such a manner shameless that they make themselves at home in front of the UNO to confound the conception by Boomerang accusing Israel as pretended aggressor.

Israel is willing and ready to cooperate with Mr. Gunnar Jarring and could and would come to a settlement with all Arab Countries if the Russian Gangsters and General Charles de Gaulle 'll understand from the USA in a categorical manner of definite rejection of their interference on the subject.

There is no doubt that it would be ^amiraculous fortune for all Arab countries to come to a peaceful arrangement with Israel, who would be in position and wholehearted ready and willing not only to facilitate the terms of a peaceful settlement but also permanently to help all Arab countries by all means particularly with the Israel science and experiences without to bear even a slightest grudge but of course in a most sincere fraternity.

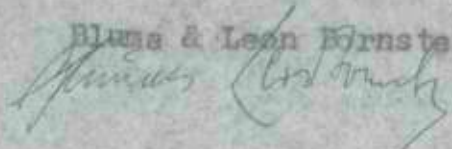
Let them ask the many African States what kind of opinion and confidence they have got in all respects about Israel and believe us, that Israel could and would to come to a satisfactory agreement even with all Arabian Terrorists too, if the intentional instigations on the part of the Russians and de Gaulle 'll cease forthwith.

Israel can and will be of use not only for all westerly countries but also for the eastern States if not hindered by such elements as f.i. the peaceful German Federal State is hindert by Mr. Walter Ulbricht and permanently menaced e.g. in the meantime concerning the election of the President in West-Berlin, considered by the Russians as a demonstrative provocation by the West-German's.

We beg to remain, very dear Mr. President in our unlimited loyalty

very sincerely Yours,

Bluss & Leon Bornstein

17804/1/400/ז
54

יום ב', 30.12.1968, ט"ו שבט תשכ"ט

בלומה זאריה בורנשטיין, תל-אביב, יבנה 2

לכבוד

ח.ב.מר קדיש לזן, יו"ר. הכנסת

להעזמת כל חברי הכנסת ללא יוצא מן הכלל ו

לכבוד

נשיא המדינה מר זלמן שזר
לאש הממשלה מר לוי אשכול
וכל חברי הכנסת

רב שלום,

א.נ.ס.

בהסתמך למכתבנו מיום 26.12.1968,

הננו מנחים בתקף נגד הקפנות של כב' ה.כ. שר מר פנחס ספיר, כה הוא תקף בהריפות את חכניות של כב' ה.כ. שר הבטחון מר משה דיין היות והשר מר פנחס ספיר מהונד לחקמט 4 ערים בשחחים, להיבונות מוסלמית למסור עומר ולהשחלבות הגדה.

המזכיר הכללי של מפלגת "העבודה" השר מר פנחס ספיר תקף היום בהריפות את החכניות וההצטרפות של שר הבטחון מר משה דיין בעצבתו את הצעת של השר הבטחון מר משה דיין לחקים 4 ישובים עירוניים יהודיים ליד ערים גדולות בגדה שבחינה מדינית וכלכלית. השר מר פנחס ספיר הדגיש, שמי מדבר על מחיר גבוה בעד שלום, אינו יכול לחקים 4 ערים ליד ג'נין, שכ"ס וירמאללה. השר מר פנחס ספיר שאל:

"ואם יש מישור תווסף לגור ליד שכ"ס ?

אנו מונים בשמנו למרות גלנו 68 ו-79 כ"כ מעט ידענו רבים:

"אנחנו חבין ומיד ללא דחוי מעומת לנו ו"

בהסתמך למכתבנו מיום 24.12.1968 עם העוק של מכתבנו לכב' הנשיא אה"ב המצורף מאותו האריך כ"כ בהסתמך למכתבנו מיום 26.12.1968 הננו מנחים בכל תקף ובתריפות נגד הריב כזה בפומבי, באם השר מר פנחס ספיר אפילו היה עדיק ובמרת, שאין ספק, כי הוא תקף את כב' השר הבטחון מר משה דיין אך ורק היות והשר בטחון הוא אינו אורטודוקסי למפלגת העבודה, אם כי הוא כל ל זאת נאמן ביותר למפלגה הנו ועבדה הצהרתו פעמים מרובות, בה הוא סרב להתחמם עם מפלגה אחרת, שהציעו לו שוב מעט לא מזמן.

אבל אין זה העניין, אלא הריב הזה בפומבי גרם טכנות מדינתנו קמטרופליה דווקא שזה, בו אנו תלויים באחוז מיוחד במינו כבימלחמת ששת ימים.

ברנשי הכבוד
ורב שלום

בלומה זאריה בורנשטיין

112701 פין 60 Reims, le 2 Janvier
(R)

Monsieur le Président

Nous vous demandons de
conserver votre sang froid et de
rester calme et vigilant. Nous
ferons l'impossible pour éviter
la guerre. Nous allons intervenir
pour une solution pacifique.

Amitiés

Marcel Lenon
123 rue Florent

Reims

ארכיון הכנסת	
7	יד טבו/תשכ"ט = 69 א.
תק	53 אל יר פ"ב

اتحاد النساء الديمقراطيات في اسرائيل
فرع حيفا شارع نوردو رقم 15

1241 32

Date 1.12.68 יום

לכבוד
יו"ר הכנסת,
מר קדיש לוז,
ירושלים.

כבוד יו"ר הכנסת!

הננו מבקשות להעביר אגרה זו לידי כל חברי הכנסת.
בחורה מראש

אגרות נשים סלקטיות

"עייפתי ממלחמה,
עייפו מנגינותי...."
(קטע משיר של הזמרת יפה ירקוני
בהופעה בסלוויזיה הישראלית)

חברי כנסת נכבדים!

אמהות ישראל, השואפות בכל לבן לשלום בינינו לבין
שכנינו, מודאגות מאד נוכח המצב הבטחוני.
עמוק הוא הכאב והאבל של המשפחות השכולות המבכות את
יקיריהן, קורבנות מוקשים, הפגזות, פשיטות ופיצוצים
כפי שקרה בשוק מחנה-יהודה בירושלים. עמוק הוא כאבנו.
רעה ואימה אוהדות כל אם שבנה טרה בצבא בכל
פעם שהיא מאזינה לרדיו ושומעת: "דובר צה"ל מודיע...".
גדולה החרדה לנוכח הקורבנות המוסיפים ליפול יום-יום
והסכנות האורבות לנו מפאת העדר שלום.

עתיד משותף נועד באיזורנו לבדאל לישראל ולעמי ערב.
אנו מודאגות מאד מדברי השר משה דיין שהציג כפתרון
יחידי את כוואה של מלחמה חדשה.

ידוע לנו שהבעיות קשות ומסובכות, אך מנסיון
אפשר לומר כי מלחמה אינה פותרת שום בעיה.
אנו, אמהות ישראל, שחלק מאתנו חש על בשרו את
זועות הנציזים והמלחמה, זועקות: עצור! רק לא אסקלציה,
רק לא פשיטות חדשות והרג הדדי, רק לא מלחמה חדשה!
לשלום נחוצה הסכמת כל עמי האזור. אך האם אנו
עשינו כל מה שביכולתנו כדי לקדם את השלום?
מדוע מואשמים אנו על ידי רוב העמים בנוקשות?

1917
1918
1919

1917

1918
1919

1920
1921
1922

1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025
2026
2027
2028
2029
2030
2031
2032
2033
2034
2035
2036
2037
2038
2039
2040
2041
2042
2043
2044
2045
2046
2047
2048
2049
2050

124/35
اتحاد النساء الديمقراطيات في اسرائيل
فرع حيفا شارع نوردو رقم 18

Date..... יום

בנינו לא נולדו להיות כובשי שטחים של עמים אחרים!
משאלתנו היא כי יהיו מגיני מולדת, כובשי פסגות המדע
והטכניקה למען פיתוח ושגשוג ארצנו.
לא פיצוץ בחים בשטחים הכבושים, לא גירושים, לא עוצר
מעצרים ופיזור בכוח של הפגנות תלמידות/קרבן אותנו אל
האוכלוסיה הערבית וימנעו טרור והרג.
נחוץ שנוי יסודי בגישה! לא אולטרה פטריוטיזם של
המומי מוח ואומרי שלום, בלי אומר איזהו המהיית אותו אנו
מוכנים לתת תמורתו, יקרבו אותנו אל השלום, אלא ראייה מפורקת
והבנה שבטחון פרושו-חרומה במעשים לפתרון הבעיות רק בדרך
מדינית! לא בכוח!
אנו שכנים חדשים במזרח התיכון והסכוי לחיים הוא
בהסכם עם העמים הערביים ולכן יש להכין את הקרקע.
ישנה ההחלטה שהתקבלה פה אחר במועצת הבטחון של האו"ם
על המשרת התיכון, והיא נושאת בחובה סכוי להדברות ולהסכם
של שלום. ננסה דרך זו!
תכריז ממשלת ישראל על נכונותה להגשים החלטה זו.
חברי הכנסת הנכבדים, האחזו בהזדמנות הסטורית זו, עשו
למען יפרחו ילדינו בשלום ולא ייקטפו בשדות הקטל.

בכבוד רב

המזכירות

החלטה על שליחת אגרה זו
נתקבלה באסיפת נשים מטעם ארגוננו
שהתקיימה בחיפה ביום 26.11.68

Warrant

That the undersigned Judge of the County Court of Union County, Mississippi, do hereby certify that the following named persons are the owners of the property described in the foregoing return.

That the said persons are the owners of the property described in the foregoing return, and that the same is subject to the lien of the taxes thereon.

That the said persons are the owners of the property described in the foregoing return, and that the same is subject to the lien of the taxes thereon, and that the same is subject to the lien of the taxes thereon.

That the said persons are the owners of the property described in the foregoing return, and that the same is subject to the lien of the taxes thereon.

That the said persons are the owners of the property described in the foregoing return, and that the same is subject to the lien of the taxes thereon.

That the said persons are the owners of the property described in the foregoing return, and that the same is subject to the lien of the taxes thereon.

That the said persons are the owners of the property described in the foregoing return, and that the same is subject to the lien of the taxes thereon.

Witness my hand and seal of office this 1st day of January, 1911.

Judge of the County Court

Subscribed and sworn to before me this 1st day of January, 1911.

א.נ.ש.ח. W.I.L.L.P.F.

אגוד נשים בין-לאומי למען השלום והחירות
WOMEN'S INTERNATIONAL LEAGUE FOR PEACE AND FREEDOM

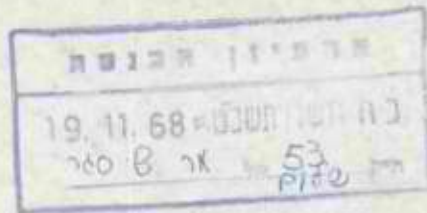
Founded in 1915 by JANE ADDAMS + Nobel Prize 1931
Consultative Status B with United Nations, ECOSOC, UNESCO; Special Consultative Relations with FAO, ILO, UNICEF

Israel Section
10, Rabbi Akiva Street, Jerusalem
Tel. 27908

16.11.1968.

סניף ישראל
רחוב רבי עקיבא 10, ירושלים
טלפון 27908

חשבון בנק הדאר מסי 10200 Bank Ha'door Account No.
בנק לאומי, דחוב המלך ג'ורג' 17, חשבון מסי 1987 Bank Le'umi

חבר כנסת נכבד,

לפני שנה שלחנו לכב' חומר אינפורמטיבי על ישיבתו
השנתית של הועד הפועל הבינ-לאומי שלנו.

השנה התקיים הקונגרס התלת-שנתי הבינ-לאומי בדנמרק.
בקונגרס זה נתקבלה פה אחד ההחלטה שאת תרגומה אנו מעבירות מצורך
בזה.

בקונגרס ניתנו בין היתר שני דוחות על ידי שתי
חברות של "ועדת המחקר למזרח התיכון".

הקונגרס הצטיין הפעם בזה שבין האורחות הרבות היו
קצינות של כמעט כל מדינות מזרח אירופה.

בברכת שלום,

חנה ברנהיים-רוזנצווייג
יו"ר סניף ישראל

מ"ב תרגום החלטה

אגוד נשים בין-לאומי למען השלום והחרות
הקונגרס הבין-לאומי ה-17
ניבורג סטראנד, דנמרק, 18-24 לאוגוסט, 1968

החלטה על המזרח התיכון

אגוד הנשים הבין-לאומי למען השלום והחרות, בפגישתו בקונגרס ה-17,
18.24 לאוגוסט, 1968,

בחוסבו כי שלום מתמיד במזרח התיכון אינו יכול להתגשם אלא על ידי
מאמצים משותפים של שני הצדדים המעורבים בסכסוך,

מאיץ בכל המעצמות הנוגעות בדבר לעשות הכל ומיד, על ידי סגוע ישיר
או של ידי בא-כוח המזכיר הכללי של א"מ או על ידי צד שלישי
הנראה לשני הצדדים, לנהל משא ומתן למען השגת שלום מכוסס על הכרה
הדדית של אי-תלות ועצמאות כל המדינות הנוגעות בדבר.

אנו מבועות את התקווה העמוקה שכל סדינות המזרח התיכון, כדי
למנוע שפיכות דמים נוספת, תסירנה את המלחמתיות לשיתוף-
פעולה, וכך תפטיחנה לכל הנמצאים בתוך מסגרת זו שלום צודק
ומתמיד; גבולות בטוחים ומוכרים; חופש שישי במים הבין-לאומיים,
גישה חופשית לבני כל הדתות אל המקומות הקדושים להם; ופתרון
בעית הפליטים בתמיכה ועזרה בין-לאומית.

אנו מאיצות במעצמות הגדולות לעודד צעדים מידיים לקראת שלום ברוח
זו וליזום אמצעים מתאימים כדי להבטיח את קיומו המתמיד, על
בסיס החלסת א"מ מן ה-22 לנובמבר 1967, אשר נתקבלה פה אחד, על
ידי מועצת הביטחון, החלטה הקובעת את העקרונות שיקבלו צורה מוחשית
בשלום כזה.

אנו מסובכנות כי הא"מ ינצל את כל האמצעים וכל האפשרויות אשר
ברשותו כדי לתרום את חלקו למשא ומתן על השלום המוצע
ולביצועו על כל סעיפיו.

נ.ב. ההחלטה נתקבלה פה אחד ונשלחה ל-:

- (1) א"מ
- (2) בא-כח א"מ במזרח התיכון
- (3) ממשלות האיזור
- (4) אונר"ה
- (5) גורמים נוספים

11214

תל אביב, ה'תשנ"ח, 27.10.1968

ארכיון הכנסה
1 חשון תשנ"ח - 29.10.68
חש"מ 53

אריה ויבלומה בורנשטיין
תל אביב, יבנה 2

לכבוד

נשיא מדינה מר זלמן שזר
ראש ממשלה מר לוי אשכול
כ"כ כל כב' אדונים שרים ו-חברי כנסת ז' כב' רמטק"ל יצחק רבין ומר בר לב
הכנסת
ירושלים

יצחק רבין ומר בר לב

ע"י כב' יושב ראש הכנסת מר קדיש לוז

אנו ח"מ, הנורים שכולים, משוחררים ממלחמת השחרור משרות פעיל כ"כ ממלחמות
הקודמות, חברי ותיקי הגנה, פלמ"ח, משמר האזרחי, האסתררות, וכו', הנאמנים
ומסורים למדינה במיד בלתי מוגבלת,

פונים לכב' בבקשה לבבית ועמוקה בכל רצינות שתושילו לפי לותר מ"ה"פ
נקודות של כב' שר הוץ מר אבא אבן בשום פנים.

באם כב' אינכם ממכימו החליטו לפי כך, אז אנו מציעים כל הפחות להחליט
לשאל את העם.

פרושים נוספים מיותרים.

אם אחולים לבביים לרפואה שלמה ובראות מלאה ל כב' ראש ממשלה מר לוי
אשכול וברנשי הכבוד,

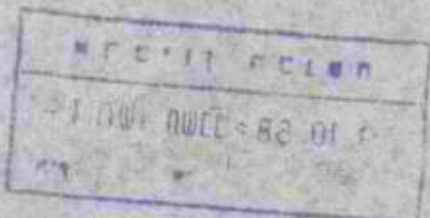
הנאמנים

א. בורנשטיין
ב. בורנשטיין

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

53
Handwritten signature and initials

Unna, den 4 September 1968

An den Knesseth des Staates Israel
J E R U S A L E M

Liebe Freunde!

Vor über einem Jahr, gab ich Eurem Ministerpräsidenten im Augenblick der höchsten Gefahr, mit meinen Worten den Mut, den Angriff gegen die Euch bedrohenden Arabern zu befehlen. Ein paar Tage später wäre es bereits für Euch zu spät gewesen. Ich machte ihn darauf aufmerksam, daß die Juden zur Hitlerzeit den Fehler gemacht hätten, immer darauf zu hoffen, daß die Judenverfolgung einmal enden würde.

Auch damals wäre es niemals zu dem großen Judenmord gekommen, hätte sich das Judenvolk sofort in seiner Gesamtheit gegen Hitler mit allen ihm zu Gebote stehenden Mitteln gewehrt. Der Erfolg Eurer Armee, hat meine Worte bestätigt und Euch gerettet. Doch ein Krieg ist nie gewonnen, wenn man nicht auch versteht, den Frieden zu gewinnen.

Diesen Frieden habt Ihr bis heute nicht gewonnen und mit den Methoden, wie Ihr das bisher versucht habt, werdet Ihr auch niemals den Frieden mit Eurer Umwelt gewinnen. Aus den verfolgten Juden, sind heute die Verfolger der Araber geworden. Das klingt sehr schön, aber in Wirklichkeit bedeutet das, daß Israel, alles was das Volk erarbeitet in Waffenkäufe umsetzen muß.

Das ist kein gutes Geschäft. Gleichzeitig habt Ihr dauernd Tote und Verletzte in diesem Kampfe zu beklagen. Die Tränen der Betroffenen, hören gar nicht auf. Und wenn Ihr heute Eure neue Heimat betrachtet, dann könnt Ihr nicht frohwerden. Ihr seid regelrecht vom Regen in die Traufe gekommen. Die Rolle vom Verfolgten zum Verfolger kommt Euch genauso teuer zu stehen, als Die Rolle des Verfolgten.

Nach und nach erlicht auch das Mitleid der Welt mit Israel. Die farbigen Völker, sehen in Euch genauso böse Unterdrücker, wie in den anderen Weißen. Schon heute darf sich in den Arabischen Ländern kein Jude mehr sehen lassen. Also so kann es nicht weitergehen. Wer gesiegt hat, hat eine Aufgabe. Er muß es bessermachen, wenn ihm der Sieg nicht entgleiten soll. Im Verhältnis zu den Deutschen, haben Euch die Araber nichts getan.

Es ist selbstverständlich, daß sie es nicht ruhig hinnehmen, daß Ihr ihre Heimat occupiert habt. Was wissen diese Menschen von Eurer Geschichte. Wo gibt es in der Welt und unter den Völkern ein moralisches Gesetz, das Grundgebiet einem zuspricht, was die Vorfahren vor zweitausend Jahren besessen haben. Normalerweise, seid Ihr für die Araber böse Eindringlinge, die ihnen Heim und Hof genommen haben.

Was ist also zu tun? Ihr müßt den armen vertriebenen Menschen neues Land zuweisen. Woher aber nehmen? Ihr müßt die Wüste Sinai urbar machen. Was Ihr im Kleinen in der Wüste Negev angefangen seid, das müßt Ihr jetzt im Großen in der Wüste Sinai beginnen. Anstatt das ganze Geld in Waffen zu stecken, sollt Ihr eine Wüste urbarmachen und in Gärten verwandeln. Nur das wird Euch vor den Arabern die Berechtigung geben, dieses eroberte Gebiet zu behalten.

Macht es nicht den Nationalsozialisten nach und führt den endlosen, totalen Krieg, bis Euch der letzte Pfennig ausgegangen ist. Ich habe Eurer Regierung schon früher das Angebot gemacht, ihr mit einer Erfindung zu helfen. Die Regierung in den U.S.A. und auch in Russland, hatte sich damals sofort bereit erklärt, finanziell daran mitzuarbeiten. Mit Atomkraft angetriebene Pumpen sollten das Meerwasser ins Land pumpen, wozu man das Plutonium aus den angefertigten Bomben verwerten wollte.

Friedlich zusammen wollten die Regierungen der beiden Weltmächte arbeiten, um den hungernden in Asien Brot zu verschaffen.

155 UNITA Handwritten
R. S. V. G. Handwritten
Handwritten

Wie lange wollt Ihr noch damit warten, der Welt zu beweisen, daß die Juden nicht so schlecht sind, wie die Nationalsozialisten. Ihr seht an der Entwicklung in Europa, daß jeden Tag ein Weltkrieg ausbrechen kann.

Dabei würde auch Israel ganz bestimmt vernichtet werden. Ein paar Wasserstoffbomben auf Euer Land und aus ist es mit der Herrlichkeit. Die Juden waren schon immer eins der intelligentesten auf der Erde. Warum gebraucht Ihr Eure Intelligenz nicht mehr? Krieg war noch nie ein Geschäft. Nicht für den Gewinner und auch nicht für den Verlierer. Dabei kann man nie reich werden. Hört doch auf Eure Alten, die noch etwas Geschäftssinn mit ins neue Vaterland gebracht haben.

Beseht Euch die Landkarte der Welt und rechnet aus, wieviel Jahre Ihr braucht, um Euch wie der Sand am Meere auszubreiten und mit Krieg die Welt zu erobern. Nur ein Narr kann sich da eine Chance ausrechnen.

Ich habe demnächst Zeit und möchte Euer Land besuchen. Sendet mir eine Einladung Eurer Regierung. Perlen vor die Schweine zu schütten, dazu habe ich keine Lust. Ihr müßt wirklich ernsthaft interessiert sein.

Betrachtet meinen Brief auch nicht als Unsinn, sondern denkt ernsthaft nach, ob meine Worte für Euch nicht die Lösung aus einem Dilemma bedeuten.

Mit freundlichem Gruß

Heinrich Leh

ירושלים, כ"ג באלול תשכ"ח
16 בספטמבר 1968

לכבוד
התלמידה גילה משיח
רחוב ראש-פינה 4
חולון

גילה יקרה,

מכתבך מיום 7.9.68 לחברי הכנסת נמסר לי
כיושב-ראש הכנסת. הנני לענותך

- א. אם ברצונך לבוא בדברים עם חברי הכנסת, עליך לשלוח מכתבך אל כל אחד ממאה ועשרים החברים, כי אין להם דעה זהה ובכל ענין יתכנו חלוקי דעות. אני מביע את דעתי אני בלבד.
- ב. כולנו זוכרים למעשה המשעם ולקרבות. כמעט מדי יום אנו נחרדים לשמע ידיעות על הרוגים ופצועים מחיילינו ומאזרחינו. דחוקים אנו משמחה גם לשמע קרבנות אויבינו. אך נכפתה עלינו מלחמה ובמלחמה עלינו לעמוד באומץ ובבטחון כי עתיד נצחוננו יבוא והשלום יקום.
- ג. אני בטוח כי לא נפלם ממך, כי מקרים רבים של נסיונות התנקשות של חבלנים נמנעו תודות לקרנות כוחות הבטחון שלנו. אך אין הם יכולים לקרוב בכל מאת האחוזים. על הכוסר של כוחות הבטחון כולל המשטרה מעידה העובדה, כי האשמים נתמסו במהירות בלתי רגילה.
- ד. אני מניח כי קראת בעתון על ההחלטה להחמיר את הפיקוח מן השטחים הכבושים לתוך שטחה של ישראל.

בברכת שנה טובה,

YIP

קדיש לוז
יושב-ראש הכנסת

אנחנו רוצים להודות לך על כל המאמצים

העושים, וזו היתה הפעם הראשונה

שהתחלנו לעבוד יחד, וזה היה

הרגע הטוב ביותר, ואנחנו

מאוד מודים לך על כל המאמצים

העושים, וזו היתה הפעם הראשונה

שהתחלנו לעבוד יחד, וזה היה

הרגע הטוב ביותר, ואנחנו

מאוד מודים לך על כל המאמצים

העושים! זה היה הרגע הטוב ביותר

שהתחלנו לעבוד יחד, וזה היה

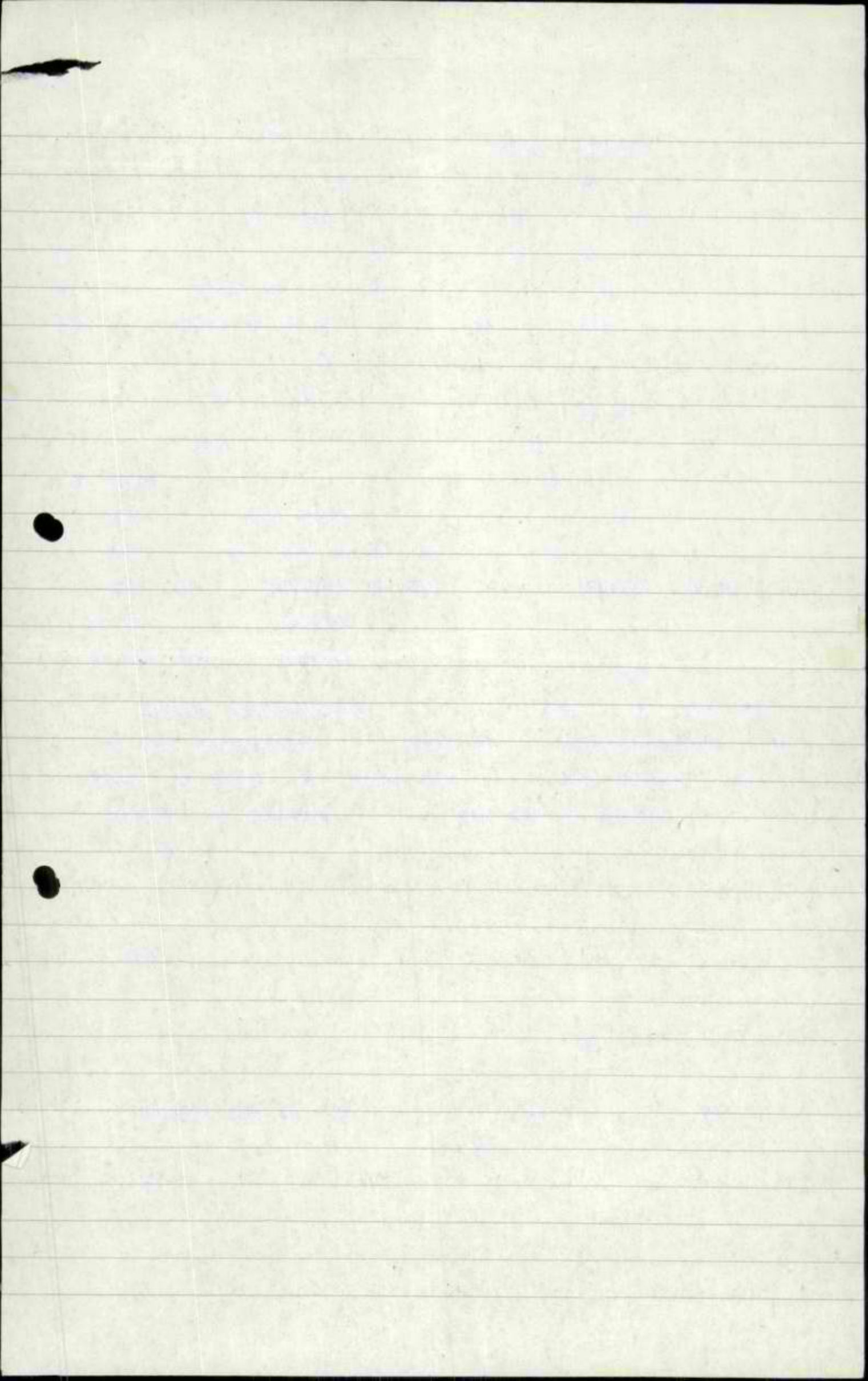
הרגע הטוב ביותר, ואנחנו

מאוד מודים לך על כל המאמצים

העושים, וזו היתה הפעם הראשונה

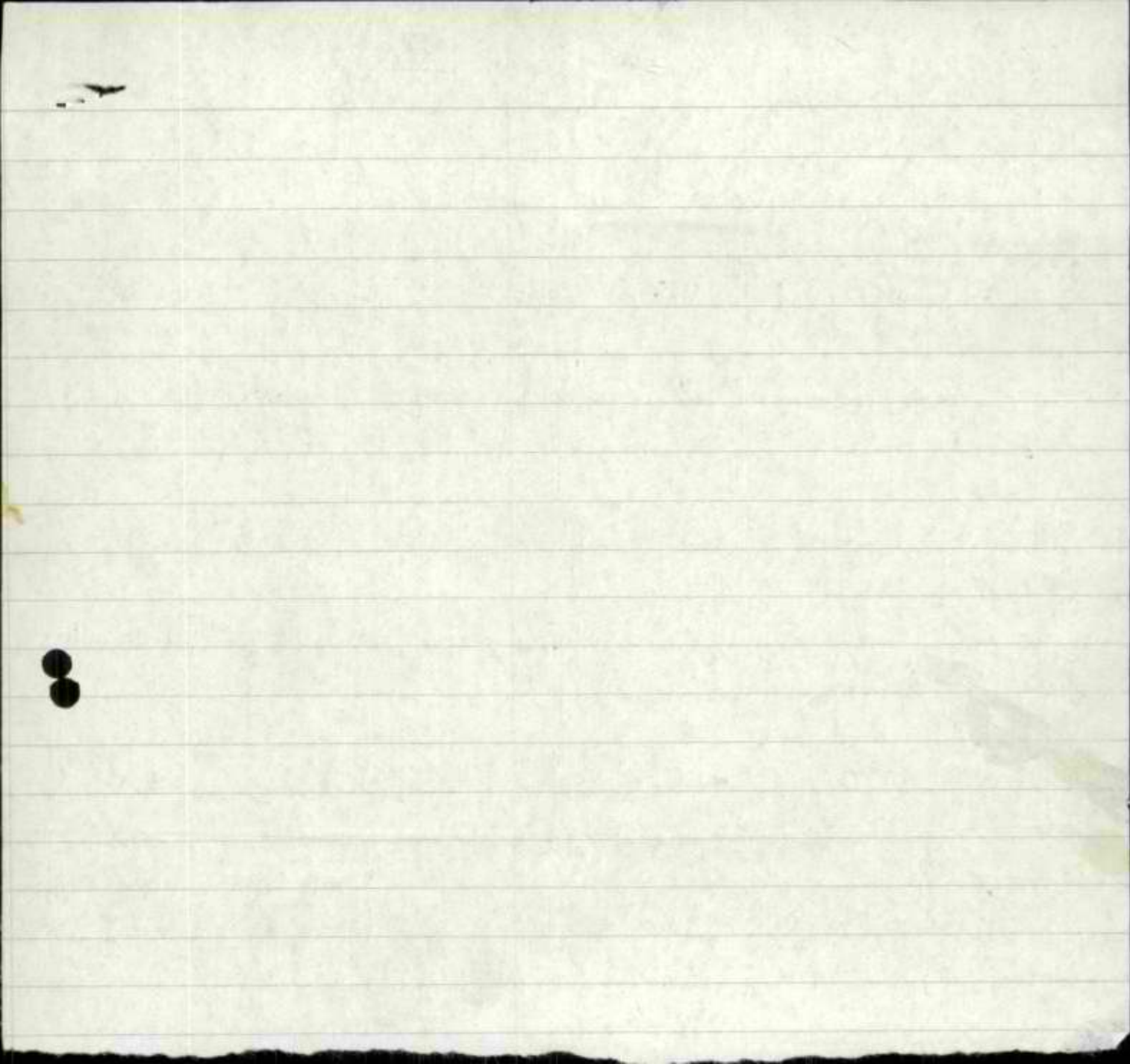
שהתחלנו לעבוד יחד, וזה היה

הרגע הטוב ביותר!! אנחנו מאוד מודים לך

151/56 53
Jerusalem, 30th July, 1968.

Dear Mr. Kahan,

Since the Speaker of the Knesset, Mr. Kadish Luz, is ill at present, he asked me to reply in writing to your telegram.

The Speaker asked me to point out that the Law of Expiry cannot be annulled.

As to a journey by Mr. Tsur to President de Gaulle, the Speaker is of the opinion that you ought to make this proposal directly to Mr. Tsur.

Yours respectfully,

S. Sager

S. Sager
Secretary to the Speaker

Mr. A. Kahan
c/- Hospital Dansiger
Rehov Grusenbug 11
Tel-Aviv.

53

ירושלים, כ"ח בתמוז השכ"ח
24 ביולי 1968

לכבוד
מדהלה סעדיה
קריח עקרון
בית מול המועצה המקומית.

א"ב,

אני מאשר את קבלת מכתבך מיום 14.7.68.

בכבוד רב,

קדיש לוז
יושב-ראש הכנסת

קל/אש

מס' 53
אר ש.ס.ר

מ"ה

מדהלה סעדיה
קריה עקרון
ביח מול המועצה המקומית

14.7.68

לכבוד

כנסת ישראל ירושלים השלמה *צ'נס וברכה*

צ'ר לי מאד לשמוע ברדיו וגם מעל דפי העתונות כשמדברים על השטחים המשוחררים.
אבל הם מבטיים אותם כשטחים המוחזקים וזה לא נכון, הם צריכים להגיד שטחים המשוחררים
ולא המוחזקים, זה לפי דעתי כי הם עוד מהשטחים שלנו.
*ואני כעקרה צ'כניצ'ניק הג'אה
צ'צ'ת'ר את ה'כ'ו'צ*
ולאור האסור לפיל הנבי מבקש חשובה אם יש סיבה לכך. שהיא מועילה ולא מזיקה.

בכבוד רב
מדהלה סעדיה

*אני כעקרה
צ'צ'ת'ר את ה'כ'ו'צ
מ'צ'ת'ת'ה*

1954
1955
1956

1957

1958

1959

1960

מס' 23
בתי מדרש
ירושלים
סדרת ספרים

Jerusalem, den 1. Juli 1968/5. Tamus 5728

מס' 53 / תמוז תשכ"ח

ת"כ
מ"ג אלול
י"ג שבט

An alle Interessenten!

Anliegend überreiche ich hiermit eine Denkschrift zur Lösung des Problems der besetzten Gebiete, und ich bitte d
ringend und herzlich, für die Realisierung meines Vor-
schlages eintreten zu wollen.

Hochachtungsvoll und sehr ergebenst

אבנר מנצח, ירושלים

Das Los der besetzten Gebiete.

* = = = = =

Wochenlang plagte ich mich mit dem Problem:

Darf ich, ein einfacher Israeli, meine Meinung zu den brennenden Tagesfragen - Israel Schisma, Sicherheitsgrenzen etc - äussern? Darf ich, der Laie, eine "e i s e" geben? Werde ich nicht in den Ruf eines politischen Kannegiessers geraten?

Ich wage es, zu sprechen, zu schreiben, weil ich glaube, mit dem folgenden Plan die Absichten und Wünsche der diversen Parteien im Grossen und Ganzen zu befriedigen, auf der Feindeseite Verwirrung anzurichten und in der Weltmeinung einen Pluspunkt zu erzielen. So stelle ich hiermit meinen Vorschlag zur öffentlichen Diskussion.

Wir müssen zunächst zur Kenntnis nehmen, dass wir von einem Frieden weit entfernt sind. Nicht Hussein, nicht Nasser werden es wagen, mit uns in Verhandlungen zu treten, unserem Wunsch nach Sicherheitsgrenzen entgegenzukommen. "Es ist nicht mit wemem zu reden!" sagte mir ein Nachbar. Es gibt keinen Partner, mit dem wir uns an den runden Tisch setzen könnten.-

Die Situation erfordert von unserer Regierung eine selbständige Lösung, die einmal nach 10, 20, 50 Jahren Basis einer Friedenverhandlung, einer Wirtschaftsunion, eines Zollvereins im vorderen Orient werden könnte. Man sollte nach Schweizer Muster (oder dem der Kantone) aus den von uns besetzten Gebieten 2 Kantone bilden: den Ostkanton mit Jericho oder Ramallah als Verwaltungssitz und den Westkanton mit Gaza oder El-Arish als Centrale. Jeder dieser sogenannten Kantone wählt für eine Periode von 5 Jahren ein Parlament von cca 70 Abgeordneten - ständige Bewohner jener Distrikte - die Hälfte in freier, geheimer Wahl, die andere Hälfte berufen von unserer Regierung, unter diesen die Häupter der religiösen Bekenntnisse. Das Parlament wählt einen Zivilgouverneur, der von der Israelregierung bestätigt werden muss. Unsere Regierung stellt den Militärgouverneur. Denn die militärischen, bzw Verteidigungsangelegenheiten, ebenso die aussenpolitische Führung werden nur von der Israelregierung getätigt.-Die Parlamente befassen sich mit den die Zivilverwaltung betreffenden Aufgaben. Alle Gesetze sind mit einfacher Mehrheit zu beschliessen und von dem Zivilgouverneur gegenzuzeichnen.

Eine der vordringlichsten Aufgaben der Kanton-Verwaltungen muss die Lösung der Flüchtlingsfrage innerhalb der besetzten Gebiete sein. Es darf hier kein Flüchtlingslager bestehen bleiben. Die Verwaltungen müssen in kürzester Frist eine Bestandsaufnahme aller freien Böden der Regierung und der Gemeinden, der seit dem 6 Tagekrieg geflüchteten Bewohner und der grossen Latifundien aufnehmen. Die Listen sind zur Kontrolle durch die Bevölkerung selbst zu veröffentlichen. Die Böden müssen zur Ansiedlung der Lagerinsassen zur Verfügung gestellt werden. Sie werden in Gemeinschaftssiedlungen sesshaft gemacht, wobei unsere Fachmänner als Berater Hilfsdienste leisten könnten. Für die Vorarbeiten - Wegebereitung, Kultur der Böden, Bauten etc - sollten Arbeitstrupps aus den gefangenen Terroristen gebildet und eingesetzt werden.

Die Kosten für dieses Werk aufzubringen, wäre Sache der Kantone. Sie würden beträchtliche Beträge von der Unwra erhalten, der die tägliche Sorge um Ernährung, Erziehung, Verwaltung der Lagerinsassen abgenommen werden würde, ferner Anleihen von in- und ausländischen Institutionen, religiösen Gemeinschaften und von unserer Regierung. So würde ein Werk entstehen, das zur Versöhnung und Sympathiegewinnung in hervorragendem Masse beitragen würde.

Mit der Errichtung der beiden sogenannten Kantone, mit der Lösung der Flüchtlingsfrage würden die arabischen Honorationen, die Intelligenz der beiden Bezirke ein ehrenvolles Arbeitsfeld zu Gunsten der eigenen Volksangehörigen erhalten, würde ihnen ein Weg zur zielbewussten, zivilisatorischen Betätigung geboten, und so könnten sie ihre Kraft und ihr Interesse der zeitgemässen Verwaltungs- und Reformarbeit widmen.

Unsere Regierung würde einen ausserordentlichen Erfolg in der politischen Welt erzielen, ein starkes Echo in der UNO finden und unserem Aussenministerium gute Gelegenheit geben, den arabisch-mohamedanischen, den meisten Oststaaten und der feindlichen Presse in den Westländern ein stark beachtetes Propagandamaterial aus den Händen zu schlagen. Diese für die Sache sprechenden Gründe sollten uns ermutigen, die proponierte Regelung zu wagen.

Genug der Reden,
lasst uns Taten sehen!

Max Mordechai Sinasohn .

r tlgraph jmi
r doar elatat
r tlgraph jmi
h sutr znbvup wt

11/5/48
53

121

1428 28 I 698

9/43489
telavivzamenhoff 16 28 1400

mr kadish luz kneset
jerusalem

awaiting urgently your reply to my letters
and cables

aron kahan

h sutr znbvup wt
r tlgraph jmie

+

1958 581 233

53
Jerusalem, 3rd July, 1968

Dear Mr. Kahan,

I was glad to receive your letter. At the wedding ceremony I sat beside the groom's father and heard about you directly from him.

It was with much interest that I read your letter and autobiography. I quite agree that your suggestions in the past were sensible and would have been effective, but, unfortunately, there was no one to carry them out.

As to your recommendations for a solution of our conflict with the Arab States, I am certain that our Government would agree to the means you suggest. However, our Government, cannot compel other nations to act precisely according to its wishes. They have their own interests, real or imagined, and it is in accordance with these interests that they act.

With best wishes.

I remain.

Yours sincerely,

K. L.
Kadish Luz
Speaker of the Knesset

Mr. A. Kahan
c/- Dansiger
11, Grusenbergstreet
TEL-AVIV.

אברהם בן ישראל
י"ג י"ג י"ג

...

53

ירושלים, ל" בסיון תשכ"ח
26 ביוני 1968

לכבוד
מר דוד בלומברג
רחוב הירקון 1
תל אביב

איון נכבד,

הנני מאשר בתודה קבלה מכתבך מיום
כ"ח בסיון תשכ"ח - 24.6.68.

בכבוד רב,

קדיש לוז
יושם-ראש הכנסת

קל/רצ

1944, 1st Army, 2nd
1st Army 1944

1944
1st Army 1944
1st Army 1944
1st Army 1944

1st Army 1944

1st Army 1944
1st Army 1944 - 1st Army

1st Army 1944

1st Army 1944
1st Army 1944

1st Army

24.6.68

מס' תעודת זהות
25.6.67
א. 53

בית הדין

תל אביב

יום שבת

הבאתי בידך את דברי הדין

לפי דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

לפני דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

הבאתי את דברי הדין

ק"ו

זה אכבוד ושלך ראל הכנסת הרצון
 ללא כל אחר יודע הרי הדבר הזה כי אנוטו האזינתנו עובדים עם
 נסים ונפלאות הן האמת השמחה הן האמת שלם הימים הכיטיים
 שהביתנו לנו הגוינה סגור אותנו האמת היום שקודים כילוף צדד זה
 מעורר השמחה וישראל מרקוד יסודות הגוינה מונה השלום הבטח וישראל
 סגור את ישראל עם השמחה הסואף זאת הוא כילוף נובא חזק ולפי חזק הסגור
 להשבת וללא מופות ויון אפנה עם אלה תשובה אגה מהיטבה סגרה את
 החם שלה הגרה נחמה עם כל אפנה בפסיקות חזק מע נשק והתקף אפשימתו
 הילוף חן עם ישראל נאצו כח כזה התקדוק את צהר עם המדינה
 גדי הערבים, או הונו מן השמים לפני ערבים ומגל לפני שורשלים שמור וישראל
 מסוכנת סוכנת לאנשים שיתחזקו הסגור עם אחרי שלא הצלחת השמחה
 לעשות למצו ישראל צעות אי לשם יסודות פראוס בא חזק ומרדף או הצמור
 עם אף קטן חד ולא התחזקנו ציון למצו ישראל ואחר כן הדנו אי מן השמים
 שורשלים נביא לו זהה וזור וזה מה שמוזק בהתחלה גטי האמה שדד מדינות
 ורצפה שמורה ואין גזרה וכזה צדד אי לשם חבלים כסוד מעי בדיים וגם הונו
 אי אז כל מה שיקרה וישראל וגם הונו אי האמת שלם הונו ולתקף להתחברת
 השלמים וישראל נחה אי אכות ובסקה התקף להתחברת השלמים וצד כן
 אני מקל שראש הממשלה והשמים וחתמו על אילור אכות ואני מקווה כדבר
 השלם ליסקו ההדוות הדנין הקצרת השלמים ואני פתחתי כפי כזה פדמים
 רכנסת להקדמה מהמדינות גאה אכח כילוף נחמף אזה לוסול ואילה
 מישראל ציובה רגבה את עצמה למצו תלנת הצנו ציו ימוזים ^{התחזיק}
 לאני ימסור לפי לפני שלם הונו היוד אולי כח חותמי וצדד אולי
 אמצע קוסטיין פי כנסת מוסייה אמרתי היא למצו הצללתו
 דגון הצנו עם אצות בקר עם היוד אולי כח חותמי וצדד אולי
 תסו אותם וכי הם חוץ דעור וילא וגם היוד אולי כח חותמי
 ארדק אמריקה ואחר כילוף שמוטי וישראל וקבלו סגור מן הדיאוס אצתי וגם
 אקדו אמרת מישראל וצדד וישראל נשק דהי אולי חותמת אכח מוזק מרקיסקי
 חן חוקם 95 ירושלים

מדינת ישראל
 26.5.68
 480

17

27

כבוד הו"ק אלה הי גבילת ונאמתה קו

בגוף מרמט נושאיים עישכאע: קכר"י גיסים שפיט"ט

קכר"י אונגטרמן שפיט"ט

ונשיא מפידת ילכאע כפי זלמן ש"ר וכלא עמא ע"ו אשכנז

ומסעת ישכאע וש"ה

אני שנתח את קרבתי עיוס כפזש ירושלים ותבותה מעלפי

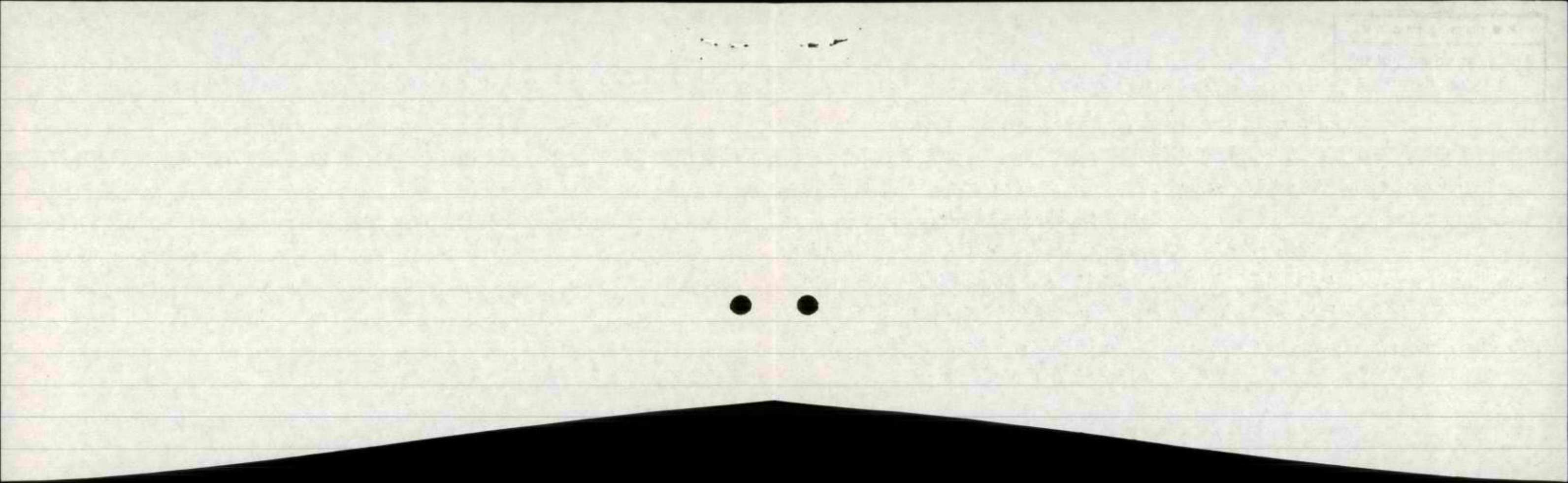
תצטעחתיקו ותשטחיס אחריס, יחי לציון ויקק"ה יתן עמוע ככסית שכלא ע"ו

ותפוצות שגכה בענו עמא וקאת השטחיים שכקשנו סיפ"ו.

ומי"ע צבא התגנפ עישכאע אמסרו לפשט ע"ה ירושלים ת.ג.ז.מ.

מאח"ל: עקנר אונגטרמן

ת.א.מ. 18

ON NOT RETURNING TERRITORY

53

2312

- * Political boundaries are the result of a process of historical emergence, the consequence of factors which were active not long ago.
- * The frontiers of the State were made sacred by the toil and bloodshed of the border settlers.
- * If one is attacked and one defends himself and becomes the victor, one has the privilege of permanently determining a political situation which will guarantee an end to the source of aggression; one may maintain this situation as long as the danger of aggression exists.
- * If one has gained a measure of security through great sacrifices, one will never agree to restoration of the previous boundaries.
- * One does not have to return territory gained as long as the danger of aggression exists.

Israel's reasons for not returning territory captured by Tshahal during this last battle? NO. -- These explanations were publicized on September 2, 1946, by "PRAVDA" the organ of the Russian Communist Party, in defence of Moscow which had annexed certain territories after the Second World War in Europe. This was the reply of "PRAVDA" to the demands of Mao tse Tung, that a revision be made in the Russian boundaries in Europe and on the Island of Sochelin.

This is interesting, especially in light of the present Soviet thesis in the United Nations - that Israel may not broaden its frontiers.

Y. Harkabi

The Arab-Israeli Confrontation - An Israeli View

(A paper submitted to the seventh annual conference of The Institute for Strategic Studies, held on October 1 - 3rd 1965, at Divonne-les-Bains, France.) The theme of this conference was "The Middle East: The Strategic Issues".

At the outset, I wish to state that the views I am going to present are my own, and do not necessarily reflect the official Israel standpoint.

In analyzing a conflict it is generally more rewarding to consider the case of the side aspiring to introduce change. If prior to 1948 it was Zionism that proposed to produce a changed situation, nowadays the roles have been reversed, the Arabs having become revisionists wishing to subvert the present state of affairs; the Israel side tending to be more conservative. I will, therefore, devote the main part of my presentation to a description of trends in the Arab side.

The Meta-political Level

There is a striking asymmetry between the two parties in the volume of their writing on the Arab-Israeli conflict and their elaboration of an ideology for it. While in Hebrew there are very few books on this conflict and the Israel attitude towards it is somewhat pragmatic, in Arabic there are scores of such books, dealing with its different aspects, evincing a marked ideological tenor, substantiating the Arab cause. Several factors contribute to this growth of an Arab ideological concern with the conflict.

1. The amount of ideologizing is an outcome of the general ideological mood in some Arab countries and especially the UAR.
2. The trauma of losing the war produced a strong emotional urge for vengeance. Repeated Arab pronouncements in the few years following 1948, clamouring for another round to wipe out the shame of defeat, showed a marked psychological motivation. It can be hypothesized that emotional attitudes are more prone to erosion, and that in order to sustain one's position in a conflict, emotions should be abetted by an

ideology. Frustration and disappointment resulting from the failure to achieve the Arab objective have tended to aggravate this need for a reassuring ideology. Arab pronouncements nowadays are much less emotional and more ideological, flowing less from frenzy and more from cold fire.

3. A radical and rare objective in a conflict, such as the liquidation of the rival's political existence, calls in modern times for an ideological justification. Most conflicts in recent history have been more limited, the contestants' political existence being outside the conflict, which usually has revolved around a less ambitious objective such as acquisition of some territory or recognition of superiority. Arabs do not disguise that their objective is the destruction of Israel as a political entity, what I propose to call - Politicide. The angry protests aroused in Arab quarters by Bourguiba's proposal that the Arabs should recognize a truncated Israel, of the 1947 Resolution configuration, only proves this point. Thus, a major part of Arab ideology of the conflict is concerned with indoctrination justifying politicicide and proving its feasibility. Arab recognition that a politicidic objective is nowadays problematic is semantically evident in their prevailing parlance by a tendency to resort to express their objective in indirect euphemistic phrases such as "liberating Palestine" (which implies that Israel will be superseded by another state), or "correcting or undoing the mistake committed in 1948" (defining the mistake as the establishment of Israel,) etc.

A summary of Arab ideology within the present paper must be extremely sketchy. The establishment of Israel is described as an historical crime of incomparable gravity, as the natural rights of the Palestinian Arabs of self-determination were violated. The territory was usurped, Israel being frequently referred to as the "usurped country" or "occupied territory". Israel's existence is only "alleged" (Maz'uma). As Israel was established by "aggression" it is congenitally aggressive, even its mere existence is aggressive, irrespective of what ever it does, and it is inherently bad. Accordingly, the imagery of Israel in Arab press and literature tends selectively to magnify true or imaginary evil features, and betrays many instances of projection. Furthermore, the destruction of Israel, it is explained, is a measure of anticipatory self-defence, as Israel,

being aggressive by birth and nature, harbours designs for expansion from the Nile to the Euphrates, which cannot be thwarted except by its destruction. No doubt there is genuine fear of Israel in the neighbouring countries based on their historical experience. But it should be noted that had that been their main concern, their interest would have been to freeze the borders. To prevent a neighbour state from expansion is always easier than to destroy it.

Arabs argue that what is at stake is their very existence, and that so long as Israel stays it is impossible for Arabdom to achieve its purpose and it will remain defective, as if Israel's existence causes an Arab national alienation of sorts.

There is a current tendency in Arab circle to describe the conflict as a conflict of principles, an "ideological conflict", despite the fact that it is not a conflict between two heterogeneous social systems. However, a clash between national aspirations expounded as ideologies is not ideological, but a collision between ambitions. It seems that the rationalization of the conflict as ideological stems from several factors: a general disposition towards ideology; the wish to make the conflict more consonant with the modern fashions and analogous to the Cold War; a wish to make it more "respectable" as a spiritual conflict on values and not on materialistic interests; and last but not least, dramatizing the impossibility of a compromise.

Various arguments, mostly in the guise of historical imperatives, are given to prove the feasibility of the objective of destruction: eventual decisiveness of numerical preponderance, artificiality of Israel as the Jews are not a "normal" nation and therefore inherently cannot sustain a state; Israel's non-viability because of its size and limited natural resources, its existence being unreal, "counterfeited" and dependent on external assistance; Israel being plagued with internal insoluble contradictions that spell its doom, i.e. relations between Church and State, Israel and the diaspora, Oriental and European Jews, and so on; a historical analogy is frequently drawn from the fate of the Crusaders; and finally being colonialist Israel's end is manifest by the contemporary trend towards liquidation of colonialism.

The intensivity of Arab ideological activity and its fervour are of great significance. The endless repetition of these ideas proves that they are important, at least for their expounders: leaders, publicists and intellectuals. Even if the dimension of the identification of the Arab public with this ideology cannot be precisely gauged unless polled, it is inferentially considerable.

The acceptance of this ideology contributes to making the Arab position more rigid. It provides a necessary setting for the understanding of their behaviour in the conflict. If ideology does not determine each action, it gives policy its general orientation. If Arab public pronouncements on Israel do not signify what they do, they indicate what they wish and aspire to do.

Foreign visitors often claim that Arab leaders in private interviews show a more accommodating attitude towards the existence of Israel than their public pronouncement warrant. Foreigners may be inclined to give credit to views expressed to them by Arab leaders privately and brush away their radical pronouncements as merely designed for internal consumption, therefore, trivial. My own experience has taught me that on the contrary, Arab leaders' public utterings carry more weight and reflect more correctly their feelings and attitudes. By their statements to the public they arouse expectations and a demand to stand by their word. Further-more, it is of great significance that national indoctrination and education at schools follow the public utterings. It is unthinkable that for seventeen years Arab leaders have consistently only overcommitted themselves on Israel. The gap between private and public declarations is often explained as arising from Arab leaders embroiling themselves in a vicious circle of extremism. However, they do not show any inclination to extract themselves from it, or slow down it vortex. Foreigners may be flattered by fancying that they were made privy to the leader's deep thoughts, and it may hurt their own amour-propre to realise that what they were told is window-dressing and resist such a discovery. On the other hand, it is only humanly understandable that Arab leaders will desire to appear in these interviews reasonable and moderate and conceal their politicidic attitude. If their extreme pronouncements towards Israel are demagogic and a means of expediency to gain popular support, they are still very significant, as only popular ideas can be manipulated to acquire popularity.

If Arab attitude towards Israel does indicate ambivalence it stems from their stand which basically is not a straight forward confidence in the possibility of destroying Israel but some kind of vacillation to the effect that it is as yet too early to forsake this hope. Their moderate statement to foreigners may not necessarily be deliberate deceptions, but arise out of their own misgivings about the practicability of their politicidic aspiration. Nevertheless, they continue adhering to it. To be

sure, a distinction could be made between attitude and policy. Their public pronouncements express their basic attitude. Their current policy is more moderate as it is constrained by the political reality, and may be closer to their views disclosed privately. However, attitudes and ideology are of great importance as they constitute the matrix on which policy is shaped.

Condemning Israel as a state has produced an inclination to condemn its people and Jews in general. Arabs used to claim that they were against Zionism and Israel but not against the Jews, and that being themselves Semites they cannot be Anti-semites. This, however, is only a play on words. The need of substantiate the evilness of Israel has led them to find its deeper sources in the Jews as people, their history and religion. The amount of Antisemitic literature in Arabic and its vehemence has no parallel in the modern world since World War II. I must acknowledge that this Antisemitism has been a great surprise to myself, as Israelis in general tend to discard Arab verbal extremism as some kind of garrulousness of the Arabic language not to be taken too seriously. But, it cannot be said that the Arabs are only victims of their beautiful language.

Besides quantity and tenor, what makes this Antisemitic literature even more significant is its governmental origin (in the UAR), as it is published by official publishing houses, evidently with government blessing. In this respect it is almost unique, as only in Russia and Nazi Germany was Antisemitic literature published by governments. This literature does not emanate from fringes of Arab society but rather its centre. Nowhere in the world do Antisemitic themes appear with such frequency and in such a vulgar fashion as in Arab publications. "The Protocols of the Elders of Zion" are recurrently referred to, summarized or published in full and frequently quoted. A UAR official booklet in English distributed in Africa specifically quotes from these Protocols. The Arab League "Committee of Heads of Palestinian Machineries" deliberated on the question of distributing the Protocols translated into different languages, all over the world.

Nasser himself made reference to the Protocols (see 1958 Official English Volume of Speeches, Part 2, p.30) and does not demur from praising Aluba's most Antisemitic book*

---

* Muhammad 'Ali' Aluba, Palestine and human conscience, Dar al-Hilal, Cairo March, 1964.

which is based on the Protocols, in a letter embodied in the introduction to this work. The decisive role of the Protocols in the evolution of Nazi Antisemitism cannot be ignored and comes to mind when surveying Arab Antisemitism. Even the old story of Jews using the blood of gentile children for religious rites has been resurrected in a book issued in the series of UAR national orientation ("National Books" No. 184, bearing the title "Talmudic Human Sacrifices", Cairo, 1962) and repeated elsewhere.

Hitler's extermination of the Jews is justifiably explained, and it is even asserted that others are bound to follow his example. The reactions to the Eichmann trial are highly instructive. Eichmann has been hailed by Arabs and even called a martyr (Shaheed). In contrast with the prevailing trend in the Christian world, attempts are being made to supply an Islamic religious base to the hatred of the Jews by reviving the old feud between Muhammed and the Jewish tribes in Arabia. If Jews cannot be accused of the death of the central personality of Islam, at least tales of their attempt to poison him can be retold. Thus, the conflict is supplied with an historical dimension. While in the Koran it is specifically denied that the Jews crucified Christ, all kind of pressure, official and private, has been exerted on the Vatican not to exonerate the Jews from responsibility for the act, basing their arguments on rather strange reasoning, mainly to the effect that the issue is not at all religious and theological but constitutes a Zionist political plot.

Ideas spill over into action. Whenever an Antisemitic group comes into the open, it generally transpires that it has some affiliation with Arab official representatives. Of course a state can always offer instrumentalities of great value to such groups and thus acquire a dominant influence over them. The UAR has become a world centre for Antisemitism. As Antisemitism is to some extent inhibited in the West by the burden of memories of Jewish extermination, Arabs repeatedly try to minimize that remorse by claiming that the Jews swell the numbers of the victims although people from other nations also fell prey, only the Jews capitalize on their dead. Arab Antisemitism does not stem from popular stereotypes of the Jews in Arab countries which were, it seems, connected with the Koranic saying that the Jews were ordained to miserable, but sets out to destroy this image by describing the Jews as menacing and aggressive, and Israel as a tool of a global Jewish conspiracy. World Jewry and World Zionism are frequently treated as synonymous.

Arab spokesmen frequently deny their Antisemitism, but, that does not inhibit them from reverting to antisemitic themes. The cumulative weight of these themes and their official source in the UAR cannot be shrugged off by such disclaimers. Furthermore, the fact that the example of the moral havoc Antisemitism wrought in Germany does not discourage the Arabs is ominous in itself.

It is interesting to note that the Arabs are aware of the dilemma: that by propogating Antisemitism, the position of the Jews in various countries may be prejudiced, and their immigration to Israel induced thereby. However, it seems that rabid hatred, and their view that the struggle is global against World Jewry as the parents of Israel, overrides all other considerations.

I do not assert that all Arabs, or even an important segment of the Arab public, is Antisemitic. Far from it. This Antisemitism does not stem from the people but from official circles and the literati. It is not, at least for the time being, a policy against the Jewish minority (except, perhaps, in Syria) but only a tool of external strategy. Nevertheless, any description of the Arab side in the conflict that omits these aspects would be partial and incomplete.

Another asymmetry is thus produced in the conflict, for nothing comparable to Antisemitism can be found in the Israel and Jewish side. There are misconceptions and distortions but no ideologizing of hatred. In analyses of conflicts by outsiders there is a natural tendency and temptation to endeavour to strike a balance between the contestants, to look for reciprocities, mutualities, "mirror images" and symmetries. Such allegations may sometimes be proved a violation of truth and ought to be examined thoroughly and not asserted off-hand. They may represent the line of minimum effort to understand and haven for the lazy. In the case that one party entertains a passion to annihilate its contestant and the latter has a passion to survive, they cannot be simply described as both equally passionate and emotional. If one party clings to its existence and the other is not willint to relinquish the policy of destruction, imputing intransigence to both is not impartiality but perverting indifference.

For the time being Arab Antisemitism is ignored in Israel. When it becomes common knowledge it may affect the attitude of Israels, expecially the young generation, towards the Arab countries. It will pose a grave educational problem for us.

I am persuaded that Arab Antisemitism is not accidental but is built-in and organic in their present political posture in the conflict. I submit that a politicidic attitude towards Israel drifts to Antisemitism. If the State of Israel is so bad that it deserves a death sentence, its citizens must be bad, too, for they established it. Furthermore, the people from which they originate is apparently bad. Being "Antisemitism from above", it can be controlled, even stopped, by the leaders. However, a politicidic attitude may make such restraints artificial and so limit their freedom of action.

The trend to infer from evilness of the State the evilness of the people is of great importance, as it may cause the circle to close - from the urge to destroy the State to the urge to exterminate its citizens, or to put in another way, from what I have called Politicide to Genocide. Arab ideology and propaganda through all media of mass communication unwaveringly stresses the polarization of the absolute justice of their cause against the absolute immorality of the Israeli case. Describing the destruction of the imperialistic monster-state, which is Israel, as a messianic mission may have a dehumanizing effect of excluding Israelis from the pale of human beings deserving of compassion. It calls for brutality which can hardly be directed only outwards. It embodies a warning to Israel, the world, and the Arabs themselves. Those who legitimize the Arab position in the conflict, and their objective to destroy Israel as understandable and even normal, should bear in mind the possible implication of endorsing Genocide.

The Arab assertion that the coming of the Jews to Palestine and the establishment of a Jewish State are the cause of the conflict is basically correct. The inference that, therefore, the eviction of Jews and the destruction of the state is the only solution is casuistry. No doubt the Arabs suffered a great deal and many of their complaints are justifiable. However, they cannot externalize all blame and put it on the Jews and the British and Americans. Their intransigence against any compromise and their launching of a war, for which they now try to divest themselves of responsibility, bear some part of the blame. It is useless brooding endlessly on past events, on contradictory broken promises, on disputes as to who is to blame, reliving a distorted history and finding consolation in abusive language. The main problem is: Where do we go from here? I do not belittle grievances, but see the need to look beyond them.

Arabs seem unwilling to admit that their demand from Israel to resign itself to its liquidation, irrespective of how justified and substantiated or not their case is, borders on the absurd. No state can comply with such a demand even in order to free itself from being castigated aggressive or imperialistic. Statements of surprise at Israel's craziness in defending its existence are bizarre indeed. Arabs have good reasons to be angry with us for coming, but not for our reluctance to commit suicide. No state can be expected to bury itself however some people are of the opinion that its coming into being was unjust. Arabs argue, that a fait accompli is not necessarily vested with moral value. However the destruction of the fait accompli cannot reproduce morality. The tragedy of the Arab cause is that their grievance cannot be redressed to their satisfaction without perpetrating an even greater evil.

The argument that so long as Israel exists the Arabs cannot achieve their national objectives for modernization and cultural revival and that their better life hinges on its liquidation, though very common in Arabic political literature, has an air of artificiality and implausibility. It is only an excuse, to preempt self-reproach for failures; it magnifies our importance out of all proportion. Had the belief that Israel is the obstacle to all Arab aspirations been deep-rooted in Arab consciousness, it would have made the Arab-Israeli conflict much more central in Arabs' public lives. Arab propagandist straining to make it so, and their lengthy explanations why it should be so, only testify to the contrary. Indeed, their obsession with Israel does divert them from positive efforts of national construction. The real test of Arab nationalism does not lie, as many of them argue, in the confrontation with Israel, but elsewhere.

It is more vital for Israel to survive than for the Arabs to destroy it. Therefore while Israel will tax itself to the utmost, Arab exertions are half-hearted. That is evident when we cross from the universe of ideas into that of politics and strategy.

Political Level

Arab political activities within the framework of the conflict have always been influenced by inter-Arab relations and their cyclical fluctuations alternating between periods of inter-Arab solidarity and cooperation and spells of animosity

and discord. Uneasy at their disunity, Arab countries tended to draw closer; proximity generated tension and quarrels, causing a return to disunity. These swings of the pendulum are not fortuitous, but are built-in in Arab reality and its diversity. If no anti-Israeli achievements have been realized during those phases of solidarity, subsequent Arab discords hamper common action against Israel with almost no need for effort on her part.

Unity is a genuine and forceful Arab national aspiration. Central leadership may be necessary for attaining it, though attempts by such leadership to impose a Monolith may prove counter-productive, accentuating Polycentrism and disharmony as sovereign states are loath to be relegated to subordination. Thus, the emergence of a strong centre of leadership such as Nasser has by the irony of history become a divisive factor. After the blow to unity dealt by the break-up of the UAR, Egypt turned its back on cooperation and solidarity, expounding the theory that greater internal political homogeneity among Arab states is a requisite for unity and should be achieved first. "Convergence" will be produced by the other states changing their social régimes and adopting UAR Arab Socialism. Egypt in its revolutionary mood appealed to Arab peoples above the heads of their leaders to revolt and change their régimes. As a result, despite Nasser's great popularity in the Arab World, inter-Arab relations ebbed and sank and the UAR found itself isolated. In the meantime Israel's project to pump water from the Lake of Tiberias reached its final stage. Arab leaders had committed themselves to the policy that they would prevent "the diversion of the Jordan" by violence. The Syrians challenged Nasser, whose troops were embroiled in Yemen, to take action. His response was to jettison the doctrine that there can be no cooperation without uniformity, and invited all Arab leaders to confer in a summit meeting in Cairo.

The age of summitry set in, with some considerable achievements. Nasser by flexibility gained in his political standing in the counsels of Arab states more than by head-on attacks. Inter-Arab relationships improved. Recognizing their inability to prevent Israel's water project, overruling Syrian bravado for warlike action, Arab heads of state decided to counteract by diverting the Jordan sources. a United Arab Command was created with the specific mission to act against Israel, a joint staff was formed, surveys of the military situation in Arab countries were carried out, operational planning commenced, and an annual budget of £15m promised for

ten years to supplement the military build-up in Lebanon, Syria and Jordan. A Palestinian Liberation Organization was established to preserve the "Palestinian Entity" from submergence in the Arab countries, to unite the Palestinians and bolster their hope and confidence in their eventual "Return".

This summary list of achievements is no doubt impressive. A balanced view, however, should mention their limitations. As the political homogeneity which Nasser aspired to create was not brought about, the disparities in interests were only superficially plastered over. "Unity of Action" and consensus on policy are severely restricted to those courses of action which do not favour one state to the detriment of others. Even in action against Israel, seemingly supported by all Arab states, it is difficult to steer a course which does not prejudice interests of one or more Arab states. Israel is rarely alone in the boat, having the companionship of each of the Arab states in turn, illustrating the phenomenon of "ennemis freres" or antagonistic cooperation. Thus, the model of this conflict is that of an alliance of multiple members against one actor with whom all of them separately form tacit alliances cutting across their official alliance.

Suspicion against Nasser's designs has not vanished. The economic crisis in UAR, the failure of the regime in political integration and in institutionalizing itself, the Yemeni adventure, signs of disaffection in the population and decline in the revolutionary élan, all enable the other Arab countries to confront Nasser as never before. Nasser cannot carry the Arab world, as is shown by his failure in the case of Germany's establishment of diplomatic relations with Israel. Algeria and Iraq have recently veered away from the UAR. Enmity between the UAR and Syria is unabated. In the Yemeni war more Arab blood was shed by Arabs than casualties caused by Israel to all the Arab armies put together. These wounds cannot easily be assuaged, even if they bleed and ache far off, out of sight in Yemen. As the conflict has an important function in inter-Arab relations, some Arab countries became more alive to Nasser's exploiting it against their interests. Finding that too much of summitry and cooperation exact from them concessions detrimental to their interests, they have second thoughts and recoil from further steps. Nevertheless, all that implies not that the present mood of improved inter-Arab relations is bound to disappear, but merely that it will be kept at a lower pitch.

The Arab United Command suffered from disabilities inherent in modern coalitions. Its authority is limited, lacking legal sanction to impose its orders and move troops from one country to another. UAR influence in the United Command being paramount, the other members of the coalition are reluctant to invest the Command with supranational authority.

The organization of the Palestinians suffered from its own difficulties. It was inaugurated from above, not by spontaneity on the part of the Palestinians. Shuqeiri had to move with the greatest circumspection not to infringe on the vital interests and sensitivities of some of the states for whom the organization of the Palestinians as a separate political body may spell internal, especially Jordan. The struggle between Jordan and Shuqeiri has already openly erupted. He has failed to persuade all Arab states to support him. Even some of his associates deserted him. His own resignation is impending. Many among the Arabs lost faith and doubt Shuqeiri's ability and seriousness, because what he symbolizes is cathartic haranguing in the UN. But what is more basic is that previously the organization of the Palestinians to carry the brunt of the struggle against Israel was opposed on the ground that all Arab countries should bear this responsibility and that the formation of a Palestinian vanguard may imply their abdication. Corroding suspicion that a scapegoat for future failings is being prepared is rife.

A common topic in Arab discussions are the means of pressure available to the Arabs against the West, and how these "pressures" should be manipulated. These are customarily defined as: oil, the geographic importance of Arab countries, and their collective weight in the international scales. Many a time the question is anxiously posed, how is it that with such a magnificent armoury the Arabs are not successful? It seems that they are not conscious that their demands are excessive. They tend to define a country's maintaining diplomatic relations with themselves and Israel on the same footing, not as neutrality, but as inimical to themselves since it implies accepting the existence of Israel. In their eyes, a symmetrical support of the sovereignty rights of both sides, or identical opposition to changing the status quo by violence, is not neutrality but alignment with Israel. Thus, for them non-alignment in the conflict is alignment solely with them. No wonder that it is difficult to satisfy them. Arabs, as protagonists of Positive Neutrality do not admit of its legitimacy in this conflict.

In the summit meetings, it was promulgated that their policy and attitude towards other countries shall be shaped according to the stand they took in the conflict and their support of the Arabs cause. In current politics, this politique de grandeur of adhering to one guiding principle gives way to the needs of politique des intérêts. Examples are numerous from the days of Egypt's blocking of a decision in the Arab League against Germany for the Reparations agreement, to its present efforts to foster relations with France despite French great assistance to Israel. France is not apologetic about her relationship with Israel and thus her record does not discredit her in Arab eyes. Whenever a state or even a commercial company stood firm against Arab pressure, the Arabs withdrew.

The conflict impels both sides to world-wide political activities, hardly conceivable for these countries had there been no such conflict. The Arabs can derive benefits from the Cold War and manoeuvre between the East and West, though this has recently been reduced because of selectivity in Western aid and of growing Soviet inclination to demand political returns. Israel's manoevrability is extremely limited.

As both East and West have come to stress the necessity of coexistence, the need for peaceful settlement of disputes, and the dangers lurking even in small wars, such an emphasis must affect the conflict, for it negates the basic stand of the Arabs. No wonder Arab leaders of extremist leaning are drawn towards China, finding Chinese adherence to "Inevitability of War" and its encouragement of small wars congenial to their aspirations. Shuqeiri visited China, was almost accorded a reception usually reserved for a head of state and returned with promises of Chinese military aid.

Strategic Level - War

For years Arab leaders repeatedly made bellicose declarations that war to destroy Israel was imminent. These were made in a cavalier way and did not reveal serious examination of what such a war meant or required. To be sure, they desired war, however abstractly. Nasser stressed preparedness. He stated: "Whoever wants to go to war ought to prepare for it. Whoever wishes to achieve his goal ought not to gamble with the future of his country or that of others... we ought to get ready, instead of making speeches... we must prepare not only in so far as power and strength are concerned but also morally. Lack of moral considerations was responsible for our 1948 disaster... The Palestine case is one of the most difficult in the world; it is not a matter for Israel alone but the powers who are behind Israel". (June 26, 1962).

Accordingly, Nasser went on to describe the requisite preparations for war as all embracing: preparing an economic base; industrialization in order to be in a position to ensure replenishments; revolutionary transformation of Arab society; modernization; achieving unity particularly for the coordination of military action and enough strength to neutralize intervention from outside. The need for preparations has been translated into frantic action and the UAR has embarked on a large-scale build-up of their military forces with the declared rationale of war against Israel. Nasser stresses again and again that war is inevitable. But, until the level of preparedness guaranteeing full victory is reached and suitable international circumstances present themselves, war should be postponed.

Arab publications and the press bear witness to the extent of Arab pre-occupation with the problems of this war and its initiation. Strategic analyses of terrain, comparison of strength, forces structure, possible courses of operations, limited war versus general all-out war, recur. The complications arising from the present world order, in which any local war tends to be internationalized, are considered. Arab analysts underlined that the required level of strength and superiority should be such as to enable a speedy all-out offensive to forestall any external intervention, or at least ensure the attainment of their main objectives before intervention can take place. The reflection of the "balance of terror" between the super-powers on local conditions is being studied. On the one hand, the balance of terror is described as a factor which may impel the powers to intervene for fear of escalation, and so timing is of vital importance. The description of such a war in terms of a global cataclysm gives the impression that it is hoped that a period of multiple simultaneous crises in different parts of the world might allow local freedom of action and prevent intervention. Others, by contrast, maintain that the balance of terror influence is beneficial, since any attempt to intervene by the West will be neutralized by the East.

Another line of thought conceives of the possibility of producing ambiguity in the initiation of hostilities. Arab analysts frequently express the conviction that Israel will one day be prompted by the menace of the continuous build-up of Arab forces and provoked by their deployment, to embark on a preventive war.

Israel will then be condemned by world opinion for aggression, and the Arabs would be in a position to seize the opportunity and turn it into general war.

Another frequent "scenario" is that Palestinian fedayin marauding into Israel would do such havoc that Israel would not be able to sit back, but would be forced to retaliate. In the ensuing crisis, units of the Palestinian Liberation Army will be first to invade Israel and start a "War of National Liberation". Military action by Palestinians, it is argued, will be understandable in world opinion and even justified. They will serve only as the "vanguard" for the main body of Arab armies, who will carry on the offensive à outrance. (Shuqeiri in "alUsbu alArabi" 29.6.64). This theory of detonation by Palestinians is prevalent in Palestinian circles, and may be a factor behind the organization of these units.

In the same vein, it is often argued that the "liberation of Palestine" by the Palestinian Army should follow the Algerian pattern. Frequently there is a deliberate effort to ignore the differences in conditions between Israel and Algeria. For the time being, little has been accomplished in building a Palestinian Army. The UAR assigned the existing Palestinian Brigade in the Gaza strip to it. Jordan and Lebanon oppose the formation of Palestinian Units on their territory. However, even the mere existence of Palestinian Units with the manifest objective of fighting against Israel, and their indoctrination in rabid hostility, may contribute to restiveness. The moving spirit behind these schemes for a Palestinian Army is the UAR, which controls it through the Arab United Command. Any operational activity by these units will be indicative of UAR intentions and will probably be judged accordingly.

Palestinians who criticise Shuqeiri's Liberation Organization, and are impatient with the tempo of its liberation activities, have formed a midget underground organization called "Al A'sifa", which is supported by the Syrian Government. Some sabotage demolition actions which took place in Israel in the last months are claimed by this organization in communiqués that magnify out of all proportion its acts and include many others which are only figments of imagination. Israel announced that it will consider the countries from which the saboteurs came or returned as bearing responsibility, and has acted accordingly in limited retaliatory actions. Nowadays there is better understanding for the unfortunate exigencies of such acts as with improved articulation they came to be termed: "controlled escalation".

The situation between the Arab countries and Israel is full of possibilities of flare-up and even of war. That is commonplace. Nasser's urging for patience until preparedness is realized, even if he mentioned a time-limit of five years, cannot be a reliable

guide. Wars tend to erupt before preparations are completed. On the other hand, preparations can be extended endlessly. The UAR's eventual withdrawal from Yemen under the pretext that the troops were needed against Israel may work for a more forceful stance against Israel, and war. The Yemeni adventure may equally inhibit further embroilments. A quarrel over the Jordan may escalate. It is futile to try to exhaust such contingencies.

If there is no war it is not because the Arabs do not desire it but because they are uncertain about the outcome. Israel came to be recognized as a major factor of stability and pacification in the Middle East for the wellbeing of the region as a whole.

The major weakness of the Arabs, even in the military field, has been sociological (weakness of cohesion or of the "affiliative motivation") and moral. Nasser himself uttered the words already quoted: "lack of moral considerations was responsible for our 1948 disaster". An Egyptian superior commander in a statement to the press accounting for the military situation, or rather malaise, in Yemen, proffered the explanation that hundreds of Jewish troops sent from Israel were fighting on the monarchist side (Al Musawwar, 12 July 1965, p. 28). This is indicative of the possibility that "moral considerations" have not radically improved. When they do improve, not only will the Arabs gain in strength, but they may well become less bent on vengeance and on a war of annihilation.

Perspectives

In the present stage it is the Arab position which dominates the developments of the conflict and its possible settlement. Israel's role is secondary. Arabs declare that they oppose the sheer existence of Israel as an absolute principle on which no compromise of a quantitative modality is possible. So long as the main Arab demand is the liquidation of Israel, there is no possibility of meeting them half-way and in such a case an appeal by outsiders for mutual-accommodation is cynicism at its worst, even if it comes from the best of intentions. Their grievance is unlimited, since nothing short of a "totalistic" solution of obliterating Israel can gratify them. Goals and perspectives are impoverished and contract to one fixation. They are ready to make peace if Israel disappears - to make a desert and call it peace. As no concession, short of self-destruction, can change the fixed attitude of the rival, the conflict becomes inelastic.

Furthermore, Israel because of its smallness enjoys very restricted latitude for making concessions. Israel may suspect that any territorial concession is of importance to the Arabs if it is calculated to weaken Israel as a step towards a final onslaught. The moment Israel's existence is admitted, the significance of such a concession vanishes. Israel, by the nature of her position, will prefer existing dangerously to offering a concession incurring the danger of nonexistence. Any concession which may weaken Israel is too big for her; for the Arabs, it is too small if it leaves the existence of Israel intact.

So long as the Arabs adhere to their absolute objective in this conflict all the known recipes for reconciliation transplanted from the Cold War environment are irrelevant - there is no possibility of starting a process of "reciprocation in reducing tensions", "unilateralism", "fractioning" the road to settlement, "gradualism" nor even of reaching a "negotiated stalemate".

This assertion that Israel can do nothing significant to change the present situation and placate its neighbours places Israel in a morally awkward position, as it would appear to put all the onus on them. No one feels the pinch of it more than the Israelis themselves. However, if one is not intoxicated with self-omnipotence, one must admit that there are situations which are beyond one's control. Israel can try to persuade the Arabs to make peace, it cannot force them to do so.

I cannot for myself be optimistic and indulge in hopes that the end of this conflict is in sight. There is rarely finality in history, its rhythm is continuous, peace and conflict alternate, conflicts come and go, and are superseded by others. People are sometimes impatient as regards the conflicts of others, more indulgent in living with their own. If I am more pessimistic over the intermediary period, I hope I can be more optimistic about the outcome. Arabs' growing recognition of what has been termed "antagonistic cooperation" gravely constricts their common action against Israel and produces some kind of interlocking between both sides, which though still weak, urges for coexistence. Arabs have made their best endeavours to sustain the conflict by a series of means - emotions, ideology, the threatened march of the refugees, Arabs League meetings, summitry, organization of the Palestinian Arabs, etc. - all with little result. Hopes raised sky-high that success was imminent were followed by disappointment and despondency. Arousing of false hopes may eventually

have the dialectical result of their abandonment and of a change of heart. The vicious circle of hostility by which new failures increase frustration and bitterness, thereby instigating new attempts, may one day be broken. The cumulative effect of failures to achieve their objective will strengthen the incipient recognition testified to by Bourguiba's pronouncement of the need to be freed from its hold. Once the existence of Israel is accepted, the main hurdle in the way to a settlement is overcome, as the rest will sink almost to insignificance. The ideology of destroying Israel, claimed to be operational, will become ritual, and will finally be discarded as it is proved more and more impracticable. The postponement of war may be a first step towards its eschatologization and may lead to its final repudiation. Ideologies are not insurmountable obstacles and can be changed by the leaders. People relinquish their ideology if reality contradicts it and does not allow for its realization. Israel's strength has been an important component in the reality that has thwarted the Arab ideology of Politicide. The world at large has played, and still has to play, an important role in that as well.

ארכיון הכנסת
 נהניסן חשנה = 23.4.68
 חמ 53

מחילת
 ח.א.

ביז מאלו יושב הוא הכסת מי קניס ממ

כי בר ציון היינו ישנון שחתי ואלשי
 בכל לק בר ויולפוס .

בסיני יבא משפטיך ענה אויבך מלך ישכאל
 וביה בקור או גניו כל ארבע

צפניה "ג"

אם חנה יושלום בקרובתה . והאומה בצפניה
 בקרובת מתחלה בשנת הצפנים לחצובה - בלס בלסו
 וולוביה ישחח שקשמים . והם הם מקרובת ומקוביה
 שביולפוס . המשפטים ממעין קרשו . ואל ברך
 המוסים מגולכוס .
 גבור וגרצם האומה בצפניה הקרובת שלפניה
 ממה בן ולמה יושב הוא הכסת . אקור זה הוא
 מעורר ובלבד חפוי בקית אהא עצמיות גשכ"ח . ויהי
 בציון ובצרת אויביו עצ מצה וצפנים ולנהריוס
 ובקרבת והצלה ונצחון אהים וק צצכב אמן
 אהים אהיה .

ס.ו. מורה
 שכלי דמיקום
 כח בצלמון 46 בת-יז

כ"ג איוסן גשכ"ח

Lucie Kirschbein

Deutsche Bundesrepublik

7101 Frankenbach, den 13. März 1968

Stauchenstr. 22

ארכיון	תש"ח
א-ניסן תשכ"ח = 30. 3. 68	
מגיד הנסיון	53
	למ"ד

Handwritten signature/initials
 1.11

An den
 Knesset Jerusalem

Sehr geehrte Herren!

Machte mir Gedanken, wie wir eine friedliche Lösung finden, um ständige Waffenruhe zu bekommen zwischen Ägypten und Ihnen. Die Ägypter sind mal selber so behandelt worden von Ihnen, wie sie vorher alle Konzernherren behandelt hatten, das kann ich schon verstehen, aber ich weiß auch, daß Sie aus der Sinsihalbinsel einen blühenden Garten machen werden, aber auch, daß Sie die Menschen, die die Ägyptische Augenkrankheit haben, werden ausheilen wollen. Hier erfuhr ich, daß die elten Homöopathen bei dieser Krankheit Aconitum D4 und Apis D3 mit guten Erfolgen anwendten. Dann hörte ich noch, daß ein Amerikener ein Verfahren entwickelt haben soll, wodurch man mit nicht allzugroßen Kosten Meerwasser entsalzen kann. Eine Kondensierung war es wohl nicht. Dieses Verfahren käme zu teuer und ist nicht ausgiebig genug. Versuchen Sie doch mal bei "The digest readers" in Amerika anzufregem, wie der Amerikener hieß, der vor Jahren die Entsalzungsmethode bei sich beschrieben hatte. Haben Sie in beiden Punkten Erfolge in Aussicht, so schreiben Sie an Nasser einfach, daß Ägypten einst ein blühendes Land gewesen war. Der damalige Staat verstand etwas aus seinem Lande zu machen. Sie würden ihnen gerne mit gutem ^{Rat} Rat zur Seite stehen, wenn sie auf die Sinsihalbinsel keinen Wert mehr legen. Sie verstünden die Ägyptische Augenkrankheit mit Stumpf und Stiel auszurotten und verstünden auch Meerwasser zu entsalzen, weswegen Sie ihnen gerne einen Experten schicken würden, wenn dadurch aller Streit ein Ende hat. Die Sahara hat sehr viel besseren Boden als die Sinsihalbinselwüste. Sie werden da bald einige Städte haben, wie sie sie verloren haben. Geld soll bei der Beratung keine Rolle spielen, aber sie würden dann aber auch mit Forderungen kommen, sofern sie noch welche stellen würden. (Ich sehe noch nicht, daß es gleich zur Einigung kommt, aber vielleicht dazu, daß die Ägypter sich etwas zurückziehen werden.)

Hochachtungsvoll!

Lucie Kirschbein

SCHALOM!

"Actio pro mundi vita"
Appel-Bitschly-Raphael
637 Oberursel/Taunus
Kinzigstr. 4

Handwritten: Dank!

637 Oberursel, den 17. April 1968
Tel. 06371-3223
23. 4. 68 = תהניס תשנ"ח
Handwritten: >11.11.74 * 53

Sehr geehrte Herren!

Wir wären Ihnen herzlich dankbar, wenn Sie folgende, in der Sorge um Israel gesprochene Worte sich zu Herzen gehen ließen und sie publik machen könnten:

Kein Bestand Israels ohne Bekehrung der Herzen

In der Mainzer Zeitung "Glaube und Leben" fand kürzlich eine 16 teilige, ganzseitige Text- und Bildfolge über Israel von Stefan Maul ihren Abschluß. Darin wurden Land und Leute tiefgehend geschildert, Israels Aufbauleistung gewürdigt und mit Anerkennung und Lob für alle Bemühungen nicht zurückgehalten, was erfreulich ist. Doch am Ende steht der schreckliche Satz: "Man behauptet, in spätestens 5 Monaten müsse man mit einem neuen Krieg in Nahost rechnen." Aus der Ferne, glaube ich, kann man vielleicht Israels Lage besser beurteilen, als wenn man dort wohnt. Und deshalb möchten wir alle Israelis bitten, diese dringende Warnung und bittere Mahnung nicht in den Wind zu schlagen. Der nächste Krieg braucht nämlich kein Blitzkrieg zu werden und könnte leicht Israels Untergang bedeuten: doch das hängt von Ihnen allen ganz allein ab!

Die Schriften Martin Bubers, den wir tief verehrten, ließen ein Bild von Israel aufleuchten, wie es jetzt leider nicht mehr angestrebt wird. Darin liegt keine geringe Schuld, weil Israel einen einmaligen Platz in der Geschichte der Völker einnimmt. Mit dem Einzug des "modernen Lebensgefühls" in Israel schwindet dieses Bewußtsein leider langsam dahin. Ohne den Willen Dessen, der alles erschaffen hat und erhält, gibt es den Staat Israel nicht. Aber leider wird das schon jetzt - nach kaum 20 Jahren - vergessen. Man glaubt, "alles selbst machen" und sich allein "auf sich selbst verlassen" zu können, d.h. aber nichts anderes als: Man schickt DEN HERRN i n s E x i l !

Israel wurde eine unersetzbare Funktion unter den Völkern der Erde übertragen. Es wird niemals ein Staat sein wie irgendein anderer, auch wenn es sich dazu zwingen möchte. Alle Bestrebungen in dieser Richtung sind töricht und tragen der verborgenen Wirklichkeit Israels, die es machtvoll zu verkörpern berufen ist, nicht Rechnung. Wenn Israel nicht "das heilige Land" sein will, das es ist, darf es sich nicht wundern, wenn sich die Drohungen der Araber bald bewahrheiten und der Herr Sein Land nicht mehr beschützt. Will denn auch Israel aus seiner alten Geschichte nicht die Lehre ziehen und den Bund mit dem Allmächtigen wieder erneuern, daß er es siegreich beschütze?

Geben Sie sich doch keiner Täuschung hin: Es waren nicht Ihre Kanonen, die Israel bis jetzt retteten, sondern die felsenfeste Siegesgewißheit der Herzen, die dieses Wunder vollbrachten, weil Der Herr sie mit seiner Kraft erfüllte. Doch jetzt ist es nur noch eine Frage der Zeit, wann der große Glaubensabfall, der auch in Israel unaufhaltsam fortschreitet, seine unheilvollen Früchte trägt. Dann reicht keine leere "Siegeszuversicht" mehr aus, wenn sie nicht eindeutig im Willen des Allmächtigen wurzelt und aus ihm ihre Kraft bezieht. Der Wunsch nach einem liberalen, religiös neutralen Staat muß Israel zum Verhängnis gereichen, wenn nicht eine tiefgreifende Besinnung auf den Glauben der Väter erfolgt und eine echte, tiefe Bekehrung der Herzen stattfindet! --- Seien Sie Juden, Christen oder Mohammedaner - jeder einzelne nach seinem Gewissen - aber geben Sie z u e r s t dem Schöpfer der Welt, dem K ö n i g Israels, die Ehre und Anbetung, die Ihm gebühren! Nur wenn dieses geschieht - und nur dann - wird Israel weiter aufblühen und für alle Zeiten bestehen.

Das BETENDE ISRAEL soll kein rückständiger Staat werden, sondern im Gegenteil: so modern und welt-aufgeschlossen wie möglich! - und sich ganz seiner religiösen Wurzel und Sendung bewußt werden. Denn aus diesem Grunde wurde Israel zum Zeichen und Beispiel für die anderen Völker berufen, ob es will oder nicht, und an der Beantwortung dieses Anrufs wird sich sein Schicksal entscheiden. "Fernstehende" wie wir können sich nur wundern, daß man dieses offenbar im Bereich der Klagemauer nicht klar erkennt: Israel hat eine Mission innerhalb der großen Völkerfamilie zu erfüllen, vor der es nicht ausweichen kann, denn es ist und bleibt, wie auch die Kirche anerkennt, das "ausgewählte Volk." Möge es sich als solches voll erkennen und demütig bejahen! - Lernen Sie alle wieder beten und den HERRN anrufen aus vollem, aufrichtigem und flammendem Herzen!

"Sion auf, werde licht!" - denn Licht und Friede der Herzen stellen die Vorbedingung dar für den Frieden in der Welt und ganz besonders für den Frieden Israels.

Mit herzlichen Wünschen - Schalom!

Raphael
"Actio pro mundi vita"

Mr. Haim Leor.

Secretary General of the Knesset
Jerusalem. Israel.

64, Barnard St
Wellington N 2
New Zealand

Dear Mr. Leor.

It was a very refreshing to have your kind reply to mine of earlier date. As one enjoys the Bible reading, day after day, year after year, Jerusalem, chosen by Yahweh 2 Chron. 33:7, and its environs are built into ones affections. However, the perfect state of peace and spiritual and material prosperity, has not arrived yet.

It requires, as you all know and believe, Messiah to come, call the brothers in exile - home; and then make Jewry the model of all other nations, peoples. Jer. 3:17. Ps. 67: We sorrowfully admit, this glorious ending, while in sight, awaits fulfilment. Are we worthy of such a high calling? As a New Testament Jew (late Christian) I must plead 'guilty' when faced with the Biblical answer to all mens problems. Yet rejoice, as the prophetic finger of God, moves in the daily cable news. Today Gen. De Gaulle. presents a dead line - whether France? (land of my Hagenot ancestry) Tomorrow - Marx prevails Ezech. 38. Dan 11:40-45. the day after, Messiah Comes to bless. As the second Joseph, I plead for Jesus, to my friends of the Knesset. While life lasts - Israels friend & well-wisher.

Frank WILLIMENT.

PS Low little letter may be shown to your friends.
God bless you all,
P.

BY AIR MAIL

AEROGRAMME

If anything is enclosed,
this form will be surcharged
at rate for Air Mail Letters.

AIR MAIL

M. Haim Lev.
Secretary-General of the Knesset.
Knesset.
Jerusalem.
Israel.

First fold here

Second fold here

SENDER'S NAME _____
AND ADDRESS _____
_____

ISSUED BY THE NEW ZEALAND POST OFFICE FOR
POSTING IN NEW ZEALAND TO OVERSEAS ADDRESSES

To open cut here

53

Jerusalem, 13th May, 1968.

Dear Sir,

Thank you for your letter of the 28-4-68.

We are always happy to receive letters such as yours which reassure us of peoples' whole-hearted support of our State of Israel.

With many thanks.

Yours sincerely,

Haim Leor

Secretary General of the Knesset

Mr. Frank Willimerit
64^{1/2} Barnard Street
Wellington N. 2
NEW ZEALAND

M^r. Moshe Roseth. Israel.

64, Barnard St.

Wellington. N.Z.

New Zealand.

28-4-68

Dear M^r. Roseth,

Can you remember the small bunch of flowers? Well, it's the same man, so far away, yet a friend of Israel. My letters, due to an authentic writer, must get less & less but I rejoice that in God's great mercy, many thousands have gone all over the earth on behalf of "Zion". Jer 3:17 Isa 59:20 Rom. 11:11-26 N.T. "The pen is mightier than the sword," so it's said; very truly: the sword takes life - God's pen ^{in Bible faith} "Lion" has the answer, for when "the Redeemer" comes this 'life' will flow to his ^{ones} ^{2nd 26:19} ^{Daniel 12:2} perhaps we could start with Abraham, mouldering dust in the cave for many a century, then the responsible ones (see Ps. 49:20 in reverse) mainly his spiritual family - God's friends. Often persecuted, poor folk; while they lived, they spoke God's truth & lived, almost unknown. Messiah's "Life" goes to them. Who else! Well we just hope, that's all, if it turns out to be Jews. "The crumbs off the table" may be ours. The only way to try & secure even these - is to freely speak & write & live as if Messiah were here, watching. So that is why these last few months, I have humbly tried to reach my Jewish half-brothers. A fortune is within their grasp, with the arrival of Messiah. Here he is in Zechariah 9:9-17, and much else. Born a Christian, I had to leave it all 30 odd years ago to follow what the Old Testament taught while the New merely added the identity of Jesus & his marvelous life & teaching.

So as New Testament Jew, I Combin Jesus, God's son, (Chap. 17/13
which 5/2 now in Heaven, Ps. 110:1. King of Israel: ~~at~~ ^{at} Aug. 16-7 - Sept. 13, 1622
Empire of the Gentiles Ps. 2:6-8 Zech. 14:9 etc, with Israel, her miraculous
20th Cent. return on 14/5/48 (my 47th birthday). It seems to me that
Christianity has a Christ but no Israel & our beloved Israel (so far) has
a nation but no King. However, Yahweh lives on forever. His plans &
purposes will eventually, bringing joy & happiness for all His sons &
daughters, when Messiah comes.
My respects & love to all Members of the Knesset.
Frank Williment.

BY AIR MAIL

AEROGRAMME

If anything is enclosed,
this form will be surcharged
at rate for Air Mail Letters.

W. Moshe Rosette
Secretary-General
Knesset Staff
Knesset
Jerusalem Israel

SENDER'S NAME
AND ADDRESS

ISSUED BY THE NEW ZEALAND POST OFFICE FOR
POSTING IN NEW ZEALAND TO OVERSEAS ADDRESSES

52

ירושלים, י"ד באייר תשכ"ח
12 במאי 1968

לכבוד
נתלמיד גבריאל שאפר
רחוב ויצבורד 12
ראשון לציון

תלמיד יקר,

נתבקשתי ע"י יושב-ראש הכנסת, מר קדיש לוד, לאשר קבלת השיר למלחמה שאת הימים ולהודות לך.

הן הן לך.

בכבוד תב,

חיים ליאור
מזכיר הכנסת

חל/רצ

ST. LOUIS, MO.
SEP. 18, 1911

DEAR MR. BROWN:

Yours of the 14th

is received. I am sorry that I cannot
send you the book you want.

Sincerely,
J. H. BROWN

J. H. BROWN
ST. LOUIS, MO.

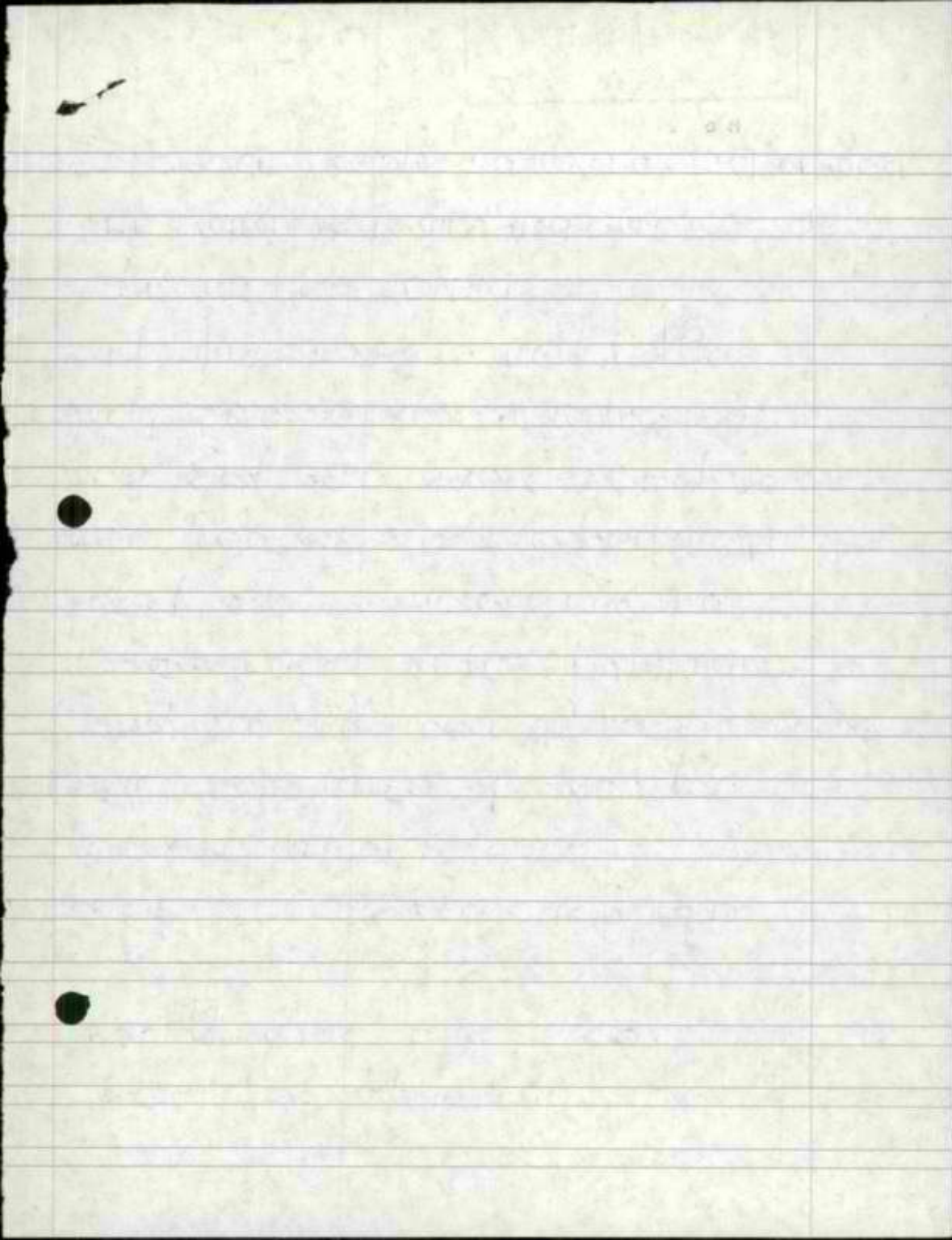
ע"כ כנסת ישראל יום ששי כ"ז ניסן ת"ש
הג"י שולח לכם שיה ועס השיר
למלחמת ששת הימים

הג"י

היום אחר היום ההיה גוף הארץ
לחוק קדש' יבו עלינו חל-האויב וגם
שכיון צהל שציה מטוס צירק הוא טס
מהר עתה אלה ישראל הלחמתים בקדיה
והצל בקלקליה מביחצן מטוס מים
ובשבת ובשבתו ערלש עין מטוס סופי
המצא יחי צה"ל ובמת קל יחי צין דמזכרים
מחונרצכי הוצ שנתה יין אחר גאלר
להית עשר וצת מוסן עתה חבד כל
הכבוד כל הכבוד כל הכבוד ע"ישראל

אוריאל

אוריאל שער חתוב וילברד
מספר 12 מלשון ערציון

מכתב מס' 53/68

21. 4. 68 = תשכ"ח

53/68

LAW OFFICES

DANN, ROSENBAUM, BLOOM & KAUFMAN

1820 DAVID STOTT BUILDING

DETROIT, MICHIGAN 48226

April 16, 1968

WOODWARD 1-1003

SOL A. DANN
FRANK ROSENBAUM
LESLIE D. BLOOM
BERNARD L. KAUFMAN
WILLIAM APPEL

HARRY SLAVIN
HENRY A. KROLIK
FREDERICK S. GOLD
JOHN SAFRAN
STUART H. BRIGANER

Re: Who is U. Thant's Mideast Agent
Dr. Gunnar Jarring fooling?

Dear Mr. Katz: *[Handwritten signature]*

I do not share the confidence of those who believe that Dr. Jarring is on a "goodwill" mission. In the final analysis, his goal and objective is to compel Israel's withdrawal from all the liberated areas occupied by her after U. Thant's hasty withdrawal of U.N. troops on June 5th to accommodate Nasser. Dr. Jarring's job is to rescue and save the image and position of both Nasser and U. Thant by restoring the meaningless "armistice" pretzel lines that existed prior to June 5th, by art, guile or persuasion, without direct negotiations or treaties of peace.

To accomplish this, in the manner of all good fishermen, "fishers of men" and diplomats, Dr. Jarring is baiting the hook with temporary achievements that appear to be in Israel's favor.

At the same time, the U.N. is encouraging and apparently permitting the Arabs to attack and harass Israel by repeated raids with impunity, to enable U. Thant's Gunnar to Jar Israel loose from her present strong positions of safety.

History, especially Exodus, teaches that those who fail to profit from their mistakes are destined to repeat them. Israel need not go back thousands of years for the lessons taught by the betrayed promises of Pharaoh after each of the Ten Plagues. Israel needs only to refer to her more recent experiences with unfilled promises, temporary armistice and truces arranged by Count Bernadotte, Ralph Bunche, John Foster Dulles, et al.

Confucius say: To be forewarned is to be forearmed.

"Fool me once, shame on you,
Fool me twice, shame on me."

Sincerely,

[Handwritten signature: Sol A. Dann]
Sol A. Dann

P.S.

Who is Mr. Ramati fooling in the enclosed letter?

Jerusalem, 7 April 1968

U.S.A. 251.1

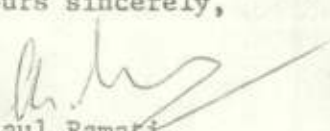
Mr. Sol A. Dann
Dann, Rosenbaum, Bloom and Kaufman
1820 David Stott Building
Detroit, Michigan 48226
U.S.A.

Dear Mr. Dann ,

Thank you for your letter of 29 March 1968. We have long ago realized that we cannot expect justice from the United Nations. Fortunately, as you say, we have become a Power in the Middle East whose opinions cannot be ignored and which cannot be forced into a suicidal course of action by UN Resolutions.

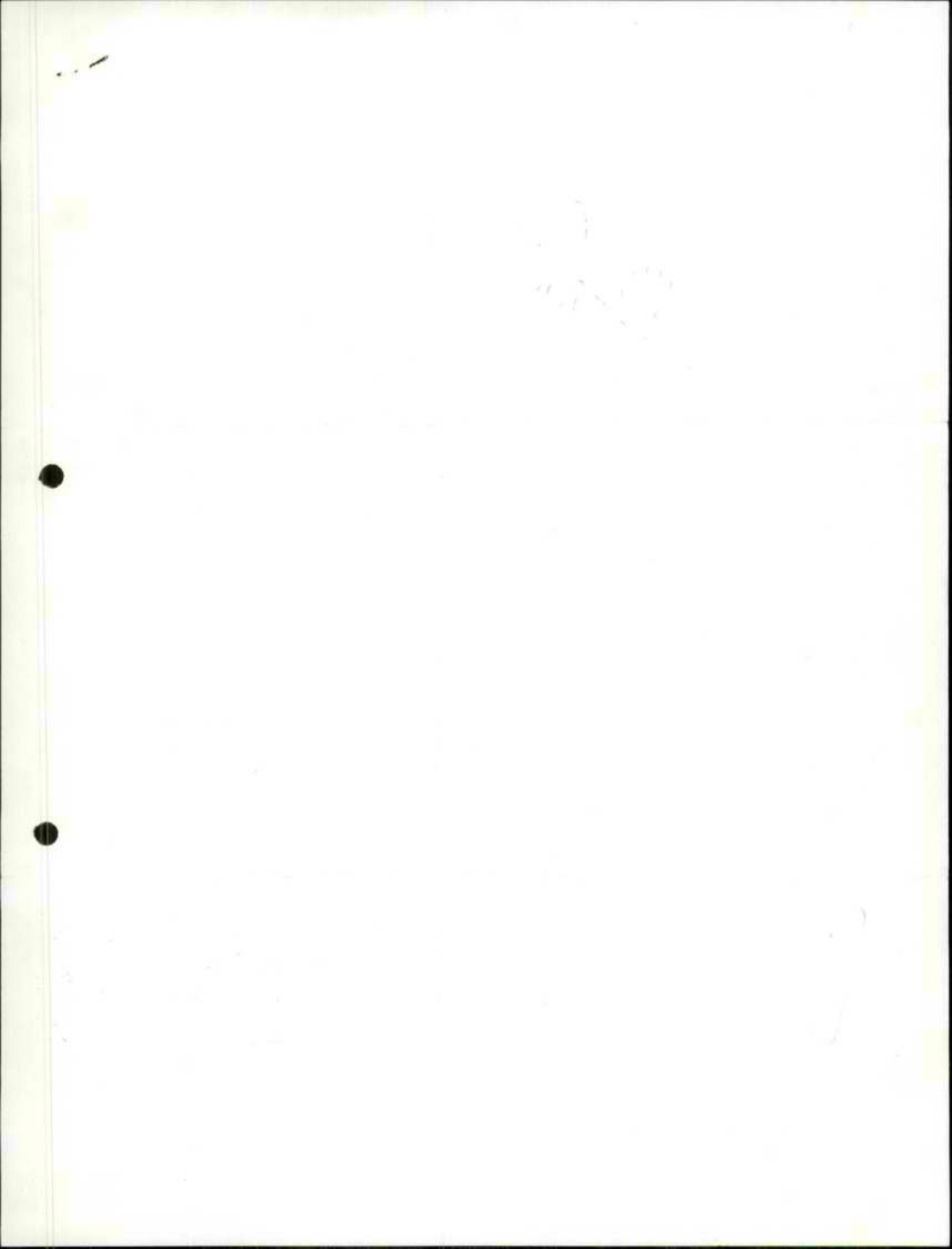
Ambassador Jarring on the other hand, is an outstanding diplomat with goodwill to all and malice to none. He has already chalked up some useful achievements and we still hope will help us towards peace with out neighbours. Even if this hope is but slight, we feel it our duty to do all in our power to give him as good a chance of success as possible under the circumstances.

Yours sincerely,

Shaul Ramati,
Deputy Director,
Information Division

cc: Israel Consulate General, Chicago

SR/jh

53/270

LAW OFFICES

DANN, ROSENBAUM, BLOOM & KAUFMAN

1620 DAVID STOTT BUILDING

DETROIT, MICHIGAN 48226

WOODWARD 1-1003

SOL A. DANN
FRANK ROSENBAUM
LESLIE D. BLOOM
BERNARD L. KAUFMAN
WILLIAM APPEL

HARRY BLAVIN
HENRY A. KROLIK
FREDERICK B. GOLD
JOHN SAFFRAN
STUART H. BRICKNER

May 2, 1968

Re: Goldberg resignation & U.N. Chutzpa

Dear Mr. Lior:

The U.N.'s bias and prejudice against Israel was again expressed in their recent 'Chutzpa' resolution against Israel's 20th Anniversary Parade.

Arthur Goldberg's resignations and frustrations are understandable. It is to his credit that he resigned. As Shakespeare would say: 'Methinks he doth profess his love and admiration for Johnson too much.'

He was used as an errand boy to implement the Glassboro deal. Johnson and Kosygin arbitrarily agreed to exchange and sacrifice Israel's security in return for Russian help to extricate the U.S. out of "the Vietnam glue pot". (Glass-boro was an appropriate name to see through this deal). Therefore, Mr. Goldberg was directed to support perfidious Russo-Arab resolutions; to again make Israel the pawn and scapegoat as Mr. Dulles did in 1956; against all legitimate reason, law and facts. He failed to justifiably exercise his right of veto to at least protect American interests in the Middle East.

It is understandable that he should now feel that he can best serve American interests and the cause of peace as a private citizen. But Justice Goldberg can best serve all humanity if he uses his talents and painful experiences to prevent any further gross miscarriages of justice against Israel; if he protects America's Mideast interests by persuading his successor, George Ball, to resist or "resign" from any unwarranted "Directives", regardless of dictation by the British Colonial Office, Kremlin, Cairo, Vatican or by the oily Gettys and Dulles-oriented in our own State Department.

"They compass Israel about like bees, they will be extinguished as a fire of thorns ***" if, Israel refrains from putting its trust in Princes; if Israel relies on its own Faith and Almighty source of this quotation, plus the mighty strength of its own resources. It is a privilege to contribute to and be part of such resources that gives life itself meaning & purpose.

Incidentally, Israel's negotiators would do well to adopt George Ball's advice on the need for patience and perspective to achieve honorable peace. (See May 1st N.Y. Times). "George W. Ball asserted today that the United States required 'patience and a sense of perspective' to achieve an honorable peace in Vietnam through protracted negotiations with the enemy.*** the United States cannot afford to 'lead from weakness or out of a sense of discouragement or despair.'*** 'sooner or later we will find a political solution provided, of course, we are not foolish about it.'*** 'the good bargainer does not give away his position in advance.'"

Israel's present leading negotiator failed to follow these fundamental principles of negotiation in 1956. Can Israel afford to surrender and repeat those same mistakes in 1968?

The world cannot afford to permit Israel to again lose at the United Nations 'bargain table', that which she justifiably and courageously won on fields of battle, with her own blood, sweat and tears in wars unjustly imposed upon her.

Sincerely,

Sol A. Dann

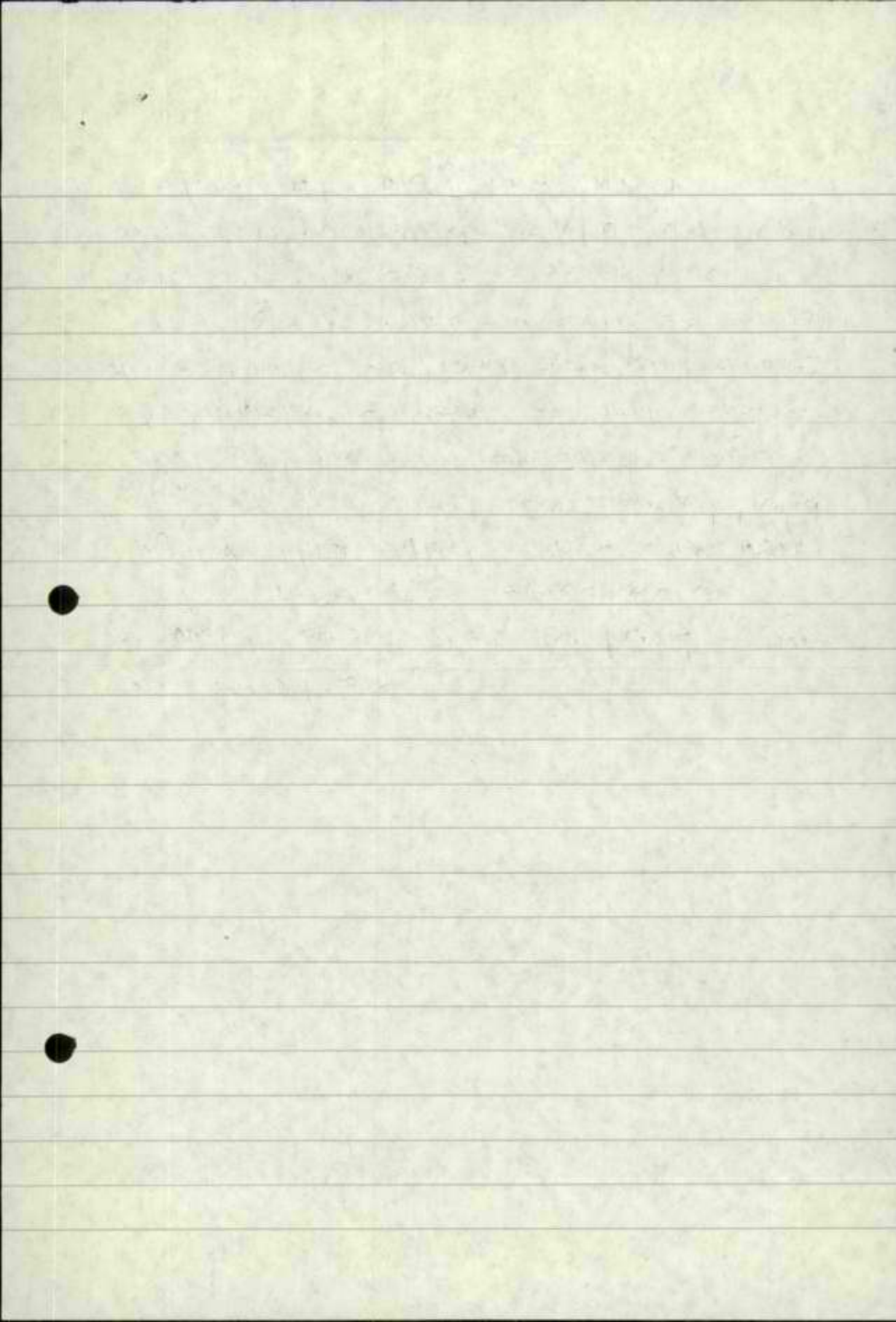

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher but appears to contain several lines of a letter or document.

אמר זמורה

תפוזים המנוחה

אבם זה שחלו אלה חבש. עזר אל

כל זה התפרק ~~התפרק~~ התפרק

התפוזים, מניח אבם - התפרק

אל - פאול - התפרק התפרק, התפרק

כבמ Fe מ ישראל התפרק

התפרק

1.2 - התפרק התפרק

ה. הוא מצויק אל - ממא האבא
ש. איה רבני אמא - see היום
ויזיאם חובום אלה אלא הסגא
א 333 א מה סג אהסגא
הי א א א הא אהא הריא
סג

ל' כ'באלע אמתקאר לשן ד'חלל,

צ' האל אצ"ם קסד אמאן

שט'כ'ן קל ~~א~~ אכיליה האליה

ובאלו רחל דנה, for den Judas Lohn

א'טי'מילא — אהל אקל, כ' אל

א'עצור הכספ — א'ה'י'ז א' י'ע'ר'אם
צ'כ'ר ז'ר'ג' א'פ'ו' א'ל' י'ה'ע'ר'אם

کراچی ۱۱/۱۲/۲۰۰۰

۱۱/۱۲

Schlußbericht

über den Tod des Stalin-Sohnes Jakob Dschugaschwili

von Edmund Brettschneider und Arnim v. Manikowsky

Mit einem Satz sprang der Russe in den elektrischen Zaun. Ein blauer Blitz zuckte auf. Ein Schuß fiel. „Ich weiß heute nicht mehr, was zuerst kam, Blitz oder Schuß. Ich glaube, das war gleichzeitig. Jakob war sofort tot.“

So berichtet der Ire Andrew Walsh dem STERN in London. Walsh erlebte den Tod von Stalins Sohn Jakob Dschugaschwili vor 25 Jahren am Abend des 14. April 1943 aus nächster Nähe mit. Der damals 33jährige Kriegsgefangene beobachtete die Szene vom Barackenfenster. Er lebte mit drei irischen Kameraden und zwei Russen im Sonderlager A des Konzentrationslagers Sachsenhausen bei Berlin.

Die Leiche hing die ganze Nacht im Zaun. Erst am nächsten Vormittag kam die Untersuchungskommission vom Reichssicherheitshauptamt. Die Kripoleute waren sehr aufgeregt. Hitlers wertvollste Geisel war tot. Für sie sollte auf Befehl des Reichsführers-SS Heinrich Himmler jeder Bewacher mit seinem Kopf haften, ebenso die zuständigen Männer im Reichssicherheitshauptamt, Regierungs- und Kriminalrat Dr. Richard Schulze und sein Vertreter, Kriminalrat Kurt Amend.

Amend, bis vor kurzem noch Kriminaldirektor im Bundeskriminalamt und jetzt pensioniert, erinnert sich: „Wir wußten zuerst gar nicht, wie wir das unseren Vorgesetzten beibringen sollten.“

Auch SS-Rottenführer Konrad Harfich hatte Angst. Er hatte geschossen. Zitternd saß der 41jährige in der Wachstube bei SS-Unterscharführer Karl Jüngling, der das Wachkommando befehligte.

Jüngling heute zum STERN: „Der Mann war völlig fertig. Er hätte eher schießen müssen. Der Russe hätte gar nicht über den Todesstreifen vor dem Zaun kommen dürfen. Auch ich dachte, jetzt ist es aus mit unserem ruhigen Posten im Sonderlager.“

Aber es passierte ihnen nichts. Die Kriminalräte ließen die Leiche von allen Seiten fotografieren. Ein Truppenarzt des SS-Totenkopf-Wachbataillons Oranienburg stellte fest: „Die erbsengroße Einschußöffnung befindet sich etwa 4 cm vom Ohr entfernt, knapp unterhalb des Jochbogens. Es besteht eine ungefähr kleinhandtellergröße Zertrümmerung des Schädelknochens mit Austritt von Gehirnteilen. Der Tod muß durch diese Schußverletzung sofort eingetreten sein.“

Vom tödlichen Stromschlag und von den Brandmarken an beiden Händen war nicht die Rede. Auch nicht in den Protokollen der SS, die Harfich und Jüngling vernom-

men hatte. Die Kriminalräte beeilten sich, die unangenehme Sache schnell vom Schreibtisch zu bekommen, und lieferten Himmler einen Bericht nach der Devise „auf der Flucht erschossen“. Daß der Bericht voller Widersprüche steckte, merkten sie damals nicht.

SS-Bericht vom 17. April 1943: „Dschugaschwili faßte mit der linken Hand den mit Strom geladenen Draht“ — aber: „Harfich gab einen Schuß auf ihn ab, der ihn sofort tötete.“

Harfich heute: „Jawohl, ich habe geschossen. Was glauben Sie, was

mir passiert wäre, wenn ich nicht geschossen hätte...“

Sein damaliger Vorgesetzter Jüngling heute: „Der war ja schon tot, als Harfich schoß. Natürlich konnte ihn Harfich auch in der Dunkelheit treffen. Er stand direkt vor ihm. Außerdem waren wir alle gute Schützen.“

Kriminalrat Kurt Amend heute: „Ich habe deutliche Brandmarken gesehen. Vielleicht ist er auch daran gestorben. Aber das interessierte uns damals nicht.“

Nach der Besichtigung mußten vier SS-Männer den totenstarr

Körper aus dem Zaun herausschneiden, so fest waren die Hände im Draht verkrallt. Sie trugen den Leichnam auf einer Zeltplane zwischen den Kiefern hindurch dicht an der Baracke vorbei zum Lagertor. Andrew Walsh, mit seinen Kameraden in der Baracke eingeschlossen, sah aus Stalins verkrampften Händen noch die Drahtenden heraushängen. SS-Männer harkten den Sand im Todesstreifen wieder glatt.

Am nächsten Tag befahl Jüngling den Gefangenen, nie ein Wort über den Vorfall zu verlieren. Sonst würden sie erschossen. Wochen später, als Andrew Walsh einmal mit dem anderen Wachführer Raphael allein war, fragte er flüsternd: „Wohin habt ihr ihn gebracht?“ Der Wachführer sah sich vorsichtig um, zeigte zum Krematorium im Konzentrationslager und sagte leise: „Schornstein.“

Wachführer Jüngling heute zum STERN: „Man hat ihn bestimmt verbrannt. Dort war ja immer angeheizt. Über den Gestank haben wir uns immer geärgert, wenn der Wind aus der Richtung kam.“

Zum Schweigen verpflichtet wurden alle Beteiligten der SS. Später schwiegen sogar die Amerikaner und Engländer, als ihre Dokumentenjäger im Sommer 1945 die SS-Protokolle entdeckten. Auf Vorschlag des britischen Außenministeriums wurden sie zurückgehalten. Begründung: „Die unangenehmen Dokumente könnten für Stalin in keiner Weise tröstlich sein.“

So konnten Legenden wuchern: Der Sohn des Kreml-Diktators soll noch nach dem April 1943 gesehen worden sein — zur gleichen Zeit in verschiedenen Lagern. Amerikaner sollen ihn im April 1945 aus dem Offizierslager Hammelburg befreit haben. Die französische Polizei will ihn nach dem Krieg in Bordeaux gesehen haben. Dann wieder sollte er nach Argentinien geflohen und 1951 im Paraná beim Angeln ertrunken sein. Und seine Schwester Swetlana hält es noch heute für möglich, daß ihr geliebter Stiefbruder am Leben ist.

Auch der STERN stieß auf die mysteriöse Mauer des Schweigens, als er beim Internationalen Suchdienst in Genf nach den Mitgefangenen Jakob Dschugaschwilis forschte. Das britische Außenministerium und das Verteidigungsministerium weigerten sich, die Adressen mitzuteilen. Der Suchdienst aber durfte ohne Erlaubnis aus London die in Genf vorhandenen Anschriften nicht freigeben.

Sternkorrespondent Peter Wichman in London aber fand die noch lebenden Lagerkameraden ohne Hilfe der Behörden — und damit auch das Motiv für das Schweigen:

Foto: F. W. Gläser

Im Sommer 1941 geriet Stalins Sohn in deutsche Gefangenschaft. Mehr als ein Vierteljahrhundert lang blieb sein Schicksal ungeklärt. Jetzt hat der STERN die Augenzeugen seines Endes aufgespürt. Sie schildern, wie und warum Jakob Dschugaschwili am 14. April 1943 im elektrischen Zaun von Sachsenhausen starb

Die Nachricht von Katyn versetzte ihn in Panik

Andrew Walsh, Patrick O'Brain, William Murphy und Thomas J. Cushing sind Iren, und London wollte nicht, daß ihre abenteuerliche Geschichte bekannt würde.

Die vier Iren gerieten 1940 bei Calais in deutsche Kriegsgefangenschaft. Sie gaben sich als Mitglieder der antibritischen Freiheitsbewegung Irlands aus. Solche Leute waren für die Deutschen interessant. Die Abwehr holte sie aus den Gefangenenlagern Landsdorf und Friesack heraus, brachte sie in einer komfortablen Wohnung in der Berliner Hohenstaufenstraße unter und bildete sie für Spezialaufgaben aus. Cushing, der schon als irischer Freiheitskrieger, als panamesischer Söldner, roter Spanienkämpfer und amerikanischer wie britischer Soldat viele Abenteuer bestanden hatte, sollte mit einem Kommando trupp die Schleusen des Panamakanals in die Luft jagen.

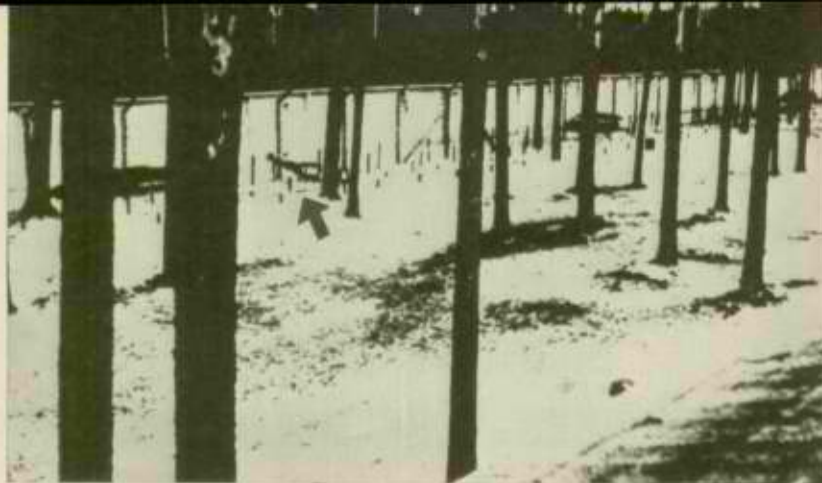
Walsh bekam den Auftrag, mit dem Fallschirm über Schottland abzuspringen und ein großes Industriewerk zu sprengen. Er machte nur zum Schein mit. Seinem Kameraden Cushing vertraute Walsh an, er wolle sich gleich nach dem Absprung den Engländern stellen. Kurz vor seinem Einsatz wurde er in Trondheim (Norwegen) von der Gestapo verhaftet. Walsh ist überzeugt, daß Cushing ihn und die anderen verraten habe. Cushing verteidigt sich: „Die Gestapo muß wohl mein Gespräch mit Walsh mitgehört haben.“

Walsh wurde in das Sonderlager A in Sachsenhausen gebracht. Weil die Gestapo sichergehen wollte, sperrte sie Cushing und die anderen Iren gleich mit dazu.

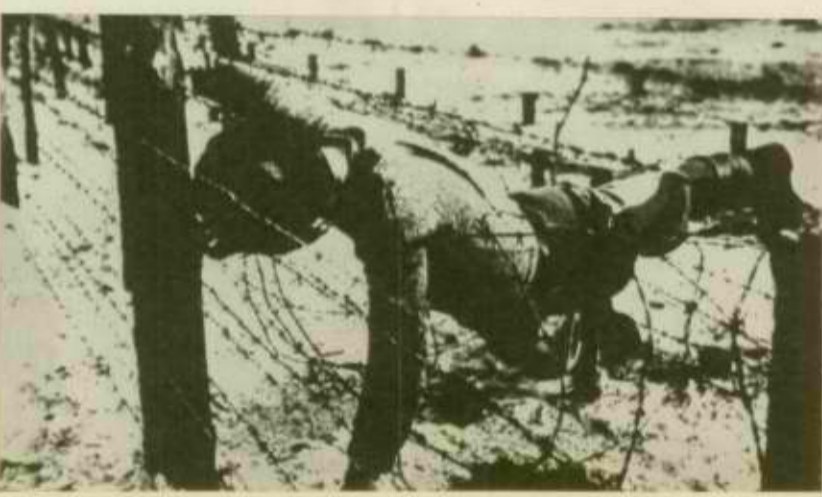
Zur gleichen Zeit saß Stalins Sohn nebenan im Zellenbau des Konzentrationslagers. Der 34jährige Oberleutnant und Chef einer Hautbitzenbatterie war am 16. Juli 1941, am 25. Tag des deutschen Einfalls in Rußland, bei Witebsk — ohne Rangabzeichen, in einen Bauernmantel gehüllt — in Kriegsgefangenschaft geraten. Er blieb einige Tage unerkannt, bis ein halbverhungertes Mitgefangener für den Judaslohn einer Extra-Ration den Deutschen verriet, wer der Offizier wirklich war.

Erst verhörte, dann verhätschelte man Jakob Stalin. Vom Gestapohauptquartier in der Prinz-Albrecht-Straße zog er um ins luxuriöse Berliner Hotel Adlon. Es war bekannt, daß Stalin den eigenwilligen Sohn verachtete und sogar schon zu einem Selbstmordversuch getrieben hatte (Stalin damals: „Nicht einmal das kann er richtig“). Goebbels hoffte deshalb, den Russen zu einem antisowjetischen Propagandisten umdrehen zu können. Aber der überzeugte Kommunist machte nicht mit.

Aus Goebbels' Hotelgast wurde bald wieder ein Kriegsgefangener — erst im Offizierslager Lübeck-Vor-

Eine Nacht hing Stalins Sohn tot im Zaun. Dann wurde die Leiche von allen Seiten fotografiert und ins KZ-Krematorium gebracht

Fotos: Reichskriminalpolizeiamt Berlin

werk, dann im „Oflag“ Hammelburg. Eine wertvolle Geisel zwar, aber eine unbequeme. Wo er konnte, sprach er auf seine Mitgefangenen ein, daß Deutschland den Krieg verlieren und der Bolschewismus siegen werde.

Als der Kremlherrscher oben drein noch einen durch geheime Kanäle angebotenen Austausch seines Sohnes gegen deutsche Generale in russischer Gefangenschaft ablehnte (Stalin: „Es gibt keinen Sohn Stalins in deutscher Gefangenschaft“), da wurde Dschugaschwil in den Zellenbau des Konzentrationslagers Sachsenhausen gebracht. Anfang 1943 aber wurde er dort unerwartet zum Zellenbau-Kommandanten Kurt Eccarius befohlen. Er war sprachlos, als er in der Wachstube seinen alten Freund Wassilij Kokorin traf, einen Neffen des Sowjet-Außenministers Molotow. Die Freunde kamen zusammen zu den Iren ins Sonderlager A.

Am Todesstreifen spielten sie Fußball

Cushing berichtet dem STERN über ihr erstes Zusammentreffen: „Als sie vom Hof in die Baracke kamen, stellte ich mich ihnen in den Weg. ‚Sergeant Cushing‘, sagte ich.

‚Dschugaschwil‘, antwortete er und schlug die Hacken zusammen.“

Als der Ire dumm guckte, fügte der Russe hinzu: „Ich bin Stalins Sohn.“

„Ich bin Molotows Neffe“, sagte dann der andere Russe.

„Ich bin Gott, und wann kommen Abraham Lincoln und Dschingis Khan?“ bellte Cushing zurück.

Ob das wirklich so gewesen ist, oder ob dem Ire in der Erinnerung ein wenig die Phantasie durchgegangen ist — die Verhältnisse im Sonderlager A waren so, daß man sich Scherze erlauben konnte. Die Häftlinge lebten in Einzel- und Doppelzimmern, bekamen ordentliches Essen aus der Truppenküche des Wachbataillons, hatten eigene Waschräume und Toiletten. Sie konnten unter den Kiefern im Lager Fußball spielen, hatten Blumen in der Baracke, bekamen Bücher und Zeitungen — das NS-Organ „Völkischer Beobachter“ natürlich. Sie erhielten Liebesgaben-Pakete, und der Wachführer Jüngling (die Iren nannten den 184 cm großen Zweizentnermann „Big Jim“) verteilte freigiebig Zigaretten, die General Papagos und die anderen Griechen in der Nachbarbaracke jenseits des Stacheldrahts übrig hatten.

Zwar gab es den Todesstreifen, den Stacheldraht, den elektrischen Zaun und die Mauer ringsum und nachts die Wachen mit den scharfen Hunden — aber von dem Grauen im Konzentrationslager hinter der Mauer merkten die Sonderhäftlinge nichts.

Nur der Stalin-Sohn war oft bedrückt. Er ließ sich von der ruppigen Freundlichkeit seiner Bewacher nicht beeindrucken. Er kannte die Brutalität, die im KZ herrschte. Er wußte, daß dort deutsche Kommunisten verhungerten und russische Kriegsgefangene in der Genickschußanlage abgeknallt wurden.

„Von Swetlana sprach er viel“, erinnert sich Andrew Walsh. „Er war Kommunist, aber auch Idealist. Er wünschte, daß diejenigen, die arbeiten und sich um ihre Mitmen-

Weiter auf Seite 200

ת"ד

בִּקְרָסֶט

אֶבְרָהָם

בֵּית יִסְרָאֵל

כֶּסֶף 808-808

יִרְאֵנוּ-שְׁלוֹמֵנוּ

אֶבְרָהָם
אֶבְרָהָם

מַרְכִּיזַת הַכְּנֵסֶת
תַּד נִסְיוֹן תַּשְׁכַּח=89
53

מִן הַקֶּרֶן

בְּשָׁנָה 808

בְּשָׁנָה 808

בֵּית יִסְרָאֵל

בְּשָׁנָה 808

בְּשָׁנָה 808

בְּשָׁנָה 808

שְׁמוֹנוֹת שְׁלֹשׁ סֵדֶר מִן
עוֹרֵב-צִיּוֹן בְּבִקְרָסֶט

LAW OFFICES

DANN, ROSENBAUM, BLOOM & KAUFMAN

1820 DAVID STOTT BUILDING

DETROIT, MICHIGAN 48226

May 1, 1968

SOL A. DANN
FRANK ROSENBAUM
LESLIE D. BLOOM
BERNARD L. KAUFMAN
WILLIAM APPEL

HARRY BLAVIN
HENRY A. KROLIK
FREDERICK B. GOLD
JOHN SAFRAN
STUART H. BRICKNER

S.A.

Miller
T.H.

6 - 5.68 = תשנ"ח 53	WOODWARD 1-1003 אר כ"ו תמוז ה'תשנ"ח
------------------------	--

Dear Mr. Lutz:

Re: Goldberg resignation & U.N. Chutzpa

The U.N.'s bias and prejudice against Israel was again expressed in their recent 'Chutzpa' resolution against Israel's 20th Anniversary Parade.

Arthur Goldberg's resignations and frustrations are understandable. It is to his credit that he resigned. After realizing how American interests in the Middle East were jeopardized by his following of directives to support pernicious U.N. resolutions against Israel; how he was deceived, double-crossed and used as a messenger. As Shakespeare would say: 'Methinks he doth profess his love and admiration for Johnson too much.'

He was used to implement the Glassboro deal between Johnson and Kosygin. They arbitrarily agreed to exchange and sacrifice Israel's security in return for Russian help to get the U.S. out of "the Vietnam glue pot". (Glass-boro was an appropriate name to see through this deal). Therefore, Mr. Goldberg was directed to support perfidious Russo-Arab resolutions; to again make Israel the pawn and scapegoat as Mr. Dulles did in 1956; against all legitimate reason, law and facts. He failed to justifiably exercise his right of veto to at least protect American interests in the Middle East.

It is understandable that he should now feel that he can best serve American interests and the cause of peace as a private citizen. But Justice Goldberg can best serve all humanity if he uses his talents and painful experiences to prevent any further gross miscarriages of justice against Israel; if he protects America's Mideast interests by persuading his successor, George Ball, to resist or "resign" from any unwarranted "Directives", regardless of dictation by the Kremlin, Cairo, or by the Dulles-oriented in our own State Department.

Incidentally, Israel's negotiators would do well to adopt George Ball's advice on the need for patience and perspective to achieve honorable peace. (See May 1st N.Y. Times). "George W. Ball asserted today that the United States required 'patience and a sense of perspective' to achieve an honorable peace in Vietnam through protracted negotiations with the enemy. *** the United States cannot afford to 'lead from weakness or out of a sense of discouragement or despair.' *** 'sooner or later we will find a political solution provided, of course, we are not foolish about it.' *** 'the good bargainer does not give away his position in advance.'" (One of Israel's present leading negotiators failed to follow such advice in 1956.)

Sol A. Dann

LAW OFFICES
DANN, ROSENBAUM, BLOOM & KAUFMAN
1820 DAVID STOTT BUILDING

DETROIT, MICHIGAN 48226

April 1, 1968

WOODWARD 1-1003

SOL A. DANN
FRANK ROSENBAUM
LESLIE D. BLOOM
BERNARD L. KAUFMAN
WILLIAM APPEL

HARRY BLAVIN
HENRY A. KROLIK
FREDERICK B. GOLD
JOHN SAFRAN
STUART H. BRICKNER

מג. כ. 111 ה. כ. נ. ש. ת.

5. 4. 68 = תשכ"ח
מג. כ. נ. ש. ת. 53

Handwritten initials

Handwritten signature/initials

Dear Minister Katz:

Re: The U.N.'s "Epistle" to Israel

The U.N. wrote its own Epitaph in its recent Epistle to Israel. The text of the Council's perfidious resolution of March 24th against Israel applies more accurately to the Arabs.

The U.N. did not threaten sanctions or condemn Arabs for their 19 years of "large scale, carefully planned murders" of Israelis; for their 19 years of boycotts, embargos, etc.; for their recent drownings and sinking of the Elat; for their continued open threats of "military action by their Armed Forces" against Israel; "in flagrant violation of the U.N. Charter and its cease-fire resolutions".

Ironically, the U.N. condemned Israel for taking all measures necessary to protect her safety and security. The U.N. Security Council, dominated by the Russo-Arab Axis, arbitrarily found Israel, the victim of Arab aggressions, guilty without a fair and impartial trial and without the slightest semblance of due process of law.

But Israel's safety and security does not depend upon the whims, caprices or dictates of any Rasputins or Lilliputians of the U.N. Israel's safety and security depends upon her own resources, her heroic stand and remaining in all of the liberated areas presently occupied by her.

Israel is not alone; she is not small;
Her tanks and planes are manned by the shrouds of ghosts,
Her guns are loaded by the smoke and ashes of
"The Six Million Jews".

Sincerely,

Sol A. Dann
Sol A. Dann

P.S. Israel should promptly register its protest by refusing to hold any further discussions with Dr. Jarring for at least 3 months or more, to prevent a precedent or any valid proceedings based upon this nefarious Resolution. Public exposure of Russia's chicanery could prevent the U.N.'s politicians from using the misrepresentations and erroneous conclusions of this Resolution as an "adjudication of facts" to support sanctions against Israel and Mideast Peace to the jeopardy of American interests.

א.ת. 1148

מארט 1968

אל הכנסת והשרים שלום רבי

זייער חושיווע מיניסטארן אין דעפאטאטן פון כנסת, צום ערשטין וויל
 איר זאלט וויסן, אז עס שרייבט אייך די מוטער רחל, זייער א בעזארגטע
 פאר דעם גורל פון איערע קינדער, נאך פון די אוראלטע צייטן.
 אין יעצט בפרת דריקט מיר עפעס שווער דאס הארץ, וואס אזוינס?
 די קינדער זענען דאך עפעסוועלטבארימטע דרייסטע קעמפער און זיהענער
 אמת האבער צו וואס מאב מאכן יום העצמאות? אין ירושלים?
 אין דבקה אין ניים טעל? אויפרעצן נאך מער די סוניס? טרעטין וואו
 עס טוט וויי? אין איינשטעלן פיעלע לעבינס, דער מאמעס טייערע קינדער?
 עס זאל ל כלילה נאר ניט געשען, וואס די סוניס ווילן, ניט בעסער זיין
 פארויכטיג? דער ישראל פרעסטיזש וועט חלילה גארניט געמינערט ווערן
 אויב דער מיליטערישער פאראד וועט פארקומען אין חל אביב צו אין חיפה
 מען האט שוין בעשלאסן? ג בריסע לייט מיניסטארן, נא איז וואס?
 קען מען צוריקשליסן א געוויסע סיבה האט גישטערטקייטן חריצים פעלין ניט
 אין זאלין די הינט ניט בילן ניט דענקן אז די וועלכע שרייבט דאס
 וועסט עפעס ווי קען וויסן א פשוטע פרוי וועלכע שרייבט אויף פשוט
 יידיש פון פאליטיק? גלאט די ווארימע געפילן צו אונזער לאנד
 אין צו די דרייסטע מאמעסקינדער עסזאל אלעס דוריק בשלוסאיז דער
 צוועק פון דעם שרייבן האפענטיל עז אלעסוועט גענעמין ווערין איכט
 מיט דעם ווינסטן שלום אויף דער וועלט אין שלום לישראלרחל

אוריאל
ח.ו.

רשימת החוללים שנפלו בפעולה בה"ל
ביום ה', כ"א כסדר השכ"ח
(21.3.1968)

1. סגן יוסף עמוסי
2. סגן משנה ישראל ארזי
3. סגן משנה יצחק גלילי
4. סגן משנה אביהו פלאם
5. סמל יונה סרוסי
6. ~~סמל ישראל ארליכמן~~ ^{סמל} ~~זאב כ'מוני~~
7. סמל אבינועם המנוני
8. רב טוראי יוסף דקל
9. רב טוראי יעקב נומני
10. רב טוראי ישראל מולק
11. רב טוראי יצחק סנסו
12. רב טוראי גד שרני
13. רב טוראי יוסף שנת
14. רב טוראי יהושע שרביט
15. טוראי ראשון יאיר וייסמן
16. טוראי ראשון יוסף עזר
17. טוראי זאב אלתרמן
18. טוראי פלים ארנצווייג
19. טוראי גיורא חפץ
20. טוראי עופר חרמוני
21. ~~טוראי בן ציון טקד~~
22. טוראי בן ציון נטר
23. טוראי יעקב טרץ
24. טוראי חיים סבד
25. טוראי אליעזר זלמנוביץ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYS 433

PROBLEM SET 1

1. [Faint text]
2. [Faint text]
3. [Faint text]
4. [Faint text]
5. [Faint text]
6. [Faint text]
7. [Faint text]
8. [Faint text]
9. [Faint text]
10. [Faint text]
11. [Faint text]
12. [Faint text]
13. [Faint text]
14. [Faint text]
15. [Faint text]
16. [Faint text]
17. [Faint text]
18. [Faint text]
19. [Faint text]
20. [Faint text]
21. [Faint text]
22. [Faint text]
23. [Faint text]
24. [Faint text]
25. [Faint text]
26. [Faint text]
27. [Faint text]
28. [Faint text]
29. [Faint text]
30. [Faint text]

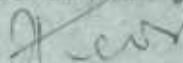
53 2348
1968
Jerusalem, 20th March, 1968.

Dear Sir,

We acknowledge receipt of your letter of
15th March, the contents of which we have noted.

With many thanks.

Yours sincerely,

Haim Leor,
Acting Secretary General
of the Knesset.

Wladyslaw Diamand
Rua Frei Caneca 930
Brasylia
Sao Paulo

Wielmożni PP. Posłowie Parlamentu Państwa I S R A E L A,

w uzupełnieniu listu mego z dn. 27.1.68. w załączeniu przesyłam kopię pisma wysłanego do polskiego biskupa prasy Watykańskie msr. Władysława Rubina, w sprawach zapowiedzianej klęski głodowej. Dla pp. Posłów bardzo zjętych druga część tego listu może zawierać uwagi i sugestje godne ich zastanowienia.

Peni Haim Leor dziękuję za potwierdzenie odbioru listu z 27.1.68., rzecz dla mnie ważna wobec ziego funkcjonowania poczty.

Tutejsze pismo "O Estado de S. Paulo" podało przedruk tłumaczony na język portugalski artykułu prof. John S. Badeau, dyrektora Instytutu Środkowego Wschodu w Cairo, opublikowanego w "The Atlantic Monthly". Zainteresowała mnie teza człowieka, który od 1928-53 i od 1961-64 był w kontakcie ze światem arabskim, sprowadzająca się do tego, że antagonizm antyisraelski jest pewnego rodzaju odmianą wyżywiania się kompleksu arabskiego przeciw "wyższości" niewyrównanej praktycznie do tej dawnych najeźdźców z Europy, których mentalność Żydzi jakby w skoncentracji reprezentują.

Stronę 7 niebieską mego listu do biskupa Rubina pisałem z myślą także i o tem. Kwestje nauczania znacznie łatwiej i skuteczniej zalecają antagonizmy oparte na kompleksach, od jakiegokolwiek kompleksu, jaki mieli Żydzi przez generacje, że ich uważano za element bojazliwy, dlatego nie sięgający wartości innych społeczeństw, między którymi żyli. Po udziale w dwóch wojnach światowych u nas te kompleksy znikły, resztki się pokazują w formie przypominania zwycięstwa, gdzie to tylko drażni, korzyści żadnej nie daje, zwłaszcza gdy córka głównodowodzącego wojsk Izraela o zwycięstwie opowiada w Brazylii, gdzie żyją także emigranci arabscy, i waleczność i odwaga arabska zupełnie zbytecznie jest stawiana w wątpliwość. Byłoby łatwiej rozmawiać o pertraktacjach pokojowych, gdyby głos niewieści żydowski nie zawstydział mężczyzn arabskich. Stało się i poleć będzie arabsów bardzo długo jak nas bolało każde usłuchnięcie niewieści lekceważące z tytułem "żołnierza żydowski" wobec kwestji głosu mającego zabić 200 milionów ludzi w najdalej 15 lat i wobec obecnej ewolucji polityki światowej, obrona pokoju dla ISRAELA winna szukać dróg nie kaleczących poczucie godności własnej przeciwnika arabskiego lecz o ile możliwe wskazujących drogi szybkiego wybitcia się do poziomu zupełnie równowartościowego współzawodnika na polu walki o Ratowanie całej ludzkości, na polu gdzie Żydzi śmiało mogą mówić o wielkości arabskiej w dziejach, bez ryzyka dla siebie, o wielkości arabskiej w rozwoju nauk. Gdyby poprzez drogi wyznaniowe, jak sugeruję w liście do biskupa Rubina, udało się sugerować utworzenie na terenie Jerozolimy obszaru autonomicznego dla uczelni międzynarodowej dla szkolenia zawodowego w dziedzinach walki dla walki z głodem, dając królowi Jordanji jakiś tytuł i urząd światowy, fundatora szkoły w części sportu świata muzejskiego plus jakaś funkcja honorowa stawiająca go w świetle odnowiciela dawnej sławy, n.p. prawo zatwierdzania katedr mających stanowić zależek pierwszej wielkiej uczelni światowej, szkoła o której w liście do biskupa mowa, mogłaby powstać na wniosek obojętne czyj jako pierwszy kamień zgody arabskiej-israelskiej na odcinku służby ogólnie ludzkiej. Mając taką uczelnię ~~nie~~ finansowaną w swoim funkcjonowaniu z międzynarodowych źródeł, polityki zalesieniowej w rejonach podzwrotnikowych i zwrotnikowych, można by w tem objąć także zarządzanie krajów pustynnych, wymagające studjów i fachowości i to by było dostatecznie logicznym powodem wyboru Jerozolimy jako centralnej, pierwszej instytucji kratafcenia i doświadczeń, dla wielu krajów Azji i Afryki oraz Ameryki Łacinskiej. Król Hussein jest wychowany w szkołach europejskich i prawdopodobnie będzie wolał zamienić zależność finansową od zmiennych "protektorów wojska beduińskiego" na jakieś dochody połączone z dochodami z postępu, z patentów, przedsiębiorstw w świecie opartych na wykorzystywaniu zachowosci szkoły, piacącej jemu udziaki. Sekcje centrali w Jerozolimie, zależnie od przedmiotu studjów byłyby potem otwierane w innych obszarach, grając dalej na ambicjach władców lub rządów uczestniczenia w sposób widoczny dla całego świata w rozwoju postępu ludzkiego.

Moim zdaniem byłoby dobrze zacząć w prasie Izraela dyskusje na tematy bardzo pilnego tworzenia następujących kursów zawodowych od poziomu średniego wżyz do najwyższego:

- 1) Chłobnictwa włącznie z naj-nowocześniejszymi postępami z działami: technicznym inwestyc. stosowania handlowego stosowania w transporcie ekonomicznym (ci

kontaktów uczeni z firmami światowymi.

- 2) zagadnienia wody: odsalanie dla celów irygacji i picia oraz przemysłowych
Wykorzystywanie lokalne sił hydro- elektrycznych
jako medium upraw i hodowli, bez i z sztucznym doprowadzaniem więcej
tlenu jak naturalnie zawarty, i innych czynników
- 3) wykorzystywanie skraplania gazów i skroplonych gazów dla celów: transportu gazów
chłodzenia
podnoszenia wydajności opał
nawożenia, walki ze szkodnikami zimnem, gorącem, uduszeniem ... bez trucia
- 4) Wykorzystywanie bezpośrednio energii cieplnej promieniowania słonecznego
- 5) Produkcja szlaku, szlaku itp. w zakresie izolacji zimna i gorąca, budulca lekkiego, przydat-
nego dla konstrukcji pływających jako wyspy itd. *Wykorzystanie żaru ziemnego o p.*
- 6) Materiały o silnej absorpcji wodnej powierzchniowej i innej, mogącej ułatwić życie roślinne
na obszarach suchych pod nakryciem od światła, wiatru itd.
- 7) Nafta jako surowiec chemiczny użyteczny w produkcji pomocniczej dla produkcji żywnościowej,
jako opakowania, ochrona, itd.
- 8) Gospodarka odpadkami produkcji leśnej, rolniczej, zwierzęcej, oraz miast, ich ścieków, fabryk
żywnościowych, rekuperacja wody, gazów palnych, płynów etc. itd.
- 9) Biologia ogólna i specjalne
- 10) Lecznictwo ludzi, zwierząt, roślin
- 11) Analizy i kontrola gleb, minerałów itd.
- 12) Towaroznawstwo żywnościowe, systemy produkcji, transportu, finansowania, składowania, koszty.

Dla odprężenia na odcinku jordańskim, warto by publicznie dyskutować, możliwość represji
terroryzm syryjski nie przeciw osiedlom, lecz przeciw żegludze handlowej syryjskiej, z tym
by w jakimś piśmie specjalnym o ubezpieczeniach morskich omawiano o wpływie takich repres-
ji na koszty ubezpieczeń morskich.

Obecne dyskusje na tematy zwyżki cen złota należałoby już odrazu rozszerzyć na tematy
tworzenia wielkich rezerw żywnościowych, bez ryzyka wywołania nowego kryzysu światowego,
stale przypominając groźbę masowej śmierci głodowej i pisać o otwarciu kanału sueskiego
dla transportów walki przeciw głodowi.

Konferencje między rabinami państwa Izraela na tematy współpracy na froncie przeciw głodowi
z innymi religiami winne może nie czekać na inicjatywę Watykanu, lecz proponować Watykanowi
podjęcie inicjatywy i przewodnictwa.

Łacząc wyrazy szacunku i życzenia największego powodzenia

Władysław Damański

P.S. Byłbym wdzięczny za potwierdzenie znówu odbioru listu

1) Wykorzystanie energii elektrycznej w procesach technologicznych

2) Wykorzystanie energii mechanicznej w procesach technologicznych

3) Wykorzystanie energii cieplnej w procesach technologicznych

4) Wykorzystanie energii chemicznej w procesach technologicznych

5) Wykorzystanie energii jądrowej w procesach technologicznych

6) Wykorzystanie energii słonecznej w procesach technologicznych

7) Wykorzystanie energii wiatrowej w procesach technologicznych

8) Wykorzystanie energii geotermalnej w procesach technologicznych

9) Wykorzystanie energii oceanicznej w procesach technologicznych

10) Wykorzystanie energii przyrodniczych w procesach technologicznych

11) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

12) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

13) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

14) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

15) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

16) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

17) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

18) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

19) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

20) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

21) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

22) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

23) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

24) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

25) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

26) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

27) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

28) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

29) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

30) Wykorzystanie energii w procesach technologicznych

Emm. abs. Władysław Rubin

Roma - Italia
via Delle botteghe Oscure 15.

2000-0000. 2000-0000

_____
via Police Department

Władysław Diamond

São Paulo, dn. 12. marca 1968.
Rua Frei Caneca 930.
Brazylia.

Eminencjo,

przedkładam w załączeniu pracę na najważniejszy temat, z jakim podczas
długiego życia się zetknąłem, starałem się trochę zapoznać i, po części
dojść do konkretnych wniosków.

Nie przedstawiłem pracy w formie wykładowej, co zwykle ułatwia doręczenie
osobom wysoko postawionym. Nie wykładowa sytuacja materialna i stan się
nakazują użycie najprostszej formy możliwej. Potrzeba pośpiechu odradza
długie starania, by samą treść ulepszyć.

Co mogę teraz uczynić, by nie utrudzić szanowny, że poczta i droga służbowa
nie skierują pracę do rąk Eminencji, lecz do jakiegoś koczera? Nie nie unie-
możliwił przekazanie myśli? - Znam tylko jeden sposób... listu otwartego.
Wtedy bodaj pośrednio może się uda przekazanie myśli. - Proszę o wybaczenie,
że do tej drogi się uciekam, czas ogromnie nagli, czas ludzki.

Żechno Eminencjo przyjąć zapewnienie głębokiego szacunku i życzenia sił
oraz powodzenia na drodze wielkiej pracy do przebycia.

Do Jego Eminencji
Biskupa Polskiego przy Watykanie
Dra. Rubina

Władysław Diamond

W a t y k a n

Edinencio,

prawdopodobnie jest to jedna z najostatniejszych rzeczy, jakie we życiu swoim poruszył. -

Tenże, wcale jest obiektywnie ważny. Największą troską jest dla mnie dlatego czy Czytelnik, to co starać się wyrazić, przyjdzie lub odrzuci w tym samym rozumieniu sensu i świadomości, w jakim słowa były pisane.

Aby rzecz wyraźnie wypunktować, muszę szukać kontrasty udzielając się także do krytyki. Nie oznacza to żadne pretensje do jakiegokolwiek wyższości lub autorytetu upoważniającego do sąsiedztwa. Wypowiadam swoje, osobiste poglądy z jedną jedyną pretensją - dotyczy spraw nad którymi warto się zastanowić. Proszę w tym sensie rozumiwać intencje. To może spowodować emocje i pozwoli na zmianę porównywalnie myśli.

Tenże są drżliwie aż do możliwości posądzenia, że zawierają pułapki. Jutroją zatem będzie czytać potem gdy się przedstawi:

we własnej świadomości salicem się do agnostyków-typu przyrodniczo-technicznego, bez skłonności rilmofowania. Przeczę zdolności dla wysiłku ludzkiego rozumienia niesliczonych rzeczy, zwłaszcza w odpowiedzi na pytania "dlaczego" i "po co". - wszelkie wiara wobec tego w moim rozumieniu zaczyna się spodyktycznie, nie obiektywnie. Także moje własne sążnienia. Nie uważam ich dlatego za bliższe obiektywnej prawdy niżeli przedpoobienstwo założenia wiary... zwłaszcza w wypadkach dotyczących WOLI STWORZY jako punkt wyjściowy wiary.

Uważę istnienie praw, których postawienie nie bada, tylko kwestje czy istnieje dowód ich ważności, lub sprzeczenie ich ważności. Stanowi to ułatawanie prób rozumienia jak rzeczy funkcjonują, ewentualne seminary wpływania na funkcjonowanie. Chodzi nie tylko o prawa dotyczące rzeczy występujących w systemach, lub w konsekwencji dalszych wniosków. Dotyczy to także empirycznie sprawdzonych, nie sprzeczonych faktów innych. Do nich salicem się kwestje znana także w przykazaniach wier pod nazwą MIŁOŚCI BLIŹNIEGO, realizująca w celu tego listu znaczenie elementu konstrukcyjnie niezmiernie ważnego.

w sprawach tego listu są możliwe trzy podejścia na podstawie zasad wiary, uznającej za źródło wszytkiego Woli Stworcy:

- wierni osują się nieodpowiedzialni. Wszystko co się zdarza i także to co oni robią jest wyłącznie wypływem woli Stworcy. Absolutnie niczego zmienić nawet nie można chcieć. Bierność absolutna jest logiczną konsekwencją
- wiernym przyśługuje obowiązek wybrania między różnymi alternatywami tą, która mogłaby być woli Stworcy, lub nie potępiana konsekwencją. Wiernych cechuje niepewność, czy sami są kompetentni do decydowania. Szukają oparcia w czymś co prowadzi do korpulentności, z jego wysiłkami formułowania przykazania tak lepidarynych, że niewiele daje pole dla różnic interpretacyjnych co do treści, oraz dla orientacji w jakich wypadkach o nich mówić. Największą trudność stanowi kwestja czy ilość takich przykazania jest "wieloznaczna" tak samo, lub się rozwija z czasem i czy treść ulega dostosowywaniu. Pewne zgwałcenie sprzyja tendencjom utrudniającym ew. dostosowanie wiernych, do możliwości, że Stwórca, zmieniając fakty i sytuacje do nich stosuje nowe treści woli swojej.
- wiernym przyśługuje z WOLI STWORZY pewna swoboda wolnej woli i obszaru gdzie ma sobie przeznaczony obszar działania. Istnieje praktyczna odpowiedzialność za korzystanie lub nie i za to jak się korzysta.

Jako agnostyk... w wypadku c) nie widzę powodu by kontakty z osobami wierzącymi i samą przedstawiały jakiegokolwiek trudności.

w wypadku b) rzeczy zależą od wypadku do wypadku i winno być tak szeroko, a szeroko otwarcie pogłębiane, by pułapki nie mogły powstać bez niczyjej premedytacji.

w wypadku a) nie widzę sensu szukania kontaktów, tyle będzie odmiennych impulsów. -

Aby określić tendencje międzyludzkie, nikomu nie chce być ani sługą ani panem, lecz równie użytecznym na stopie wzajemności. Nie chce w naszym nikomu pasywności, ani się godzić być ofiarą pasywności.

Cudzą wyjątkowość uznaje, o ile rozumie jej rację lub sens, nie dla konwensu, oportunistyki, a urzędnie lub samego wiąża. W granicach siły i charakteru uciążliwie postępowo stosownie.

Bezpośrednio powodem listu jest treść zaskakującej katastrofy i przewidziane konsekwencje

W straszeniu chodzi o świadczą śmierci planowi dla ponad 200.000.000 ludzi w najbliższych 15 lat.

Alarm ten podobnie pozytywne pismo NEW SCIENTIST, London, z dn. 14.12.1967.
Rozszedło go na cały świat powodem brytyjskim ożenciu prasowa Reuter'a dn. 16.12.67.

Widoczność jest zapobiegana ostrzeżeniami, że katastrofa jest tak nieunikniona, że nie należy próbować ratunku i możliwe jest jej tylko przyśpieszenie przez masową śmierć przez nowoczesne branie.

Sens niniejszego listu się sprzecznym do pytania skierowanego do ludzi wierzących:

Pragmatycznie u śmierciż szanowali wypadki zdarzające się co pewien okres, że gdy się te śmierciż rozmnożyły ponad miarę możliwości zaleszenia potrzebnej żywności, co je gna w okolice, gdzie masowo wymierają.

- 1) Czy wiara musi eszawie by postępowo jak te śmierciż, ponad, że wie co nastąpi o ile nie opuszcza świadome wola swoje postępowanie w sprawach zarządzania ludzkością?
- 2) Czy wola na tle takich perspektyw planowo korzystanie własne cudzej śmierci, aby na pomorze pomorze lub górnym nad innymi i czy wiara pozwala pomagać takim planom?
- 3) Czy wola nam, dla własnej wygody i korzyści dopuścić ustaleń że nie będącymi pomagali uniknięciu katastrofy, o ile są najmniejsze szanse chociażby nie zapobiegano powodzenia?
- 4) Czy wola ludzizm wierzący, znajdującym się poza bezpośrednią strefą prawdopodobnej katastrofy zachowywać się biernie, lub na podstawie co lepiej poprosić ożenciu postępowo dla znaczenia jednej trzody, wola poświęcić inne i czy tracić czas, powodując przez to wzrost liczby przyszłych ofiar, jest zgodne z naukami wiary?

Odnoszę wrażenie, że podany alarm nie we wszystkich jest obiektywny, bez tendencji, ani wyszczególnie racjonalny. O podejrzaniach co do tendencyjności będzie obserwacje masowa potem. Co co wiadomości, podobnie także co napisziam na piśmie New Scientist.

Nie mam wypadku w historii, by ludzie przekonani, że umrą z głodu, jeszcze przed wypanieniem głodowym siedli spokojnie by czekać na własną śmierć. Normalnym zachowaniem by było, w razie utraty uszczelnionej nadziei na wystarczającą pomoc, że wszelkimi sposobami usiłować będą śmierć własną przesunąć na innych, niejąc zamieszanie coraz bardziej na wszystkie strony. Ich zachowanie napewno zakłóci wydajność podziału pracy, który podział jest jedyną gwarancją egzystencji ponad bilion ludzi na ziemi obecnej, że tylko dzięki podziałowi wydajność pracy jest wystarczająco wysoka by cała ludzkość mogła jeszcze żyć. Rozbieżność alarmu zatem, z tym że pomocy nie będzie, albo nie pomoże, poza śmiercią głodową (według różnych autorów przedsię lub później), wymaga dodatkowy kryzys dodatkowego pomoru, który się, rozszerzany, nie dającej zahamować, że wszyscy wybra, co tylko dzięki podziałowi pracy mogą obecnie jeszcze żyć, obliczają bilion ludzi ofiary na niki spowodowanej perspektywę że nikt nie pomaga ratować, że niema ratunku.

Obliczają jako nieprawdę, także ten ten kategoryczny o 15 latach jako termin ostatni. Ani łagowe ani gorzkie środki wyżywienia ludzkiego nie są tak strasznie wyczerpane, a szybkość zaleszenia zapobiegania nie jest we wszystkich tak bardzo powolna..... o ile istniałoby dobra wola... w której możliwość autor nie wierzy, a ja twierdzę że jej umobilizowanie i ratunek możliwy, należy od ludzi wiary czy chcą, lub chcą swoją pomocą wypełniać mordę masową, bez ruszenia palcem.

Ważne dalsze rozumowanie opiera się na pewnym rodzaju kalendarz dla całego świata i orientacji. Straszonym go ponownie i podają argumenty objaśniające.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly a header or introductory paragraph.

Section 1. The purpose of this document is to provide a comprehensive overview of the project's objectives and scope.

The project is designed to address the current challenges faced by the organization and to implement a strategic plan that aligns with the company's long-term goals.

The primary objectives of the project are to improve operational efficiency, reduce costs, and enhance the quality of customer service.

The project will be implemented in three phases: Phase I involves the initial assessment and planning; Phase II focuses on the implementation of key initiatives; and Phase III covers the final evaluation and reporting.

The project team consists of members from various departments, including operations, finance, and marketing, ensuring a cross-functional approach to the project.

The project is expected to be completed within a timeline of six months, with regular progress reports provided to the steering committee.

The project budget is estimated at \$500,000, with a contingency fund of \$50,000 to cover any unforeseen expenses.

The project will be managed using a project management software tool to track progress, manage resources, and communicate effectively.

The project is subject to change, and any modifications will be approved by the steering committee.

This document is confidential and should be handled accordingly.

Ludność kuli ziemskiej obecnej ery: Rok.....0..około	250 000 000	ludzi
Przebieganie przyrostu od rok	16.666	1500 "
" " " "	1.666.666	1800 "
" " " "	10.000.000	1900 "
" " " "	16.666.666	1960 "
" " " "	75.000.000	przewid. 2000 "

OKH

W okresie historii ludzkiej, z której istnieją tradycje religijne do r.1500 naszej ery istniały ludnościowe, w stosunku do swego obszaru ziemskiego, małe zmiany; sama była wąsko mogą spełnić nowe miejsce, w razie potrzeby uciekając się do przymocy. Problemy sprowadzały się do kwestji władzy broniącej istniejące posiadanie, tak, by "zdebycy" się musieli dotykać w dolnej stronie. Już wtedy istniały niustonne konflikty wiary z praktyką. W konfliktach kwestja sposobu zabezpieczenia społeczeństwa sprowadzała się do produkcji i do robumca. Obie odmiany tworzyły swoje władze. Obie odmiany miały swoje swój między władzą i kpięństwem .... aby korzystać z nadwyżki przewagi siły nad słabością. Egipcjanie z Egiptu jest ilustracją, uratowanie Litwinów od łosa Rzymian, Sasanian, Prusów itd. tpiłonych Żelazem niestawienie, przesunię z Polak, czując się zagrożone podnie kato liqyann, przez wspólnotę interesów cesarsko papieskiej. Uratowani przed uciskiem lub sągody organizuje swoje życie w ramach zmianach wzorów....znowa dookola problemów władzy nie jako kwestji jak postępować, a jako siłach. Już po 300 latach nie osoby władcy są tematem trosk, lecz ich niezdołność użycia lasów ludzich o półtora-milionowym przyroście rocznym. Rządy obywatelskie się wzię. Ludność usiłuje skrócić czas narzuconych przeszkód swianem potrzebny. Eksperymentuje z monarchjami konstytucyjnymi, republikami, lub częstotli przemianami. Rosnie stale i coraz szybciej konieczność nie wiary ludzi, sama przez się, lecz dostosowywanie metod do sytuacji stale się zmieniającej. Władzę się wyrażają na czynności, odczuwając coraz większą oświeconie. Za każdym razem, aby to urzeczowienie spraw i odparowizfikacja ulam zohowawaniu, coraz gorzej spadają katastrofy.

Kpięństwo nie dba o decentralizację i przez to w coraz szybszym tempie traciło swoje urzędnicze role w życiu ludzkiem. Krótkotrwale wyjątkowo wspólnie normami kultury odpowiadającej potrzebom aktualności i przyszłości, nie wspomnianych czasów minionych

1800 wiek jeszcze dysponuje silnie zbudowanymi i silnie broniącymi obszarami i w ich kierunku sągaba te rozciągające masę ludzka, dla których strony rodzinne już nie gwarantują ciągłości bezpiecznej egzystencji. Kpięństwo nie jest inicjatorem żadnego ważnego rozważania, albo się rozkłada w węższe grupy aby nie być zepchnięte poza margines wpływu na rzeczywistość. Brak własnej tworzącej roli usiłuje kompensować większym poparciem dla silnych, aniżeli słabych, stając się słabym coraz bardziej nawet silnym.

Powstaje pownie analogie z czasem Cyrystusa, najzwyklej kiedy gdzie nowość i jako się najwznieka, które zwlekając oferuje swoje życie ukryciu, wskazuje nadejście i wzrost wiary przez kpięstwo lub z ich samowolnością, to co dziś zwiegi oportunistami.

W pierwszym trywale pętów obywatelskim władzy partej przez kpięstwo, znowa ludność nie wybiera co zrobić i jak zrobić....lecz kogo ma zdołać. Rodzi się Napoleonicizm, po nim świątę eljann monarchiji ówczesnego stylu i rzeczy kruchejsze buntami coraz częstotli ni tylko w kwestjach ogólny wiary, ale rosnących pytań ...poco władzy, jakę doo wiary sadenia, jakie doo sadenia nauce, przem. itd... Proces odbywa się znaczenie wolniej od przyrostu ludności. Na przeszkodzie 2. go wieka normy ustalone w toku 19 wieka nie zabezpieczają już ciągłości bezpiecznego bytu rosnących mas ludzich, problem przyletaryzacji

Wniekchany przez kpięstwo, przez przewodców, przez wysłanie ekstremistów, niema drog otwartych dla rozwoju ewolucyjnego, wchodzi w sytuacje krytyczne. 1895-1903 strasza się agitacja dookola tematu co ma pierwasenistwo, walka o władzę dla szantowanych, czy walka o reformy dla oziar niepewności egzystencyjnej. Znowa ludność wyjątkowo rozleniwiona, oddaje władze, nie ustala metod, sadenia, drogi. Brat Lenin ginie ze terroryzmem, wierząc, że usuniecie czasu sprawy romidnie. Lenin długo lata spędził na Syberji pod tymczasem zarzutem, Piłsudski przeszy, że terroryzmu usunął ze rozważanie, ale także jest więziony na Syberji. Kontakty tych ludzi, z ludźmi szukającymi reformy db

Już rocznie 10 milionów ludzi nowych, poza biedotą istniejącą, powołają wytykoc aby powolnie zmiany w warunkach życia ku lepszym, coraz większe trudności emigracji, górę biorąc w socjalizmie kierunek walki o władzę, swisty nowy monarchizm i arystokracja, że obiecują szybko zmiękanie. Iższa fuszysm Mussoliniego, to samo prawie ludzkie rewolucji roku 1926 i nikt nie marzył swagi na ogólnieświatowe liosby ludzkie.

1914

W roku 1914 poraz pierwszy w historii słowo "światos" dotyczy wojny. Ludzie pragnęli wierność cesarzom i ojczyźnie, nikt nie na grzesz pytał po co wojna, dla czego wojna. Kapłani błogosławili wszystkim, na wszystkie strony. W roku 1916 nad młaz rzeźnię Ikw pod Poczajowem, upał smalony powoduje, że wojska wrogie kopią się w tej samej godzinie obok siebie, ostrzegając się wzajemnie gdy mają rozpocząć okopje. Po obu stronach pytanie dlaczego się wzajemnie mordują, maszyna światła walk jest młaz, straty minimalne, więc niemieli o tym myśleć. Ale kto myśli, zostaje bez motywu. Cesarz kocha, bości. Dusz miedzące potem pod karkiem walki wcale nie są idylliczne. Bojanie otakuje oddzielenie obrzymiami masami ludzkiemi. Stoski po pięć trupów jeden na drugia nalegają przedpole i gen. Brussilow panie do ataku syberyjski pułk, a do okopów dochodzi polska nowa. Pukło się wdraga wyjąć na pewną angia w kilka minut. Stędy własna artylerja Brussilowa go masakruje. Po tem kilka godzin sawieszeni ognia. Spiewy religijne, zakonnice rozjąknie i sanitariusze szukaja żywych rannych, grzebię na swymi okopami zabitych. Gdy młodemu oskowiakowi wyrzyna się wobec przełożonych zdanie: "żadne stworzenie wysłane nie wytrzyma tego bez buntu. W diggu roku najdalej w Rosji będzie bunt", austrijccy przełożeni kazali stulic zielony dżiob. Rewolucja była. Obecny regym bolszewicki gen. Brussilow uważa na bohatera rewolucji. Zadeni front w porp dla siebie. Mac obowiazującą pryaigęnia jak ryba, od góry butadiła.

1918

Gdy ta wojna dobiegła końca sawasęd szukano byty wptliwosci jaki miało cel. W Berlinie 1918 głoszono, że Niemcy potrzebaja Syberje jak Anglja Kanadę. Lud o tem nie wiedzieli. Choć się to programy, szukające poparcia kierowników życia gospodarstwowego, ex post, po wybuchu wojny. Niemiecy wolność nie była w niemyim programie, między państwami które wypowiedziały wojnę. Kapłani z wiary, podatow błogosławienia nie mogli bez oportunisty wyinterpretować. Komunizyczny autor Barbuse, sytuacje w tragicznym opisanie obrazie. Lotnik lata nad frontem. z obu stron widzi ludzi kłęczących, rozmodlonych, z obu stron ręce kopieństw wniesione. Zaczyna myśleć co Bog ma zrobić aby był sprawiedliwym i dobrym. Lotnik swarjował.

1910

Po wojnie, wszyscy obiecywali "nigdy więcej". Po pierwszej perspektywie w skali światowej. Nie uważa to, że kapłani, widząc straszne ofiary kapłańskie w Rosji, wyszli z oszaleńciami i szukali rzeczowo zapobiegania katastrof takich katastrof. Ofiali się jessose przed problemami, zamiast szukać rozwiązań. Przy ofensywie bolszewickiej pod Warszawą, nunojusz popieski, podaje wycyfrowanie się episkopatu, wytrwał; formalnie uratował "twara", ale dalej postępu nie było rzeczowego żadnego. W tym samym czasie 1910 arcybiskup krakowski wycyfrował Kierynów z służby sanitarnej. Deserjencja napoła. gdzie sens, gdzie serce? o miarę na skale światowej nie wysłano także w sferach materialistycznych. Wywołano drugą katastrofę światową ..... KRYZIS GOSPODARSTWA ..... dziesiątki milionów ludzi przetrzeżonych, że stają się ludźmi zbędnymi; na taki grant podał słow fasyzmu, hitleryzmu itd. Kapłani szeszli z pola, nie szukali rozwiązań. Szukanie osób nie mogło zastąpić znajomości potra i brania do młaz panie. Raczona prace wolnych wysłów, napotykała na drwa zatraskiwana przed wysłaniem, błogosławione antycją nauisk, haseł bez definicji dokładnych.

1919

Kryzys był przedmiotem do nowej wojny światowej. Po wielki świat zrozumiał. Po nad państwa podpisało pakt Briand-Kellog, pistnujący wojne agresji jako zbrodnię. W mieście potem (1929 I-II) Watykan uzyskał traktat Laterański przywracający Watykanowi suwerenność swiecką. Po stworzono ustatwienie dla interesowania się duchowienstwu sprawami świeckimi, decydującymi o losach ludzkości. Kler w Po lace zdeni się spryjać włączenia obrony polski do sfery własnych wysłów.

1930/31

W roku 1930/31 prywatnej herbatki ludzi abolutnie poza pol tyką, w Warszawie wykonili się zakłzek rachun, zawierającego do wsmocnienia papierowych deklaracji paktu Briand-Kellog, organem pomocy sbrojnej przeciwko agresji, dzinającego autonomicznie przy pomocy lotnictwa, sbrojnego nieśó pomoc pomoc krajami neutralnymi, bez ich naradzanie na sbrjnie. Robota była rozpoczęta po linii najmniejszego opora i nadała inicjatywie przede że koloryt przewidywany dla klera katolickiego... tyle było zbieranych poparcie ze strony lewicy, masonarij, żydów itd. Nie mniej w pierwszej odręku rozmowie na temat tych idei z biskupem Reppen, biskup Ropp wogóle nie interesował się personaliami, lecz wymagał wyjaśnienia jak sobie inicjatory wyobrażaja funkcjonowanie. Potem oswiadczył, że ra osobicie wydaje mu się trudna, możliwa i godna szpactji. Potem pytał o personalia, a serje towarzyszy się w składowie dosłownie oswiadczył. Przewidywany pytał z meji strony byty mogli wy, gdyby mogli z tą sprawą wobec episkopatu występować, bez obawy jakiegokolwiek kompromitu. Wskazując organizatorów są w tym kierunku niedostatecznie zbliżone do tego, że episkopat pot uważa młaz są gwarancje identycznosci poglądów i dżen. Po starajcie się pozyskać kilka politycznie wyznaczonych nauisk katolicko powożnych i urzędnie. Nie odmówił w tem, chociaż wysłannikiem dla tej rozmowy był agnostyk. W myli tej dyrektywy rozpoczęto rozmowy od strony najmniejszego oskowiakowego krytycyzmu, na próbę, posła wygłanito Koczynskiego. Słowo interesowało go treść nie personalia i niecierpliwie przerwał początek nie spisie rzeczce

- owoy. - Uznał rzecz za godną wysiłku próby i zabrał się do roboty z rozmachem i wydajnością przewyższającymi wszystko przedtem osiągnięte. Wiedział, że nie o szablon i nie o naśladowanie tradycji chodzi, lecz o ich tworzenie dopiero. Nowiako przewodniczącego tej grupki było pod tym względem dość wymowne. Commander lotnictwa Grzegorz Janasz Piotrowski, pierwszy w ogóle pilot polski samolotowy, uosobienie jessose Blériota, człowiek cywilnej odwagi w obronie rzeczy uznawanych przez siebie za słusne, uczestnik organizacji eskadry Kosińskiego wreszcie z F.D. Rooseveltem po pierwszej wojnie światowej, b. szef polskiego lotnictwa cywilnego itd. itd., symbol poszukiwanego postępu i polityki ludzkiego. Ta reakcja dwóch konserwatywnych kapłanów odbijała bardzo od reakcji n.p. ministra wojny, gen. piach. Tadeusza Kasprzyckiego. Minister się dosłownie zaśmiewał z powodu niewinnej i nieszkodliwej wyobraźni cywilów i wojskowych, wyobrażających sobie, że lotnictwo kiedykolwiek poza łącznością i wywiadem będzie odgrywało poważną rolę w walkach wojennych. O zadaniach samodzielnym taktycznym lub strategicznym w ogóle nie marzą. Ośmieszenie inicjatywy wy mogłoby je zabić, jednak nie wyrządziło żadnej szkody. Liczne zapisów na członków pobliże wszystkie rekordy pacyfizmów uznawanych w Polsce, obejmuje ludzi powieszonych z życia urzędowym i wojskowym niższych stopni. Wystarczyło spojrzeć na przelatujące dookoła samoloty pasażerskie, w stałej ewolucji technicznej, by wszelki dogmatyzm tracił wpływ. Reaktor wyższej Szkoły Sztuk Pięknych, Pruszkowski, miał swionetkę. Zadeklarował ją jako pierwszy samolot świata dla służby w obronie pokoju. Słynny artysta Stanisław Huberman, przybyły do Warszawy na coroczny koncert ratowania finansów Filharmonii warszawskiej, zreflektował się, że będąc za kilka tygodni z koncertami w Paryżu i Londynie, przedstawi projekt warszawski Briandowi i Molotovowi. Wę wiedeń obiecał usiłować zdobyć poparcie Aeroklubu. Te wiadomości radośnie zwiększyły ruchliwość grupy. Na wyższe słocenie, komisarz Rządu w Warszawie Jaroszewicz, odnowił legalizację ruchu.

A m e n . -

W świecie obrona pokoju słabła, na poziomie gospodarczym, religijnym i pojęć honoru sensu i tolerancji żadnej z nauk wiary.

1935-1939. Wbrew paktowi Briand Kellogg Mussolini szałakował Abesynię. W agresji lotnictwo odgrywało rolę nie tylko łączności i wywiadu. Zruszono bombardowanie ludności bezbronnej i użycie gazów wojennych. Oznaczało to zupełny przewrót pojęć wojny jako narzędzie obrony słuszej. Kapłani od najdawniejszych czasów lewdowali w definicjach, które wojny w pojęciach ich wiary są słusne, sprawiedliwe. Tępa powstała niezmiernie pilna potrzeba ustalenia granic nie dla celów wojny tylko, ale dla sposobu jej prowadzenia. Świat oczekiwał burzy w swym kręgu, między Watykanem i Kwirynalem i tylko dyniać uważał, że traktat Laterański powstrzyma Watykan od wykłęcia metody wojowania kosztami bezbronych i dzieci, zwłaszcza, że szałakowani byli chrześcijanie innego obrządku, też jasno żyły w łaskę nauk chrystusowych. Watykan nie wyzerpał tego, co by świat może mógł wyciągnąć od nowej dekadencji moralnej itd.. Żadne potępienie nowego sposobu prowadzenia wojny się w świadomości współczesnych nie wryło. Patrząc na owe wypadki z oświeczeniem rzeczy, jakie się stały potem, bierność ta była nie do wiary, skutki przeraźliwe. Wtedy nikt nie wiedział, że przygotowanie do wywołania drugiej wojny światowej odbywały się z bezlitosną konsekwencją bezsensnej pracy, że pakt Ribbentrop-Molotov służył dofinansować rzecz o ponad 10 lat wczesniejszą. Traktat wersalski szałakował nieśmiałym porządkiem czolgów i lotnictwa. Stressem, wódz katolików niemieckich, przekonał aliantów zachodnich o swojej szczerzej woli, wykonania warunków pokoju i wprowadzenia państwa na tory pokojowego współżycia. Nikt nie wiedział, że Stalin zaprosił Stressema, by z niego wzięły czolgów i lotnictwa odbywali w Rosji. Na tych warunkach szałakował nie koncepcja strategiczna "Blitzkrieg" starannie utajona także przed Stalinem. (Vide publikacja "Es geschah in Deutschland" Krossing von Schwerin) koncepcja zastąpienia walki ludzkość ustronjonych, przez rzecz bezbrannych ściami z dziećmi. Cap Stressema miał pomysły wojskowe trudno ex post spreścić. Prawdopodobnie nie miał i wina katolików niemiecki mniej dotyczy, po przemyśle stanowiska Watykanu w precedensie z Abesynią, zbyt słój wagi, by narządzić pakt Laterański. Opportunizm o konsekwencjach dotychczasowych dzieł oświecenia, biliony żyć. Warto nad tem myśleć akurat w okresie wspomniania "Uprawywanie", bo teraz potrzeba się oświecić decyzje, czy rozpalić biernie znowu, by morły z głodu setki milionów, a z paniki większe ilości ludzi, czy nie robi to co jest przykazywaniem i może materialnie ratować.

Wariant skierowany, nie tylko w kierunku polityki, ale wszelkich wysiłków, które umożliwiały interwencje w sprawie zmian metod wojowania, polega na tym, że opuściły pole, na którym one obecnie ustalały normy sposobu wojowania, zamiast olbrzymich wysiłków by doprowadzić zwycięstwo nie do terytorialnych, nieustannych zwycięstw, kontynuując grę błogosławienia wyjątkiem zwycięstwa władzy, utracenie władzy, nie troszcząc się o to, czy olbrzymie problemy narastające doświadczenie każdego dnia, które w ogóle przyjął do wiadomości, stara się je rozwiązać, że grają w hazard bo to wygrywać, przegrana uważając nie jako winę własną lub współwinną, lecz jako rzecz poza własną odpowiedzialnością. Pojęcie posterunku, na które się nieustannie powołują, nie pozwala przemoczenie stad jednomyślnych, nozdrzy i zagłady by innym stadem dogadać. Pojęcie posterunku nie jest już tylko obazar ziemi, ale w niemożliwym stopniu rezultat zdobyty wiedzy, i spory o obazar życiowy w czasie groźby masowej śmierci głodowej, nie dopuszczają istnienia posterunku, który nie obserwuje, nie zdobywa wiedzy równoległe z resztą ludzkości, uważają niedość i nie mieszanie się do spraw życia i śmierci ludzkiej wywołanej sztucznie, przez niedobór lub spiski, za rzecz dozwoloną posterunkom. Nihil humanum nihil alienum est, jest wymaganiem, nie wyjątkowym stosunkiem posterunku do życia, Czas odwrótu albo się musi skończyć, albo się kończy automatycznie nieytoczność wstary.

Podaje akurat spisu spraw, jakie skutki dla wywołania zmiany metod prowadzenia wojen i do wzięcia bierności kaptankiej, do współodpowiedzialności. Mięszczęść, jakie się stało takie opisy nie są sobie odosynić, ale aby pozostały zachęcać do oszczędności o wiele szerszej, jak ta, które wystarczała do wieku 18 tego.

Rok 1933

Bierność kaptanka w drugim stopniu wynikała ze świadomości niekompetencji, której się nie usiłowało przezwyciężyć, bo się uważało, że czynnik kompetentny świadomo same się kontroluje, eliminując błędy. Wielki kryzys gospodarczy, wspomniany przedtem, jest dowodem, że bez planowania się, onk się zdarzyły i rozwinęły w sposób nie do powstrzymania, aż do wyzerowania.

Rok 1933 jest przykładem, że czynnik kompetentny potrafi planować zwycięstwo i je konsekwentnie wprowadzić w czyn, średnio przekładając się kaptankami jako przykryciem. W roku 1933 rozpoczęło się puszczanie w ruch diabolicznej maszyni starannie przygotowanej Alianci zwycięzcy walfali Stresemannowi, gdy im tłumaczył, że zamiast sprzedawać produkty niemieckie innym częścią świata, i zrobione pieniądze jako odszkodowania poto by zwycięstwo wojenne we Francji i Belgji zostały odwołane, znaczenie przedniej i wydajnej będzie funkcjonowało dostarczenie z Niemiec potrzebnych towarów wprost w naturze do Francji i Belgji, zamiast wszystkie te komplikacje handlowe. Alianci się zgodzili na dostawy w naturze. Następnym krokiem niemieckim polegał na przekonaniu aliantów, że, aby dostawy były duże i regularne, trzeba im pozwolić by doprowadziły swoje kopalnie, huty, fabryki do takiego stanu technicznego, że pociągają za sobą. Zgodzono się także i na to, ponieważ że dzięki temu niemiecka szkolność pracy technicznej rola przedniej i lepszej, niżeli w Francji, Belgji, Wielkiej Brytanii. Gdy nastał wielki kryzys, Niemcy mieli zapewnioną pracę na cele odszkodowań, w Francji, Belgji, W. Brytanii brakło pracy. Gdy kryzys folgował, finansisci światu zaczęli kochać pożyczkę. Wrogie życie gospodarcze nie spieszyło się z kupowaniem, nim nie wypróżniło składow i nie było dostatek zaliczk na nowe dostawy. Niemcy zgłaszali się ograniczoną po kredyty na krótkie terminy, że to zobowiązowali i inwestowali przesyłać, splacając dzięki czemu coraz to nowym zadłużeniam bez końca, coś w rodzaju tego, co się ostatnio stało systemem gry, do jakiej wzięli wzięli biłkami północnej Ameryki, wpadli -- Ród koniec kryzysu wydawało się opłacałym spekulacjami, które towary zamiast spadać w cenach, szły drożej Niemcy takie spekulacje robili pożyczkami, akupując wełnę, ale ceny wełny na dół spadały i spekulacje spowodowały takie straty, że kredytów w terminach nie było z częścią spłacać, no i tymbardalej brakło pieniędzy teraz by pociąg stare kredyty dostać nowe. -- Słynny finansista Schacht doradzał by Bank Rzeszy pomocą bankom w kłopotach. Prezes Banku Rzeszy się sprzeciwił. Zamiast bankom wstrzymać pociąganie długów ograniczonych i oświadczył wierzycielom, że jeżeli oni ledwo zipię po kryzysie, to jak sobie wyobrażają, że Niemcy im mogą spłacać długi i w dodatku pociąg Francji i Belgji odszkodowania. Niech wierzyciele wybiorą co jest dla nich ważniejsze. Niemcy się dostosują, pociąg po koleji, najpierw to co ważniejsze. Ale wszystkie naraz, tego nie. Amerykanie, Brytyjczycy, Holendrzy i inni zażądali i dla siebie pierwszeństwo przed należnościami Francji i Belgji i zorganizowali taki na te dwa kroje nacisk, że musiały się zresztą więcej bilionów dolarów, niżeli tego sami Niemcy wywołali. Ale Niemcy zostali z przesyłać odnowionym i umodernizowanym, imie kraje Europy w stosunku do nich spóźnione. Teraz grałoby bezbłędnie zatrudnionym ciężkiej pracy dostawach odszkodowań. Hitler był doświadczył do wiedzy. Popieł, by go pozyskać, odstąpił od wycożania i po niemiecku się komunikował, nie po łacinie, i oje na tym przykładem uważania wszelkich

wszelkich możliwości dostarczenia Hitlerowi pasorów do siania agitacji demagogicznej wśród mas niemieckich, spekulacja życzeniami ustąpienia kredytowych dla utrzymania w ruchu kopalni, hut, przemysłu przedtem strudnionych dostawami odszkodowań. Szczęśliwie się finansowanie przez samych klientów wysiada srebro Niemiec z nimi, Niemiec którym alianci pomogli by ich prześlizgnęły w zdolności produkcyjnej przemysłowej. Wszystkie wypadki późniejsze, jak Monachium, jak fakt napadu na Polskę, jak bierność aliantów z zobowiązanych dostarczyć aktywnej pomocy sojusznicy, zaczęły się bodaj od niemieckiego listu Papiecha do Hitlera, jako formy gróźmościowej.

Do dnia pomocy sbrojeniowej Hitlerowi ci sądary i nieprzekupni bankierzy świąte zmaleli we Francji interesy na dostawach by sbudować linję Maginot, zniszczyli tysiącami wartość sojuszu obronnych Francji z krajami Małej Ententy i z Polską. Watykan to biernie przyglądał, jako rzeczy poza jego kompetencjami duchowymi. ^{Alc} Było widoczne, że szykuje się wojna po naruszeniu traktatu wersalskiego przez wejście wojsk niemieckich do Francji.

Gdyby kapłani nie byli się odemeli od spraw społecznych i gospodarczych to byłyby dostarcza-
li do czasu demagogii biogospodawcy przyglądali się do sposobu posiadania dyscypliny woj-
kowej, definiowali by granice własności przyglądali biogospodawcy i granic zespolenia na
prawy. Jednakże trwał smutny wybór sposobów i dróg, przyglądanie na
bez swojej możliwości wykreślenia między sobą i dobrać. Oportunizm blokuje spekulacje
 obowiązkiem wiary.

bankierzy finansowali zniszczenie, kapłani biogospodawcy bronili standard, nie obajac o to jakiej.

Rezerwy:	wojskowe straty	pierwszej wojny światowej ...	drugiej wojny światowej
	w zabitych	8.500.000	14.900.000
	w rannych	21.200.000	26.600.000

bezbromni i dzieci   b-rzadkie wypadki   większe od strat wojsk w Polsce blisko 10 razy

Przed upływem 2 tygodni po wybuchu wojny cały świat już wiedział co to jest Blitzkrieg. Je jest to nie metoda walki, lecz sposób sposobu ułożenia od walki dzięki terminowi
przebiegu działań i bezbromni. Ktoś walczył ramię swoje najcięższe rozważenie dla
nowych metod niszczenia, miał walki i. Ktoś filozofia społeczna
 byli indywidualni ~~kapłani, bohaterami się poświęcający.~~ Osobiście opierali się sbrodnicom. JADNA HIERARCHIA NIE SPEŁNIA OBOWIĄZKU.
 Wszystkie desperackie. Wyszły wnioski mniej lub więcej arcyane. Wgarsze to syc
 ceje, to świadczy o niedostatkach woli poprawiania błądnych zasad, świadczy o obronie os
 nie zasad wiary, nie zmianie sposobów i środków wykonania sbrodni. Trzy paragonami sante
rozważa.

Wynika, że inne podejście niż by nie pomogło, tylko by druzniło, niema podstaw doświadcze-
 nie obiektywnego, nie było próby powiększ. Były miliony osób z doświadczeniami subiektyw-
 nymi. Mielen ich takie kilka i na ich podstawie tolerując, że w roku 1939 i początku 1940
 istniał kryzys sędzenia we wojskach Hitlera w Polsce. O to przykłady: Sześćobójstwo w Warszawie
 nie niema von Otta, że wstępu z powodu zachowania się niemców. W miejscu stracon, ogólnie
 sejmowym, 3 osoroów, sędziów polowych okazywało wobec mnie, demokrację, wstęp dla
 własnych funkcji. Jeden z nich, trzęsąc się z emocji jak osika, błędy jak chusta jakając
 pale białe tak, że czościł jest niemażem prawo być równie przywołanym człowiekiem jak ci
 których doseruje, zachowaniem dowodził sterania. Jeden oficer Gestapo, w Łodzi, przed wojną
 na tej uliczek swolniony z dobrej posady, wypłacał mi odszkodowanie za przerwaną nie z
 mojej winy kontrakt pracy z firmą, której stał się wasechwałnym dyktatorem i potrafc
 w oczy skłinał rpon n'pewno bądzie starał się usies. Jeśli się Panu ude i spotka Pan
 właścicieli tej firmy, powiedz Pan im, że usiła je ratować co jest możliwe, gotówki nie moge
 ludzi i reszte pióbuje. O wielkim przemysłowcu Łódzkiem, Oskarze Schweikercie, towarzyszu
 Hitlera z Bierkoller w Monachium, wiem że jezdził do Berlina, by usiłać ucieczkę z
 neutralne Węgry, nielubianym przez siebie podłożem żydowi, i stop trzął go w pieniądze.
 Ino jego ka. Jeszcze mi opowiadał cały wstrząśnięty, że księżemni Warkowicz w Warszawie
 sześciu go niemiecki kapitan i biogospodawcy sposobność srodek. Widł go co wóćka sitytek
 nigdy w ignia przedtem nie s'jęsł tak rozpaczliwego srodka srodku z sędzeniem. Danych
 z pierwszej ręki było bez końca, że woli żołnierze wraz z robotnikami stawali przeciw SS.

1930

ammiacy   polskimi

w sklepie zegarmistrza Kuleszy na Marszałkowskiej, niemiecki kapitan z plotu serwał rozmowę o książce Hitlera "Mein Kampf" pytając Kuleszę czy posiada taką a taką Kulesza, nie wiedząc do czego prowadzi ta rozmowa, się wystraszył. To to ja Ponom powie, na to do Kuleszy i obecnego optyka berenata: "Ten jest przepowiednia. Kto się uśdaje z bolszewikami nie śpiący, - i bliższym uciekć ze skłona. Jeżeli takich faktów decydują ocha i bezgłównie doświadczenie zrobiste do jednej tylke ocha, wazynie za ten przesada, że noc niemoż się wyjadować w sytuacji, w której ich można było oderwać od wydziałania ze sbradniai, albo zastawiając ich opuszczonych, pełniać na drugi sbradnia. To właśnie się stało i nie ustrzeżenie jak opow. strachem i terrora porażeniem wielkimi
zawieszanie niebezpieczeństwa. Nikt z nas nie jest bez winy. Jak uniknąć powtórki
i sprawy wst. i

To się się pieni rozmowa drógmi.
Zwyczajnie przeciwnik Hitlerowi zostało w wielkiej mierze zdobyte ustodami Hitlera w od-
wrotnym kierunku. Ruchem jego jedynym, na to że zwycięża bez ofiar ludzi bezbron-
nych, zostało odzwierciedlenie abywoltystami monomanią osobistego mieta dla wszystkich
światow, uosobienie tej walki, (jak to stało się w Brodzie Polenderkiej jako rzecz nie
była polskiej pierwszej dywizji pancernej). Lecz to odzwierciedlenie jest miarą nieostannego
upadku, na który się biernie opiera barłziej odpowiedzialni pasterze i wodzowie godzą.
Nie chodzi o rozkład wia. Chodzi jak powstaje. Rzecz przerażająca w ten, że przystępuje w
wykoleś w tych kierunkach bierze postępek od nauk ścisłych. Rzecz przerażająca w t
że obecnie istnieją setki tysięcy uczonych ścieżnicie się koncentrujących z wszystkimi
światowami i całej ogromną władzą, na to by możliwości sercu i niszczona potęgowa i
urozumić, że z nimi ryła w rękę idą ekonomieci i bankierzy, organizując środki od innych
sposob wycofywane, na cele przedewszystkiem sbradnia... i nikt nie krąży, że to sbradnia,
plotni władzy śpiącej im rytmu podwalne. Kariera ludzkie prowadzą do upadku, do
zniekształcenia się uroszonych jak ścieżnicie niszczona, krążący śpajacie ścieżnicie, świat
wrazem w brony europejskiej niszczona, niszczona w końcu podziału pracy oparte na zaufa-
niu, oddając wszystkie decyzje tym co bitem usiłują rozmawiać metody i sposoby rozwiązywa-
nia problemów. Kiedyś ścieżnicie sbradnia w ślepej samobronie niszczą podstawy własnej
egzystencji, niszcząc naukę, wiedzę, technikę, usiłując, potrzebne, ale nieszczęsne tak bując
i niszcząc jak karierowicze, tak usiłując, innych słabych charakterów.

Do księgi Hitlera, bezbrankowy podaniu się Niemiec, "WIEDELA SUKSA" poruszałoby tematy stano-
nowe, a sbradniające je armadli bez ostrzeżenia na bezbronne miasto, bez wojennej potrzeby,
bo wrog samokł sposobu poddania się, uznając wstępną przegrana. z dwóch pionków, wymuszających
sprawy, niszczona postawienie, ex post jeden pokazuje w klasycznej jakims, drugi stał się
kryminalistą patologicznym. Wodowie zwycięstwa nad Hitlerem, co oddali 100 milionów
europejczyków na łaskę kłamstwa tylko po to, by zmusić Niemcy do bezbrankowego poddania
się, uznali terror po ten wszystkim jako główną bron najnowszej strategii, jeden z ni
pilnie uszczuplający "nabozonstwo z naukami Chrystusa rzeźnia, drugi syn biskupa podczas
dowodzenia lubięcy się powiększać na III ROK. Zmienili fronty. z jednej strony
kapłanek nie było rzeźni. w kraju jak Brazylia, który nie ma zagrożenia niszczona
najbardziej, w pełni rozumie niszczona, podanie do głowy państwa o zabieg,
by ^{aby} sbradnia przysięga sbradnia, sbradnia co najmniej niszczona dziełobójstwo określone
sbradnia, katolicy i inni kapłani odrzucali wiernym popierać podpisami. Dwóch polskich
księży, (nie wierzę by bez nacisku hierarchji), usiałb za dzienne by lud na emigracji
zobiega o to by ludzie i siła w Polsce nie były wybrane na ofiary nacji brajniai stowami.
odzwierciedli wiernych, nie dopuszczali temt do ich wiedzy. Jeden z tych księży usiałb się za
sbradnia by podpisywać takie petycje do katolicki zwykłego, prezydenta USA, ale nie za
sbradnia, by usiałb się do Bogu i usiałb ludziam że głos jego coś znaczy.

Taki wypadek rozmawia ścieżnicie się w czasie, z rozumieniem wpływów katolików polskich w USA
na korzystać wpływów katolickim niszczona niszczona się z irlandzkim. Jest nowa w
rozwoju coś, co przygodnie okres Streszczona między pierwszą i drugą wojną światową,
powód regieji wojny światowej. Teraz przygotowuje się wzrost latowosci spowodowania trze-
dziej. znowu staje się możliwe dotychczas usiłowan, by katolickim osłaniać śpiaki.

Ważnie położenie są powinne. Bezumy przyrost zaludnienia kuli ziemskiej podalic się
z 10.000.000 na 75.000.000 ludzi, w większej emigracji kwiatow.
nie niszczona, i koszty nowoczesnych metod zabijania i niszczona bez wielki wazęcy
setki lub tysiące razy barłziej. Położenie ekonomiczne jest ciekawie inne.

w biblijnym opowiadaniu o mękach płciowych H A N S , T E K S L , P A R S S zwinu-
jących się spadające na Nebukad-nessera na bezlitosno obchożenie się z ludem oddanym w
nieule jego, istnieją wiara kopienstwa w sprawiedliwość bary nawet wtedy, gdy się czynią
z bary nie wie co za kara go czeka. JAKA WINNA BYĆ KARA GŁYBY OBERŻENIEM BYŁO PRZED
PRZESTĘPSTWEM jak to dzieje się w naszych czasach gdzie przestępstwa sąna unijne
nieszczęściu zbrodni

Przed naszą świadomością istnieją na dwa ostrzeżenia nieszczęście. absolutnie wyraźne.

- 1) Użycie nowoczesnych broni niszczących, skierowane będzie w razie wojny zwiada- amery-
kańskiej autokratycznie przeciwko miastom Nowy York Leningrad
Chicago Moskwa
Los Angeles Kijów
w pierzanych minutach wojny 14 milionów osób 9 milionów osób
najmniej przeciwko życiu na dziesiątek milionów

analizując niebezpieczeństwa dotyczą inne kraje w jakimkolwiek wypadku wplecenia
ich w wojnę nowoczesnego niszczona i rzezi bez walki. Cyfry te są na najniższym
straszli, możliwym do przewidzenia, ich dziesięciokrotny wzrost może być kwestją
tygodni lub dni.

- 2) brak równowagi między pędzeniem potęgstwa ludzkiego „ludzkości całej”, a możliwością
(przy obecnych warunkach zachowania ludzkiego) dostarczenia potrzebnych środków utrzymania
w najbliższych 7-15 lat możliwe już wywołanie śmierci głodowej ponad 30.000.000 osób
jeśli osoby te będą się broniły przerażeniem na innych swego nieszczęściem, niezniescz-
nego, panika spowoduje może śmierci ponad biliona osób.

Wielu spyta co nastąpi, o ile nasze zachowanie tego nie zapobiegnie i wtedy czas b. krótki
by zbrodnied. Jeden krok wychylający się od współpracy nad zapobieganiem nieszczęściom
winę własnych zbrodni sędziwym będzie mógł uszczupnić nieszczęściem, bo właśnie
pierwszym obowiązkiem kopienstwa wszelkich odmian wiary i filozofji jest szerzyć pełną
świadomością faktów i proponowanych sposobów ratunku.

W świecie mamy już koncepcje "interasa" na tle obra HANS, TEKSL, PARS.

Chodzi o sprawowanie z każdej sposobnością zdobywania władzy nad innymi i kosztami
innych. Kwestione są wysiłki by osiągnąć do tego nieszczęście. Gra nieszczęście metody zbrodnic-
nia drakula w tej światowej. Na to same środki inspiracji dostarczane do sytuacji aktualnej
tymczasem brak jakiegokolwiek skrupułów i metody zgłaszania skrupułów cudzych ludzi.

Oskarżenie tego nie może odpowiedzieć, istnieją tylko powolki wielkiego prawdopodobieństwa
że przez zorganizowane jest w pewnym stopniu. Celem oskarżenia nie jest trwanie czasu i
sił na nowe walki o sprawy, o wytaczanie procesów, skazywanie, karanie. Celem jest odpowiedzieć
że ratunek jest możliwy dla wszystkich, jakie są warunki i jakie metody i sposoby ratunku.

Bez świadomości o możliwości ratunku, my wszyscy dołączamy do szkodliwych, o ile oni now
metoda ratunek. To właśnie nas przyprawi o katastrofę. Szanse ratunku są większe
w solidarności, jak w próbach odgrywania roli niemy na polojewskich. Niema być polojewi
a polowanie na niemy będzie szkodne. Cel i sens tej pracy polega na wskazaniu drogi ..
bynajmniej nie jedynie możliwej, ale w każdym razie możliwej. Bez konjunkcji próby
działania rzeczowe i na siłę, bez trwoni czasu, tylko idiota będzie próbować szkodnie.
Moje oskarżenie są dlatego bez taktów, "ogyniki wskazano jako szkodzące strasznie, nie
mogłyby być niemiernie szałone, współpracując uczciwie dla ratunku ogólnego, nie tylko
swojego. Niech się zachowuje jak wspólna szkodna, nie obsadzając ludzi ratunkowych tylko a
sobą, niech pomagają sobie tonięcia ..

Jeżeli kopienstwo wiary w moc wiary, nie pozwali się użyć dla innych celów jak ludzko
wspólne, wszelkie sekciarstwo obok tylko o własne uratowanie i wierzące, że tylko ono
się uratuje, niech by przeszkadzało innym. - To logikę trzeba wymagać.

w takich sytuacjach, ludzie wiary nie mogą być wiązani przysięgami poświęcenia ślepego.
bez tego, że przez to mogą się stać sprzymierzeńcami, szkodliwi obrony przed nieszczęściem. Przy-
sięgi nie mogą układować prawdopodobieństwa błędów i zbrodni, pomagają ostrożności.

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...
...the ... of ...
...the ... of ...

...the ... of ...

Wkraczam na teren niezmiernie śliski, w praktyce życia. Nic łatwiejszego jak zarzucić korupcję, jako że udziela w odhiereniu prasy, kapitałów różnych wier, bez tego, że im wolno się powołać do treści wiary, określać granice własności przysięgi. Ten zarzut korupcji wcale nie oznaczałby, że oskarżyciel postępowałby inaczej jak oskarżony. Tak więc większą wymagan obrotu kolepaństwa funkcjami kosztownymi, których finansowanie w praktyce życia zależy od własnego uznania wierznych lub innych czynników, jak fundusze publiczne itd. - wyobraźmy sobie, że cały szpital polny ucierejących z głodu i chleb nam gotów jest dostarczyć dla ratowania tych ludzi tylko piekarz, który oszukuje na wadze i jakości, i tylko za cenę naszego milczenia na te tematy gotów jest pomagać. Posuslingi uszyć pacjentom, albo bądziemy współznicami obroci oszustw, milosze. Sądne że skasniaj byłoby milosze, jak pozwalać na szaleró. Potem byłoby zupełnym absurdem osze-kiwać od szatyknu, tak zależnego w swoich finansach wogóle, a szczególnie w sprawach GARI-TAS, że szarykuje przez bezkompromisowość swoje dochody płynące głównie z tych prawdo-podobnie środków, które sobie wyobrazić mogą, na skutek bogactwa, że im bogaciej udadzą się nie tylko wysiłki uratowania się samego, nie bacząc na innych, ale jeszcze robienie interesów zwiększenia własnej własności nad ta rasę świata, który przeżyje. To samo dotyczy wiary setek milionów ludzi, jak tylko garstki ludzi. Korupcja jest tworząc; nas o krok nie przybliżając do celu ... R A T U N K U. Prasygęci dawnego typu są napewno narzędziami potrzebnymi by móc trzymać świat w szachu zdolnością popełniania obroci. Ratunek p-taka groźba jest już dość małej poway. Co z tem robić?

Szukanie rozwiązań które równocześnie dostarcza środki ratunkowe, nie zależne od widzialnie dobroczynnego, lecz pod przymusem podatku mobilizacji obrony. Część tego dochodu ma być zaszyta zgodnie z planami bezpośrednimi R A T U N K U, a pewien odsetek jako dotacja fix, bez jakiej niczyjej, na cele sz-tania niedociągnięć ratunku przez dobroczynność.

Tym sposobem stopniowo, ale możliwie prędko, zejzujemy ze śliskiego terenu współznicstwa ze szbrociami różnymi, współznicstwa aby móc ratować ważne, ważniejsze rzeczy.

Przykład podany uprzednio ilustruje dwie równoczesne potrzeby:

- 1) bezlitosne wytykanie przez nas samych tego co funkcjonuje źle, ale funkcjonować musi za wszelką cenę
- 2) szukanie rozwiązań szimno rzeczowych bez żadnej korupcyjnej akrobacji.

Problem przysięgnięcia na tej drodze tylko jest rozwiazalny takie. To wystarczy tymczasem dla ukłeczenia inwentarza środków posiadanych, opisu potrzeb i problemów, ustalenia co jak inni szaszeli robić i jak sobie dają radę, sprawdzenie czego możemy poradzić by czasu nie tracić, orientacji w stanie faktycznym nie gubić, brać udział we wojnie z głodem i z ry-kiem wojen niszczenia i zabijania bez walki, oraz wojen wogóle. -

Dokładną szatem zestawienie posadk, że jest już w toku próba nieolidarna, własnych interesów na tle MANE, TAKEL, PARES. Potem podam moje pozytywne sugestje i uwagi.

Po poddaniu bezwarunkowym Niemiec, przez jakiś czas kwestje odbudowy i zapobiegania głodowi w Europie przysy-aniały szagadnienie polityczne. Odbudowa i wytość nadszodziłownie szybkim zostały osiągnięte. Przy tej sposobności, przeprowadzony został szocownie dowód, że powow nie nad innymi, absolutnie w niczem nie pomaga. Europa wyszycza się kolonji jako balastu. Postęp techniki i wiedzy szciszej jak rozbudował możliwości wzajemnego szostępywanie różnych rzeczy, że szocownie ważniejsza się stawała pozyskują odbiorcą sziszeli dostawcy. Miec niewolników ubogich było kłaską, szłkosc szyżystenoci polegała na tem, że ludzie sobie wzajemnie takowo stawiali się potrzebni i równocześnie robili postępy w dobrobycie i bezpieczeństwie bytu. To szocownie potwierdzone szobrydnym rozbudowa szobrybytu materialnego było w absolutnej szprzeczności z tradycją szasów imperialnych i hitlerowskich, z tradycją szubicji panowania. To szubicjo szopotykała na szocownie takie w tym, że coraz większa część ludności krajów przemysłowych opierała swoje bezpieczeństwo bytu na wynalazkach, które kilkadziesiąt lat w świecie nikt inny nie miał prawa wykonywać, tylko wynalazca, lub właściciel le wynalazku. Dawało to większe, bezpieczniejsze dochody jak własne kolonie lub prowincje wielkich szaszarów ziemi, szypła nawet itd. - Wszystkie szicnie utracone przez kłaskę Hitlera rozbudowały prawa patentowe szicnie w świecie, ich własność przed szobrybytu w obcych krajach, szocownie szokaj, wzajemnej szocpracy z ludźmi szocpronyymi po szokaj świecie.

Doświadczenia te potwierdzały się nie tylko w Federalnej Republice Niemieckiej, ale także w pobliżej Japonii, w Włoszech i innych krajach. Kwestionując sens tego nowego bytu było tylko to, że rocznie około 2% ludności traciło pracę dlatego, że ich swobody albo zmalały, albo zostały przy autokraty, socjalizacji, innej organizacji zajęcia ludzkie. Nawet najbardziej szlachetne, słabe kraje, jak Holandia i Belgia, po utracie lub znaczeniu się kolonii osiągały poziom stały życiowej nigdy przedtem nie były i żaden kraj nie uakłował uakłone bezpieczeństwa bytu ogólnoludzkiego... poza Federalną Republiką Niemiecką, która o 21 lat nie dopuszcza do zawarcia pokoju w Europie, stała w sposób niedowolny podkreśla, że pokoju nie będzie, przed zjednoczeniem ze wschodnią częścią Niemiec + niedefiniowane rozważenia dalej na wschód, niemożliwe do realizacji bez uwagi przesiedlenie dziesiątek milionów ludzi, bez odebrania innym co oddawali i posiadają jako podstawy swego bytu, a więc ostatniego, ludzi którym podczas drugiej wojny światowej uakłował wybić do wody elementy ludzkie zdolne rozwijać samodzielnie badania naukowe, szerzyć wiedzę, rozwijać technikę, ludzi którym przez to i przez istnienie konwencji patentowych są o kilkadziesiąt lat z tyłu ze Niemcami w postępie postępu.

Do tego celu zakreślić uakłował tradycje cezarstwa Kabilingów związane z Popiełtaną, czynnikami rozwoju nowego oblicza kulturalnego w Europie na ruinach Imperium rzymskiego. Tylko z tej tradycji podelgnowano sens o potęgę Włoch. Adenauer, jak demagog straszącym, potrafił wzbudzić sentymenty i materialne pokusy wśród społeczeństwa niemieckiego, że skłony był się niepowrotnie do przywrócenia samoty niemieckiej. Z moralnym poparciem Watykanu, w USA osędy języczeń u wagi wyborów prezydenckich, katolicyzm niemiecki rozszerzył swoje faktyczne wpływy, gdzie polski popiełtanę przede wszystkim. Luternizm i inne protestanckie masy niemieckie w USA już przedtem wywierały potężny wpływ w prasie, bankach i bankach. Powstrzyma się w swoim nowożytnym pragnieniu USA do zalecenia od interesów niemieckich odziedziczone niepropagandownie, przewidywało afera korupcyjna, niemożliwe wyniki i sens poddanie się bezwarunkowego, obietnice zabezpieczenia siebie przed oskarżeniami będącymi m. in. jak między obu wojnami światowymi Watykan statystykę uważany za poręczyciela moralnego.

Zasada moralny uniek amerykańskich w zachowaniu Niemców, nagie zamienił mundur generała w mundur dyrektora wielkiego banku. Kierownik polityki spraw zagranicznych USA przyznał sobie młodzieże lata, gdy jako prawnik pracował dla filii niemieckiego banku Schroeder w Kolonii, i w pamiętnikach Adenauera są wąskimi, że dbał teraz więcej o prawa samostanowienia kilkunastu milionów Niemców wschodnich Niemiec, aniżeli reszty Europejczyków do 100 milionów, w tej samej sytuacji, a. i. sojusznicy aktywni USA z czasu wojny. Sfery gospodarcze USA przyjęły około 30% udziałów w największych przedsiębiorstwach niemieckich, ofiarowane im przez Adenauera-Straussa-Schroedera, i jak swego czasu banki amerykańskie uakłonięte zostały przez Luther-Hitlera do końca, stała się rzecz w historii dziełom odziedziczone, polityki przeciwnik pod silną strażą, bez najmniejszej gwarancji jak się zrobiła, koszty zostały z majdanów bez słowa o zawarcia pokoju w Europie, zostały ciężko uzbrojony otrzymaną gwarancją bez żadnej wzajemności, że w potrzebie przeciw Rosji USA saryżuje własne zabezpieczenie atomowe, ale Niemców będą broniły, przyjęty został jako sojusznik, z przeważającym udziałem kilkuset uczonych w dziedzinie badań jądrowych i najważniejszej wiedzy technicznej o możliwościach zbrojeniowych.

Od tego czasu mamy w świecie w chwili podjętym powtórnie gły z lat po 1933. Odnie w sensie się osłabienie bezpieczeństwa, jest widoczne zainteresowanie niemieckie w tym sensie, że twarzą wielkiej potęgi niemieckiej paktem Briand-Kellog, uakłonięcie popiełtanę. Oto wiadomość wiadomości z tego budżetu podobnego tajnych spotkań. Po ustąpieniu Adenauera, w atmosferze odpowiadającej osędom von Papena, nagle pojawiła się komunikat rządu niemieckiego, że nie można ani sprzeciwić, ani potwierdzić, że francuski niemiecki komunizm Chiny zawieranoli wzajemnie nad rozwojem badań rakietowych i rakiet międzyplanetarnych. Oczywiście to uakłonięcie Rosji w dusz ognio... nieoficjalnie. Wypowiedzi komunizm, nie bardziej niemieckiego od Rosji, od czasu śmierci dla siebie takieżemu korzyści w świecie i po temu otwierają im drogę jeden z największych bluffów naukowych historii z roku 1961, a konferencji międzynarodowej w Argente, w której przez ONZ na temat, co zrobić, gdy co 10 lat podążające się uakłonięcie produktów nartowych w świecie... będzie bez ostatniego rezerw. Przy stole konferencji, w czasie t. sw. słonecznej wojny, usiadali Rosjanie i Amerykanie. Delegat niemiecki przedstawiał w duchu, że dalsi obywateli, przeklinając będą o jodu, z niemożliwością symboli nartowych na opłak, uakłoniętych rezerw dla całej chwili organizacji naj. Pado tak letnie między dyplomatami słowo-konsens. Wiedza o zjawiskach jądrowych jest już na dobrej drodze dla rozwiązania problemu narty jako źródła energii uakłoniętej... Kto z rywali może sprzeciwić, że i on jest na dobrej drodze? Przez sito 6 lat najważniejsze kłopoty kłopotliwie uakłonięto dla celów brzożnych świat topić w badaniu jądrowym, a czy to

wysiłek największy koncentrował dla służby pokoju, czy dla walki o władzę nad innymi, nikt nie odchodzi, bo wszystko jest tajne, owinięte w propagandę, kłamstwo dobrze płatne. Po 6 latach, bez żadnej wielkiej radości o odkryciu czegoś co zastąpi naftę, Sowiety misy go towy temat dla uderzenia, po przewrocie pogromki niemieckich. Uprawianie wspólnej polityki naftowej z krajami arabskimi pozwalałoby uzależnić cały przemysł i transport Europy i Azji od ich wpływu bezpośredniego, pośrednio i stany Zjednoczone. To "zgranie" wymagało arabskiego "Brusselowa", wodza który niema skrupułów kaszę umierać milionem nawet, byle on był między wielkimi rozkazodawcami, kogoś, co po zwycięstwie nad Hitlerem wybiera za klasową broni strategię, najsilniejsze środki niszczenia, i jest naczelny. Komunistom podporządkowanie spraw rzeczowych ambicjom personalnym nie było nową. Potrzebno im jest by się działo co im dogadza, a niech się nawet nazywa antykomunizmem. Za taką cenę znaleźli wodzów ortodoksw religijnych. Wojska na Bliskim Wschodzie zabija, kto w porę nie schodzi z drogi.... to jest odpowiedzią na próbę straszenia więzieniem we dwa ognie. To straszenie dopiero było w salę. Zaczęły się wyścigi jak z rąga obfitości najpierw nowinki. Aparaty przemiany energii nuklearnej w energię elektryczną, produkowane przez USA, UK, Francję, ZSSR, swane reaktorami zużywają 10 razy tyle materiału aktywnego, jak nowe rozwiązanie, opracowane po latach badań przez setki uczonych niemieckich w Karlsruhu. Współpracowali ludzie innych narodowości. Proces przechodzi przez fazę produkowania plutonium. (glutonium pozwala produkować broni niszczącej). Wiadomość miała znaczenie wkroczenia Hitlera do Madrenji, skłaniania traktatu Wersalskiego, i tak samo się rozszalał po kościołach, bo inteligentnie świeckie i duchowne wszystkie się pomieszało umięjętnie planując. Wielkim kłopotem wszystkich pracujących na polu nuclearnym, jest problem odpadków radio-aktywnych, jak je unieszkodliwić, zniszczyć. Aż się dyskutowało o wystrzeleniu w przestrzeń pozaziemską. Niemcy upublickowali, że odpadki pakują do beczek ustawianych systematycznie w porządku na dnie wielkiej kopalni soli. Ja się na rzeczy nie znam, tak samo jak 99,9% ludzi. Nie odczuwam uspokojenia na takie wiadomości. Dlaczego to jest jak się komu podoba? Nie pod normami i kontrolą międzynarodową. Po tem były notatki, że w zakresie budownictwa lotnictwa Niemcy znówu produkują światu, jakie uspokojenie, że nie nie sąpanie. W budownictwie okrętowym mają rewelacyjne potania i uproszczenia. (USA także)

Ci wodzowie, Eisenhower i Montgomery, nie odpowiadają na pytania, czy przed wyrokiem sągdy nie wystarczyłyby terror dający możliwość uprzedniego ewakuowania dzieci, ale sami spostrzegają, że się wpakowali w ślepe uliczki. Póki jest tylko dwóch wrogów, sobie zgrają, a jak i nie sągają czyżności, jeden drugiemu nie sdoła zadać śmiertelne zupełnie ciosy, by samemu nie ryzykować tego same. To była równowaga strachu, w jakiej trzymając świat, uoszcwie żeszczono mogli wierzyć, że gwarantują pokój w świecie. Ale jeżeli istnieje ktoś trzeci, ciemny, ciemny ty, kto może zniepakoła zacząć niszczenie, nim się odkryje kto to, nim się zareaguje..... obrona jest niemożliwa, może nawet nie poddanie się w ostatniej sekundzie. Stąd ci najjaśniejsi dziś wrogowie, ZSSR i USA mają interes zapobiec by było więcej jak dwóch, i Eisenhower już wspominał o potrzebie międzynarodowemu kontroli wszystkiego co dotyczy możliwości użycia takich broni. Niemcy jednak zagrali swoją wielką kartę, Watykan milowy. Aspoci Niemcy kłisło, że sągna kontrola nie powinna odbierać komukolwiek prawo do samodzielnego badań nuklearnych i trzymania wyników w tajemnicy, o ile tylko chodzi o cele pokojowe. Wplątali szereg krajów w tę pułapkę i sami jakby się wycofali. Czołowi uczeni niemieccy ogłosiłi, że nie warto dla celów pokojowych mieć tajemnice. Lepiej poddać się międzynarodowej kontroli i nie narażać własnego kraju na pośmiewiska i konsekwencje. Tylko Niemiecki aniołek nie gra na żadnym instrumencie, dyryguje niewinną paleciską. W jakim świecie żykuje się nowe Monachium? W świecie niemyym ani dla Chamberlain'a ani dla Delaciera. W świecie dwóch "HANE, TAKSI, HARES". Hitler i dwaj bohaterowie na kolanach wierzyli w sens walki o "Lebensraum" i w możliwość akcji ograniczającej ofiary. Nie mieli pojęcia jakie są granice katastrofy. My bardzo dobrze wiemy, wiedzą kapłani, uczeni, wojskowi, politycy, zaczynają wiedzies zwykli zupełnie ludzie, których inni chcą popychać.

Obazar, na którym gresi śmierć głodowa ponad 200 milionem ludzi, o ile jej nie zapobną na bilion ludzi na całej ziemi, jest kawałkiem południowej Azji. Dla zbrodniarzy byłoby idealnie, nie zapobiec katastrofie... tam, lecz doprowadzić ludzi tam by się wzajemnie zabijali, a zbrodniarze spokojnie by sobie używali rozszczę życia bezpiecznego. To by było sensem aktualnego Monachium, niewykonanego, bo nikt spokojnie i grzesznie takich przyjaćiół nie słucha w rozpaczki bronienia rodzin i dzieci.

W promieniu mniej jak 9.000 kilometrów do całej Europy, włącznie z ² Azją, do niemal całej Afryki, prawie do końca zamieszkałej Ameryki Południowej i Południowej znajduje się obszar geograficzny, gdzie mamy potencjalnego centrum szantażowania świata, lub atakowania, daleko-
niekiedy bronią masowego niszczenia i masowych mordów. Tym obszarem jest rejon Brazylii
Południowo Wschodni, centrum klimatycznych i społecznych trudności. Amiejaka te odległości
płaską część Atlantyku, swą platformą oceaniczną sięgającą kilkaset kilometrów na wschód
Ten obszar wodny został zaaktywizowany przez Brazylię zwykłym wpisaniem do treści konstytucji
naruszonej przez rewolucję ^{państwa} z roku 1964, że stanowi część własności państwa, bez uprzedniego
sądenia ze strony ludu i bez swakania zgody międzynarodowej. Ten odcinek świata pozwala
na różne wpływanie na sytuację świata pod względem bezpieczeństwa, w sprawach broni wypo-
życzonych, i w sprawach głodu światowego. To znaczenie ^{wymaga} krótkiego objaśnienia.

Niektórzy uczeni są pełni entuzjazmu i nadziei, że na wodach morskich światło słoneczne
pozwała na do 30 razy większe zbiory żywności, aniżeli na lądzie stałym. Chodzi przede wszystkim
o plankton, to jest drobnoustroje roślinne i zwierzęce mieszane, unoszone przez wody, które
służą za "pastwiska" wielkiej części życia morskiego dla połowów, hodowli lub uprawy morskich,
mogących w przyszłości wolnie dogospodarować w zapotrzebowaniu potrzebnym na życie.

Ten plankton najbogaciej jest spotykany tam gdzie woda ma duże rozpuszczonego tlenu, zatem
bliżej powierzchni, o ile prądy wodne nie stwarzają cyrkulacji, i do głębokości, do jakiej
choćby promienie świetlne jako katalizator wywołują reakcje foto-chemiczne, syntezy. Bliżej
równika, światło padające prawie pionowo dochodzi do około 80 metrów, a przy bliższym dnie
prądy wodne rozpraszają rozpuszczony tlen, bez sbytniego rozcieńczenia. Płaskie morza zatem
nieobędzą wogół na bardziej żyłocajne, od mora głębokich na setki metrów lub tysiące.

Głęboki ocean Indyjski zatem przyprzezszelnie, pomimo bliskości centrum możliwego głodu, mniej
może ułatwić zwalczanie głodu, jak odległy płaski Atlantyk. Bliżej południka jest ocean
głęboki, bliżej niedoludniona jest ocean północny. To samo dotyczy północnym Atlantyku na wschodzie
bezludnych części Kanady. Podział polityczny własności jest sprzeczny z logiką i potrzebami
ludzkimi. Oczywiście dobrze wolałoby wydzielić kolce na tych problemach. Obawiam się,
że tej potrzebnej dobrej woli nie udało się wypracować sama polityka, albo szermuje ona obojętne
na nieracjonalne argumenty ratunkiem się nie interesujące.

Niemiecki teatr, o suwerennym prawie każdego, nawet najmniejszego krainka, do samodzielnego decy-
zowania i do chowania w tajemnicy swoich postępów o ile je przesłucha na cele wojenne,
między innymi rozstrzygnięciem niektóre sfery brazylijskie poza granice bezpieczeństwa dla
samej Brazylii i innych krajów. W epoce, gdy wiadomo że Nowy Jork itd. i Moskwa itd. są
autokratycznie celami miszowania atomowego w wypadku takiego konfliktu, jasnym jest, że artykuły
z tytułami "Brazylia chce swoje bomby atomowe" lub w podobny sposób, opisy rzekomych miejsc
produkcji lub badań tajnych, są propagandą spłoszenia własnych miast wykazywanych przez
takie propagandy, osłabiają bezpieczeństwo ludności i kraju, ponieważ są srodkiem, powodują
potrzeby myślenia o obronie biernej, o wstrzymaniu wzrostu miejsc tak lekomyślnie lub srod-
niem reklamowych. W tym typie reklamy i propagandy uczestnik organ prasowy szony z filogoz-
manizmu do granic pochwalenia wszystkiego, co dotyczy wzrostu niemieckich przeciw Polsce.
Propaganda nie wydaje się przypadkowa i bez celu.

Tak np., chwile przed pisaniem tych słów, poszedłem odpocząć na ulicę i wdałem się w rozmowę z
dobrze ubranym starszym panem, który mi się zwierzał, że na tej ulicy mieszka od 50 lat i żyje
przez cały czas z tego że ceny gruntów stale idą w górę, i on dopiero teraz, we wieku ponad 70
decyduje do końca sprzedaż terenu budowlanego, który kiedyś był dalekim przedmieściem.
W własnym zdaniu miał żyć idealny wdg. pojęć brazylijskich, bez potrzeby pracy, tylko dzięki
wzrostowi cen. Nagle mnie spytał czy nie jestem Niemcem, gdy zaprzeczyłem, indagował dalej z któ-
rej strony Wisły jestem rodem. Gdy odpowiedziałem, że z zachodniej triumfalnie się upierał: "To
Pon jednak jest Niemcem". Otarz w tym spieście z idealnym serwitutem nie pracą, tylko sprzedając
siemi, budynków, wszystkiego co lepiej droższe, wiele pojęć jest zupełnie gwałtownych jak to co
nawet można sdrawem i moralnym według pojęć kraju, który ma ciężkie życie i niemieszanie.
Taki podobno majątek najbogatszej diecezji brazylijskiej, tej z São Paulo, pracownikom również na
skutek wzrostu cen, tym większym, im więcej szumie że miasta rosło. Wspomnieć o przykładzie
ograniczenia wzrostu miast, zwłaszcza zagrożonych że będą celami miszowania nuklearnego na wypadek
zostania, powodowałoby niski cen. Nawoływanie przeciwnie głupiej propagandzie, ostrzeżenie, spowod-
uje niski cen, zmniejszenie fortuny. Przypadkowo krążył tutaj ten sam problem ten sam. Ciekawie,
zatrudniony przy obsłudze analizy uranu, na słowo honoru dyrekcji firmy, że produkt absolutnie

nigdy nie będzie przeznaczony na cele użytkowe do wojowni. W czasie aneksji polskiej części Atlantyki, przedsiębiorstwo zostało upaństwowione i przesłało pod dyktando wojakom. Rzeczony człowiek opuścił zajęcia, odwołując się odświeżeniom prawnym przewidzianym w wypadku wypowiedzenia przez pracodawcę, uważając, że żadne emfaktory pracy jest serwowaniem pracy. W tym czasie kardynał urządzał zbiórkę na budowę szpitala dziecięcego, i dany człowiek zofiarował jezuicie swą pretensję, dochodząc do pisma o tę argumentację o powodzeniu ryzyka dla miasta, z tym że pisał o piśmie stwierdzeniu, że karty w dziełach są zbieraniem karalnymi i inne błogosławionym przynajmniej w dyscyplinę wojakom tego nie zmieniają. Nie było słusznej odpowiedzi ani żadnych publicznie zamierzonych wypowiedzi, porządkowych wpływów ujawniających na delegat wzmocni wartości granicy w tym obszarze. Dlatego przedtem pisał, że jakby negocjacje objętości dwóch księży polskich w sprawie, że nie kraj będą podlegał temby stosowne, nie wydaje mi się systematycznie, lecz dyskusyjnie wobec zachowania swobodomu dozwolonego diecezji. Ten wypadek może być miłą do czytania z tematem wpływów niemieckich. Zdaryła się jednaki sprawa restrykcji słowa przez pismo polskie.

W obszarze między rejonem prężnym opisowego, ulgi podatkowe usiłują spowodować powstanie przemysłu jako sposób zwalensia między. Równocześnie, niezadowolony diecezja, właśnie tym rejonem interesuje się przybliżając niemieckich kontraktów dobroczynności kościelnych, katolickie. Cały ten obszar ma być o zrobieniu na handlu granicy, które będą droższe. Spekulacje najwłaściwie agitują wysoki i kilka bliźniaków uczestniczyło w spekulacjach w nadziei zarobku 10% miesięcznie, i się uwiedli i powiedli albo wzięte pieniądze, albo są one uindertakowane na długi czas. Pismo polskie podniosło krzyk, że to pieniądze pochodzą z domów kościelnych niemieckich; sprzeczności nie przerwały agitacja, że się na ten skądoby, że gros episkopatu Brazylii zapłaciło niczym by przywalił obserwatorów. Podporządkowali prestiżu klery brazylijskiego pod kier niemieckim to zdaje się szło. Akurat w tym samym okresie gazety podawały fotografie Papieża przyjmującego pieniądze od Kisingera. W tymże czasie donosiły pismo, że Kisinger, tak samo jak podróżował do Azji teraz odwiedzi Amerykę Łacińską, także Brazylię, po to by rozszerzyć repercie dla niemieckiej polityki w sprawie granic wschodnich, a Brazylię oczekuje wizyty Papieża w podróży do lub z powrotem do Kolonii. Tak inne fakty niejawnie polityki niemieckiej w Brazylii byłyby pod protekcją tajemnicy i oświadczenia papieża. Jeden z brazylijskich, gorące zachęcał studentów by się poświęcili na zapalen studium nuklearnym, jednych nie robiło ostrzeżeń na tematy ukrywania wojennego. (Dr. Helder Camara). W tym samym roku został w São Paulo aresztowany akademik Seda w Roruborase z tytułem uczestnictwa w zbrodniach na ponad 800-000 ofiar, oskarżonej polowa dalszej, w Polsce. Admirałowie i ukrył się z pomocą jedynych wspaniałym w Austrii. W tym odkryto, pod wpływem naukowców na posiedzenie Szarych szlachetów Volkswagen. Polska doszła do się wydania zbrodniarstwa, z tytułem że miejsce zbrodni było w Polsce i ofiary obywateli lub dziećmi obywateli polskich. Po niekonsekwentnej nie konsekwentnej interpretacji praw wyłączenie Polski zostało odrzucone, wydano zbrodniarstwa Niemcom z ostrzeżeniem, że za 20 lat zbrodniarstwa się go wydać Austrii dla dalszych sądów. Jedynym logicznym uzasadnieniem takiej decyzji gwarantacji życia ludzi w tym, że za wszelką cenę się chce uniknąć możliwości przedostania się kontrolność broni do dziełach przydatni właścicielom ludzi w tych ważnych urządzeniach broni nuklearnych, lub wylądujących rakiet. Przypadkiem zbliżyła się jeszcze imię polski. W epistymalnym obszarze północno-wschodnim odbywa się jedynie treningi rakietowe do międzyplanetarnej wzbicie. Słuszny w tym oficjalnie uczestnictwa.

Niemieckie firma budowy samolotów buduje fabrykę nie tylko samolotów, ale i rakiet. (Dornier) wspomniane pismo polskie, takiedy opowiada, że ostro pogotowie wojskowe sąsiedzone w kraju powstało z pogłoszek, że gen. de Gaulle planuje w Brazylii stwierdzenie prezydenta aktualnego i przewrót polityczny i że są spiskowcy nie tylko poza siłami zbrojnymi. Takimi zbrodniami zbrodniami usiłuje się opinie publiczną przywrócić do możliwości niemieckiej w sferach lub niemieckich wpływów, zamierzających do tego, by same Niemcy Zachodnie były bezpłecne przed porażkami i represjami, ale by Brazylię na siebie wzięła ciężar, podjęcie i ryzyko konsekwencji, w tym celu wzięła Papieża do roli pośredniczącej. Co się dzieje, z udziałem swobodny Łacińskiej Ameryki w "piasek des armes", w sprawie w odpowiedzi na prace ekspansji politycznego wpływu Niemiec, jest fakt, że Argentyna buduje francuską fabrykę samolotów. .... jakżożo przedtem.

12/11/71

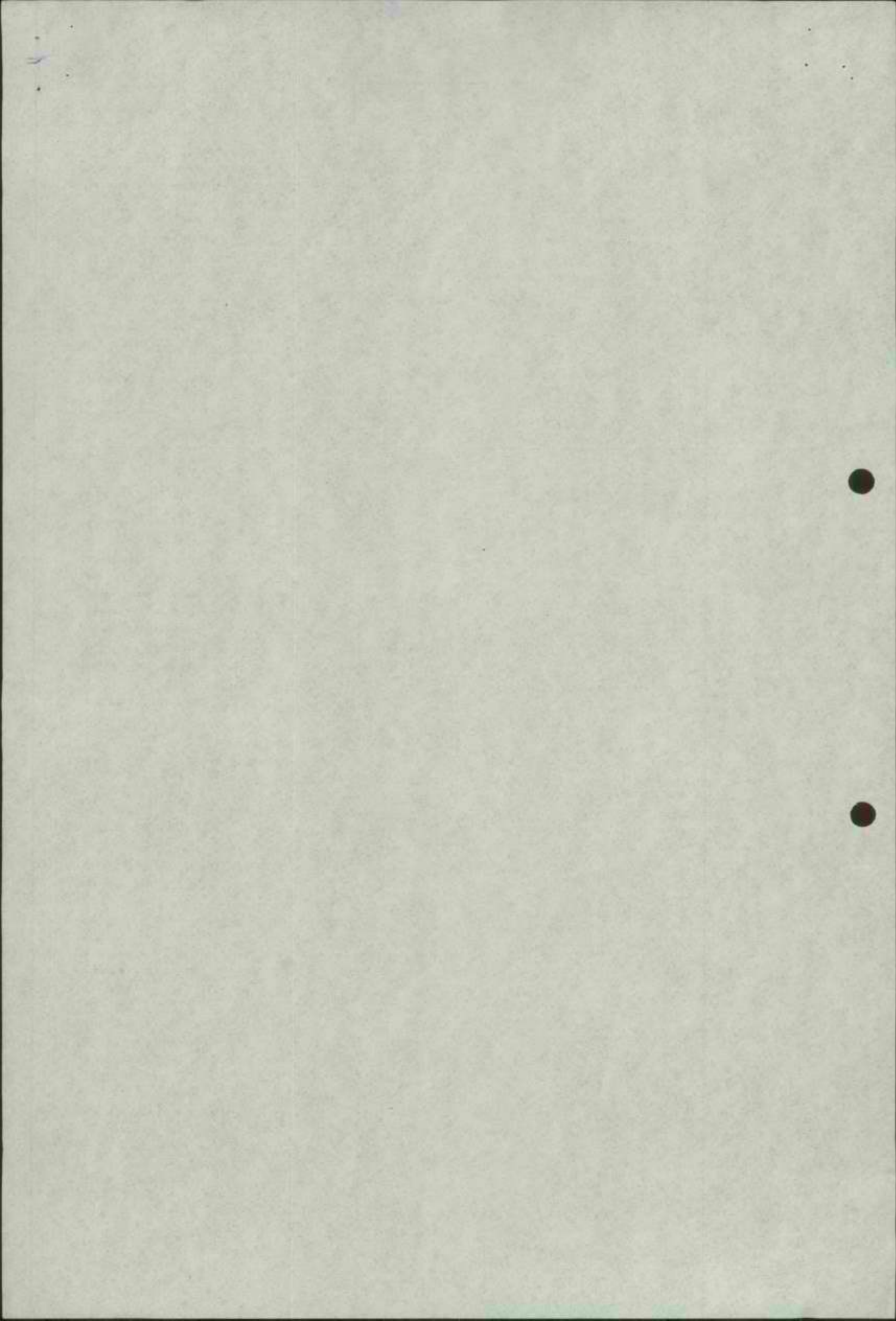
The first part of the report is devoted to a general survey of the situation in the country. It is followed by a detailed account of the work done during the year. The report then discusses the results of the work and the progress made towards the objectives of the organization. It concludes with a summary of the main findings and a list of recommendations for the future.

The second part of the report is devoted to a detailed account of the work done during the year. It is divided into several sections, each dealing with a different aspect of the organization's activities. The first section deals with the work done in the field, the second with the work done in the laboratory, and the third with the work done in the office. Each section contains a detailed account of the work done, including a list of the projects undertaken and the results achieved.

The third part of the report is devoted to a discussion of the results of the work and the progress made towards the objectives of the organization. It contains a detailed account of the results achieved during the year, including a list of the projects completed and the results achieved. It also discusses the progress made towards the objectives of the organization and the reasons for any delays or setbacks.

The fourth part of the report is devoted to a summary of the main findings and a list of recommendations for the future. It contains a detailed account of the main findings of the work done during the year and a list of recommendations for the future. The recommendations are based on the findings of the work and are intended to help the organization to improve its efficiency and effectiveness.

W POSZUKIWANIU DRÓG I SPOSOBÓW UNIKNIĘCIA MASOWYCH KATASTROF.

Największa katastrofa grozi na skutek paniki i złamania systemu podziału pracy.

Do paniki najłatwiej prowadzi złamanie zaufania, kłamstwo stojące się myczajem i sposobem bycia międzyludzkiego. Do paniki prowadzi brak bezpieczeństwa, że każda chwila zbродniarz może spowodować masowe zniszczenia i śmierć, nim reakcja go może unieszkodliwić.

Usunięcie najpierw wspomnianych powodów paniki, znokomicie ułatwi środki ratunku przeciwko ryzyku, że głód zabije wielkie masy ludzkie w już niedługim czasie.

Alarm brutalny Paula Ehrlicha z uniwersytetu Stanford (Kalifornia) ogłoszony w londyńskim "New Scientist" 14.12.67. należał być bardzo poważnie, z jednym ograniczeniem.

Ehrlich pisze alarm pełen nieufności w zdolność mobilizowania dobrej woli u ludzi. Bał się, że walczenie proryka niedzieli ludzkość uśpi w bezczynnej gnuśności. Nie myślał o możliwości wywołania paniki, malował najczarniej jak mógł, w ramach swojej specjalności

gdy nadbiega poślaniec, krzyczęc "wrog się zbliża" nikt nie polega na jednym zdaniu szajanego człowieka. On spełnił swój obowiązek, niezależnie od stanu psychicznego w jakim dobiegł. Teraz czas na innych, by oni spełnili swoje obowiązki, ogłosili mobilizację. Uszy szereg wygód życia normalnego podporządkowuje się potrzebom walki

Aby móc działać z siłami krwi i sensom musiał wystrząść reakcje przeciw kłamstwom i nieotrzymywaniom zobowiązań.

Mamy do wyboru trzy rodzaje psychologii, na której budować trzeba obronę:

- 1) Psychologia ludzi biernych, oczekujących na uderzenia batem i szturkance, aby się ruszyć i zrobić co trzeba. Na ten typ ludzki zdaje się komunizm centralizując przymus jako gwarancje swego funkcjonowania.
- 2) Psychologia ludzi pełnych inicjatywy i energii, którzy osiągną najwięcej, gdy działają z nieprzymuszanej woli, szukając w powodzeniu samą nagrodę, swoje znaczenie. Oni byli podstawą szybkiego postępu działań zdrowego kapitalizmu, robiącego kolosalne błędy ale gotowego je unikać, skoro widzi co przez to traci. Ludzie ceniący wolną wolę, ponad wszystko, w takim zespole najdalej mogą dobrać w zabezpieczeniu swich podstaw i trwałości egzystencji.
- 3) Psychologia ludzi, uważających za sprytne i wygodne z wszystkim być w różowych stosunkach, nikomu nie zakłajając jego nadziei, dlatego z zasady wszystko obiecujący serdecznie w pełnej promedytacji znaleźć potem jakies sprytne wyjście, które na innych swali konsekwencje sprawionych swarów i strat lub bodej katastrof. Granice między prawdą i kłamstwem lubią dlatego zamazywać. W ich gronie wykretnie interpretacje są kwalifikacją bardzo cenioną, chociaż wprowadzają opóźnienie i chaos w pracę realną, dla siebie starają się zdobyć tylko zyski, straty przekazując na innych. Ten system ekonomiczno-społeczny reprezentują inflacjonisci, zwłaszcza ci, co z inflacji czynią nie przypadkowy niechętny krok, lecz system własnego powodzenia. Inflacjonisci, tam gdzie są trudności, się zgłaszają ze swoimi obietnicami. Są to jakby szakale lub hieny na polojowiskach trudności ludzkich. Ich zjawienie się między nami na terenie walki przeciw katastrofom, stworzy szalone trudności.

Naszym pierwszym zadaniem mobilizacji jest oczyszczenie pola pracy, z nagłych wielkich niespodziewanych zniszczeń i zabójstw i z lepkiej, oslingłej masy co oblepia nasze możliwości ruchu. Musimy wybierać środki inne, jak te które są typowe, gdy myślimy o wojewaniu. Wtedy nam samym wolno niszczyć i paraliżować. Teraz nasze potrzeby są akurat odwrotno, zatem środki całkiem inne.

Front przeciwko szantażom i niespodziankom zniszczeń i mordów.

W dziale krytycznym było opisane, że dwóch przeciwników posiadających broń masowego zniszczenia i mordów, może się wzajemnie trzymać w szachu, i żyć w spokoju, chociaż trącając się ich tydek świadomy, że są wzajemnie oszujni. Ten "spokój" życia jest niesamowicie kosztowny przez marnotrawstwo czasu, sił, materiału, wiedzy, badań, kapitału, ale wolimy to od śmierci w wąskach. Jedyną rzeczą jakiej się boimy bardziej od naszych zdolności zniszczenia i zabijania, jest to, że zginiemy z głodu, bo wzajemnie trzymanie się w szachu nas za dużo kosztuje. Ten strach nas może wpędzić w panikę, i wtedy niema sztrajmania na drodze do katastrofy. Zbawo jednak się staje, gdy zamiast dwóch pilnujących się wrogów jest ich kilku, lub liczba nie do przewidzenia. Taki stan rzeczy, raz w pełnej realizacji, jest wejściem na drogę ku katastrofie bez powrotu i sztrajmania.

W POSZUKIWANIU DRÓG I SPOSOBÓW MASOWYCH KATASTROF.

Wieloletnie doświadczenia i badania wykazały, że katastrofy masowe, które dotykają tysiące ludzi, nie są przypadkowe. Są one wynikiem szeregu błędów i zaniedbań, które można uniknąć, jeśli tylko będziemy świadomi ich przyczyn. W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na organizację i zarządzanie, które ma miejsce w przedsiębiorstwach i instytucjach. Kluczowe jest zapewnienie bezpieczeństwa i jakości usług, a także regularne szkolenie personelu i przeprowadzanie audytów bezpieczeństwa. Ważnym elementem jest również wypracowanie jasnych procedur i zasad, które będą służyły zapobieganiu katastrofom. Należy pamiętać, że odpowiedzialność za bezpieczeństwo spoczywa na kierownictwie i na każdym z pracowników. Tylko dzięki współpracy i zaangażowaniu wszystkich stron można osiągnąć sukces w zapobieganiu katastrofom i ratowaniu życia ludzkiego.

I-a sugestia pozytywna: Paul Ehrlich, zapowiadając śmierć ponad 200.000.000 ludzi w czasie do 15 lat z powodu głodu ostrzegają przed próbami ratowania. Ta prowokacja wymaga najszybszej, światowej reakcji. Zwracam się do Eminencji, jako do członka Kościoła Rzymsko Katolickiego, najsilniejszej liczebnie organizacji wiary, która przykazanie Miłości Bliźniego uważa za fundament. Teologia porównawcza, niewątpliwie, w czasie kilku dni pozwoli Watykańowi ustalić listę innych wiar, które Miłość Bliźniego również uważają za rzecz dla siebie podstawową.

Jeżeli najliczniejsza w świecie organizacja hierarchiczna w sprawach religijnych zwoła jako b. pilną konferencję międzyreligijną całej kuli ziemskiej z agory szanowanym programem organizowania solidarności międzyludzkiej w sprawach zapobiegania głodowi, zniszczeniu i mordom, oraz chorobom, po to by ogłosić deklarację, że żadna istota ludzka nie zostanie bez wysiłków pomocy póki współdziała w ratowaniu, nie przeciwdziała, sama inicjatywa już rodzić będzie otuchę, nawet tam gdzie się zaczynają rodzić desperackie reakcje.

To obwieszczenie obowiązku solidarności, było by punktem wyjścia dla nowej ery kultury ludzkiej, dalszych obwieszczeń i prac praktycznych aby hasła stały się ciałem.

Obwieszczenie drugie by powinno ogłosić, że zasługa wykazywania ludzkości nowych sposobów i dróg dla rozwiązywania trudności bytu ludzkiego jest tytułem bardziej słusznym do kierowania sprawami ludzkiemi, jak siła fizyczna lub bogactwo. Tytuł taki jednak istnieje w granicach zasług i jest czasowy, na lat kilkanaście, mniej jak dorastanie nowych generacji, mających nowe problemy.

Ten system nagradzenia zasług mniej oznacza nagrodę, ile obawę o to, by postęp pożyteczny nie był opóźniany. Zasada jest już praktykowana i zasługuje na szersze uświadomienie jej pożytku między ludzkością. Dotychczas uznanie zasługi jako tytułu dla kierownictwa w technice wyraża się patentami, w gospodarce prawem do tworzenia w obcych krajach warsztatów pracy nowej (w danym kraju) dla niego pożytecznej.

Jest to zalążkiem władzy międzynarodowej, otwartej dla wszystkich zasłużonych, na czas gdy są pożyteczni dla ludzkości.

Tak zasługi, ludzi krajów b. małych, z natury nie bogatych, pomagając całej ludzkości za słuszną zapłatą, pozwalają ojczyznom tych ludzi żyć w dostatku i bezpieczeństwie.

Istnieją jednak coraz częściej nowości, o których zastosowanie ubiegają się na równi tendencje słabienia ludzkości i tendencje wymuszania na ludzkości posłucha groźbami strasznych zniszczeń i mordów. W takich wypadkach jest potrzebne istnienie w świecie trybunału międzynarodowego, który ma prawo wymagać w imię dobra ogólnoludzkiego by wszelkie prace i badania w zakresie takich dwóch możliwości, odbywać się mogły tylko pod kontrolą międzynarodową, a kraj odmawiający poddanie się takiej kontroli traci tymczasem na całym świecie wszystkie korzyści przywilejów z tytułu patentów i własności przedsiębiorstw w cudzych krajach. Wszystkie korzyści wspomniane, zostają się tytułem wymagalnym przez Trybunał dla celów finansowania pomocy zagrożonym głodem zniszczeniem, morderstwem. Wszystkie rodzaje postępu zrealizowane pod kontrolą międzynarodową, zapewniają autorom postępu wszystkie korzyści wymagalne za usługę pożytkowi ogólnoludzkiemu. Tajemnice do kontroli zgłoszone przed ich stosowaniem, o ile nie zagrażają ludzkości, a ułatwiają autorom ich prace i korzyści, taksamo jak w zwykłych sprawach wynalazczych będą honorowane. Tajemnice nie zgłoszone, automatycznie skutkują utratą wszystkich praw.

Te proste zasady wystarczają, by ludzkość nie obawiała się szantaży i ataków bronią masowego zniszczenia i morderstwa. Szantaże i ataki się przestają opłacać.

Te proste zasady wystarczają by życie religijne i filozofii społecznych uwolnić od obecnej zależności od szantażystów w sprawach prac ratunkowych itp..

Nie będzie więcej przeszkód materialnych, dla spełniania obowiązku wiary. Będzie możliwe połączenie podwalin prawa karnego w skali międzynarodowej w dwóch podstawowych sformułowaniach.

Żadne stworzenie ludzkie do wieku lat np. 14 nie jest odpowiedzialne życiem ani zdrowiem wiam za wydarzenia w świecie. Odpowiedzialność ponoszą tylko dorośli, zdrowi na umyśle.

Odpowiedzialność karna jest zawsze indywidualna, za wszelkie czyny chociaż publicznie czasowo tolerowane. Odpowiedzialność karna za winy popełnione jest tym większa im bliżej inicjatywy czynów, jakże, nie przeciwdziałania w porę, wykonaniu ochoczo, ukrywaniu zbrodni. Żadna funkcja publiczna nie zmienia skali odpowiedzialności in minus, co najwyżej in plus. Zbrodnie przeciw dzieciom waza podwójnie.

Suma tych zasad uchwalona przez przedstawicieli wiary byłaby silną barierą przeciw katastrofom paniki, zniszczeń i mordów masowych.

1-2 - szczegóły dotyczące...
w tym celu...
zostało...
w tym celu...
zostało...

W tym celu...
zostało...
w tym celu...
zostało...

W tym celu...
zostało...
w tym celu...
zostało...

W tym celu...
zostało...
w tym celu...
zostało...

W tym celu...
zostało...
w tym celu...
zostało...

W tym celu...
zostało...
w tym celu...
zostało...

W tym celu...
zostało...
w tym celu...
zostało...

W tym celu...
zostało...
w tym celu...
zostało...

W tym celu...
zostało...
w tym celu...
zostało...

W tym celu...
zostało...
w tym celu...
zostało...

W tym celu...
zostało...
w tym celu...
zostało...

W tym celu...
zostało...
w tym celu...
zostało...

2-ga sugestia pozytywna: Konferencja wier broniących zasadę miłości bliźniego proponuje zorganizowanie permanentej rady światowej dla samoobrony całej ludzkości przeciw niebezpieczeństwu romorów głodowych z prawem głosu współdecydującego dla krajów, których konstytucje zawierają postanowienie że wszelkie dobrowolne porozumienia, zobowiązania winne być wykonywane według tej miary i interpretacji, jaka istnieje w chwili zawarcia i podpisu, jako że tylko na takich podstawiach podział pracy międzyludzkiej będzie się mógł odbywać we wzajemnym zaufaniu i pełnej wydajności. Kraje z gospodarką inflacyjną będą zaproszone z głosem doradczym. (Inflacja spowodowana szkodami wywołanymi przez siłę wyższą, nie trwająca ponad 5 lat nie skutkuje utraty głosu współdecydującego.)

3-cia sugestia pozytywna: Konferencja wier, broniących zasadę miłości bliźniego proponuje niezwłoczne zwołanie konferencji międzynarodowej dla spraw zaopatrzenia ludzkości w potrzebne jej produkty morskie i rewizji podziału własności morskiej zgodnie z potrzebami ogólnoludzkimi, w sensie brania pod osobną uwagę korzystanie z tego, co natura sama dostarcza przy udziale prądów morskich obejmujących dalekie przestrzenie, a osobno prace ludzkie zdążające uprawiać i hodować potrzebne produkty, na podobieństwo tego, co na ziemi stałe uczyniło podstawy istnienia ludzkiego bardziej bezpieczne, regularne i obfite.

4-ta sugestia pozytywna: Konferencja wier, broniących zasadę miłości bliźniego proponuje utworzenie funduszu światowego w postaci podatku wiernych w wysokości 5% ich rocznego dochodu, na czas 10 lat. Przeznaczenie tego funduszu by było pomaganie w organizowaniu prac koniecznych, które się z punktu widzenia kapitalistycznego nie opłacają, bo są interesy zyskowniejsze indywidualnie.

Bez posiadania własnego takiego funduszu światowego byłoby b. utrudnione i zwolnione wszelkie staranie o wykonanie prac opłacalnych ludzko, nie finansowo jako to: 1) zgromadzenia wielkich zapasów żywności, wystarczających na wyżywienie 1/4 ludzkości przez co najmniej rok. (Analogia do zapasów dla 7 lat chudych) Istnienie systemu komunistycznego obok kapitalistycznego, narazi kapitalizm na niezmierne straty, trzymając wielkie zapasy, których cenę w chwili sprzedaży, tym razem nie głupota banków, lecz gra polityczna komunizmu mogłaby tak obniżyć by znowu się nie upłacała nowa uprawa, przed wyczerpaniem zapasów. Fundusz wartości 10-20% zapasów uczyniłby taką grę komunistyczna materialnie i moralnie nieopłacalną i nie tylko komunizm byłby decydującym czynnikiem o losach ludzkich, ale zagrożonych śmiercią głodową. Temat ten potem będzie szerzej omówiony.

Tenże sam fundusz miałby olbrzymie znaczenie kluczowe na szybszą pomoc dla stref zagrożonych głodem w tym sensie, by one mogły przed wybuchem głodu nieuniknionego w obecnych warunkach, zmienić te warunki, zwiększając własną produkcję żywnościową, obecnie niemożliwą, bo ulega zaraz psuciu przez ciepło i wilgoc klimatu. Do tego tematu także powrócę potem.

Tenże sam fundusz ułatwi propagandę, by z funduszu obrony krajowej wojakowej, kraje proporcjonalnie sumy wyznaczyły na obronę gospodarczą przed głodem w skali międzynarodowej.

Nie jest przesadą ocena, że ludzie wier religijnych opartych o zasadę miłości bliźniego liczą koło pół biliona osób o dochodach co najmniej dwukrotnie wyższym niż poziom życia w strefach niebezpieczeństwa masowej śmierci głodowej. 5% od równowartości dochodu 1 biliona głodomorów odpowiada pełnemu utrzymaniu na poziomie nędzy bez śmierci 50.000.000 egzystencji ludzkich rocznie. Ocena Ehrlicha mówi o ponad 200.000.000 ofiar wogóle w ciągu 15 lat. Ci ludzie by umarli gdyby im zabrać 1/4 tego z czego "przymierają". Temu zatem "miłość bliźniego wysiłkiem tylko 5% własnego dochodu może zapobiec w ciągu 10 lat, a odpowiednio manipulując tym funduszem, może stworzyć dodatkową produkcję środków utrzymania, która wystarczy by ciętami nędzarze stanęli na własnych nogach i stopniowo sam mogli polepszać własną stopę życiową już jako uczestnicy podziału pracy międzyludzkiej. Miłość bliźniego staje się tym, co chemicy nazywają katalizatorem. Jej świadczenie tworzy olbrzymie możliwości, które bez pomocy nie mogą nawet kiełkować.

Kapłani oczywiście w krótkim czasie nie staną się technikami, ani ekonomistami ani typem ludzkim znaczenie bardziej aktywnym, aniżeli są obecnie w wyniku ewolucji przeszłej. FUNDUSZ O JAKIM MOWA NIE JEST JEDNAK SUMĄ PIENIĘDZY WPŁACONYCH KTÓRE OD JEDNEGO RAZU MOGĄ ULEĆ STRACIE. FUNDUSZ O JAKIM MOWA JEST FUNDUSZEM GWARANCYJNYM. To znaczy, że wierni wcale nie wpłacają pieniądze odrazu. Chodzi o tę samą zasadę, jaka około 140 lat temu w rosyjskim zaborze ks. Stażyc, w dalekiej Sakocji w tym samym czasie hr. Haddington ratowali rolnictwo od upadku. Gwarancja wzajemna, wyrażona hipotekami, na ich podstawie listy zastawne, wystarczyły dla uruchomienia wielkiego kredytu. Różnica tutaj jest w tym, że nie chodzi tylko o działania rolnicze, lecz w skali szerszej środków utrzymania życia. Jeżeli będą straty, (napewno będą) będą rozdrobione na pyłki, i na ich podstawie będzie nauka jak je unikać. Kapłani mają ułatwiać dyrygowanie, nie dyrygować.

3-W sprawie wykonania - Kontynuacja dotychczasowych prac nad projektem...
 W tym celu należy wykonać następujące prace:
 1. Wykonanie pomiarów...
 2. Sporządzenie...
 3. Wykonanie...
 4. Sporządzenie...
 5. Wykonanie...
 6. Sporządzenie...

4-W sprawie wykonania - Kontynuacja dotychczasowych prac nad projektem...
 W tym celu należy wykonać następujące prace:
 1. Wykonanie pomiarów...
 2. Sporządzenie...
 3. Wykonanie...
 4. Sporządzenie...
 5. Wykonanie...
 6. Sporządzenie...

5-W sprawie wykonania - Kontynuacja dotychczasowych prac nad projektem...
 W tym celu należy wykonać następujące prace:
 1. Wykonanie pomiarów...
 2. Sporządzenie...
 3. Wykonanie...
 4. Sporządzenie...
 5. Wykonanie...
 6. Sporządzenie...

6-W sprawie wykonania - Kontynuacja dotychczasowych prac nad projektem...
 W tym celu należy wykonać następujące prace:
 1. Wykonanie pomiarów...
 2. Sporządzenie...
 3. Wykonanie...
 4. Sporządzenie...
 5. Wykonanie...
 6. Sporządzenie...

7-W sprawie wykonania - Kontynuacja dotychczasowych prac nad projektem...
 W tym celu należy wykonać następujące prace:
 1. Wykonanie pomiarów...
 2. Sporządzenie...
 3. Wykonanie...
 4. Sporządzenie...
 5. Wykonanie...
 6. Sporządzenie...

8-W sprawie wykonania - Kontynuacja dotychczasowych prac nad projektem...
 W tym celu należy wykonać następujące prace:
 1. Wykonanie pomiarów...
 2. Sporządzenie...
 3. Wykonanie...
 4. Sporządzenie...
 5. Wykonanie...
 6. Sporządzenie...

9-W sprawie wykonania - Kontynuacja dotychczasowych prac nad projektem...
 W tym celu należy wykonać następujące prace:
 1. Wykonanie pomiarów...
 2. Sporządzenie...
 3. Wykonanie...
 4. Sporządzenie...
 5. Wykonanie...
 6. Sporządzenie...

10-W sprawie wykonania - Kontynuacja dotychczasowych prac nad projektem...
 W tym celu należy wykonać następujące prace:
 1. Wykonanie pomiarów...
 2. Sporządzenie...
 3. Wykonanie...
 4. Sporządzenie...
 5. Wykonanie...
 6. Sporządzenie...

Wierni wybiorą fachowców, kapłani, jako inicjatorzy napewno pewny wpływ i nacisk będą mieli słuszny. Posiadanie własnych wpływów oszczędzi ich sytuacje od zaleźności.

POLA DZIAŁANIA.

Obszar najbardziej zagrożony głodem w przeważającej swej części nie jest terenem płaskim lecz od poziomu morza podnosi się do najwyższych gór świata, stanowi szereg wód skraplanych na wyżynach. Tereny płaskie, dla możliwych tam upraw nie potrzebują istniejące maszyny ludzkie i postęp mechanizacji nie powiększa plonów z hektara na tyle, by zabezpieczyć wyżywienie ludności chociażby na tyle, by nie marła z głodu. Powietrze nasycone wilgocią na pochyłościach grozi deszczami szybciej nawierzchni urodzajnej gleby, przy uprawach, wymagających odkrycia wielkich powierzchni. Szachownica jest czarna zycia, nie nadży, o ile w jej drobnych dziśkach ziemi w różnych czasach, niealicyzowane odmiany plodów mogą być uprawiane, przechowywane i transportowane bez popsuć. Ilość plodów wytrzymałych na wilgotne gorąco bez psucia jest niewielka i uprawa na płaskim pozwala na niższe ceny, zatem odpada. Reszta produkcji zależy od tego czy da się przechować i transportować bez popsuć. W olbrzymiej mierze są to problemy chłodzenia, wymaga inwestycji, organizacji droższych od tego co ludzkie przymierzają już głodem są sołni stani szach, a kapitalistycznie początek jest ryzykiem większym jak w bliższych i bardziej w pieniądzech opłacalnych interesach. Ta różnica między opłacalnością lub nie ktoś musi zapewnić aby zapobiec że wielkie masy ludzkie zaczną uciekać do innych okolic i tam przeskądzać będą dopiero powstającemu podziałowi pracy, sołnemu utracić ludność. Dla komunizmu chwilowo napięte głodowe przedstawia tylko szanse rozszerzenia swoich wpływów, bez potrzeby wysiłku i poświęcenia, bo kapitalizm jest nieobecny, nieobecny jest inicjatywa wolnej woli, nie ma operacji ani o kredyt, ani o własny kapitał. Ziemia w okęgach głodu i prawdopodobnych gwałtownie podnieconych przez komunizm i ludzi walczących o nagie życie, nie ma wartości hipotecznej.

Jeżeli powstanie dla dobra tych okolic gwarancja w okolicach bezpiecznych akcja ratunkowa na wszelkie szanse powodzenia i komunizm będzie musiał się spieszyć z własną pomocą, by nie tracić wpływy, zamiast uzyskać.

Gwarancja zarówno w chłodnictwie na lądzie, jak na morzach miałaby największego klienta prawdopodobnie, o ile chodzi o ratunek dostarczony ze strony gospodarki wolnej.

Niezliczone strumienie, potoki, rzeki i rzeki proszą się o hydroelektryfikacje lokalne bez ryzyka gigantystycznych imprez i dalekonośnych przewodów prądu poprzez sieć albo bezładne, albo gęsto zaludnione i w stanie wrzenia, nie ułatwiającego ochronę przewodów, możliwych do sprzedania (jak w Brazylii) z kradzieży. Drobną i średnią elektryfikację byłaby naturalną podstawą energetyczną chłodnictwa. Nowoczesne chłodzenie skraplonymi gazami, ułatwia dostawy zimna nawet na odległości dość dalekie, w dawkach suchych lub suchych, dla najmniejszych temperatur, odpowiadających potrzebom indywidualnym każdego towaru. Tak zamrożone indywidualnie plony byłaby bez psucia dostarczalne do składowiska gdzie ludność tworzy swoje zapasy własnego spożycia, także chłodzone, a nawet przygotowywane części zbiorów na sprzedaż do miast i eksport. Cały ten aparat pomocniczy trzeba dopiero tworzyć. Zaczęła jest fakt, że od 1961 do 1968 w bogatych krajach jak USA i w Europie szybkość wzrostu chłodnictwa jest rzeczywiście rewolucyjna. Uruchomienie dostaw na potrzeby zaleszenia głodem w Azji, w Japonii, Europie, t.j. krajach przeludnionych stanowiłoby gwarancje przeciw bezrobociu, czynnik stabilizacji stosunków społecznych. Wyższe olbrzymie są możliwe zarówno w krajach przymierzających głodem, jak bogatych, ale nie ma organizacji finansowej by zorganizować kredyty. Opłacalność jest polityczna, społeczna, ludzka, nie finansowa. Trzeba oczekiwać na wyzysk trochę dłużej jak to w Szwecji. Mobilizacja miłości bliźniego może dać sprawie ruch. Opanowanie strachu przed bronią nuklearną, przed groźbą jaką się bowia Niemcy, Brazylia i inni, skoncentrowanie międzynarodowe badania nuklearnych, umożliwi olbrzymie kapitały obecnie wydawane na tajne badania w tych dziedzinach z apetytem na "Business szantaż sbrojeniowego". Dlatego nie można wolęty robić kawałek po kawałeczku. Trwałoby to więcej jak 15 lat i katastrofy nie wstrzyma. Uderzenie z kilku stron równocześnie, rokuje zwycięstwo. Dostawy aparatury drobnej i średniej elektryfikacji nie tylko stwarza szanse dla aparatury chłodniczej, lecz daje dostęp do różnych urządzeń, może na eksport i zapłatę za pomoc.

Interes jest olbrzymi od strony morskiej, zarówno dla komunizmu jak dla gospodarki wolnej. Komunizm może wzmocnić się zbijeniowo bardzo silnie, jeżeli transporty rybołówstwa z Oceanu Północnego Lódowego, transportowałyby ciężkimi samolotami (bombowcami) na drugą stronę muru gorącego i tworząc okrędy na wysokościach dostatecznych jeszcze zimna, by bez chłodnictwa towar się nie psuł. Na wypadek wojny z USA te same samoloty stanowiłyby potężną siłę ofensywną na północ poza biegun. Coś podobnego Sowiety już wykonują w innym zakresie. Od czasu, gdy USA po świecie rozproszyły swoje wyrzutnie broni niszczącej na bazach morskich pod i nad wodnych, Rosja rozbudowuje olbrzymie i -szybko swoje rybołówstwo dalekomorskie, wraz z towarzyszącymi statkami fabrykami i trudno wiedzieć, które są wyrzutniami na wypadek wojny, ale tymczasem same zarabiają na swój koszt i pogotowie.

Grand...
This...
...

1911-1912

Over...
The...
...

...
...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Rynek rybacki całego świata jest do pewnego stopnia wplątany w sprawę zbrojenio-
w ten sposób:

Cyfry są szacunkowe:

	1948	1956	1960	1964	1965 planowane	1970
Połów światowy wzrosty wyrażone w 1000 ton	100	104	201	263	270	1970
Peru	---	322	3.569	9.121	7.462	} w części i (kapitały obce)
Japonia	2.519	4.773	6.193	6.335	6.879	
Chiny komunist.		2.640	5.800	?	?	
Rosja	1.485	2.616	3.051	4.475	4.980	8.800
USA	2.817	2.989	2.815	2.338	2.701	

Niestety z tych połowów światowych 66% około ulega zepsuciu z braku konserwacji i jest zużywane na nawóz, dodatek do karmienia zwierząt, drobny ułamek jako surowiec dla wyrobu sztucznej potrzeby ludzkiej, z tym że przepisy w USA nie dopuszczają na użytek własnej ludności, jakoś sztucznie w sprzedaży międzynarodowej jako pomoc dla głodnych (proteiny) podejrzanej zdrowotnie jako soli.

W akcji przeciwołdowej uchwycenie tych 66% marnotrawstwa wymaga zorganizowania fabryk skupujących połowy na morzach, przed popsuciem i konserwujące połowy na użytek żywności pełnowartościowej. Powinno to być w dobrej organizacji światowej, nawet do pewnego stopnia interesem rentownym kapitalistycznym, o ile w kraju głodu będzie się rozprowadzenia za pomocą bez psucia, skoordynowana z resztą polityki chłodzeniowej. Po trzech kosztów nowej floty na połowy dla głodnych byłaby więc tymczasem do ominięcia i mimo to olbrzymie ilości blama byłaby do dyspozycji. Takie uchwycenie szybko ilości ryb psujących się przed popsuciem mogłoby doskonale pokazywać komunistyczne konjunktury zbrojenio-
ratownicze od strony Oceanu Łodowego.

W dziedzinie chłodnictwa nowoczesnego pracują i są w stanie tworzenia olbrzymie trusty dla laików zupełnie niespodziewanego pochodzenia. Tak np. na kontynencie europejskim naj-
większym trustem jest firma Finlux - skonstruowana przez Nestle szwajcarskiego, albo Birds Eye skonstruowana przez Unilever (niedługo - niemieckie). Takich trustów jest wiele. Jeden z nich Ross pracuje w ponad 20 krajach. Wszystkie one tymczasem pochodzą od strony obsługi luksusu. Sądzę że warto sondować w oparciu o powagę Watykanu, warunków w jakich interes byłby opłacalny dla trustów pracujących w zwalczaniu głodu. Tę braki opłacalności może warto by pokrywać z funduszy Miłości Bliźniego i publicznych światowych, to by w krajach głodu przedsię wzięcie i przedsię szerzyć wiedzę specjalną związaną z tym po stopem.

Istnieje w tej dziedzinie moc nowych patentów, niektóre kluczowe, które o kilkanaście lat opóźniają wolną konkurencję, mogą być przeszkodą w walce z głodem. O ile firmy dobrowolnie nie udostępnia tego postępu dla walki z głodem, trzeba by międzynarodowo wykazać patenty potrzebne dla walki z głodem. N.P. firma amerykańska Union Carbide i jej filie praktycznie opanowały rynek chłodzenia gazami skroplonymi w dwójki sposób. Opanowały przemysł na szyn skraplania powietrza Linde. Opatentowały sposób chłodzenia w ten sposób, że skroplony azot wchodzi się wprost na żywność chłodzoną i po dojściu do temperatury potrzebnej, regulowanej, towar się opakowuje w izolacje zimna, co czyni przewrót w kosztach inwestycji, łatwości transportu itd., rzecz kluczowa dla walki z głodem ratowania połowów od popsucia itd. - posiadacze przestarzałych urządzeń, kandydaci na panowanie na rynkach żywnościowych nie ułatwiają zdrowego wykorzystania postępu w tym

Uchwycenie przez chłodnictwo psujących się połowów i produkcji ziemskiej świat się psującej jest najszerszym sposobem ratowania, stwarza perspektywę, że odsunąć o lata kres możliwości utrzymywania mas ludzkich. O ile lat nie wiadomo. Dlatego nie wiadomo, że klęska należy od urodzajów lub nieurodzajów, od różnicy wielkości plonów

Przykład świat zachodni w swoich obliczeniach i przewidywaniach uważać rolnictwo Stanów Zjednoczonych za pewnego rodzaju podstawę orientacji do czego można dojść. Jest to absolutnie fałszywe. Zbiory europejskie, trwające dziesięć i więcej lat, na glebach uboższych, dawały plony o wiele większe, czasem w dwójnasób. Czuli granice możliwości wyżywienia nie są tak sztywne, jak zakłada Ehrlich. Gdyby ceny pszenicy wzrosły o 30% produkcja USA nie była hamowana sztucznie, same USA byłyby w stanie wyżywić dziesięć milionów istnień ludzkich ponad to, co teraz swoim pomocą robią. Panuje

tu pełne pomieszczenie pojęć we wielu punktach.) Tak więc milczy się na temat wyżywienia na obszarach samych USA, Kanady, Rosji, Argentyny, Brazylii, Australji, Afryki o wiele więcej ludzi, aniżeli liczba obecnie zagrożonych śmiercią głodową w Indiach w ciągu 15 lat.

Pewnym jest, że przesiedlenia bez uciekania się do przemocy się nie odeślą, i walki zwiększyłyby ilość ofiar niepomiarnie. Myśli o takich rozwiązaniach są zatem sbrodniami, ale nie mniej sbrodnicze są zamiary pozostawienia mas ludzkich w nieskzesciu bez pomocy bez sięgnięcia po potencjal ratunkowy istniejący w obszarach niedostatecznie wykorzystanych.

Teoretycznie te tematy zatem winne być rozważone. Głównym przesłaniem jest argument, że pomoc osiągalna przez korzystanie z potencjału produkcyjnego tych obszarów niczego nie rozwiąże jeżeli przyrost ludności trwałby nadal. Odroczenie katastrofy może o kilka lat i na tem koniec. Jeżeli zaś zakładamy konieczność i możliwość wstrzymania fali przyrostu ludności w ciągu 15 lat, pytanie się sprowadza do pytania, czy koniecznie skazany jest na śmierć głodową przyrost tych 15 lat, czy też nie da się ratować jego życia?

Rozpatrując sprawy w tej płaszczyźnie najwięcej zależy od urzędów i nieurzędów i te problemy, tak jak problem 7-letnich chudych, są problemami nagromadzenia dostatecznych rezerw, a nie do dyspozycji tam, gdzie głód uderzy, ale absolutnie nie istnieje żaden problem przesiedleniowy. Natomiast decydującym czynnikiem staje się świadomość, że kula ziemska jest daleka od największej możliwej wydajności zaspotrzenia ludzkości, o ile miasta przestaną wymagać zaspotrzenia taniego. Wydajność upraw systemem amerykańskim jest ilościowo mniej jak połowa we wielu wypadkach, tego co od dziesiętek lat bywało możliwe w Europie, Japonji, nawet w Chinach, ale zwiększenie wydajności podraża produkcję. Nie ma możliwości pogodzenia dwóch ścieżek, zwiększenie dostaw i potaniecie dostaw lub trzymanie ich na poziomie taniości obecnie dogodnej. Taniość jest wyrokiem śmierci na wypadek nieurodzajów, o ile nie dysponujemy zapasami. Niskie ceny żywności USA obniżają w całym świecie plony produkcji w warunkach gorzszych albo z wydajnością wyższą jak w USA. To co USA eksportują gratis jako pomoc dla głodnych może nie ma dla nich znaczenia ofiary lecz obrony cen, a te ceny nie pozwalają innym otrzymać najwyższe realnie możliwe plony jestem w błędnym kole.

W okresie głodu śmierci głodowej, gdziekolwiek na kuli ziemskiej, zwiększenie ochrony celnej dla produkcji kosztującej drożej od taniej amerykańskiej, przyspiesza i zwiększa klęskę głodu. Wyjście z tego błędnego koła istnieje w ten sposób, że się wyznacza ceny minimalne produktów zaspotrzenia podstawowego ludzkiego, z tym że produkuje się więcej jak wymaga konsumpcja, by wypełnić rezerwy wystarczające na największe nieurodzaje możliwe do przewidzenia, na czas najdłuższy możliwy do przewidzenia. Kraje, lub okolice sadne produkować o wiele taniej, niżowską rynek pocić mają dostawami w naturze do centralnych składów rezerwowych, zamrożonych handlowo, tak że opłacalności na produkcji czasowo potrzebnej nie zakłócają. Postępownie jest identyczne jak w czasach wojennych, z celem obrony pokoju tym razem. Gdzie nie ma wolności migracyjnej dla głodnych, nie może być obalania urządzeń obronnych dla produkcji kosztami droższymi, w razie większej wydajności. Wspomniane kraje wielkobezarowe, sadne produkować metodami ekstensywnymi wielkie ilości żywności, winne część powstałych nadwyżek produkcji są darmo oddać do składów ogólnoludzkich, wzmiankowane część zysku z protekcji wyższych cen uważać za czasowe wzbogacenie którego nie powinno trwać jak często przedtem. Po odbudowie wielkich rezerw polityką cen dostosowaną do nowej sytuacji bezpieczeństwa i dobrobytu ludzkiego w skali ogólnej, nie jako nowe źródło nowego ryzyka głodu.

	procent w rolnictwie	
	1960	1965
Cyfra spadku udziału pracy ludzkiej w produkcji rolnej w latach		
nie świadcze że ludzkość postępuje logicznie	świat 56%	52%
jak na czas głodu i przełudnienia, są to	Azja bez Chin 64%	65%
symptomy patologiczne, nie postępu	Afryka 76%	74%
	Chiny 69%	63%
	Rosja 50%	32%
	Europa 33%	22%
	am. Północna 14%	6%
	am. % ludności 59%	43%
	Polaka 42%	
	Niemcy Wsch. 19%	
	Francja 18%	
	Niemcy Zachodnie 11%	

Tematem do tychczas było gwarantowanie, że nikt ludzi żywych w ciągu 15 lat nie ma być wydany na śmierć głodową, że wszystkim przysługuje równe prawo do obrony przez solidarność światową.

zależeniem jest że w tym czasie opóźniony zostanie nadmierny przyrost ludności lub przyrost wogóle, wbrew powodzenia wyjątkowo szybkiego w Japonji itd.

W omawianiu sukcesu japońskiego spotyka się uwagę, że przykład japoński nie jest typowym. Struktura umysłowa ludności jest bliższa temu, co w przeludnionej, urzemysłowionej Europie ułatwia zredukowanie kwestji przyrostu ludności do minimalnego problemu. Bez erogowania sobie żadnej kompetencji w tych sprawach, myślałem że warto zastanowić się nad proletaryzacją w otoczeniu nie przemysłowym i bezpieczeństwem ludności na starość, w chorobach itd. Byłem kiedyś na głębokiej prowincji brazylijskiej na pogrzebie człowieka który zginął w wypadku samochodowym. Pytałem o zapotrzebowanie rodziny pozostałej. Wyśmiano mnie. Ten człowiek miał 6 braci i siostr, ślubnych i nie ślubnych. Ojciec jego 3 razy był żonaty. Solidarność rodziny nikomu nie pozwoli zginąć. Jest to, moim zdaniem coś co w całym świecie tworzyło bezpieczeństwo rodzinne, planów, narodów. Liczba rozłożonego ryzyka. Kraje przeludnione, przemysłowe w ubezpieczeniach społecznych i emeryturach znalazły coś co ludzi zwalnia od potrzeby i skłoty mnożenia się bez granic. Uwazam za beznadziejną wszelką walkę z przesadnym pędem rozrodczym, jeżeli przedtem niema bezpieczeństwa związanego w świadomości ludzi prymitywnych z innym bezpieczeństwem równowartem lub lepszym. Im dalej postępuje proletaryzacja, tym trudniej nielicznemu potomstwu zabezpieczyć egzystencje starej matki lub ojca, lub obojga, plus sieroty może rodzeństwa. Liczne rodzeństwo jest jedyną nadzieją. Bogaci od potomstwa nie zależą. Mogą wydzierżwiać lub sprzedawać co mają i żyć z tego. Uboższe nie mogą. W okolicach nędzy siedzą jako taka niema siła i wartości zabezpieczającej, dopóki nie rodzi i nie ma sbytu. Nasze ubezpieczenia społeczne są czemś potężnym z dochodu społecznego, oszczędności. Część może być oszczędnością generacji korzystającej z dobrodziejstw, albo oszczędnością generacji we formie zdolnej do wydajnej pracy. W krajach głodu oszczędności niema i być nie może dość długo po głodzie nawet. Wprowadzenia walki przeciw śmierci głodowej, nie prowadzi do nadziei, że ludzie tracą swój instynkt samozachowawczy. Dlatego powodzenie w zmniejszeniu płodzenia nowego życia do granic potrzeb ogólnoludzkich jest wykluczone bo tego, że ludzkość jako ogół gwarantuje rodzicom małej liczby dzieci przywilej ubezpieczeń społecznych i emerytalnych, na poziomie ich normalnego życia. Jest to poziom uboższy od tego, który jest normą ludzkości zdolnej świadczyć pomoc.

Powinniśmy mieć jakieś wyobrazenie co to kosztuje. Ehrlich liczył ofiar, wymagających ratunku określa na 200.000.000 ludzi, na przestrzeni 15 lat. Ogólna ludzkość wdg. szacunków w tym czasie przekroczy 4 biliony ludzi. Suma ofiar byłaby 5% ogółu ludzkości, ale rozłożona powiedziałby tylko na 10 lat. Koszt utrzymania roczny stanowiłby 0,5% dochodu całej ludzkości, zatem niewątpliwie z łatwością niezmierną do oszczędzenia, porównując z marnotrawstwem na sbrojenia, luksusy, błęskotwa itd. Z tych ofiar tylko część by była w wieku i stanie zdrowia wymagających zapomogi ubezpieczeniowej. Ubezpieczenie w stosunku do nich kosztowałoby niżej niż 1/100 % dochodu ludzkości. Nawet gdyby to ubezpieczenie miało być objąć masę ludzką 100 razy większą niżeli ci zagrożeni wprost śmiercią głodową, ludzkość 1% swoich rocznych dochodów przez kilka lat z łatwością może na te cele odłożyć. Tu znowu wiara w obowiązek miłości bliźniego może być katalizatorem.

Dałbym argumentem katalitycznym ułatwiającym przekonać ludzkość w potrzebę dyscypliny ogólnoludzkiej w sprawach rozrodczości, jest sprawa oświaty. Jest zbyt widocznym, by było trudno przekonywać, że oświata ułatwia lepsze zarobki i lepsze życie i większą łatwość solidarności rodzinnej. Oświata jest kosztowna. Demagogicy usiłują to ukryć głosząc tezę oświaty darmowej. Na szczeblach najniższych z wielkimi brakami jest to wykonalne w społeczeństwach dobrze zorganizowanych, z tradycją. W stanie nagłego przejścia ze stanu bez oświaty ojców do sytuacji potrzeby oświaty za zawodowej dla synów, by wytrzymali rozwój, rzucający prace ludzką automatami i maszynami, gódnina o oświacie darmowej kończy się bliź obietnicą oszukawczą. Ojciec niema z czego zebrać potrzebną na oświata kapital, syn niema na czym oprzeć możliwość kredytu, który mu pozwoli na naukę. Problem nie jest rozwiązany hasłami nalewania z pustego w próżne. Trzeba szukać rozwiązania dla stworzenia podstaw kapitałowych lub kredytowych długoterminowych tworzenia minimum oświaty zawodowej conajmniej dla zdolniejszej młodzieży która sama dopiero swymi zarobkami będzie spłacała kredyt. Wszelko inne jest błagą. Jak jednak zorganizować rzecz by nie była błagą, by miała realne gwarancje wartościowe dla normalnych kredytów długoterminowych, inwestycyjnych, inwestycyjnych w oświata zawodową kluczową, dla wydobywania ludzi z głodu. Wydaje mi się, że rozwiązanie kapitalistycznie ciekawe daje kwestja zalesienia wyrobów lasów tropikalnych i podswrotałkowych. Niszczenie lasów ciągle jeszcze postępuje szybciej od przyrostu, pomimo że w porównaniu z Europą lub Półn. Ameryką masa orzecha klimatu ciepłego rośnie dwukrotnie tak szybko. Zalesienie wymaga dużo prymitywnej pracy ludzkiej, nawet dzieci ponad 10 lat od biedy są produktywnie. W ciągu 20 lat, czyli przedtem nim w krajach innych, można już robić nowe wyroby. Obszary zalesione zatem są nadzwyczajnie wartościowe baza dla kredytu hipotecznego. Część przywileju tego kredytu i własności lasu nowego, ma być międzynarodowa konwencja podstwa kredytu oświaty zawodowej. Kredyt ten płaci szkoły, profesorów, życie ucni. Uczniowie go spłaca.

Drzewo jako takie, masa drzewna we wszelkiej postaci wykazuje albo ceny stałe, albo zwykłe. Zakres drzewa jako surowca chemicznego stale rośnie. Najdrobniejsze odpadki nabierają znaczenie gospodarcze, chociażby na cele opałowe w atmosferze z tlenem, bądź jako materiał wyjściowy na rozkład chemiczny na alkohole itd. - Pole olbrzymie, nieco w konkurencji z energią nuklearną i naftą, jako źródło stałe odbudowywane przez energię słoneczną. -

Oczywiście opory przeciwko takim planom będą potężne, zwłaszcza ze strony kategorii ludzi myślących o zatopieniu obywateli Wielkiej Brytanii by zbierać nie siejąc. Bandytyzm gospodarczo społeczny jednak nikogo nie uratuje od śmierci głodowej. Ratować mogą tylko ambicje i wysiłki twórcze.

Wydaje mi się że ludzie wiary we funkcjach kapłańskich od kilkuset lat nie mieli tak olbrzymich okazji i obowiązków wrócić do swego dawnego powołania kulturotwórczego. Czy skorzystają z tego w porę by zastąpić na wdzięczność ogólnoludzką, od nich samych zależy. Od nich zależy, czy wiara jest czemś szczerym, lub w fazie rozwoju pełnego treści, nie skostniałych form.

Władysław Diamond
Brasylia, São Paulo, Rua Frei Caneca 930.

היום באותה שבת אנו נחזיק למקל
 הברז, ואנחנו יחדיו או שבאנו אל
 עמנו היה לנו אדם כי יאמר לנו
 למה נבדלנו זה מהלל למה נחזיק
 והציונים למה נחזיק למה נחזיק
 זה ענין חלל ד'קל אלוים, ואלו יבין
 ששבת וציונים למה נחזיק אל עמנו
 ביום ובחודש זה לבני ישראל
 למה, האם אפשר, למה ש"ל, זאת?
 בזאת, כל יום הוא הנסתר?
 כבודו בזה כבודו למה עמנו
 הסברה כלפי אלו, ואלו קדושים הן הזוהר
 האם הנסתר כלל היום אלו. ואילו זה
 אינו נחזקו בקרבנו אינו חזקו זה שרואי למה
 אלו, וזה זה אלו יאמר זהו הנסתר
 אלוים כלל זה כבודו כלל סדרה נוספת
 יבין אינו שבת אלו הנסתר והנסתר
 ביום, אלו, דומים שבת וסדרה
 אלו למה נחזקו בקרבנו. אלו זהו
 אינו הנסתר. אלו, ואלו זהו אלו
 אלו זהו הנסתר, ואלו זהו אלו. "אלו"

יאמר זהו הנסתר זהו הנסתר
 ציונים - זהו הנסתר זהו הנסתר
 255610-11

ארכיון הכנסת
 יא אדר תשל"ח = 3. 68
 א

לארכיון
 א.י.

171
~~24280~~ 33 תא ת
 1115 11 43

1968 MAR 11 13 49

תלאכיב 11 43
 מר קדיש לוז יור הכנסת ירושלים

הננו מבקשים מכב נשיאות כנסת לקבל ביום כ"ח למרס
 משלחת סופרים פרופסורים ואישי ציבור מטעם התנועה למען ארץ ישראל
 השלמה כדי לביא בפניכם עצומת התנועה בשאלות
 המדינה הגורליות העומדות להכרעה בימים אלה

נתן אלטרמן משה שמיר בני מרשק

41

חזרה 18

מחלקת המחקר והספרות

מחלקת

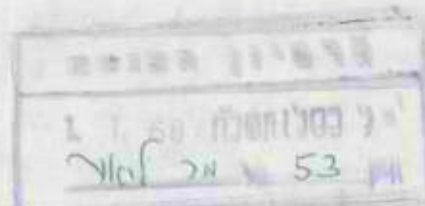
מחלקת המחקר והספרות

מחלקת

234

Unna, den 29 Dezember 1967

1 Bundesvorsitzender
Heinrich Kelz

Handwritten signature/initials

An den Israelischen Knesseth und an den Premierminister Echkol
J E R U S A L E M

Meine guten Freunde!

Wir stehen an einem neuen Jahr und nach wie vor ist es Euch nicht gelungen, nach dem gewonnenen Kriege mit den Arabern, auch den Frieden zu gewinnen. Als ich damals im Augenblick der größten Gefahr für Euer Leben und Euer Land, dem Premierminister mit meinen Ratschlägen den Mut zum Losschlagen vermittelte, da tat ich das, weil ich sehr nahe mit Gott, auch Euer Gott in Verbindung stand.

Die Worte die ich dem Premierminister sagte, kamen von Gott. Warum wollte Gott, daß das kleine tapfere Restlein der Israeliten nicht unterging. Dieser Rest stellt die Elite Eures Volkes dar. Gereinigt durch einen Massenmord wie nie zuvor, ist dieses heutige Israelitische Volk von Gott ausersehen, wieder der Stammvater eines großen Volkes zu werden. Es darf nicht untergehen, wenn die Welt vor dem Untergang durch die Atombombe gerettet werden soll.

Wir leben in einer Zeit, wo Worte wie Gott, bei vielen nicht mehr ernst genommen werden. Auch Ihr Volk ist am allgemeinen Unglauben nicht vorübergegangen. Was kann sich der moderne Mensch noch unter Gott vorstellen. Und doch gibt es ihn und sollte Ihre wunderbare Errettung vor der Vernichtung Ihnen seine Anwesenheit längst bestätigt haben. Ich bin selber ein Beschneider, wenn ich auch von Geburt dem Christlichen Glauben angehöre.

Das Christentum ist ein Irrtum, eine Irrlehre, aber das was Moses Euch gelehrt hat, wird immer Gültigkeit behalten. Daran müßt Ihr Glauben und Lehren müßt Ihr folgen. Verfallt nicht wieder in den Fehler, wie vor tausenden Jahren und werdet übermütig. Auch Euer heutiges Leben hängt nur an einem seidenen Faden. Und wenn Ihr das Versprechen Jehovas wahr machen wollt "Ich werde deine Nachkommen vermehren wie der Sand am Meere" so sprach der Herr zu Abraham, dann muß das Israelitische Volk dazu auch mithelfen. Keine Geburtenbeschränkung darf es in Israel geben. Die Gesetze müssen so abgefaßt sein, daß eine größtmögliche Vermehrung stattfinden kann. Alles muß dagegen weichen.

Israel kann sich an den Irrtümern der modernen Welt nicht beteiligen. Nur was der Gesundheit dient, darf Gültigkeit besitzen. Ein großes gesundes Volk muß entstehen. Nicht an jeder Ecke ein Krankenhaus oder eine Apotheke.

Israels Leben muß ein Vorbild für die Welt darstellen. Hier muß bewiesen werden, daß die alten weisen Worte der Propheten noch Gültigkeit haben. Wir leben in einer modernen Zeit und der Mensch ist der irrigen Meinung, daß es auch ohne Gott geht. Alles Unsinn. Seht Euch nur die Probleme an, die die alten

Faint, illegible text covering the majority of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Staaten beschäftigen. An der Übersozialisierung und dem Unglauben gehen sie zugrunde.

Sie werden fragen, warum haben Sie Ihre Partei dann die Radikalsozialistische Volkspartei genannt. Der Mißbrauch der mit dem Worte Sozialistisch bis heute getrieben wurde, selbst die Nationalsozialisten gebrauchten dieses Wort, hat mit Wohltätigkeit überhaupt nichts zu tun. Sozialistisch bedeutet die Gesellschaft, die Ganze Gesellschaft und deren Interessen. Es soll nicht dem Einen etwas genommen werden und dem anderen etwas gegeben. Und in diesem Sinne sind wir radikal.

Übermäßige Wohltätigkeit kann nur dann stattfinden, wenn es arme Leute gibt. Also es muß das Übel geben, weil man sich seiner Bekämpfung widmen will. Das ist falsch und nicht nach Gottes Wille. Will einer arm sein, sich nicht kümmern, zugrundegehen, dann soll er das. Mitleid ist etwas unnatürliches und schon gar ein zu großes Mitleid. Das war auch der Irrtum Jesus. Seine Lehre ist mit der Lehre des wahren Gottes im streite. Sie muß zu Übeln führen. Alles was dem Israelischen Volke wiederfahren ist, in 2 tausend Jahren kam daher.

Jesus konnte man nicht als Messias ansehen. Das Judenvolk hat keinen Grund sich ein Minderwertigkeitsgefühl zuzulegen, weil es angeblich Gottessohn gekreuzigt hat. Diese Zweitausend Jahre muß das Judenvolk aus seiner Geschichte streichen und wieder da anknüpfen, was vor dieser Zeit lag. Einen großen Tempel muß es wieder in Jerusalem aufrichten, der allen Völkern der Erde ein Zeugnis davon abgeben soll, das Jehova lebt und mit seinem Volke ist.

Ich teilte damals dem Premierminister mit, daß ich eine Wasserumbereitungs- methode wüßte, wie man Meerwasser zu Süßwasser umbereiten könnte, die so billig wäre, daß ein Kubikmeter Süßwasser nur 1 Mark kosten würde, weil man dazu die Wärme der Sonne verwerten könnte. Damit wäre es ein Kinderspiel, um die Wüste Sinai in einen fruchtbaren Garten zu verwandeln. Leider hat der Premierminister bis heute nicht darauf geantwortet. Bitten Sie ihn, sich endlich der Sache anzunehmen, denn mehr Land braucht Ihr Volk, wenn es sich entfalten soll und wenn es auch einen Grund haben will, die Halbinsel Sinai zu behalten.

Die Ägypter haben dort nie etwas geleistet und deshalb auch keinen Anspruch auf dieses Land. Man sollte mir schon etwas Vertrauen entgegenbringen, den Beweis dazu habe ich doch wohl gebracht.

Indem ich Ihnen und Ihrem Volke weiter alles Gute wünsche und baldige Antwort erwarte, verbleibe ich Hochachtungsvoll Ihr Freund

Heinrich Leh

1955

53
23112

Jerusalem, 9th February 1968

Dear Mr. Diamand,

I acknowledge receipt of your letter of 27th January, 1968, contents of which we have noted.

Yours sincerely,

Haim Leor
Acting Secretary General
of the Knesset

Mr. W. Diamand
Rua Frei Caneca 930
Sao Paulo
Brasil

HM/MB

Do Członków Parlamentu Państwa ISRAELA

מכתב
5. 2. 68 = תשכ"ח 1978
מכתב 53

Wielmożni Panowie Posłowie

W londyńskim piśmie "NEW SCIENTIST" z 14.XII.1967 pod tytułem "Paying the piper", pióra Paula Ehrlicha z Uniwersytetu w Stanford, Kalifornia, wydział biologii, którego streszczenie agencja Reuter'a dn. 16.12.67. rostrębiła po świecie. Uważam za ważne by ten artykuł nie został przeoczony w ISRAELU ze szkoda dla ludu i kraju. Konkluzje jego, bardziej brutalne od Hitlera "Mein Kampf", pomimo humanitarnych intencji, zmienia wagę spraw ISRAELA w świecie, niezmiernie ją zmniejszając. Wymaga bardzo dobrze przemyślanej reakcji. ISRAEL przestał w świecie zajmować miejsce największego nieszczęścia ludzko-narodowego. Został ponad sto krotnie zdystansowany w potrzebie współczucia sumienia ludzkiego. Artykuł beruje wyrok śmierci masowej z głodem dla ponad 200 milionów ludzi w najbliższych 8-15 lat, jako rzecz nie do uniknięcia, zdaniem autora.

"There is no longer any hope of feeding the population of the world."

Jeżeli śmierć 200 milionów ofiar głodu nie nauczy ludzkość ustalić granice dozwolonego rozmnażania się, nieszczęścia będą się powtarzały. Brutalne traktowanie tych spraw jest konieczne, bo bez tego dobrowolnie ludzkość nie ograniczy mnożenia się jak króliki.

Wniosek z tego sposobu logiki jest jasny. Wszyscy zechcą na innych spychać ofiary własne. Porządek podziału pracy w świecie zostanie zburzony, liczba nieuniknionych ofiar będzie o wiele większa aniżeli autor przepowiada, każda wojna utrudnia zmniejszenie tej liczby i zawsze będzie zalecanie sposobu, by kosztem mniejszej liczby ofiar ratować większą. Dlaczego nie okupić między innymi oszczędnościami ofiar, póki na Bliskim Wschodzie kosztem ISRAELA, jest ich tylko 2 miliony 1% przewidzianych najmniej ofiar?

Polityka światowa spychana jest na podobne tory. Losy ISRAELA od tych spraw więcej mogą zależeć aniżeli przed wyborami w USA jakimkolwiek polityk skłonny by był myśleć. A po najbliższych wyborach?

Nie widać jasnych szans dla ratowania ISRAELA wyłącznie na podstawie potrzeb samego ISRAELA. Widzę jasne szanse ratunku tylko wtedy, jeżeli w świadomości opinii publicznej świata istnienie i powodzenie ISRAELA stanie się synonimem większych nadziei ratunku przed głodem na świecie wogóle. Żydzi są do uratowania tylko jako część ludzkości. Rosjanie, Niemcy, wszyscy co nie są zdolni do trzymać wielkie obietnice, na słabego i usiłowali spychać odpowiedzialność, i nie wystarczy wspominać, że się to wytrzymało tysiące lat. Ratunek ISRAELA i gołuszu będzie możliwy i popularnie konieczny, gdy z tej strony będzie blizszczo najrealniejsze światło nadziei rozwiązania problemów, pierwszeństwo inicjatywy nieustannie.

Autor, biolog, ostrzega, że istnienie nadziei osłabia hamulce nadmiernego rozmnażania się ludzkiego. ISRAEL powinno więc być pierwszym krajem, który wystąpi na arenie międzynarodowej z projektem stworzenia międzynarodowego systemu emerytury dla rodziców rodzin dwudziestnych, z szybko malejącymi prawami przy większej liczbie dzieci własnych, ale zostawiając otwarte wrota dla przygarniania opuszczonych dzieci, dla litości samarytańskiej, dla której w umysłach hitlerowskich miejsce brakło. To pierwszeństwo inicjatywy nie może płynąć z opóźnienia inicjatywy cudzej i dlatego ten temat za kilka dni poruszę z klerem katolickim i innymi czynnikami, jak socjaliści itd.. List ten jest pierwszym z tą sugestją do wykorzystania przez chętnych.

Jebych był ISRAELIEM, rozbudowałbym to myślenie na sposób formułowania likwidacji konfliktu z arabskimi. Przewlekane rozwiązanie gra przeciw istnieniu ISRAELA, dopóki ISRAEL nie konkretyzuje swoich planów jako pionierkę w walce przeciw głodowi i gazom świata dyskutując kto u kogo dostaje bron i szkodzi ludzkości.

Kwestje potrzeb strategicznych ISRAELA prawdopodobnie w samym ISRAELU są dość różnie oceniane. Jako weteran frontów dwóch wojen światowych doceniam łatwość mylnych poglądów, i ważniejsze od zwyciężania w walce jest unikanie walki z możliwością zagłady. Walkę o tę, niszczącą co najmniej propagandą ISRAELA powinna oficjalnie znaleźć zastępia rywalizację na równych warunkach dla siebie i arabsów w wydajności wydobycia z okupowanych terenów, wszystko co może mieć znaczenie jako pożywienie lub dla pożywienia, a tym równo obszary w tym samym terenie byłyby doprowadzane do stanu użytecznego osobistą pracą przedstawicieli obu stron rywalizujących ze sobą, uprawnionych inwestować co i jak zamierzają, zatrudniać instruktorów, do stawać pomocy z zagranicy.

lepsza wydajność z hektara szereg lat pod rząd, by decydowała o proporcjach dodatkowych obszarów które dana grupa miałaby prawo obejmować swoją pracą. Ustrój pracy grup byłby wolnym do wyboru ich uczestników. Grupy by żyć miały obok siebie, o ile nie wspólnie, zachowując wzajemny cywilizowany pokój, korzystając z jednakowych szkół dwujęzycznych, z obowiązkiem wzajemnym ludzkiej pomocy w wypadkach potrzeby, całość obszaru do ostatecznego swarcia pokoju pod dozorem międzynarodowych sił policyjnych i zakazem obecności i wstępu sił wojskowych obu stron. Instalacje irygacyjne wodami odsalaniem, przemysły lokalne itd. rozszerzać mają zdolność terenów do zapewnienia bytu ludzkiego, a nie do służenia jako pustynie za przegrody między ludźmi. Zbliżenie w lojalnej rywalizacji w celu łatwiejszego ratowania ludzi przed głodem jako program oficjalny ISRAELU nadawałby istnieniu ISRAELA znaczenie misji ludzkiej, pionierskiej. W tejże roli, ISRAEL ma wiele innych odcinków międzynarodowych do dyspozycji, o której roli ISRAELA ludzkość nie wiele opowiada, lub milczy niestety, stale o nacjonalizmie, nie humanitaryzmie się rozwodząc, nawet żydowskie piśmiennictwo więcej jak zdrowo.

Jednym z tematów gdzie przewodnictwo ideologiczne ISRAELA więcej by znaczyło od wygranych bitew, jest kwestja konferencji międzynarodowej na temat nowych stosunków i praw moralnych, konferencji w której winni uczestniczyć nawet wrogowie trzejający we wojnie wzajemnej. ISRAEL przed tem, nim inni pierwsi temat podejmą, winno bronić zasady pomocy międzynarodowej dla krajów zagrożonych głodem, we własnych ich polowach żywności morskiej, równocześnie z ochronieniem rezultatów polowów przed psuciem pod wpływem goręca. Tak samo ISRAEL winno swoje stosunki z ONZ i europejskim użyć za podstawę światowej własnej propagandy, że nowoczesne onkownictwo może i winno pomagać zaopatrzenie głodnych ludów w żywność przeciwywaną własnej dotąd psującej się produkcji. Szum, organizacja tych rzeczy posiada niezmiernie znaczenie dla bezpieczeństwa bytu politycznego kraju spełniającego takie pionierskie zadania i wyznaczającego cele nowych dziedzin zabezpieczania ludzi przed śmiercią głodową. Te prace zabezpieczają ciągłość zamówień dla przeludnionych krajów Europy i Japonii i okolicie nędzy ludzkiej zamieniają w czynnych uczestników podziału pracy międzynarodowej, wspólnie, nie przeciw arabom. Niezależnie od krajów Nassera i innych wassali komunizmu między arabskimi, ISRAEL winien na terenie międzynarodowym głosić wartość narty arabskiej dla walki przeciwko śmierci głodowej setek milionów ludzi w samej Azji, że nafta ta powinna pomagać gwałtownemu powiększeniu dostaw żywności morskiej i jej należytemu, ochłodzeniu w całości, zamiast by jak teraz, 3/4 ulegało psuciu na szkody głodnych, że nafta winna pomóc transport i maszyny na lądzie ludów głodnych aby tam mogły istnieć zapasy żywnościowe przez cały rok. ISRAEL powinno w polityce finansowej świata domagać się stabilizacji cen rolniczych, tak by się opłacała produkcja aż do powstania na nowo zapasów starczających na żywienie głodnych co najmniej ponad rok, i by obok pokrycia w słońcu, istniało pokrycie materialne żywnościowe znane przed wielkim kryzysem gospodarczym, od tego kryzysu zaniedbane prawie i powodujące ryzyko śmierci setek milionów żyć ludzkich. Ludzkość ma tysiącletnią tradycję, że od plemienia wyszłego z niewoli egipskiej płynęła inicjatywa dobroczynnie regulująca stosunki między ludźmi. Nawet a świecie antysemityzmu polskiego przysłowie: "kiedy bieda to do żyda" było to podstawą oduczenia się bezpieczeństwa bytu żydowskiego. Cały materialistyczny świat marksistowski jest wrażliwy na istnienie inicjatywy ratowniczej, właśnie dlatego, że wyle niszczył na ślepo dla samej władzy jako takiej.

Fotokopie rzeczonych artykułów angielskiego prześlę osobno, o ile konsulat przyjmie, za jego pośrednictwem. Proszę o potwierdzenie odbioru, bym wiedział, że tutejsza poczta listu nie wstrzymała, jak czasem mi się wydaje że czyni.

Być może, że te uwagi wszystkie są zbędne, o ile artykuł jest znany i był na wszystkie strony rozpatrywany. Kończę życzeniami szczerymi i serdecznymi, by ta nowa trudność zamieniona została świadomym wysiłkiem w podstawę lepszego bezpieczeństwa ludu i kraju.

Władysław Działyński

WŁADYSŁAW DIAMAND

FREI CANECA, 930

SÃO PAULO

מדינת ישראל
הכנסת

ירושלים, י' בכסלו תשכ"ח
12 בדצמבר 1967

לכבוד
חברי ועדת המשנה
(של ועדת החוקה, חוק ומשפט)
לנוסח חדש

א"נ,

נתבקשתי ע"י יו"ר הוועדה, מר ה. קלינגהופר,
להודיעכם כי היטיבה שנועדה להיום בטעה 19.00 -
לא תקיים.

בברכה,

ד. מלחי

מזכירת הוועדה

Paying the piper

652

There is no longer any hope of feeding the population of the world. Only a drastic and immediate reduction of the population and birthrate can avoid a series of famines, says one American observer of the scene

Paul Ehrlich

is in the department of
biological sciences at
Stanford University,
California

The battle to feed humanity is over. Unlike battles of military forces, it is possible to know the results of the population-food conflict while the armies are still "in the field." Sometime between 1970 and 1985 the world will undergo vast famines—hundreds of millions of people are going to starve to death. That is, they will starve to death unless plague, thermonuclear war, or some other agent kills them first. Many will starve to death in spite of any crash programmes we might embark upon now. And we are not embarking upon any crash

programme. These are the harsh realities we face.

In 1966 the population of the world increased by some 70 million people, and there was no compensating increase in food production. Indeed, there has actually been a decrease in food production in many areas over the past two years. According to the United Nations Food and Agriculture Organization, advances made in food production in developing nations between 1955 and 1965 have been wiped out by agricultural disasters in 1965 and 1966. Last year, on the average, each

Paying the piper *continued*

been talking about compulsory sterilization for all males who have sired three or more children. Ignoring the political, sociological, legal, and moral problems such a programme would encounter, there is still the vast logistic problem. As A. S. Parkes recently pointed out (*New Scientist* 27 July 1967) even if the victims could be rounded up it would take 1000 surgeons or para-surgeons operating eight hours a day, five days a week, eight years to sterilize existing candidates. And the stock of candidates grows by leaps and bounds daily. Consider the probable results of a governmental attempt to sterilize 40 million males in a Western country with an informed populace and efficient transport and communications systems. Then imagine it in the mess of India where the difference between castration and sterilization (still not clear to many Westerners) will be almost impossible to explain. India is not going to control her population by lowering birth rates—it is going to be controlled, and soon, by a rise in death rates.

'Family planning' ineffectual

For similar reasons, the population side of the picture is hopeless in many other undeveloped countries. They are not going suddenly to undergo the demographic transition which occurred in many Western countries, because that transition to more or less stable population was intimately connected with industrialization—and was an effect which occurred a relatively long time after industrialization had been accomplished. Most of the developing countries are not going to become industrialized, largely because their runaway population problems prevent it. Japan has solved her population problem, but the developing countries are not going to follow in Japan's footsteps either. Japan was a highly industrialized society with a strong central government; a society which at the end of World War II realized that it was confined permanently to a few small islands. Furthermore, developing countries will not be saved by any of the other panaceas, such as the "pill", the IUD, or "family planning," so beloved of the technological and social optimists. The "pill" requires consistent behaviour, and people don't behave consistently. The IUD has long-range potential, but has been far from a panacea. For instance, a concentrated programme of IUD insertions was initiated in Hong Kong, which has had "family planning" for 31 years, and now has more than 50 birth control clinics. From 1963 to 1967 some 55 000 IUDs were inserted in a population of roughly three-quarters of a million women between the ages of 15 and 45. Of these some 21 000 IUDs have dropped out or been removed—the fate of the others being in doubt. On top of this it has been reported that in one period of the programme the patients who received assistance were usually about 31 years of age, and already had had six children! Which brings us to "family planning". Justin Blackwelder of the Population Crisis Committee summed it up very nicely: "Family planning means, among other things, that if we are going to multiply like rabbits, we should do it on purpose. One couple may plan to have three children; another couple may plan seven. In both cases, they are a

cause of the population problem—not a solution to it." Population control is primarily a matter of human attitudes, not contraceptive technology. And human attitudes are not changing or being changed at anything like the rate necessary to minimize the coming catastrophe—a catastrophe which could not be avoided entirely even if men's minds were transformed tomorrow.

In the simplistic view given above, only the balance between food and people was considered. Unfortunately the grave risks attendant to the deterioration of our physical and psychic environments must also be entered into the equations. For instance, it is clear that an ecologically naive attempt to greatly increase the world's agricultural production could lead to an environmental catastrophe of unprecedented scale. The possible long-term effects of such a programme in promotion of ecosystem instability, loss of soil, and direct toxic effects of pesticides on man could conceivably result in more misery and death than a famine with several hundred million victims.

Mankind must now face the inevitability of massive famines, and act accordingly. Over the next few years, there must be an enormous propaganda campaign which will focus all peoples' attention on the basic cause of the famine—overpopulation. Everyone must be convinced that a reduction in the human population size and its stabilization at a reduced level are the only goals which can give Homo Sapiens a long-range chance at health, happiness, and prosperity. Men must learn to view the planet Earth as a spaceship with a strictly limited carrying capacity, and must reach a reasoned consensus as to the ideal size of its human crew. They must realize that determination of crew size is necessary before science and technology can design an optimum environment for that crew. If these lessons can be learned, and man can get through the "time of famines" without a thermonuclear holocaust, then the future will brighten considerably.

Tough and realistic policies

That future, for better or for worse, now depends very heavily on the behaviour of Americans and the policies of their government. The United States, as the only world power with a prospect of food surpluses, should take immediate action in two areas. First, it must set an example for the world by establishing a crash programme to limit its own serious "population explosion". Then it must establish tough and realistic policies for dealing with the population crisis at the international level. We can hope that other Western countries will follow suit.

Some biologists feel that compulsory family regulation would be required to stabilize the population of the United States at a reasonable level—say 150 million people. Americans are unlikely to take kindly to the prospect, even though the alternative way of stopping their population growth may be thermonuclear war. I have proposed four less drastic steps which might get the job done, and which would at least make American intentions clear to the rest of the world. The steps are socially unpalatable and politically unrealistic, but, unfortu-

person on Earth had two per cent less to eat. The reduction, of course, was not uniformly distributed. Only 10 countries, including the United States, grew more food than they consumed. Apart from the US, all countries with large populations including India, China, and Russia imported more than they exported.

The United States has all but exhausted her store of surplus grain. Last year she shipped one quarter of her wheat crop, nine million tons, to India. A massive famine was prevented, although the threat persists today, made temporarily less ominous by a good crop year. But every month, the Indian population increases by an estimated one and one-half million. In another 10 years it would take the entire grain production of the United States to save India from famine.

The trends in both population growth and food production are clear. Only the US will be in a position to donate food to starving countries, and a catastrophic gap will appear soon between her supply and world demand. The United States Department of Agriculture has predicted that the curve representing possible exportable US grain surpluses will intersect the curve representing the food aid requirements of 66 developing countries in 1984. In an excellent book *Famine 1975* (Little, Brown; Boston, 1967), William and Paul Paddock argue cogently that the 1984 prediction is optimistic, and that calamity awaits us in the middle of the next decade. In either case it is too late to prevent the famines, and probably too late to do much to decrease their magnitude.

The sea-farming myth

For a moment, let us take the simplistic view that a solution involves only either increasing human food or limiting the human population. First let us look at the problem of increasing food supplies, either from the land or the sea. We rapidly can do so with what I have called the "Food from the sea myth". With very minor exceptions, man hunts the sea, he does not farm it or herd its animals. At the moment he cannot take advantage of its primary productivity, and so must feed at levels in the food chain at which much of the Sun's energy bound by photosynthesis has been lost in the inefficient transfers from producer to primary consumer to secondary consumer, and so forth. There already are disturbing signs that our relatively meagre present yield from the sea will be threatened by over-exploitation of fisheries, as the world's protein shortage gets more acute. And what of farming the sea? The insignificant bit that we do now (much less than one tenth of one per cent of the yield) is done along the shoreline and is best viewed as an extension of terrestrial farming. No deep-sea farming is done now, even experimentally—and we lack the technical knowledge even if we wished to start. Some very optimistic people think that with colossal effort and strict international controls, we might conceivably almost double our yield from the sea in the next decade or so. But it should be obvious to all that such effort is not being made, and that such controls are not being developed. And our experience with attempting such controls in the international whaling industry gives us little

hope that they would be effective if they were imposed. So from the point of view of the coming crisis, we can relegate the idea of saving mankind by tapping marine food supplies to the same fairyland as using hydroponics, synthesizing food from petroleum, and using desalination plants to make the deserts into vast granaries. None are practical in the short run—indeed, most would present serious difficulties even if we had a century instead of a decade in which to act.

Rapid change impossible

What about getting more food from the land? This could be done by bringing more land under cultivation and by increasing the yield on land now cultivated. An increase is clearly possible technologically—in many areas of the world, yields per hectare are far below those known to be possible. However, the reasons for the disappointing agricultural performance of undeveloped countries in the past and the reasons we can expect little improvement in the near future are clear. One major reason is a lack of agricultural expertise in developing countries and a lack of sufficient aid in agronomy and related subjects to make up for this. But even more important are sociological forces. These include attitudes about the "proper" ways to raise crops, and the relative prestige of agricultural science relative to other professions. Finally there is the general insufficiency of communications and educational systems, which makes rapid changing of attitudes difficult or impossible. It is true that some professional optimists claim that all is not lost. They say, for instance, that India in the next eight years can increase its agricultural output to feed some 120 million more people than they cannot after all feed today. To put such fantasy into perspective one need consider only the strain such an increase would put on a highly efficient agricultural system. Unfortunately more is needed than fertilizer and pesticides—research, training of technicians, and massive public information programmes in countries where every family does not have a radio and TV set. A crash programme (of which there is no sign) might supply the hardware in time, but the more important human engineering requires more time than is available, even if the developed nations were to make an all-out effort. Thus the answer is not to be found in increasing food production.

The picture on the population control side is equally dismal. India has had a government-sponsored birth control programme since 1951. In the 16 years since then, an increasing amount of money has been poured into the programme, and more and more people have been added to the bureaucracy running it. Today the head of the programme is a top government official. And what has been accomplished? At the start of the programme the Indian growth rate was around 1.3 per cent per year. Now it is pushing three per cent. At the start of the programme the Indian population was about 370 million, today it is around 550 million. After 16 years of effort it is estimated that only two per cent of India's 95 million couples of reproductive age practice contraception systematically. Recently India has

nately, the time when sugar-coated solutions could be effective is now long gone.

The first step would be to establish a Federal Population Commission with a large budget for propaganda—propaganda which encourages reproductive responsibility. This Commission would be charged with making clear the connection between rising population and lowering quality of life. It would also be charged with the evaluation of environmental tinkering by other government agencies—with protecting the US from projects such as the Federal Aviation Agency's supersonic transports.

A luxury tax on baby foods

The second step would be to change American tax laws so that they discourage rather than encourage reproduction. Those who impose the burden of children on society should, whenever they are able, be made to pay for the privilege. The income tax system should eliminate all deductions for children, and replace them with a graduated scale of increases. Luxury taxes should be placed on diapers, baby bottles and baby foods. It must be made clear to the American population that it is socially irresponsible to have large families. Creation of such a climate of opinion has played a large role in Japan's successful dealing with her population problem.

Third, the United States should pass federal laws which make instruction in birth control methods mandatory in all public schools. Federal legislation should also forbid state laws which limit the right of any woman to have an abortion which is approved by her physician.

Fourth, the pattern of federal support of biomedical research should be changed so that the majority of it goes into the broad areas of population regulation, environmental sciences, behavioural sciences and related areas, rather than into short-sighted programmes on death control. It is absurd to be preoccupied with the medical quality of life until and unless the problem of quantity of life is solved. Quantity is the first problem. If that one can be solved perhaps we will buy the time for scientists in fields such as biochemical genetics to solve some of the problems of quality. If the quantity problem is not solved, the quality problem will no longer bother us.

If the United States can attack the problem at home it will then be in a position to bring its prestige and power to bear on the world problem. Perhaps then the time of famines can be shortened. Even more important, perhaps the educational groundwork can be laid which will permit further cycles of outbreak and crash in the human population to be avoided. The United States should:

1. Announce that it will no longer ship food to countries such as India where dispassionate analysis indicates that the unbalance between food and population is hopeless. As suggested by the Paddocks, our insufficient aid should be reserved for those whom it may save.
2. Refuse all foreign aid to any country with an increasing population which we believe is not making a maximum effort to limit its population.
3. Make available to all countries extensive aid in the technology of population control.
4. Make available to all interested countries massive aid for increasing the yield on land already under cultivation. The United States' most important export in this area should not be fertilizers, but teachers who understand not only agronomy, but ecology and sociology as well. Centres should be established in each developing country for training of technicians who can promote the increase of yield while minimizing environmental deterioration.
5. The United States should use its power and prestige to bring extreme diplomatic and/or economic pressure on any country or organization impeding a solution to the world's most pressing problem. The US has gone against world opinion in other areas—why not in the most important area?

Runaway human population growth is, in many ways, analogous to the runaway growth of cell populations which we call cancer. Today attention remains focused on the symptoms of the world's cancer—food shortage, environmental deterioration, and, to some extent, pestilence and war. This focus must be shifted so that we do not waste time treating symptoms while the disease rages unchecked. The cancer must be excised. The operation may seem brutal and callous, and the pain may be intense. But, the disease is now so far advanced that only with radical surgery does the patient have any chance of survival.

27 January 1968

מרכז החדשות
כד סוכת תשנ"ח 25.1.68
מס' 53
מס' 232

The

Knesset of Israel

Dear Sir!

Kindly permit me to say a few words.

To force the Arabs to talk peace, I would suggest to take the stone out of the mosque on which Jakob sleeps and to tell the Arabs to come to peace or the stone will be grinded to powder.

Another reason to take the stone out is, that the Arabs will take the stone to Mecca and many other things which are dear to them. The whole visible part of the stone can be taken out by rockdrills, of course the whole place will have to be closed up by police for some ^{other} reason and several Rockdrills put to work. Excuse my bad english.

Yours Truly
A. Kerpl.

SENDER, MR. ARMIN KERPL
363 PALMERSTON BLVD.
TORONTO 4 ONT,
CANADA.

TO OPEN CUT HERE — POUR OUVRIRE, COUPER ICI

SENDER'S NAME AND ADDRESS — NOM ET ADRESSE DE L'ENVOIEUR

ARMIN KERPPL
363 PALMERSTON BLVD,
TORONTO 4 ONT.
CANADA.

NO ENCLOSURE PERMITTED — NE RIEN INSÉRER
POSTES CANADA POST

FIRST FOLD HERE — PLIER D'ABORD ICI

SECOND FOLD HERE — PLIER ENSUITE ICI

AIR MAIL,
PAR AVION

AÉROGRAMME

To the
Parliament Street of Israel
Headoffice
Jerusalem
Israel

POSTES CANADA POST

53

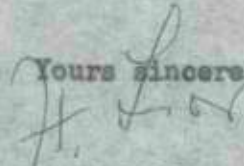
Jerusalem, January 24th, 1968.

Dear Mr. Ulrici,

I have been requested by the Speaker of the Knesset to acknowledge receipt of your letter and to thank you for your kind words.

May all your good wishes come true.

Yours sincerely,

Haim Lior
Acting Secretary General

Mr. Rolf Ulrici
Ebenlinrgs v. Ouginlen
8214/Berwau - Chiemsee (Bayern)
HAUS "URSULA"
West Germany

מארכיון הכנסת
22. 1. 68 = סבת תשכ"ח
53 י"ח

אני מודה לך
על כל המאמצים
האלהיים
לשקום מדינת ישראל
אמן

Dem ehrenwerten Parlament
des Staates ISRAEL,

Exzellenzen

Gott hat die Gebete aller
Menschen für ISRAEL erhört.

Als deutscher und internationaler
Kinderbuch-Autor werde ich meine
Pflicht erfüllen, bei Vorträgen die
historische Wahrheit zu sagen.

Dies schwöre ich dem Parlament
des ehrwürdigsten und tozfesten
Staates der Erde, dies schwöre ich
dem Volk, dem Staat ISRAEL,
seiner Jugend und seinen gefallenen
Söhnen, den Helden Ihres Staates,

ergebenst

Rolf Ulrici

8214 BERNAU/CHIEMSEE (BAYERN)
HAUS „Ursula“ BRD.

URKUNDE

ROLF STITZ-ULRICI

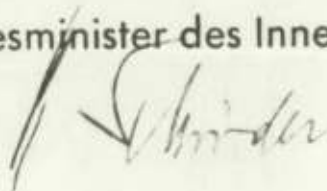
erhält für die Teilnahme an der Ausschreibung zum
DEUTSCHEN JUGENDBUCHPREIS 1953

einen Anerkennungsbeitrag
für das eingereichte Manuskript

Dieser Preis wird auf Grund der Entscheidung
des von mir berufenen Preisgerichts zugesprochen

Bonn, den 7. Mai 1954

Der Bundesminister des Innern

53/503

ירושלים, כב' בטבת תשכ"ח
23 לינואר 1968

לכבוד
מר הייט ישראלי
משרד הבטחון
הקריה
תל-אביב.

מר ישראלי היקר,

יושב-ראש הכנסה קבל מכתב ממר ויקטור כופסון, יושב-ראש
הפרלמנט בלוקסמבורג, שהוא גם חבר של מועצה אירופה.
הנני מצרף העתק המכתב. למכתב זה מצורף גם מכתב לשר
הבטחון, מר משה דיין, וחוברת שבה מופיע צילומו של מר הבטחון.
מר בודסון מבקש להעביר את המכתב ואת החוברת לידי מר
הבטחון והנני ממלא כזה את בקשתו של יושב-ראש הפרלמנט בלוקסמבורג.

בכבוד רב ובברכה,
חנין
ה. ליאור
מ"מ מזכיר הכנסה

EO2/EZ
EHE

2000-01-01
2000-01-01

SECRET
NO FORN DISSEM
NO UNCLASSIFIED
NO UNCLASSIFIED

NO UNCLASSIFIED

NO UNCLASSIFIED

NO UNCLASSIFIED

NO UNCLASSIFIED

SECRET

NO UNCLASSIFIED

VICTOR BODSON
MEMBRE DE LA COMMISSION
DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES

Brussels, January 10th, 1968
23, avenue de la Joyeuse Entrée

VB/sb

My dear President,

I thank you very much for your kind wishes for New Year which you addressed me as the President of the Chamber of Deputies of Luxembourg. I have however resigned this function, because in July 1967 I have been asked by the Government of Luxembourg to be the Luxembourg representative in the Commission of the European Communities. This meant of course a big change in my life, but owing to the importance of this mission, I could not refuse to go to Brussels and to represent my country in the three united Communities (CECA, CEE and CEEA).

I remember with great pleasure my visit to Israël, and especially the inauguration of your Parliament House, the Knesset.

Being the honorary chairman of the Association Israël/Luxembourg, I followed with great anguish, and also great satisfaction, the six days' war imposed on your people and I have been absolutely delighted by the way how you got rid of the mortal danger and the strangulation of your country.

At the height of war I had organized in Luxembourg, as Speaker of the House, a silent march of all sympathizers of Israël and I can assure you that it was a very big success. A

.../...

The Right Honourable
Kadis LUZ
President of the Knesset
JERUSALEM
Israël

full report has been made by your Consul general to your Foreign Minister in July.

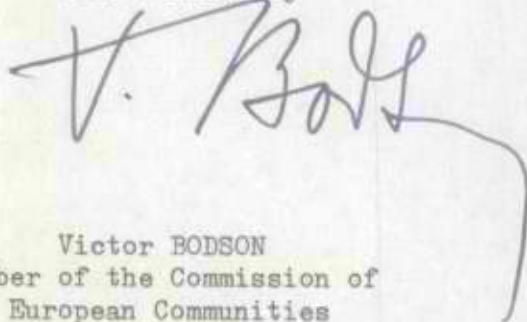
I have to ask you a favour.

In our Luxembourg "Revue" of the 30th December, at the page 16, in June, I see at the same page the Minister of Israël for the Armed Forces, General DAJAN, and in the same time myself. As I had the pleasure of receiving General DAJAN with other Israëlian Members of the Knesset in Luxembourg the year before, I would like you to send this review to Mr. DAJAN as a token of my friendship and to congratulate him on my behalf for what he has done not only for your country but for freedom in the world.

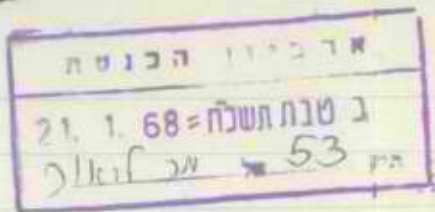
Please find enclosed a letter for General DAJAN whose address I ignore and please forward this letter with the review to him.

Would you please extend my compliments to Mrs. LUZ and tell her how much my wife enjoyed also her stay in Israël and in your personal kibutz on the Jordan.

Yours sincerely

Victor BODSON
Member of the Commission of
the European Communities

5, Harley Street,
Harley
Stoke-on-Trent
England

28/12/67

Dear Premier,

I read in the "Sun" 'daily' today that if the Egyptians clear the Suez Canal, and move back the siltage, that you are going to ask for free passage for your ships through the Canal.

How can you expect free passage when the rest of us have to pay toll-fees? If you move back across Sinai, and still have a port on the head of the Gulf of Aqaba with a strip of desert to supply the port via ^{and strip} that should help you at ease; and you can observe the Egyptians good intentions.

Anyway according to the anthropologist the Arab, and yourselves both come from the Semitic race. Why can't you agree?

Best wishes, otherwise you have done very well; I think; with Palestine since the first war. With your country to such a funny shape. Yours sincerely John Cooper

Karl Weisser
Dipl.-Ing. VWI

4222 Friedrichsfeld, den 9. Januar 68
Hugo-Mueller-Str. 16

An den
Petitionsausschuß
des Parlaments in Israel

I s r a e l

Sehr geehrte Damen und Herren !

Ich glaube, daß Sie im Nahen Osten den Frieden wollen.
Der Hinder und der vorbereitenden Schritte dieses Friedens willen
halte ich es für richtig und gut, wenn Sie

1. dem König Ihrer Nachbarn das Recht einräumen, die besetzten Gebiete mit kleinem Gefolge zu besuchen.
2. dem König Ihrer Nachbarn das Recht einräumen, von den dort wohnenden Arabern und Juden Steuern einzutreiben, natürlich nach Abzug der Ihnen entstehenden Verwaltungskosten.

Das wäre ein Anfang !

Hochachtungsvoll

Karl Weisser

RECEIVED
17 DEC 1968
8

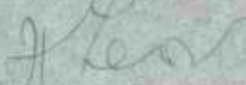
53
Jerusalem, 17th January 1968

Dear Sir,

I acknowledge receipt of your letter of January 6th, 1968, with reference to the Temple and its rebuilding.

We at the Knesset are not responsible for anything written in the papers about the rebuilding of the Temple. We know nothing at all about it.

Yours sincerely,

Haim Leor
Acting Secretary General

Mr. G.L. Cameron
2961 Bostonian Drive
Rossmore
California 90720
U.S.A

HM/MB

מרכיון הכנסת
11. 1. 68 = טבת תשנ"ח
ת"פ 53 אל מל

G. L. Cameron
2961 BOSTONIAN DRIVE
ROSSMOOR, CALIFORNIA 90720
USA

January 6, 1968

למנהל
המכתב

The Israeli Knesset
Jerusalem, Israel

Dear Sirs:

Of late there has been published in some of the Religious publications of this country some references to the Temple and it's rebuilding. As a Bible student I am greatly interested in this phase of Israeli history and would appreciate your comments and any information which you may be able to forward.

The attached news clipping speaks for itself.

ISRAEL
Israel Orders Stone for the Jerusalem Temple
The Christian and Christianity Today magazine (Aug. 4, 1967) reports that "five hundred railcar loads of stone from Bedford, Ind., considered to be among the finest building stone in the world, is being freighted pre-cut to exact specifications, and one consignment has already been dispatched to Israel.
"This report, received from authoritative sources in Sellersburg, Indiana, said cornerstones for the third Jerusalem Temple are already in Israel. Materials for this Temple have been secretly in preparation for seven years, the report went on, and it is believed American Jews are mainly responsible for financially undergirding the whole project.

Most sincerely

G. L. Cameron

53

ירושלים, ט"ז בטבת תשכ"ח
17 בינואר 1968

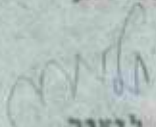
לכבוד
מר משה רוזנבליט
רחוב שבטי ישראל 43
ירושלים

א"נ,

נחבקטחי ע"י יושב-ראש הכנסת, מר קדיש לוז,
לאשר קבלה מכתבך בצירוף החומר.

יושב-ראש הכנסת מודה עבור משלוח החומר.

בכבוד רב,

חיים ליאור
מ"מ מזכיר הכנסת

חל/רצ

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

משה רוזנבליט

ב"ח ירושלים
ד' בטבת תשכ"ח
רח' שבטי ישראל 43
(8.1.68)

Handwritten initials or signature in blue ink.

ט ח
10.

א"נ

החברה הזאת הודפסה ב-10 אקסמפלים
בלבד ונשלחה לשרים ואנשי ציבור ידועים.

אטמה אם כבודו יקח את החברה לחסומה
לבו ברצינות, ואשרי הדור שהגדולים נשמעים
לקטנים.

בכבוד רב

Handwritten signature in blue ink.

משה רוזנבליט

ארכיון הכנ

ט טנת תשנ"ח = 1.68

תק 53 אל מנ אל

משה רוזנבליס
רחוב שבטי ישראל 43
ירושלים

חנוכה תשכ"ח

לכבוד מ.נ.

קצת זמן יולי 1968
מ/ל

א.מ.נ.

אחרי שידוע שהתעמולה וההסברה שלנו חלשה ומפגרת, הנני מתכבד להמציא לכב' בזה חוברת-הסברה בבקשה לחרגמה לערבית, להדפיסה לכה"פ במיליון אקסמפלרים ולהפיצה במקומות המוחזקים על ידינו, ועד כמה שאפשר, גם במדינות ערב.

כתבתי בשער "הוצאה פרטית" וקבעתי מחיר לחוברת, כאילו יחיד מוציאה לשם ביזנס, אפשר להשתמש כמוציא לאור בשמי המלא או בפסידונים של השער, חרגמתי את החוברת לאנגלית כדי לשולחה למר יארינג, אוד בול ועוד מדינאים מערביים, וכאם לא אקבל ממשרד החוץ הוראה שלא לשולחה לאלה, במשך 10 ימים, אשלחנה אני. חושש אני שאיזה פקיד יפסול את המבצע הזה ויבטלו, למרות שאני הייתי פובליציסטן כבר לפני 60 שנה. במקרה זה אני בעצמי אחרגמה, אדפיס את החוברת ואפיצה. אם אין איש בממשלה שמבין להסברה, יהיו אנשים מחוץ לממשלה שההזנחה נוגעת ללבם והם ימלאו את החסר.

אני יודע שהחוברת תשמש נושא ער בווכוחים אצל הערבים, והרבה הרבה מהם יקראו אותה עשר פעמים בחשאי ובפומבי והיא תביא לתסיסה במחשבותיהם, כעין שטיפת-מח זוטא.

החוברת נכתבה בסגנון עממי והיא מיועדת לפשוטי העם וההמונים.

אני מקווה שהחוברת תקבל את השקומת לבו וחקבלו את דעתי.

בכבוד רב,

משה רוזנבליס

דברי אמת לתושבי מדינות ערב

הוצאת משה בן מנחם - ירושלים

מחיר החוברת לירה אחת

ירושלים - 1967

ע ר ב י ם ! פתחו עיניכם וראו נכונה.

הלא תשאלו את עצמכם - מהי הסיבה שהרוסי שהרס בפלבנה את שלטון האיסלם ולטש חמיד את עיניו לכבוש את הבוספורוס מגלה פתאום אהבה כל כך גדולה כלפיכם?

הכי שמתם לבכם להבין - מדוע מנהיגים רוסיים הכי-גדולים מופיעים בחמידות בבירות ארציכם, מנשקים ומחבקים את ראשי מדינותיכם בהצהרות אהבה וחיבה?

החשבתם פעם - על הניגוד הפשוט שמדינה שכל צעדיה מחמיד הם אנוכיים, חומריים, גסים ואכזריים, בלי כל סנטימנטים, פתאום מחמוגג מרוב אהבה לעם רחוק אלפי קילומטרים מארצו?

הנה אנסה להסבירכם :

יודע אני שתחשבוני לשונא ערב, לתעמולן ישראלי, בלי כל אמת, אבל אני מקווה ויודע שאלפי קוראים, בפרט האינטליגנציה שלכם, המלומדים, המשכילים ואנשי הדת יחשבו הרבה על תוכן חוברת זו שתתן להם הזדמנות לחשוב על עתידם ועתיד ארצותיהם.

אולי סיבת האהבה והפינוק שמפנק אתכם הרוסי בשפע של נשק ובסכומים של מיליארדים נובעה מזה שגזע אחד לרוסיים ולערביים?

ל א !

הלא אתם ממשפחה שם (כמו היהודים), והרוסי הוא ממשפחת קוקאז, גזע אחר וזר. עורו בהיר, מבנה גופו שונה לגמרי משלכם, לשונו שונה, תרבותו זרה. הוא מביט אליכם מגבוה, כעל נחותי-דרגה, חצי פראים, גם אינו שכן שלכם, שהרי גבולו רחוק מארצכם -

אם כן חיבתו הנוערת לא באה לו מקרבת דם וגזע ולא משכנות טובה.

ואם המדובר כבר בגזע, הלא היהודים הם קרובי הערבים, אב אחד לשניהם, גם ישמעאל וגם יצחק היו זרע אברהם החלילי, למה איפוא הרוסי תוקע את ראשו באמצע להפריד בין אחים וקרובים, להרחיקם זה מזה ולהשניא את האחד על השני?

אולי הרוסי חרד לדת ולאמונה שלכם?

ל א !

הלא הרוסי הוא שמפזר מיליוני רובלים לעקור מלבנות המאמינים את הדת. בבתי ספר מחנכים את התלמידים לכפירה באלקים ובהשגחה העליונה; באוניברסיטאות יש קטדראות מיוחדות להקים תעמולנים שיחפזרו ברחבי העולם להפיץ את רעיון הכפירה; מיליוני מאמינים נשלחו לכלא על אמונתם, מאות כמרים, רבנים, מופתים ממלאים את בתי הסוהר. הכנסיות, בתי התפילה והמסגדים נהפכו למחסנים, מועדונים, רפתות. לפי שיטתם הדת הוא סם-משכר, מין אופיום שהקפיטל המציא אותו. במקום האמונה באלקים צריכים להאמין בכח ברוטלי, להשתמש בכל מיני רמאויות ושקרים כדי להשתלט על הזולת. מחנכים את הילדים שילשינו על הוריהם אם רואים אותם מתפללים או אומרים איזו ביקורת על השלטון, ומלמדים את הילד שידע כי מספיק אם ישלם כמה רובלים לאמו בעד 35 ליטר חלב שנתנה לו כשהניקה אותו, ואין לאס זכות לדרוש מילדה שיכבד אותה. גם הקשר המשפחתי בין איש לאשתו רופף; מספיקה הודעה פשוטה להיפטר זה מזו. עדיין לא שוחררו הקרדינאלים ושינסקי בפולין ומנדסנטי בבודפשט ואין להם רשות לנסוע אף לוואטיקן.

האם אנשי הדת שלכם הוכו בסנוורים? מדוע נדם קולם ולא צועקים שנותנים לכופר הדת הגדול ביותר בעולם להתישב בארצות ערב? איה אנשי הכמורה, המופתי, הקדי, מורי ותלמידי אל-אזהר, והעם שעדיין מאמין באללה? האם הכופר הזה ייעשה לאפוסטרופוס לקדושת הדת והמקומות הקדושים?

ב"דיאלקטיקה" השטנית הידועה שלו חרד פתאום לאמונה ולקדושה של ירושלים.

אכן מצח אשה זונה לו!

או אולי נכמרו רחמיו עליכם ועל מצב אלפי הכפרים בארצות-ערב, שאורח חייהם עדיין מפגר ?

גם זה לא !

ראו נא והווכחו שאחרי 50 שנה של השלטון הקומוניסטי עדיין עומדים ברוסיה לילות ארוכים בחור בקור לקבל ככר לחם או איזה סמרטוט ללבוש; ילדי רוסיה לא יודעים טעמם של חמאה, בשר ושמן.

עדיין גרים 2-3 משפחות בחדר אחד כשרק "וילון" של שקים מפויד בין משפחה למשפחה;

עדיין המסמר בקיר הוא הארון לחליפה היחידה וארגזים משמשים לשולחן וכסאות;

עדיין מהים מכפור בערבות סיביר ויערות-עד, רחוק מכל ישוב אלפי קילומטרים, מיליוני אנשים שנותרו משלושים מיליון שנשלחו ע"י הרחמן סטאלין, והם לעולם לא חזרו לבתיהם ומשפחותיהם.

מדוע כינה חרוש'וב בקונגרס ה-20 את סטאלין לחליין נורא, כשהוא עצמו לא ריחם על אנשי הצמרת כמו מולטוב וחבריו ?

ואם לא חס הרוסי החסיד ורך-הלבב על אנשיו במדינתו הוא, לכה אין אתם מהפלאים שנפשו יצאה "לעזור" למדינות ערב הרחוקות ??? אולי בא הרוסי לשחרר אתכם מכבלי האימפריאליסטים ולעשותכם לעם חופשי ועמאיי ?

גם זה לא !

הלא אתם משוחררים מזמן, עוד לפני התערבותו. יש לכם מלכים, נשיאים, בחי מחוקקים, בחי-דין, מטרה, צבא ואדמיניסטרציה, ואינכם זקוקים לעזרתו. לאזרח ערב יש יותר חופש מאשר לאזרחי רוסיה. הערבי יכול להיות כרצונו, לנסוע למקום שחפץ, בוחר לו סוג ומקום עבודה הנוח לו, בעוד שהרוסי מוכרח לעבוד בכפייה, בעבודה ובמקום שמכתיבים לו מלמעלה, ואי אפשר לו לנוע באופן חופשי.

ואם באמת ובתמים רוצה הרוסי לתקן את העולם, עליו לשחרר קודם את אזרחי מדינתו הוא, לשחרר את המדינות שכבש בכוח ובמרמה. למה דרס בסנקים ברחובות בודפשט אלפי אנשים, נשים וטף שדרשו חופש ואח"כ צפצף על החלטה מועצה הבטחון בענין זה? למה אינו משחרר את ליסה, לטביה, פולין, בוקובינה, רוסיה, צ'כסלובקיה, בולגריה? למה חסס בעד אנשי מזרח גרמניה את הדרך לקרוביהם במערב גרמניה ע"י חומת-קיר בברלין עם חיילים היורים על כל מי שמעיז לעזוב את גן העדן הקומוניסטי, עם גדרי חיל מחושמלים עם אלפי חיילים השומרים יום וליל שלא יברח איש לחו"ל? האם כך נהוג בכל גבול? אלפי בלשים מסחובבים בין האנשים לאסור את כל מי שיהיין לבקר את השלטון או מי שיעיז לשמוע רדיו מחו"ל.

מנהיגי ערב ! מדוע לא חשאלו את הרוסי המתפשט בארצותיכם עם כליו המביאים כליון ואבדון את כל הדברים האלה?

הנה אגלה לכם סיבות אהבתו הנוערת של הרוסי למדינות ערב:

כל חכמת הרוסים הקומוניסטים מבוססת על כיבוש עוד מדינה ועוד מדינה ולהפכה במרמה ובערמה למדינה קומוניסטית. עכשיו הגיע לפי דעתם הזמן לגזול את מדינות ערב על שטחיהם, אנשיהם ואוצרותיהם, והוא מיצר את ההזדמנות הזאת בערמה. בא ומסית אתכם נגד ישראל ואימפריאליסטים מדומים, וכאשר הוא מצליח להרחיח את דמכם ולעורר בכם שנאה ונקמנות, נותן לכם טנק שלו, תותח שלו, אוירון שלו, צוללות שלו, טילים ורדדים שלו וחיילים בשם מוסווה "מומחים" "טכנאים" ו"מדריכים" ומרחיק אתכם ממדינות הציביליזציה, הרווחה והחופש. לאט לאט הוא מהישב בארצכם, מחזיק בעריכם, משחמש בנמלים שלכם לאניותיו ובשדות התעופה שלכם למיגים והטופולובים שלו, ויש לו כבר דעה מכרעת מי יהיה בכל מדינה לשר ומה יעשה. תחת מסווה של טובות וחסדים גזל את ארצכם, וכלי הנשק ששלח משרחים את האינטרסים שלו להשתמש בהם בעצמו נגד כל תנועה של התנגדות מצדכם, לדכא אתכם ולכבוש אתכם לעשותכם גם אתם עניי הקומוניסטים. המסחר הפרטי והתעשייה הפרטית הפסיק בשם "הלאמה" ובלם כל יזמה יחידים מלהשקיע "הון קפיטליסטי" בארצכם. את תנובת שדותיכם תשלחו לרוסיה ואת הנפט שבבטן אדמתכם והוא יקבע את מחירי התפוקה ומקום שווקה.

מנהיגיכם טפשים או שכורים ! אינם חופסים את חומרת מצבכם, כי מדוע זה שוחק הסוחר, הבנקאי, התעשיין במקום שיחארגנו כולם כאחד לצעוק חמס שאין הם רוצים בקומוניזם האוסר כל יוזמה ותנועה פרטית לאזרח.

הידועים אתם שהנשק שהרוסי נותן לכם הוא פרי דמוזיצת עבדים, שלשם רכישת קוראים להם פועלים?

למשל: פלוגה אחת חופרת עפרות ברזל תחת לחץ שום המאגיה, שקוראים לו "מנהל עבודה". פלוגה אחרת מטיעה את חומר הגלם הזה לבית הרושה לברזל ופלגה. פלוגה אחרת מייצרת מהם כלי משחית שתפקידם להביא חורבן, הרס, ואבדון בנפש ורכוש למדינה שקודם הצליחו לסכסכה עם מדינה שכנה, או עם מפלגה בחוץ המדינה.

המשק הרוסי נוצר מדם עבדים. המנהיגים הארכי-רוזחים יושבים בקרמל סביב שולחנות וודקה, ולפקודתם מזיעים מליוני עבדים ליצור מלבושים, מאכלים, מוצרי העשיה והעיקר לייצר כלי משחית לרוב, שיופיעו המיד, בכל ארץ, כמגיל ומושיע "להגן" על צד אחד. ובנתיים להחישב באוהה מדינה.

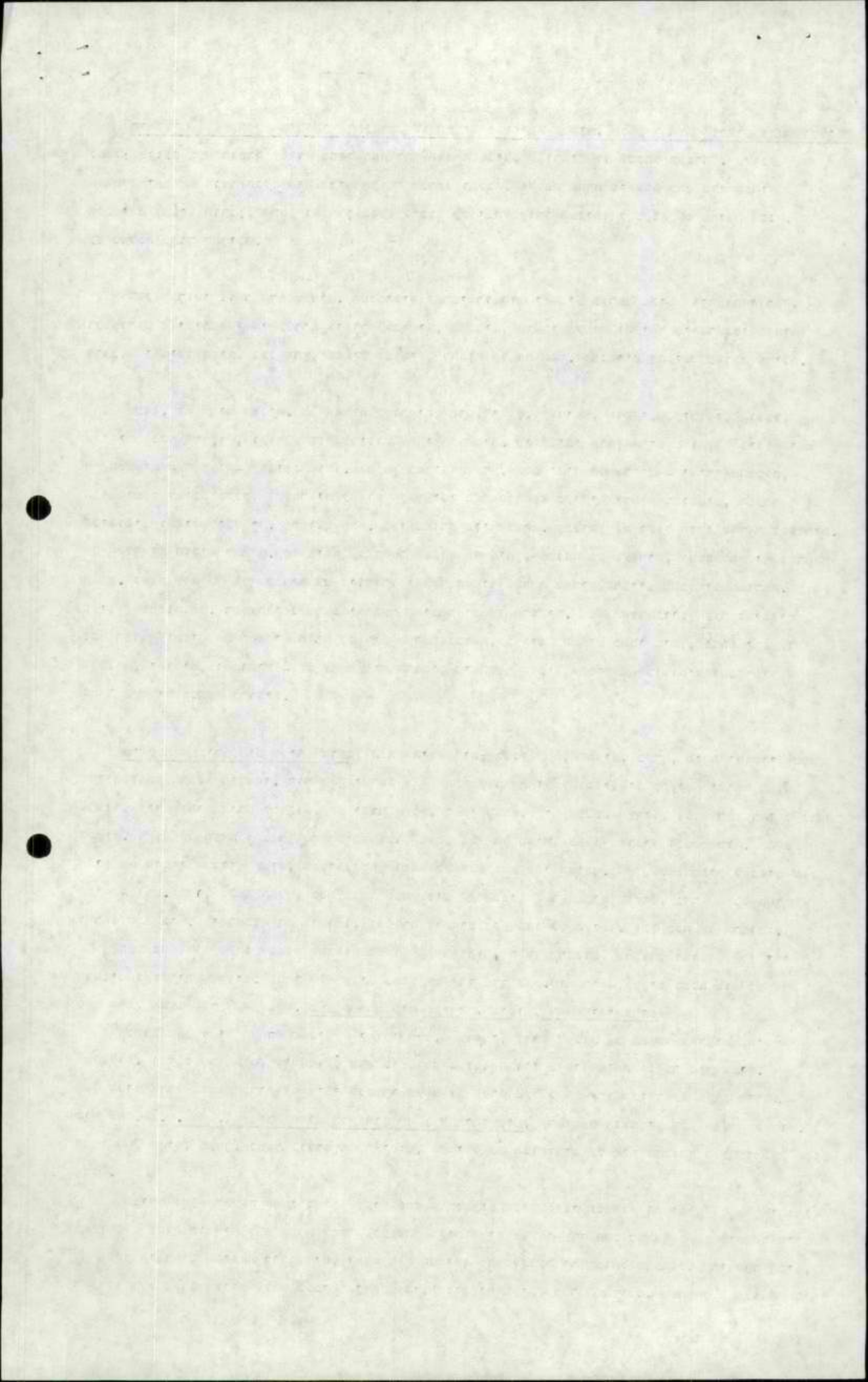
נכון, לא המיד הצליח. לא הצליח בטורקיה, פרס, יוון, קוריאה, סומלי, ג'יבוטי, קונגו, אלג'יר (נגד טרוקו), ועוד עשרות מדינות אפריקה ואסיה. כי מנאגי אותן מדינות והעם הבינו היטב את השכסית הערטומי - והניסו אותו. לא כן במדינות ערב, שמנהיגיה הם טריים - ילידי מהפכו, הרואגים לשלטונם בלבד, ומשחדלים למצוא חן בעיני האטמפסוף לא בעיני אזרחים מבוטטים, המעמד הבינוני, והאינטליגנציה. שלטונם חדש. בלי פטורת בלי שרשים. מפניכן לא יכול הרסי להדור לסעודיה. את המלך לא הצליח לרמות. אז ציוה על נאצר לכבוש את חימן, שכנתה של סעודיה, ומשם להמשיך לאדמות הנפש. נאצר שלח 80 אלף מצרים עם ציוד רוסי אשר השמידו הרבה כפרים ערביים באכזריות נוראה. בשימוש פצצות-ס. דם ערבי נשפך כמים בעד האינטרטים של הרוסים. אבל המלך פייסל עזר לחימנים נגד הכובש והניס את המצרים חזרה למצרים בהרפת ובושה, בעוזבת המחיס בהרי חימן, ובחשאינם אלפי אלמנות, יתומים, ופצועים - שם לא הצליח הרוסי, כי המלך השכיל להבין את כונותיו וטכטיסיו של נאצר - שליח הנאמן לרוסים.

מי עשה את ירושלים לעיר קדושה? הנה ההיסטוריה: לפני 4,000 שנים, בערן, הייתה ירושלים כפר

השייך לאכזר ארבנה היבוטי. דוד מלך ישראל מצא את המקום פחאים למוכניותיו להקים לישראל מקום מרכזי, עיר שהתה בירה למדינה. שם יגדר המלך, ראשי הצבא, בית המשפט העליון וגם מרכז דתי לעבודת אלקים. וקנה את השדה והגורן מהאכזר טרצונו השוב, בלי כל כפיה, כמלוא שוויו ובכסף מלא. אח"כ הכין את חומרי הבניין: עצים, אבנים, כסף וזהב להשתמש בהם לפי הצורך. אבל, לא הספיק להגשים את רעיונו ונת. כנע, שלמה המלך, בנה במשך כמה שנים את הבניין שקראו בית המקדש, גדר את כל החלקה וקראת הר הבית. פיזר כסף רב לימותו, וכעזרת פומחים, גם מחו"ל, תקימו. וכן בנה את אלמונו. העם בא שלוש פעמים בשנה להראות במקום המקדש הזה, העלו קרבנות, נדבות, וחובות עלי ידי הכהנים ועוזריהם הלויים. אחרי 410 שנים נחרב על ידי מלך בבל. ואחרי 70 שנים נבנה שוב בפקודת מלך פרס. הפעם עמד 420 שנים. המקום הזה היה מקדש, איפוא, רק ע"י יהודים!

בשנת 350 לבית המקדש השני קם יהודי אחד, הנוצרי, ודרש לשנות את המשטר והדעות שהיו מקובלות. ומושל הרומאים, פילאטוס, מצא בו מורד בשלטונם ודן אותו למוות ונקבר בירושלפס. 100 שנים אחרי מותו הכריזו סאמיני הנוצרי על מקום קברו כעל מקום קדוש ביחד עם מקום לידתו - בית לחם. ז.א. 1,500 שנים אחרי שהיהודים קדשו את ירושלים, קראו עם הנוצרים חלק מהעיר לקדוש. אחרי 700 שנים, בערן, כאשר נולדה דת האיסלם, הכריזו גם המוסלמים על חלק מהכותל המערבי כעל מקום קדוש.

הגידו נא! מי עשה את ירושלים לעיר קדושה אלעיים שנים לפני הנצרות והאיסלם אם לא היהודים? ואין שום זכות טוטריה לדת אחרת לדרוש לעצמה את ירושלים מטעמי קדושה. במשך כל הזמנים על היום לא מסקו היהודים מזיקתם לירושלים, ואלה שלא הספיקו להתפלל על יד הכותל המערבי, שרדוההר הבית, התפללו בכל מקום בעולם שלוש פעמים ביום בענין בנין ירושלים, בברכה מזונם, בשמחתם באבלותם המיד

זכרו את ירושלים וכן את חברון, שבמערב המכילה נקברו האבות, או בית לחם מקום לידתו של דוד המלך. שילה - בית המקדש הפרוביזורי עמד שם 365 שנה או שכם עם הרי גריזים ועיבל וקבר יוסף הצדיק.

בעשרים השנים האחרונות שהיו מקומות אלה בידי הערבים לא הניחו ליהודים לגשת ולהתפלל במקומות אלה, אף הרסו כל בתי כנסיות בעיר העתיקה ובמצבות הר הזיתים השתמשו לרצף חצרותיהם.

ישראל חוזר לארצו

לפי השכל הישר ומדות היושר אתם, הערבים, הייתם צריכים לברך את היהודים כשחזרו מאלפי שנות נדודיהם בגלות, לקבל אותם בסבר פנים יפות, בקרובים השבים לגבולם אשר הובטח להם ע"י ראש משפחתם המשותף - אברהם אבינו, כי הרי לערבים מדינות העולות בשטחן פי אלף משטה מדינת ישראל.

קודם הנוצרים (האנגלים) הסיתו אתכם נגדנו, כי רצו שע"י הסכסוכים שייווצרו לשלוט בארץ, ובאשר היהודים גרשו את האנגלים, באו הכופרים (הרוסים) ומחרתים ריב בין הערבים והיהודים גם כן מאוהב כוונה להשתלט על הארץ.

לו לא הייתם שומעים לידידיכם-שונאכם, הרוסים, והייתם שמחים ואומרים: הנה חזרו קרובינו לארצם, נשב יחד בידידות ורעות, הרי אז הייתם לומדים מאתנו הרבה דברים מועילים, כי היהודים הם שצברו ידיעות מארצות רבות כתבל, ובעצמם יצרו חידושים המקילים את חיי האדם. יכולים הייתם לקבל מאתנו טרקטור במקום טנק, מומחים למשק, לול ורפת, תבואות וכו' במקום מומחים ללמד אתכם השימוש בתוחת ומדריכים לבנות ולא מדריכים להרס ולמות. ביחד היינו בונים את המדינות השמיות לתפארת העולם, לחיים שקטים, טמל המדע, כושר הפעולה והקדמה האמיתית, לתת לכל אדם הרווחה, הנאה בחייו וחינוך טוב לילדיו.

פקחו עיניכם! 70% ממדינות ערב נשארו בורים, חיים חיים פרימיטיביים ומוזנחים בדירה, לבוש, השכלה וכו' ואף ערבי אחד לא קבל עדיין פרס נובל המציין את האומה כמדינה או כעם חרבתי ביותר, אולם עשרות יהודים כבר קבלו את הציון הזה בכל שטחי החיים ברפואה, פיזיקה, טכניקה ובשאר שטחי היצירה והקדמה האנושית.

הבינו נא! שלום בין עמים קרובים (יהודים וערבים) היה מעלה אתכם לרמה חיים מאושרים ומפוחחים. ההייתם במדינת ישראל? הראיתם למה היהודים מסוגלים? הם סללו מאות קילומטרים של כבישים, האריכו את נתיבי הרכבה, בנו עירות ושכונות חדשות ודירות מודרניות למאות אלפים. ההייתם אצל ערבים שנשארו אצל היהודים? הראיתם את דירתם, הרהיטים, המלבושים, המטבח המודרני עם פריג'ידר וגז, מכונת כביסה וכו'. העשייתם הקבלה בין הפלח במדינות ערב ובין הפלח במדינת ישראל - יהודי או ערבי? הראיתם את הרפחות, הלולים, מטעים וכו' של אנשי הכפר היהודי?

במקום לקבל אותנו בזרועות פתוחות ואהבה כאחים וקרובים היכולים לחיות בשלום ושלוה, שמעתם לשונאכם באמת המסיתים בדברי בלע, רעל ושקרים והרוצים רק בשפיכת דמים, רצח והרג.

הרוסי מסית אתכם נגד אמריקה ומעמידה אילו היא רוצה לקחת את ארצכם ורק הרוסי הוא שמאילכם. דעו לכם, כי אמריקה מעולם לא כבשה אף ארץ לא לה, ובמדינות שלה אין מגפה או יצר של כיבוש, בניגוד לרוסי שכל מחשבותיו לגזול ארצות אחרות. פעם היו לערבים מדינאים פקחים, כמו פייצל ועבדאללה, ומלכי ערב - סעודיה ומרוקו - גם כיום מבינים את ערמוניות הרוסים, והרוסים יש והצליחו לפעמים - באמצעות שליחים ערביים - להרוג מנהיגים אלה. הרי זה כמו הגנב שצועק: "תפסו את הגנב" שלא ירגישו שהוא הוא הגנב האמיתי, כך צועק גדול החסנים, האימפריאליסט הרוסי, שאמריקה היא האימפריאליסטית.

אנא, ערבים! לכו לבית החולים "הדסה" בירושלים או לבתי חולים אחרים במדינה והווכחו כמה עשרות ערבים, נשיהם וילדיהם מקבלים שם יום-יום עזרה רפואית מרופאים, פרופסורים ומומחים.

ל כ ו לאוניברסיטאות ישראל, לטכניון בחיפה ותמצאו שם עשרות תלמידים ערבים, אפריקאים ואסיאתיים שמקבלים שם השכלה ממורים גאוניים.

ל כ ו לערי ישראל ותראו שהיהודים מקבלים אתכם יפה, עושים עסקים וביקורים ידידותיים זה אצל זה, אלמלא ההסחה המרשעת כמעט שהיו מתנשקים ברחוב.

ל כ ו לישובים החדשים בישראל ותראו איך שהקימו עשרות אלפים בנינים נהדרים, ותבינו מה מסוגלת ישראל ליצור במשך זמן קצר של 20 שנה - למרות שחלק מההכנסות מבוזבז למרבית הצער על רכישת נשק והחזקת צבא.

ל כ ו לאחייכם הערבים שנשארו במדינת ישראל ותעשו הקבלה בינם ובין כפרי הערבים במדינות ערב. המדינה סללה להם כבישים, סיפקה חשמל, מים בתי-ספר, ויש להם דירות יפות עם רהיטים.

ל כ ו וראו איך התנהגו היהודים עם הפליטים היהודים שנמלטו מארצות ערב וממדינות אחרות. קבלו אותם באהבה, דאגו לפרנסתם, לדירה, חינוך ושאר צרכים, ואיך נהגו הערבים עם אחיהם הפליטים שעזבו את המדינה לפי עצה, הניחו אותם במחנות להתנוון, כדי להשתמש בהם לצורך הפוליטיקה שלהם לראווה. הם לא רחמו עליהם כמו שלא רחמו על אחיהם ערבי תימן ששמונים אלף ערבים התנפלו עליהם, הרגו אותם על לא עוול בכפם. רבים החילים שנקברו בהרי תימן בלי שאיש יידע איה קבורתם. במקום זה הרי היו צריכים לישב את הפלטים בטוחים הנרחבים שברשותם.

מה, אם כן, על הערבים לעשות?

לחזק את הקשרים הידידותיים בין הערבים והיהודים - קשרים שתחילו כבר לנבוט ולצמוח - להרחיב את שטח המגע במסחר, תעסוקה וחברה, להיות משוכנעים ששני עמי שם כן יכולים לחיות ביחד ובשלום ולבנות את המדינה לטובת שניהם, ועוד להיות לדוגמא חועלתית לארצות אחרות.

וה ע י ק ר - להגיד לרוסים שאתם מוותרים על התקרבותו אליכם, אינכם רוצים להיות לעם כופר בדתו ואלקיו, ולא לעם רוצחים שכל מחשבותיהם רק הרג, שפיכת דמים נקיים, ולא להפך מעם חופשי לעבד ולהיות בשר-חוחחים למגמות האימפריאליסטיות של הרוסים ולהפקיר את המדינה לעם זר, את הנמלים - שנבנו בכספים ובדמים של הערבים - לספינות הרוסים, ובאם הרוסי רוצה להיצר לצי הששי האמריקאי בים התיכון - אזי שיחפש לו טפשים ונמלים במדינות אחרות, ולא על אדמות ערב.

יש להסביר למנהיגים שיחדלו מלהגרר אחר אינטרסים רוסיים, ובמקום זה יפתחו את מדינותיהם, ישקיעו את כספי המדינה בהמצאה מקורות פרנסה וחרבות.

ערבים!

תנסו ותחכו עשר שנים ותווכחו כי פרי השלום הוא רק אושר ושגשוג לכל הצדדים.

525
ירושלים, ג' באב תשכ"ז
9 באוגוסט 1967

לכבוד
מר סונדברייצר נחמיה
רח"ל ילדים 3/1
קריית מוצקין
ה י ס ה

א"נ,

אנו מאשרים את קבלת העצומה ששלחתם לכנסת.

בכבוד רב,

פ. צוריאל

31

الحزب الشيوعي الاسرائيلي
اللجنة المركزية
شارع باركوخبا 10 تل ابيب
صندوق بريد 26205
تلفون 240364

המפלגה הקומוניסטית הישראלית
הועד המרכזי

מחוז תל-אביב-יפו

תל-אביב, רחוב בר-כוכבא 10
ת.ד. 26205 - טל. 240364

Communist Party of Israel - Central Committee - Tel-Aviv, P.O.B. 26205 - Phone 240364

8.1.1968

ארכיון הכנסת
ט-טנת תשנח = 1. 68
... 53 א

לכבוד
יו"ר הכנסת
מר ק. לוז
הכנסת
ירושלים

כב' היו"ר,

ועידה מחוז ת-א-יפו של המפלגה הקומוניסטית הישראלית,
שהתכנסה בשבת 6.1.68, החליטה למחות נגד צווי הריתוק שהוצאו
ע"י משרד-הבטחון כלפי חברי המפלגה שלנו ואישי איבור מקרב
האוכלוסייה הערבית. צווי הריתוק מנבילים את הופש התנועה ומהווים
פגיעה בעקרונות הדמוקרטיה וחופש הפרט בישראל.
הוועידה תובעת ביטול צווי ריתוק אלה.
לתשדכתך הננו מחכים.

בכבוד רב,
המפלגה הקומוניסטית הישראלית
ועד מחוז תל-אביב-יפו
ע. בורשטיין

מרכיון הסניף
ט-טבה תשכ"ח = 0.1.68
מפ"מ. א. יאור 55

מאיר
ה.ה.

5 January 1968

God says you cannot have
another war.

Meuschel

On the nature of redemption

Telephone 1 019401
Telegram: Hotel Ambassador

M. K. S.

HOTEL AMBASSADOR
NEW DELHI.

ארכיון הכנסה
1 - סגרת תשכ"ה = 3. 1. 68
תקן 53 מא 8 א"ר

29 December 1967

To question the reason
for extending Israeli
border defence arrangements

Munsabir

On potential sources
of friction

Handwritten signature or initials, possibly "H. S. 1967".

Handwritten date: 27.11.27.12.1967

Stamp: 2. 1. 58 = תשנ"ח 1-
מס' 53

Au das

Altsherrwürdige Liebreiche

Parlament (Knesset) (I)

Salomon

Jerusalem

Anlässlich der nahen den Feiertage,
und des Festes der Tempelweihe
Jerusalem, gestatte ich mir
Ehrenrücksichtvoll, dieses schreiben an das
Hohem Haus zu richten!

In Betracht fassend die letzten
Gesamtheit, höchst Explosiven gefeher
vollen Epöke, für die Menschheit,
der Hemisphäre, des Erdkreises, die
Creaturen, Vegetation des Lebenswesens
Insgesamtheit, auf Erden und der
Meeren, ist die allerschönste -

1/5: Zeit, S.O.S. ruf, an die gesamte
Menschheit des Erdballs (Universum)
Auf The. Gewissen, Resonanz, Vernunft,
gesunden Menschen Verstand
zu Appellieren !!!

- Stop, und nicht heute!
Nicht die Atomaren Kernwaffen,
Wasserstoffbomben, Nuclearen
Ispung Raketten, Giftgase, Chemische
Bakterien i.e.t. Können (Importe
de quelle côté) die Welt Herrschaft
an sich rissen, Gewalt ist der
Untergang einer jeden Grossmacht!
- Berechenbarkeit und friedliches
nebeneinander leben ist die Parole!
Leben und leben lassen ist genau
das selbe für Mensch, und Creatur
(Tiere), ...!

iii. Israel, das gelobte Land
von Gott dem Schöpfer, auserwähltes
Volk Palestinas, die Hebräer
und Judäer, welches 5727 Jahre
des Bestehens zählt, Moses, der
von Gott inspirierte Prophet, die
Biblischen zehn Gebote Gottes,
am Berg Sinai, in Hebräischer
schrift, an das Volk Israels
Palestina, als Gesetz und glaube
ebenso an die gesamte Menschheit,
zu befolgen und respektieren !!!
Wurde von der Menschheit, missachtet
und mit Füßen getreten!
Durch die Ägypter, (Pharaonen), das
mächtige Volk im Kleinen Asien, hat das
kleine Land Palestinas, das freie
Friedliche Volk Israels, überfallen
Ausgeraubt, ausgebeutet gemordet

14. / zerstört, die Blüte der Wehlosen
Israelis, in Schaventum, Vasallen
verwandelt, mit brutaler Grausamkeit
und Gewalt, nach Ägypten deportiert!
Um die Gigantischen Bauten in
Gizeh, die Pyramiden und Sphing
für die Pharaoen, Assuan und
Fetnan zu bauen!

Als Seegler für die Ägyptischen
Usurpatoren, schiefs Flotte Ägyptens
im heissen Drost unter der heissen
Sonne, mit peitschen hieben
blutig geschlagen, unbarmerzig
ohne mit leid für die aller armsten
vorangezogen! Bei Stauklämmen
im Meer, und anderen grossen
Bauten, mit blossen Händen und
übermenschlicher Kraft, Geist,

V, unter unsagbaren Martyrium
und Opfer, ein Wunder an Werken
vollbracht! Daniels hat es keine
Bagger, und behelfsgegenstände
gegeben! Durch die Jahrtausende sind
auch andere Völker des Islams, der
Mohammedaner, der Araber, Sultans Kne-
ger, Ankara - Istanbul, das Land
Israels Palestina, occupiert und
Beherrscht! Bis die Römer ^(Cesars Krieger) kamen
das Land Israels Palestina wieder
versklavt, nach Rom als Sklaven
verschleppt, und die Israelis weis sich
noch Leber-Gelb in ^{unmag. gar in Not u. Elend?} konnte in alle
Welt teile verstreut!

Wann naht, die 2000, Jahre, Wende
des Welt geschehens!

To be or not to be, thats the Question!!

V. Und so, durch die Jahrtausende
Jahrtausende bis auf heutigen Tag
Die Pöpsel in Spanien,
Rusland wie die Lämmer hin
geschlachtet wurden, kleinste Kinder,
Ältern und Alte Menschen wurden
den wilden Horden ^{die Wälfere} preis gegeben!

Wann die Unglücklichste Zeit der Weltgeschichte
Das Jahr 1939-44 - Ein Schand-
fleck, nie Reingewaschen werden kann,
Alle die daran beteiligt waren, wird
es nie verziehen werden können!
Sei es die Hitler Nazi S.S., oder
Kommunistische Stalin, Schlechter,
Die sich beide Verbunden haben
Ribbentrop in Moskau, Molotov
in Berlin, ein Komplott
gegen die Gitter, der Menschlichkeit

VII
Raum nach Abzug der Trümen
aus Ägypten und Palästina
der Franzosen aus Syrien. Libanon
haben sich die Israelis, unter unvorstell-
baren Hindernisse und Opfer, wieder
successive, in The Gelobtes, Heiliges
Land Palästina, Jerusalem,
The Ewig, Scheusüchtvoller Traum
angewandelt, mit übermenschlicher
Liebe, hingabe, heldenhafte Opfermut
The Heimgeliebtes Vaterland Palästina
zu bebauen, kultivieren, aus Sand
prächtige pflanzen, blumen,
Bäume in Lagen in der Wüste
stämme heraus gestemmt um die
Erde zu beschreiben unferst
zu behalten, kurz ein Wahres Wunder
Gottes vollbracht. Shalom !!!

VIII. Mit grosser Freude, Genugtuung und
Verachtung ^{habe} am Radio, die Botschaft ^{gehört}, an
die Regierung Israels, in Jerusalem
des Ex. Präsidenten der U.S.A.,
Exzellenz Trumans, seine positive
Stellungnahme, für das freie unabhän-
gige, souveräne Land Palästina, das
nach John Tausenden, wieder zu seinem
Recht, nach Gott, dem Allmächtigen, seinem
Willen, wieder der David Stern über
Palästina in Procht und Herrlichkeit
Leuchtet !!!

Shalom Malcheim

Alexander Duloprod

מטה הפעולה להחזקת השטחים

תא דאר 4288 תל אביב

53

אשר כולל
ת.ד.

ת ז כ י ר א ל ה כ נ ס ת

חבר כנסת נכבד,

המדיניות המנוהלת, בצורה עקיבה וחכליתית למדי, מאז ה-10 ביוני ש.ז. בשטחים שהוסיף צה"ל לגבולותיה של מדינת-ישראל - ובמיוחד בחלקיהם המיושבים יותר: שומרון ויהודה ונפת עזה - מתברכת בהישגים לא מעטים. עם זאת, מגמתה הגלויה, ואפילו המוצהרת, של מדיניות זו היא לשמור על ה"סטאטוס קוו" בשטחים, שפירושו למעשה הוא הטלת משטר של מעין "ספר לבן" בשטחי שומרון ויהודה ובנפת עזה - והפעם ביזמתו ובחסותו של שלטון ישראלי.

תכליתו של תזכיר זה להביא לפניכם, בחלקו הראשון, לקט של עובדות המדגימות ומוכיחות קיומה של מדיניות זו. בחלקו השני נרשה לעצמנו להסיק - בקיצור נמרץ - אי אלו מסקנות המתבקשות מן העובדות.

א. עו ב ד ו ת

(1) כפר-עציון:

א. ההתנחלות המחודשת בכפר-עציון לא היתה, כידוע, יזמת הממשלה או מוסד רשמי כלשהו אלא תכנית שיצאה מעט בני גוש-עציון וסתם אזרחים מן השורה ואשר עמדה להתבצע ללא על סיוע.

יוס-יומיים לפני התאריך שנקבע לעליה על הקרקע, העצמאית והחפשיה לגמרי, ניתנה-בהתערבותו של ראש-הממשלה, ועל-פי הכרעתו האישית-גם הרוות הרשמית.

ב. עם זאת, נעשה מאמץ רשמי לשוות למעשה זה אופי צבאי-ארעי טהור וליטול ממנו כל צביון של התנחלות, כל אופי של קבע, כל סמליות של חקדים. שר-החוץ הודיע באו"ם כי אין זו אלא התנחלות של נח"ל, תוך שימה דגש בלא-קבוע ובלא-עקרוני.

כך הודיע שר-החוץ, אף כי עובדתית אין זו אמת.

ג. בחדשים שעברו מאז ההתנחלות נמשך הקו הרשמי הנ"ל בעקיבות, עד כי יש חשש שההתנחלות בכפר-עציון עלולה להיעשות אותו יוצא-מן-הכלל המוכיח ומדגיש את הכלל:

"ספר לבן" ישראלי נגד כל עיסוק, התנחלות והשתרשות של ישראלים ביהודה, בשומרון, בעזה.

הרי כמה דוגמות:

I : האוטובוסים של "אגד" העוברים בהר-חברון בדרכם מירושלים לבאר-שבע היו מצווים שלא להיעצר בשום מקום בשטח "המוחזק", אף לא כדי להוריד את אנשי כפר-עציון בסמוך לכפרם.

בתחילה נהגה "אגד" להיכנס לכפר-עציון (המרוחקת שלושה וחצי קילומטרים מן הכביש), והדבר נאסר עליה במפורש, וגם העצירה בכביש הראשי נאסרה והופסקה.

מניחים שכוונת האיסור היתה שלא ליצור נוכחות-קבע ישראלית של רשיון-חנוכה ותחנת-עצירה לחברת החברה ישראלית בכביש בית-לחם - חברון.

רק לפני ימים-מספר, לאחר לחץ ממושך, נאותו השלטונות להרשות עצירה בכפר-עציון.

II : עד היום הזה אין קשר טלפוני אזרחי, תקין ומוכר, בין כפר-עציון המבודדת לירושלים. נאמר למתישבים כי עליהם לחכות עד שיוקם קשר טלפוני אל חבל-עדולס, כלומר מערבה, אל השפלה.

האפשרות הפשוטה של התחברות לקו הטלפון שעל הכביש הראשי חברון - בית-לחם לא באה בחשבון, כנראה משום שגם זו נחשבת נוכחות-קבע ישראלית שהיא אסורה.

III : סימנים שונים מצביעים על כך שהסלילה המזרזת של הכביש הערפי, מכפר-עציון מערבה לחבל עדולס, מכוונת, בחוץ השאר, לאפשרות של פינוי הר-חברון והשארת כפר-עציון כמובלעת, או הכנסת דרישה בחוזה-"שלום" לחופש-גישה למקום. עיון אחרון זה אף הועלה בחוגים רשמיים והופיע בעתונות סמוך לעליה למקום.

IV : חמורה מכל היא בעיה הקרקעות.

בחורף זה קבעה מדינת-ישראל עובדה ותקדים, לראשונה מאז ההתנחלות החדשה בארץ: אדמות יהודיות שנגזלו ע"י הערבים וחזרו לידי ישראל ננטשו מרצון ונזרעו מחדש ע"י גוזליהן לעיני הבעלים הלגיטימיים ותחת שלטונם.

לרשות כפר-עציון ואנשיה גודר בקפדנות השטח אשר שימש מחנה ללגיון הירדני, ושטח זה בלבד. עוד, מאפשרים להם לעסוק ביעור ("העסוקה!") בשטחים אשר הפלחים שהורישו בחלו בהם, לא תפסום ולא עיבדום.

על הקרקעות של ארבעת הישובים, שנקנו בשעה בכסף מלא - כמה וכמה פעמים! - יושבים בעיקר תושבים מן הכפרים שמסביב, וגם פליטים.

הבקשות של מתישבי כפר-עציון לקבל אדמות לחריש ולעיבוד נדחות שוב ושוב, ומסתמנת מגמה לדחות הכל עד לאחר החורף.

המצב במקום הוא זה:

לכפריים שתפסו את אדמות יישוב ה"גוש" יש, כמובן, משקים משלהם, ואין כל קושי לאסור עליהם להמשיך לאכול מפירות הגזל; הפליטים הובאו למקום לפני כ-8 שנים, והם עבדו בעיקר בשביל הלגיון. משיחות עמהם מתברר כי במצב הנוכחי הם מוכנים, ואף מעוניינים, לקבל אפשרויות פרנסה ומגורים במקום אחר.

V : יש להוסיף שקרקעות של הקק"ל פזורות לכל אורך כביש חברון - בית-לחם בכוון בית-לחם, ולא נעשה אפילו כל ניסיון לאחר, לגדר ולסמן קרקעות אלו.

החוצאה היא מחדל גמור, מכל בחינה שהיא.

כאן המקום להעיר, בשוליים, שמתישבי כפר-עציון עדיין כפופים לחוק הירדני.

הזכרת ענין זה - שראוי להקדיש לו דיון מיוחד - לא באה אלא משום שדבר זה מדגים היטב את המצב האבסורדי כולו.

(2) בית-הערבה

כידוע, הודיע ראש-הממשלה, כי מעינינים באפשרות לחדש את הישוב במקום.

חדשים עברו מאז ניתנה ההודעה ומאומה לא זו.

המצב הנוכחי מסוכס במכתב בשם ראש-הממשלה מתאריך 21.11.67, וכך לשונו:

"לא זכור לנו כי ראש-הממשלה אמר כי תוך חודש ימים ימסור על חידוש בית-הערבה. ראש-הממשלה הבטיח לבדוק נושא זה ברצינות והוא נפגש עם יוצאי המשק, ודן בשאלה עם המוסדות השונים הנוגעים בדבר. מכיון שלא הייתה כאן הבטחה, אין צורך להסביר את הרקע ל"עיכוב הממושך". לגבי השאלה עצמה, יבהיר ראש-הממשלה את עמדתו במועד הקרוב ביותר האפשרי.

נודע כי-בתוך השאר, ביזמתו של שר-העבודה, מר יגאל אלון - הועלו אפשרויות להתישבות צפופה בערבה, הן צפונה לעין-גדי (עין-צופר; דובר גם על סלילת כביש עין-גדי - עין-משחה) והן צפונה לבית-הערבה, במקומות שעתידם החקלאי מבטיח יותר מזה של בית-הערבה.

לאחרונה השתרר שקט, מהדל מוחלט לגבי הכנייה בית-הערבה כלגבי שאר תכניות לישובה של בקעת הירדן.

(3) בית-לחם:

פניותיהם של ראש העיר בית-לחם ומאות מנכבדיה להסתפח לירושלים המורחבת ידועות היטב. כל הפניות הללו נדחו.

בשיחת עם ראש-העיר מר בנדק ואישים מרכזיים בחוכה מטעימים אלה כי לניתוקה של בית-לחם מירושלים עלולה להיות השפעות מסוכנות אף על מאבקה העתיד של ישראל לגייסימציה בינלאומית, מדינית וכנסייתית, של מעמד ירושלים המאוחדת והשלמה כבירת ישראל, שהרי בית-לחם המופרדה מירושלים - ומישראל - עלולה להיות, מבחינת העולם הנוצרי, מנוף-קבע לניתוקה המחודש של ירושלים העתיקה.

דברים כאלה, כאשר הם באים מפינות אלה, יש להם משנה-משקל.

יצוין עוד שבית-לחם - אשר כל ההווי הממשי שלה, כבר כיום, זועק ממש להתחברות עם ירושלים - מנותקת מירושלים ניתוק מלאכותי של מכסים המכבידים מאד על כלכלתה וממרה את ה"י החושבים.

זמן קצר הורשו אנשי בית-לחם והסביבה לנסוע לירושלים בכביש הישיר (דרך חלפיות). עתה נאלצים הם שוב לנסוע בכביש הירדני הישן, העוקף את ירושלים החדשה - כביש ארוך, מפותל ומסוכן, בעיקר בחורף. קיימת איפוא שמירה קפדנית על כל סמלי הניתוק ומשמעויותיו.

גם בטכסי הג-המולד הקרוב תינתן לייצוג הישראלי צורה ההולמת "כיבוש", ללא אופי אזרחי, לגיטימי, סדיר וקבוע. דבר זה נודעת לו, כמובן, משמעות מדינית-שלילית.

(4) נוה-יעקב - נבי-סמואל

מתישבים - לשעבר בנווה-יעקב ("כפר עברי"), אשר בתחומי עיריית ירושלים של היום, ביקשו לחדש יישוב במקום. הם נדחו, בתוך השאר גם מתוך שיקולים משקיים כנים ומבוססים.

הועלתה הצעה לישיבת נבי-סמואל או בסביבותיו - מקום חשוב ביותר, החולש על כביש ירושלים, ובו ריכוזי קרקעות שנרכשו בימי המנדט על-ידי יהודים מתושבי ירושלים.

(5) ישיבת חברון:

מיד לאחר הכיבוש הביע הרב סרנא, ראש ישיבת-חברון - כך נמסר לנו - נכונות ואף משאלה לחדש את הישיבה בחברון. הוא סירב במקום, מצא את הבניין בו שכנה הישיבה לפני הטבח של 1929, והגיע למסקנה שאין כל מניעה לשכור שוב את הבניין או בנין אחר (אף בזמנו היה הבניין בשכירות) ולהעביר לשם מיד את ישיבתו.

הרב סרנא פנה למוסדות ואישים שונים ואף ביקש פעמיים (לשוא) להחקבל אצל שר-הבטחון. נמצא גם נדבן אמריקאי שהציע לתרום עשרת-אלפים דולר לישיבת-חברון, אך רק בתנאי שתחודש הישיבה בחברון.

הגובה משרד-הבטחון, בו הדבר תלוי, היתה: דחייה.
עקב היחס הממשלתי הדוחה התקררו לאחרונה כל היזמות הללו, אף כי מבחינה מעשית לא היתה כל מניעה למימושן מיד.

(6) רכוש נדל"ן יהודי

כידוע, יש רכוש קרקעי יהודי במקומות שונים ביהודה ובשומרון, בהר חברון, בסביבות נבי-סמואל, בסביבות אל-עריש ועוד.

הסטאטוס הנוכחי של קרקעות אלו דומה יותר להומורטקה מאשר למציאות. לפי החוק הירדני הופקע רכוש יהודי בתחומי הממלכה ההאשמית והוקנה ל"אפוסטרופוס על רכוש האויב".

הואיל והכובש הישראלי השאיר את החוק הירדני על מכונו, נשאר בעינו גם מוסד "האפוסטרופוס על נכסי האויב", ובתפקיד זה משמשים למעשה המושלים הצבאיים. אמור מעתה: למושל הצבאי הישראלי מוקנה רכוש האויבים היהודים-הישראליים.

(7) מפת הארץ

בחברה לפיתוח מפעלי-תיירות הוכנה עוד לפני חדשים אחדים מפת ארץ-ישראל לפי קווי הפסקת-האש הנוכחיים. על-פי הוראה של משרד-החוץ נגנזה המפה ונאסרה לשימוש.

מאז נצחוננו במלחמה ועד היום הזה, מדינת-ישראל היא ארץ ללא גבולות וללא מפה, אף לא גבולות הפסקת-אש.

ראוי לשים לב שאף גבולות שביתה-נשק לא היו גבולות-קבע: לא הוכרו ע"י האו"ם, לא הוסכם עליהם בחוזה-שלום. אף-על-פי-כן סומנו, פורסמו והוצגו ע"י מדינת-ישראל באופן רשמי. אם הגבולות הנוכחיים מקומם לא יכירם בשום פרסום רשמי (אף משנתון-הממשלה החדש הוצאו ברגע האחרון, בתואנה שקופה של "היעדר זמן להכנה"), הרי זהו בטוי ברור של מדיניות.

לשכת הקשר שליד מטה-הפעולה שלנו קיבלה מכתבים רבים מאת אזרחים ישראלים השואלים כיצד ואצל מי אפשר לרשום את זכויותיהם ולחבוע את מימושן. מתברר שלא רק שאין כל יזמה והכוונה ממשלתית בנדון אלא שחייבים להסיק כי המדיניות היא שלא להפקיע את הרכוש הזה מהחזקה המושל-האפוסטרופוס ולא להחזירו ל"אויב" היהודי-הישראלי, פן יתפרש גם דבר זה כהפגנת נוכחות, שליחת שרשים, התנחלות.

הגיעו הדברים עד כי כך שעד היום הזה אין אפשרות לרשום במשרד ספרי-האחוזה רכוש קרקעי של יהודים בשטח ירושלים (כגון על הר-צופים) היות ורכוש זה עודנו "רכוש אויב". חוק בנדון (לגבי ירושלים בלבד!) נמצא "בשלבי חקיקה" זחלניים ואין לצפות לקבלתו בקרוב - שלא כחוקים אחרים, הזוכים לתחיקת בזק.

(8) הבנקים הירדניים

כידוע, התנו הירדנים את החזרה כספי הפקדונות לסניפי הבנקים ביהודה ובשומרון בפיקוח ירדני על בנקים אלה.

א בנקודה זו תותר אולי הערה כללית אחת: אילו ניבא מישהו לפני ששה-שבע חדשים שתושבי בית-לחם יתבעו בפה מלא את סיפוחם לישראל, היו מתיחסים אליו כאל אדם בלתי-רציני; אילו הוסיף וניבא כי ישראל הסרב לכך - היה נחשב מטורף.

פחות ידוע הוא שהצעה זו לא נדחתה מיד, כדבר המובן-מאליו, אלא לפי-שעה רק הורדה מן הפרק, בתוך השאר בזכותו של שר-המשפטים, מר י. ש. שפירא. אולם עדיין הסכנה בעינה עומדת, שיתקבלו פתרונות-ביניים שלפיהם יתקבלו אלמנטים של שליטה ירדנית חלקית, או של שליטה מלאה לזמן מוגבל, על דעתה של ממשלת ישראל. אם אמנם כך יהיה, הרי תהיה זו ראשית חריגה מן הקפאון והמחדל, ראשית תזוזה - לקראת החזרת השטחים למלך חוסיין...

9) איסור על עיסוק של יהודים-ישראלים בשטחים "מוחזקים"

ביום 18 באוגוסט 1967 הוצא צו מס' 65 מטעם המושל הצבאי של "אזור הגדה המערבית" אשר זה לשונו, בסעיפיו המהותיים:

צ ב א ה ג נ ה ל י ש ר א ל

צ ו מס' 65

צו בדבר איסור על עיסוק

בהיותי סבור כי הדבר דרוש לטובת תושבי האזור ולקיום ממשל תקין, ובתוקף סמכויותי כמפקד כוחות צה"ל באזור, אני מצווה בזה לאמור:-

הגדרות

1. "האזור" - אזור הגדה המערבית.

"עסק מסחרי" - לרבות מיזם, מפעל, בית-חרושת, בית-מלאכה, משרד, מקום לקבלת לקוחות, בית-עסק, בית-מסחר, חנות או עיסוק מסחרי.

"עיסוק מסחרי" - לרבות מקצוע, משלה-יד, אומנות או מתן שרותים.

"תושב האזור" - אדם שהיה ביום הקובע תושב קבוע של האזור.

איסור עיסוק

2. אדם שאינו תושב האזור:

- א) לא יפתח ולא ינהל באזור עסק מסחרי ולא יעסוק בו.
  - ב) לא יעסיק ולא יעביד באזור אדם לצורך דבר מן הדברים האמורים בפסקה (א)
- אלא על-פי רשיון שניתן מאת הרשות המוסמכת.

היקף האיסור

3. הוראות סעיף 2 יחולו גם על עשיית דבר מן הדברים המפורטים בו באמצעות אדם אחר שהוא תושב האזור או שאינו תושב האזור, במישרין או בעקיפין, בחמורה או ללא חמורה, בדרך של שותפות או בכל דרך אחרת, באורח קבע או ארעי, או באורח חד-פעמי.

עונשין

5. המפר הוראה מהוראות הצו זה, או הנוהג בניגוד לתנאי היתר שניתן על פיו - דינו מאסר שלוש שנים או קנס של -10,000 ל"י, או שני העונשים כאחד.

י"ב באב תשכ"ז (18 באוגוסט 1967)

עוזי נרקיס, אלוף
אלוף פקוד המרכז
ומפקד כוחות צה"ל באזור הגדה
המערבית

גם לפני כן נהגו על-פי תכנו של זו, למעשה.

משמעותו של הצו: איסור על עיסוק של ישראלים בשטחים ה"מוחזקים".
איסור זה מצטרף למדיניות של מניעת החישוב והתנחלות, ומשלים את התמונה של ספר לבן (או שמא תכול-לבן?) לגבי שטחי יהודה ושומרון.

הצו מבוצע הלכה למעשה:

עוד לפני צאת הצו, אך בהתאם לאותה מדיניות, נתקל משקיע אמריקאי שרצה לפתוח מסעדה כשרה בחברון - בסירוב;

בקשתו של עו"ד ישראלי שרצה לפתוח משרדים בחברון ובשכם, נדחתה;

בקשות של ישראלים להתיר להם, למשל, מסחר בדגים מרצועת עזה - נדחתה;

פנייה מטעם לשכת-הקשר שלנו בעתון עוררה אזרחים ישראלים להביע נכונותם להתגורר בשטחים ה"חדשים" ולעסוק שם (אנו מצטטים מהוך מכתבים):

בביטוח, טלביזיה, הובלות, הדרכה חקלאית, "פעילות עסקית", חקלאות על בסיס פרטי (כגון גידול בקר), החישוב במסגרת מושבי-עובדים וקיבוצים, פתיחת מסעדה, הפעלת ביה-מלון-ומרפא, פתיחת חנויות, קבלנות לעבודות מתכת ואינסטלציה. על הפונים נמנו סוחרים, בוגרי-תיכון, טכנאי-חשמל, חקלאים, פקידים, עובדת סוציאלית - אנשים מכל השכבות, העדות, דרגות ההשכלה.

אין כל ספק, שלקריאה - ולהכוונה - ממלכתיות היו נענים רבים מאד, בארץ ובחוץ-לארץ, אשר במסגרת היומיום האפור לא יעשו מאומה, אך מעשה גדול ונחשב ילהיבם למעשים גדולים.

כל היזמות הללו אסורות על-פי אותו צו מס' 65 של צבא-הגנה-לישראל.

מתקבלת איפוא תמונה זו:

מצד אחד, טוענים שאין בישראל ובתפוצה היהודית רצון וכוח לתקוע יתדות בשטחים, ומכאן טכנה "לאופי היהודי של המדינה". מצד שני נועלים את הדלת בפני יזמות ומאויים, למן משיכת תלמידים ומטבע-חוץ מארה"ב ללימוד בחברון ועד להתבססות כלכלית-אישית וממילא ציבורית ע"י ישראלים, בעידן המיתון.

אלפי מתנדבים שבאו לארץ בקשר למלחמה האחרונה לא הועברו אל השטחים המשוחררים, והוחמצה ההזדמנות להמחיש לפנייהם כי אף אם איחרו להגיע אל המלחמה הרי כיונו את השעה להתנחלות.

באחת: לאחר שמחילים אנשים להימנע מלבוא מפני שהדלת נעולה, "מתרצים" את נעילתה בחשובה- "הרי ממילא אינם באים"...

ב. מסקנות

(1) כל האומר שהמצב הנוכחי הוא נזיל וכי שום הכרעה טרם נפלה, אולי הוא משלה את עצמו או את זולתו.

המצב הנוכחי, בעיקר בשטחי יהודה ושומרון, אינו חסר-דמות-וחואר; אדרבה, ניתן הוא להגדרה ברורה למדי: שטח ערבי מחוץ למדינת-ישראל בשלטון ערבי פנימי, שעליו מוצבים כוחות-כיבוש ישראליים והוא מקיים קשרים מצומצמים עם מדינת-ישראל. מצב זה מקבל בהמשך הזמן תוקף וגיבוש נורמטיבי.

(2) רבים מציינים את שיתוף-הפעולה המפתיע של התושבים הערביים בשטחים עם שלטונות הכיבוש הצבאי. אין שמים לב לכך שכנגד זה יש אי-שיתוף-פעולה מופגן כלפי שלטונות אזרחיים. הסיבה לגישה זו ברורה, והיא מודרכת ומכוונת מרבית-עמו: כיבוש צבאי אינו קובע עובדות; אפיו ארעי ומהותו חולפת ובלתי-מחייבת. כיבוש צבאי משמעו כפייה שאין עמה רצון; שלטון אזרחי משמעותו השלמה עם מציאות.

יש לציין שגישה ערבית רשמית זו נתקבלה בהבנה מלאה ע"י שלטונותינו, ובעיקר ע"י השלטונות הצבאיים. הבנה "מפוכחת" זו מעלימה מעינינו כי ההסכמה האילמה (או שמא המפורשת) בין הנשלטים לשולטים לגבי מהותו הארעית והלא-מחייבת של השלטון היא הרת סכנות לעתיד; היא קובעת במסמרות את העובדה של העדר-נוכחות, והעדר-תביעה על שטחים אלה, מצדה של ישראל. היא גוזרת גזירת כרת, לצמיחות, על עתיד האחיזה הישראלית ברחבי ארץ-ישראל.

3) על הסכנה שבגישה הארעית המופגן לגבי ה"מוראל" וגיבוש דפוסי-יחסים בינינו לביץ האוכלוסייה המקומית כבר דובר הרבה, ואין לנו מה להדש בסוגיה זו.

לא די עמדו על סכנה חמורה מזו, כלומר שההתנהגות הישראלית מעודדת בקרב השלטון בארה"ב (שם תפול, בסופו של דבר, הכרעה חשובה) חוגים השואפים לקיים בכל מחיר את שלטוננו של חוסיין, ולוא על חשבון ישראל. הגישה הישראלית הרדודה דוחה אפשרות של גישה אחרת (יש כזו), אשר אילו נאלצו בעליה לבחור בין ישראל לירדן היו מעדיפים את ישראל.

יודעי-דבר מוסרים כי לאחר המלחמה האחרונה* נחגבשה אסכולה אמריקאית מובהקת אשר נואשה מנאצר ומבגדי-כריתו, המצדדת בהפירת תעלת-סואץ מזרחת ע"י הישראלים ובנוכחות-קבע ישראלית בסיני (השומרת ממילא על הנפט הסעודי!). בעלי גישה זו יודעים כי המחיר שעלול להידרש הם מחוזותיה הפלשתינאיים - לשעבר של ממלכת-ירדן, שכן חוסיין לא יוכל לקבל מחוזות אלה מידי הישראלים (אף אם היו אלה רוצים לתתם לו) מעולם כל עוד אין מחזירים למצרים את סיני ולסוריה את הגולן, שאם כן - יוקע חוסיין (ואולי יירצח) כ"בוגד ומשרת האמריקאים". ואילו את סיני אין בעלי דעה זו בשלטון האמריקאי רוצים להחזיר למצרים, לבל תהפוך מיד בסיס סובייטי.

אסכולה אמריקאית זו מצפה מישראל למעשים של מש, בעיקר בסיני - אך לא תתנגד ביותר למעשים ביהודה ובשומרון שתכליתם לגבש נוכחות של קבע.

העדר רצון ישראלי - מופגן ומבוצע למעשה - להחזיק קבע ביהודה ובשומרון סותם פיות, כטובן, אף של ידידים ומצדדים.

4) כבר רמזנו למעלה שהן ההצהרות הרשמיות של שרי הבטחון והחוץ, ואף של הרמטכ"ל, והן המעשים ובעיקר המחדלים בשטח, מבהירים בעליל שקיימת מדיניות לגבי מה שקוראים "עתיד השטחים". אמת שעדיין לא גילו ולא ניסחו בפומבי מדיניות זו, אך המעשים והמחדלים מעידים עליה כמאה עדים: יהודה והשומרון מונחים צרורים וארוזים על השולחן לקראת דינוי - "שלום" (כרגע עדיין צמודים לנוסחה זו), מוכנים למסירה בזמן המתאים ולגורם המתאים.

אם לא חלה המסירה עד כה, הרי אין זה אלא משום שבמצב הקפאון והניטרול ההדדי שבין המעצמות הגדולות, ובמצב הדומה השורר בתוך "העולם הערבי", אין מי שיקבל.

עם כל שינוי בקפאון זה יימצאו השטחים, האוכלוסייה הנשלטת, והשליטים ה"צבאיים", מוכנים ומזומנים.

5) אשר ל"גורם הזמן", הרי בחיי הפרט כבחי הכלל "הזמן" הוא מושג נייטרלי. אם אין מנצלים אותו, הוא מסייע ליצירת עובדות שליליות, סובייקטיביות (ניוון) ואובייקטיביות (מקנה יתרונות לצד שכנגד, המנצלו).

עצם חלוף הזמן אינו מסייע להשתרשותנו והתנחלותנו ביהודה ובשומרון; לחיפך: מלמד הוא שיתכן כיבוש ישראלי בלי עתיד ישראלי. יש בכך, ללא ספק, כדי "להרגיע" את הערבים, ובראש-וראשונה את יושבי השטחים הללו. רגיעה זו אף מסייעת סיוע-לשעה, -----

אף השם, בעל צליל קולנועי-בלשי "מלחמת ששת הימים" אינו מקרה. ספירה-סותם של ימים אינה מחייבת מאומה. "מלחמת-המולדת", "מלחמת ארץ-ישראל" ושמות דומים יש להם החסרון שהם מחייבים יותר מדי.

שטחי וחולף, למושל:ם הצבאיים "לשמור על השקט".

העוקץ הוא שבאותה מידה שהדבר מרגיע את הערבים הוא צריך להדאיג ולעורר אי-שקט בציבור הישראלי - ואפילו ה"שקט" הנקנה במחיר כזה, מה ערכו, סוף-סוף?

ציוני-דרך רבים של זמן אבוד כבר השארנו מאחרינו:

מדיוני מעוצת-הבטחון לדיוני עצרת-החירום של האו"ם, ומשם לשליחותו של טלמאן, ובחזרה לעצרת הרגילה של האו"ם, וחוזר-חלילה למועצת-הבטחון, ומשם לשליחותו של יארינג. וכבר פורשים לפנינו שטיחים נוספים של איבוד-זמן בצורת דיון בשאלת הפליטים בעצרת, דיון מחודש במועצת-הבטחון, וחוזר חלילה עד-אין-קץ.

כל שלב מן השלבים הללו, בסולם דמיוני שאינו מוליך לשום מקום, משמש, אמתלה, בעיקר למשרד-החוץ, לדחות ולדחות מעשי התנחלות - "שלא להרגיז", "שלא לתת נשק תעמולתי בידי מתנגדים", "שלא לדחוק את הקץ".

כאילו למטרה זו עצמה בא כל משחק-הצללים הזה מלכתחילה, להרחיענו מלעשות מעשים בפועל אשר יהיה בהם כדי לגבש את הצללים ולהעמיד תחתיים מציאות משלנו.

במובן זה, משרד-החוץ ולהציו ממלאים תפקיד הרסני. תחת אשר יהווה משרד-החוץ מוליך של מאוויי ישראל ומטרותיה אל העולם החיצון הוא הופך להיות מוליך של לחצי העולם החיצוני, פיתוייר והפחדותיו, אל תוך המחנה העברי פנימה.

אותם חוגים אשר לפני המלחמה האחרונה כמעט ושיתקו שיתוק-של-כליון את היזמה הישראלית הבטחונית - בשם אותו "עולם חיצוני" והמתרחש בו - הם-הם המופיעים עתה בראש המבקשים לשתק את יצרי ההשטרות ויזמת ההתנחלות בשטחים המשוחררים, שהם פירותיו של הנצחון ושל ההתגברות - ברגע האחרון ממש - על אותו שיתוק בטחוני.

לסימו של הזכיר זה, הבא להתרות ולהתריע מבעוד מועד, אין מלים הולמות יותר מן המאמר העתיק:

אם אין אני לי - מי לי; ואם לא עכשיו - אימתי?

מטה הפעולה להתזקת השטחים

Après de vous.

En attendant de revenir dans cet état
d'Israël qui ne m'a procuré lors de mon
passage que du plaisir que de l'enchantement
S'était l'apothéose de ma vie -

Je vous prie de croire en mes sentiments
les plus cordiaux.

~~Obsta~~
Melzer Marie Fanny
23 rue Beaumepaire
Paris 16ème
FRANCE

humblement que mes meilleurs vœux
vous accompagnent -

S.R.

~~Handwritten scribble~~

An den
Herrn Präsidenten
des Israelischen Parlamentes
in ~~Tel Aviv~~ Jerusalem

Sehr geehrter Herr,

erlauben Sie mir, Ihnen in deutscher
Sprache zu schreiben.

Auf Grund meines biblischen Glaubens und meiner Zugehörigkeit zum deutschen Volk möchte ich Ihnen, Ihrem Hause und Ihrem Volk meine Sympathie kundtun. Israel hat Anspruch auf das Land seiner Väter. Doch dieser Landbesitz ist niemals nur durch militärische Macht garantiert worden, sondern primär durch Jahwe. Das gilt auch heute noch. Heute morgen las ich den 80. Psalm in der Übersetzung von Martin Buber:

"Wenn doch mein Volk mich hören wollte,
Israel wandeln wollte auf Meinen Wegen,

Wie wollte Ich bald seine Feinde zu Boden zwingen,
die Hand wider seine Gegner wenden."

Das ist Israels politisches Programm. Alles andere regelt sich danach.

Mein Wunsch und mein Gebet für Sie, für Ihr Volk: Möge der Glaube an den Gott der Väter und an Seine Verheißung in Ihnen lebendig sein, möge Israel ein religiöser Staat sein!

Mit freundlichen Grüßen

Josef Spiegel

P.S. Ich habe heute meinen Antrag als Kriegsdienstverweigerer eingereicht!

63

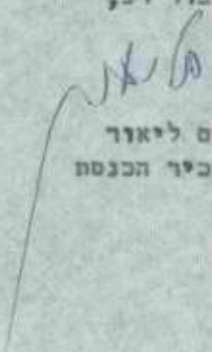
ירושלים, י"ב בכסלו תשכ"ח
12 בדצמבר 1967

לכבוד
הגב' חנה ברננהיים-רוזנצווייג
סניף ישראל
ירושלים

ב"נ,

נחבקשתי ע"י יושב-ראש הכנסת, מר קדיש לוז
לאשר קבלה מכתבך ולהודות לך על החומר שהמצאת לו.

בכבוד רב,

חיים ליאור
מ"מ מזכיר הכנסת

חל/רצ

RECEIVED BY THE DIRECTOR
OF THE FBI

TO THE DIRECTOR
FROM THE SAC, [illegible]
[illegible]

[illegible]

DATE: [illegible]

BY: [illegible]

RE: [illegible]

[illegible]

א.נ.ש.ח. W.I.L.P.F.

אגוד נשים בין-לאומי למען השלום והחירות
WOMEN'S INTERNATIONAL LEAGUE FOR PEACE AND FREEDOM

Founded in 1915 by JANE ADDAMS + Nobel Prize 1931
Consultative Status B with United Nations, ECOSOC, UNESCO; Special Consultative Relations with FAO, ILO, UNICEF

Israel Section
10, Rabbi Akiva Street, Jerusalem
Tel. 27908

א' כפלו תשכ"ה
1.12.1967.

סניף ישראל
רחוב רבי עקיבא 10, ירושלים
טלפון 27908

חשבון בנק תואר מסי 10200 Bank Ha'daar
בנק לאומי, רחוב המלך ג'ורג' 17, חשבון מסי 1987 Bank Le'umi

ארכיון הכנסות

מס' כספון תשכ"ה = 11.12.67

תיק 53

לכבוד יו"ר הכנסת
מר קדיש לוז
ח.כ. נכבד,

הננו מרשות לעצמנו להביא לידיעת כב' שני מסמכים המעידים על מדיניות איגודנו בעניני הסדרה התיכון בזירתנו הבין-לאומית. מדיניות זו התגבשה במשך 16 שנות פעילות של סניף ישראל בכינוסי הועד הפועל הבין-לאומי והקונגרסים של האיגוד ונחילופי-סכתבים מתסירים בינינו לבין מנהיגות הסניפים הלאומיים ונציגותינו באו"ם ובסוכנויות הסיוע והחירות.

נשמח אם כב' ימצא ענין במסמכים אלה.

בכבוד רב,

חנה גונדייק-ולנצ'וויץ
חנה ברנהיים-רוזנצווייג
יו"ר סניף ישראל
וחברת הועד הפועל הבין-לאומי

MEMORANDUM

TO : THE SECRETARY OF DEFENSE

FROM : [Illegible]

SUBJECT: [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

מדיניות איגוד נשים בין-לאומי למען השלום והחרות
(Women's International League for Peace and Freedom)

ועדת המחקר למזרח התיכון של איגוד נשים בין-לאומי למען השלום והחרות
(א.נ.י.ח.) - WILPF/Women's International League for Peace & Freedom -
אחרי שתי שנות מחקר וביקורים בארצות ערב ובישראל, מסרה
דו"חיים לאגודת הוועד הפועל הבין-לאומי, בכינוסן בסוויצריה
השנה.

בעיקבות דו"חיים אלה, התפתח וויכוח ער וממושך. תוצאת הוויכוח
היא התווית קרוי פעולי לסניפים-הלאומיים לשם שיחות עם נציגי
ממשלותיהם וחברי המטלחות לאו"ם, ולשם הסברה בין חבורות הסניפים
הלאומיים.

שבע הנקודות הניתנות דהלן נתקבלו פה אחד:

1. עד להשגת הסדר של שלום, תפקיד האו"ם הוא לסמור על קרוי
הפסקת האש, נוכחיים, על ידי העמדת מסקיפים פסני הצדדים.
2. במקרה ואחד הצדדים מסרב לנהל מו"ם ישיר, על האו"ם לעשות
למען שיטוף פעולה של המעצמות הגדולות לשם השגת:
  - א) מעבר חופסי לכל האומות במספרן עקבה, במספרן סירן ובתעלת
סואץ;
  - ב) הסלת אמברנו סלא על מיסלוחי נסק למזרח התיכון;
  - ג) עיבוד תוכנית מתאימה לעזרה מיידית ולפיתוח כלכלי
וסוציאלי לכל האיזור;
3. לאחר ביצוע פעולות הנ"ל, שהן הרכחיות במצב הנוכחי,
צריך לבוא מאמץ מיוחד לשם השגת שלום קבע;
4. על מדינות ערב להכיר בישראל כמדינה;
5. על ישראל להכיר בצורך למצוא פיסרון הסדר לבעית הפליטים,
המתקבל על דעתם;
6. כתמורה להסדר בר-קיימא, יהיה על ישראל לפנות שטחים מכיבוסי
המלחמה האחרונה.
7. המסבר במזרח התיכון פוכיח בעליל כי פעולות ממושכות של או"ם,
אונף ו-אונססו - יעילות וחשובות כשלעצמן - לעיתים עלולות
להתליש את המאמץ למציאת פיסרון לסיכסוכים המביאים לידי התנגשות
הפסקת הלוחמה הפעם אשר שתביא לידי הנצחת הסיכסוך, אלא
להסדר קבע, שלום וצדק.

ירושלים, א' כסלו תשכ"ח
1.12.1967.

General Information

1. Name of the project: [Illegible]

2. Objectives of the project: [Illegible]

3. Location of the project: [Illegible]

4. Duration of the project: [Illegible]

5. Budget of the project: [Illegible]

6. Personnel involved: [Illegible]

7. Methodology used: [Illegible]

8. Results achieved: [Illegible]

9. Conclusions drawn: [Illegible]

10. Recommendations: [Illegible]

11. Acknowledgements: [Illegible]

12. References: [Illegible]

13. Appendix: [Illegible]

14. Contact information: [Illegible]

כמינר סקנדינבי על המזרח התיכון

הסניפים הסקנדינביים של איגוד נשים בין-לאומי למען השלום והחירות (Women's International League for Peace and Freedom), בעזרת משך ההוץ הנורווגי, עדכו סמינר על המזרח התיכון באוסלו בחודש 1967. בסמינר נשמעו נקודות דאגה של שני המחנות.

הסמינר הגיש ל-אונסקו, באמצעות בצינת האיגוד (א.נ.ש.ח.), הבין-לאומית במסד הנ"ל, מכתב, בו נאמר:

"... בלי לנעת לאשוריות הקיימות לפתרון סיירי במסגרת הסדיני-הצבאי, לדעתנו שלום בר-קיימא בין העולם הערבי לבין ישראל, דורש שינוי רדיקלי במהלך המחשבה של העמים הנוצעים בדבר. שינוי זה יהיה במידה רבה שאלה של השפעה על דעת הקהל ושל הינוך גם בין הנוער וצב בין המבוגרים.

הואיל וגם הסדינות הערביות וגם סדינת ישראל הן הברות באו"ם ובאונסקו, על אונסקו להדגיש כי הרעיונות עליהן מנוסחת אמנת אונסקו ("מלחמות נולדות במוחה האדם...") צריכים לשמש בסיס לעריכת ספרי לימוד ולהוראה.

בהתחשב בעובדה כי ספרי לימוד בניגון סובהק, - הנוגד באופן חסור לאמנת אונסקו - נכנסו כפראה - אולי מתוך רגשי כבוד לעצמאות לאומית ולמסורת - לשימוש אפילו בבתי-ספר המוחזקים על ידי אונסקו/אונרא, אנו עוסדות בתוקף על ההט-לצות הנאות:

1. לשכנע מורים ומחנכים עד כמה חשוב ליצור אורירה של סובלנות והבנה הדדית במקום להפיץ את זרע הסנאה והבוז;
2. להשפיע על ראשויות הינוכיות לדאוג לכך שספרי הלימוד יתקנו בהתאם לקו שאושר על ידי סדינות סקנדינביה לפני 40 שנה ושאוּמץ אחרי כן על ידי אונסקו;
3. על אונסקו לעזור בשטחים אלה;
4. לפנות לאוטות, חברות או"ם, לפעול בארצותיהן-לקבלת תכונה אובייקטיבית ורב-צדדית על המצב במזרח התיכון, להכללתה בהוראה לנוער ולמבוגרים, בשטחי ההיסטוריה, מדעי הסוציולוגיה והסדיניות נוכחיה.

חתום על ידי נשיאות
הסניפים הסקנדינביים
של א.נ.ש.ח.

חתום על ידי חברות
ועדת המחקר על
המזרח התיכון
של א.נ.ש.ח.

ירושלים, 3 לנובמבר 1967
א' כסלו תשכ"ח

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

The first part of the book is devoted to the early history of the United States, from the discovery of the continent to the establishment of the first colonies.

The second part of the book is devoted to the history of the United States from the establishment of the first colonies to the present time.

The third part of the book is devoted to the history of the United States from the present time to the future.

The fourth part of the book is devoted to the history of the United States from the future to the present time.

The fifth part of the book is devoted to the history of the United States from the present time to the future.

The sixth part of the book is devoted to the history of the United States from the future to the present time.

The seventh part of the book is devoted to the history of the United States from the present time to the future.

The eighth part of the book is devoted to the history of the United States from the future to the present time.

The ninth part of the book is devoted to the history of the United States from the present time to the future.

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

THE HISTORY OF THE UNITED STATES

Mrs. M. Gudanic
4418 N. Lamon Ave.
Chicago, Ill. 60630
U.S.A.

53

October 13, 1967
Chicago, Ill.
U. S. A.

THE KNESSET
TEL AVIV, ISRAEL

Handwritten signature/initials

TO ALL:

I have followed, with great interest, the things that are going on in Israel! I have read books, magazines, and scriptures, in search of truth about Gods dealings with you, and have even cried, with happiness, when you have cried, with happiness! I am not a Jew, but I would like to put myself in the category of a true Israelite, in whom there is no guile. I love Israel, and the more I read about you, the more my love is nourished!. I just had to write and tell you, GOD BE PRAISED!!!

I am one of those who believe that the tribe of Joseph had been brought to America by the Lord, in B.C., and the remaining Indians are direct descendents of the tribe of Joseph. The book of Mormon says so, and it certainly makes sense to me. It's terrific, to my way of thinking! The bible,

says, in EZECHIEL 37, about the tribes of Joseph and Juda being joined together, as two sticks, into one. Read it, and the next chapter too.

I felt inspired to write to you after reading two books about Israel I got from our public library. I know the Arabs are restless, and have mischievous designs in mind, as they have shown, and as I have also read in EZECHIEL. I believe Israel had a rough row to hoe, but your help will be forthcoming! Stick to the right, the truth, and the light, and your God will never fail you!! The

GOD OF ABRAHAM, ISAAC, AND JACOB is my **GOD** too,
and He seems to have given me a heart full
of protective affection toward Israel,
and I know I am not alone in my
feelings!

*Such, from personal
notebook - a blessing for
your Country*

P.S. If I could visit just two
places outside of ILLINOIS,
they would most certainly
be
ISRAEL AND SALT LAKE CITY, UTAH

To be **CHOSEN**, is Gods
favor for His glory,
so let us glorify HIM
who alone IS!

*Very sincerely
Mrs. M. Sudanic
Chicago, Ill
Sep 28*

May His angels camp around Israel

9. I will hear what God proclaims;
the LORD, for he proclaims peace,
to his people, and to his faith-
ful ones,
and to those who put in him their
hope.
10. Hear indeed is his salvation to
those who fear him, glory dwell-
ing in our land.
11. Kindness and truth shall meet;
justice and peace shall kiss.
12. Truth shall spring out of the
earth, and justice shall look
down from heaven.
13. The LORD himself will give his
benefits; our land shall ~~increase~~
it yield its increase.
14. Justice shall walk before him,
and salvation along the way of
his steps.

↑ over

5. Restore us, O God our savior, and
abandon your displeasure against us.
6. Will you be ever angry with us,
prolonging your anger to all genera-
tion?
7. Will you not instead give us life,
and shall not your people rejoice in
you? Show us O Lord, your kindness,
and grant us your salvation.

Psalm 84 (85) (David?)
Prayer for compl. rest on

Saga of King of the
Far off has been naming!
"Stronger than steel
Is the power of the spirit;
Deeper than answer
The light of the truth is,
Deeper than anger
Is love, and abideth!"

ASHOKA HOTEL
NEW DELHI

TELEPHONE: 70511   TELEX: 031-567 ASHOKA

50

Hotel
1/11

21 December 1967

To approve the spirit which
motivated the fellow of Muslim
prisoners to enable them to observe
Ramadan.

Munsif

To address age-old wrong
and Pilate.

בית החולים הכללי

שערי צדק

THE GENERAL JEWISH HOSPITAL SHAARE ZEDEK

53
 ירושלים, כ"ח חשוון תשכ"ח
 23.11.1967

רח' יפו 161, ירושלים, ת"ד 293
 טלפונים: 23043, 24043

Handwritten initials

Handwritten signature: אריה שבתאי

לכבוד
 יו"ר הכנסה, קבי"ש לוז
 הכנסה
 ירושלים.

יו"ר נכבד,

רבות דובר ועוד רבות יסופר בששת הימים אפופי ההוד והנאדרים שעברו עלינו בע"ה בשנה שחלפה.

סופר על גבורת צה"ל כחזית, דובר על עמידתו האיתנה של העם בעורף ועל מאמציו להציל חייו אדם.

כחברת זו לקט מעתונות העולם והעתונות הישראלית בהם נכתב על ביה"ח "שערי צדק" באותם ימים גדולים ועל מאבקינו להציל חייו אדם כאשר נברא בצלם.

הקותינו כי חוברת זו תוסיף ולו כמעט להסונת המאמץ העצום שהושקע ע"י העם במלחמתו והפעם - בעורף.

ברגשי כבוד

Handwritten signature of Arieh Shehatai

אריה שבתאי
 המחלקה ליחסי ציבור

53

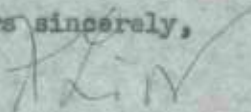
Jerusalem, 28th November 1967

Dear Sir,

I acknowledge receipt of your letter of November 21st, the contents of which I have noted.

I enclose herewith some Israeli stamps.

Yours sincerely,

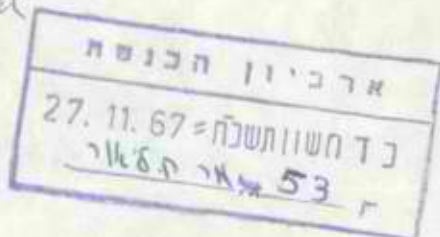
Haim Lior
Acting Secretary General of
the Knesset

Mr. Bernard Gundersheim
3278 N. Shepard Ave.
Milwaukee
Wis 53211
U.S.A

HM/MB

Nov. 21, 1967

To
the Deputy Secretary General
of the Knesset.
Jerusalem

Dear Sir,

Thank you for your reply from July 19 on my letter of July 9th. To-day I send you copy of a letter, which I have sent to-day to:

Ambassador A. Goldberg

Secr. of State Rusk

and 2 Senators.

We try to help the State of Israel as much as we can. My wife worked in Share Zedek Hospital 1935-37, then I married her. Since January 1939 we are here in the U. S. A. My wife received a big reward to help and cash \$ 100,000. - in ~~cas~~ Israeli Bonds, to see that people send in the money as quick as possible.

I retired 2 month ago and in case
you want to take the time to write to me
and enclose some Israeli stamps (they may
be used) for my collection, I want to
thank you in advance very much.

Sincerely yours,

Bernard Gundersheim

→ 3278 N. Shepard Ave
Milwaukee, Wis. 53211
U. S. A.

Now address

Nov. 21, 1967

Copy

The United States is considering resuming arms shipments to the Middle East and announced the quantities it supplies (Juli 1967).

The United States has decided to go ahead with shipment of selected items of military equipment to Israel and Arab States the State Dept. announced Tuesday(Oct.25,1967).Why send arms to countries, which say again and again they want attack an other country.If the country's name of delivery is Russia or the United States.

President G.A.Nasser said(July 23.1967 and later)Egypt armed forces were being rebuilt and reorganized for the continuing struggle against Israel.

The Arab countries say day after day that there will be a war again.And I am sure they will try again.The world did not learn from the past.The United States and a few other countries should declare,that they will enter the war,if Egypt or any other country does not keep peace.

Permanent international control through the United Nations of the Suez Canal and the Sinai peninsula.Tolls should go to the U.N. for financing peacekeeping operations.Give the U.N. legal jurisdiction to settle all differences between nations-before outbreak of a war- with an international army to enforce its decisions.

Why should the Palestine Arabs(who have been told by the Arab neighbors to leave the country) be paid by the State of Israel

and the Jews, who were driven out from the Arab countries
the last 15 years, not?

If the United Nations compel Israel to accept to give up
the conquered territory only for passage of the sea-ways
and peace treaties(?) the situation would be just the same
as before: shooting, from Syria, Jordan, Egypt, infiltration,
sabotage, boycott etc. For security reasons Israel needs the
Heights in Syria and as border in the East the Jordan river.
When Jordan took a great part of Palestine 1948 nobody said
to get out.

How come the United Nations do not say to Russia to get out
from Hungary, Poland, Rumania etc? Yes, how come? It seems to me
that there is no more justice in the world and therefore war
and war again.

Perhaps that is one way to avoid an overpopulation of the world.

53

Jerusalem, 29th November 1967

Dear Mr. Arndt,

Thank you for your letter of November 23rd 1967.

I have read it with interest and noted its contents.

Thank you for your good wishes to the Jews of Israel,
the homeland of Jews all over the world.

Yours sincerely,

Haim Lior

Acting Secretary General of
the Knesset

Mr. Kurt Arndt
506 West 173 Street
New York
N.Y. 10032

HM/MB

KURT ARNDT
506 West 173. Street
New York, N. Y. 10032

November 23rd 1967.

To The Knesseth
Jerusalem, Israel

Gentlemen:

in today's paper I read about the
"British Proposal" or as I call it "The Trap"

Do not be misled by the U. N. They are not such
wonderful people as they pretend to be. They are
favoring the Arabs and are using a man of a
neutral country as a front to fool you. Remem-
ber the Swede Bernadotte who wanted to sell
out the Jews twenty year ago.

We Jews all over the world are with
you one hundred percent. Do not give up one
inch of the territory which you are holding now.
You remember very well how much you can
trust the U. N. and the other nations. They
abandoned you and left you in the lurch,
hoping that your country will be destroyed.

Stand firm and you will be successful.

Do not trust anyone but yourself
and your own people; The Jewish People? Do
not believe their false and empty promises.

I wish you luck and hope that
you will enjoy a "Happy Hanukkah."

To you and the heroic people of
the State of Israel I wish peace, prosperity
and good health.

Yours very truly
Kurt Amelt.

Resolution on Mideast

Special to The New York Times

UNITED NATIONS, N. Y., Nov. 22—Following is the text of the British resolution on the Middle East adopted unanimously today by the Security Council:

THE SECURITY COUNCIL,

EXPRESSING its continuing concern with the grave situation in the Middle East,

EMPHASIZING the inadmissibility of the acquisition of territory by war and the need to work for a just and lasting peace in which every state in the area can live in security,

EMPHASIZING further that all member states in their acceptance of the Charter of the United Nations have undertaken a commitment to act in accordance with Article 2 of the Charter,

1. AFFIRMS that the fulfillment of Charter principles requires the establishment of a just and lasting peace in the Middle East which should include the application of both the following principles:

(i) Withdrawal of Israeli armed forces from territories of recent conflict;

(ii) Termination of all claims or states of belligerency and respect for and acknowledgment of the sovereignty, territorial integrity and political independence of every state in the area and their right to live in peace within se-

cure and recognized boundaries free from threats or acts of force;

2. AFFIRMS FURTHER the necessity

(a) For guaranteeing freedom of navigation through international waterways in the area;

(b) For achieving a just settlement of the refugee problem;

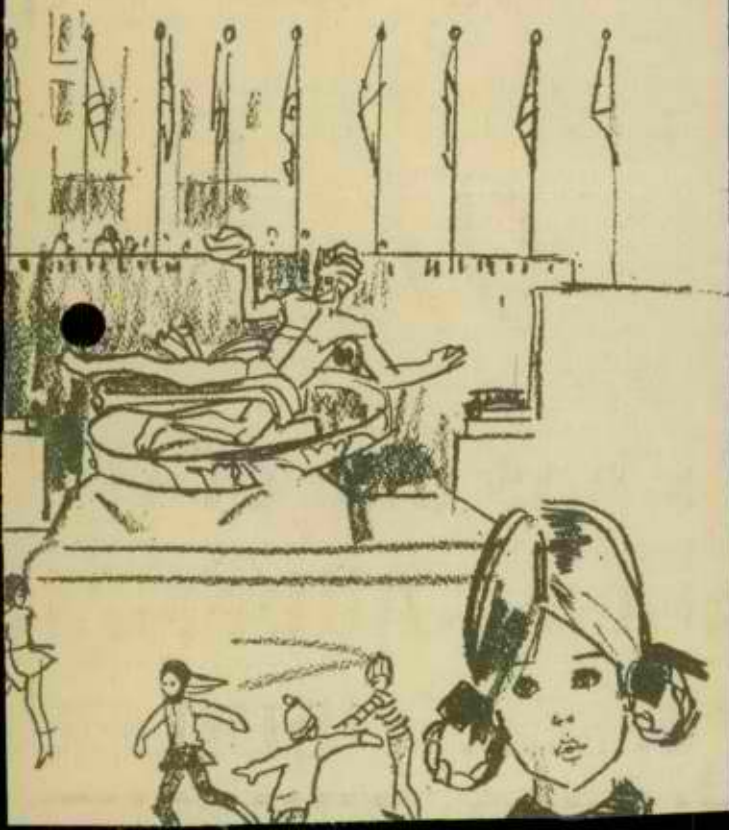
(c) For guaranteeing the territorial inviolability and political independence of every state in the area, through measures including the establishment of demilitarized zones;

3. REQUESTS the Secretary General to designate a special representative to proceed to the Middle East to establish and maintain contacts with the states concerned in order to promote agreement and assist efforts to achieve a peaceful and accepted settlement in accordance with the provisions and principles in this resolution.

4. REQUESTS the Secretary General to report to the Security Council on the progress of the efforts of the special representative as soon as possible.

23, 1967

Open Friday

53

Jerusalem, 27th November 1967

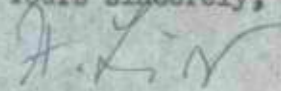
Dear Mr. Wilchfort,

Thank you for your letter of 15th November 1967
and for your interest in Israel.

You are quite right. No such map is exhibited in
the Knesset Chamber. I regret we cannot send you a picture
of the Knesset Chamber, as we do not send any pictures of
the Knesset.

--- The enclosed extract might be of interest to you
in your discussions with students friends on the question
of Israel and occupied territories.

Yours sincerely,

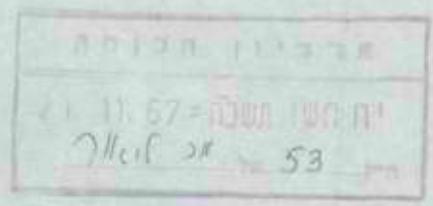
Haim Lior

Acting Secretary General of
the Knesset

Mr. David Wilchfort
Perfallstr. 6
8, Munich 8
W. Germany

HM/MB

Munich the 15th November 67

Dear Sirs,

Handwritten notes in Hebrew, including 'אולי תוכלו להעביר לי את המפה הזו' (Maybe you can send me this map) and 'אולי תוכלו להעביר לי את המפה הזו' (Maybe you can send me this map).

During public discussions with Arabic Students in Munich University they accused you of having "Imperialist Intentions" and cited a map of Israel supposed to be in the chamber of the Knesseth as proof. This map, they say, shows great parts of to-days Egypt, Jordan and Syria as part of Israel.

To clear up this question I should like to ask you for a picture of the Knesseth-chamber and any other material that may be helpfull to clear up this question for my christian student-friends.

Thanking you in advance for your help.

Yours sincerely

217
David Wilchfort stud. med.
Perfallstr. 6
8 Munich 8
W. Germany.

ON NOT RETURNING TERRITORY

- + Political boundaries are the result of a process of historical emergence, the consequence of factors which were active not long ago.
- + The frontiers of the State were made sacred by the toil and bloodshed of the border settlers.
- + If one is attacked and one defends himself and becomes the victor, one has the privilege of permanently determining a political situation which will guarantee an end to the source of aggression; one may maintain this situation as long as the danger of aggression exists.
- + If one has gained a measure of security through great sacrifices, one will never agree to restoration of the previous boundaries.
- + One does not have to return territory gained as long as the danger of aggression exists.

Israel's reasons for not returning territory captured by Tashal during this last battle? NO. -- These explanations were publicized on September 2, 1964, by "PRAVDA" the organ of the Russian Communist Party, in defence of Moscow which had annexed certain territories after the Second World War in Europe. This was the reply of "PRAVDA" to the demands of Mao tee Tung, that a revision be made in the Russian boundaries in Europe and on the Island of Sochelin.

This is interesting, especially in light of the present Soviet thesis in the United Nations - that Israel may not broaden its frontiers.

ג'נואה, 10 בנובמבר 1967

אלברט משולם
ויה צ'טריאה 44,
גנואה

לכנסת ישראל

הצעות

- (1) לא להתחיל בשום משא ומתן ולא להבטיח אותו אלא אחרי סיום הטירוור הערבי לפחות שלשה חודשים, מכל צד שהוא.
- (2) לא להכנס למו"מ אם לא להתחיל בנפרד ממצרים
- (3) לא להחזיר שטחים לא לסוריה ולא לירדן על חשבון מצרים, אלא - למצרים על חשבון ירדן וסוריה.
- (4) להתייחס בנפרד עם אחד התוקפנים, עם שמירת הזכות לשמוע את שני התוקפנים הנוספים לפני שבאים לידי הסכם עם הראשון
- (5) לאיים על מצרים בפתיחת תעלה ישראלית בין הים התיכון הישראלי ומפרץ אילת, שתתחרה בתעלת סואץ, ולשכנע אותה שלא לסמוך על סוריה ועל ירדן בשאלת השטחים עם ישראל
- (6) לא להחזיר את הכוחות מסיני במקרה של הסכם עם מצרים, אלא אם כן סוריה וירדן יקבלו את תיקון הגבולות שתקבע ישראל
- (7) לא לעשות הסכם עם סוריה לפני שעושים הסכם עם ירדן
- (8) לפני שנכנסים למו"מ עם מצרים להבטיח מראש את התחלת הבנייה של תעלת ישראלית בשותפות עם מעצמה גדולה
- (9) לשים על שלחן הדיונים שאלת חימוש מצבאות זרים ועזרה זרה, אם זו מוסרית, או כוחות ימיים
- (10) לא להכנס למו"מ עם אף אחד לפני שפותרים את בעיית השבויים
- (11) לא לקבל שום מו"מ לפני ההכרה המלאה במדינת ישראל הציונית
- (12) תמורת הכרת הערבים בזכותה של ישראל להחקיים, תכיר ישראל בזכות הקיום של האומות הערביות.

אלברט משולם

11/11/1954

11/11/1954
11/11/1954
11/11/1954

11/11/1954

11/11/1954

- 1) 11/11/1954
- 2) 11/11/1954
- 3) 11/11/1954
- 4) 11/11/1954
- 5) 11/11/1954
- 6) 11/11/1954
- 7) 11/11/1954
- 8) 11/11/1954
- 9) 11/11/1954
- 10) 11/11/1954
- 11) 11/11/1954
- 12) 11/11/1954

11/11/1954

KENESETH - ISRAEL

*M. el Ministero
Estero**Donk*
SUGGERIMENTI*Genova 10 Nov. 1967*

- 1°) Non addivenire a nessun negoziato nè promuoverlo se non dopo una cessazione di almeno tre mesi del terrorismo arabo, da qualunque parte venga.
- 2°) Non entrare in negoziati se non separatamente incominciando possibilmente dall'Egitto.
- 3°) Non concedere restituzioni territoriali nè alla Siria nè alla Giordania a spese dell'Egitto, bensì all'Egitto a spese della Giordania e della Siria.
- 4°) Trattando separatamente con uno dei belligeranti riservarsi di sentire gli altri due belligeranti prima di venire ad un accordo col primo.
- 5°) Mettere l'Egitto sotto la minaccia dell'apertura di un canale israeliano tra il Mediterraneo Israeliano e il Golfo di Elath, in concorrenza con quello di Suez, a persuaderlo di non appoggiare nè Siria nè Giordania sulla questione territoriale con Israel.
- 6°) Non ritirare le truppe dal Sinai in caso di accordo con l'Egitto se non dopo che la Siria e la Giordania avranno accettato le correzioni territoriali che stabilisse Israel.
- 7°) Non concordare con la Siria se non dopo aver concordato con la Giordania.
- 8°) Prima di entrare in trattative con l'Egitto propagare la prossimità dell'inizio della costruzione del canale israeliano in società con una Grande Potenza.
- 9°) Mettere nel tavolo dei negoziati la questione delle forniture d'armi estere e degli appoggi sia pure morali delle marine estere.
- 10°) Non trattare con nessuno se non dopo l'affrancamento dei prigionieri.
- 11°) Non accedere a nessun negoziato se non previo il riconoscimento dello Stato Sionistico di Israel, e previa dichiarazione del significato di "zionismo": cioè *addebiatura del popolo ebraico allo Stato di Israel*
- 12°) Il riconoscimento arabo del diritto di Israel alla vita sia contraccambiato col riconoscimento israeliano al diritto alla vita delle nazioni arabe.

*Pubblicista
scrittore**Albert Abram Mechoulam**Via Cesare, 44
Genova*

25/10

Handwritten notes:
ד"ר
-1.1

Handwritten initials:
P

Jerusalem, 12 December 1967
Handwritten: 252/206

Mr. Sol. A. Dann
Law Offices
Dan, Rosenbaum, Bloom and Kaufman
1820 David Stott Building
Detroit, Michigan 48226
U.S.A.

Dear Mr. Dann,

The Speaker of the Knesset, Mr. Luz, has passed on your proposal for a pamphlet to us.

As you know, I had already seen it and asked our Consulate General in Chicago to get in touch with you and pursue the matter.

For reasons you will appreciate, the Ministry cannot be associated with this type of publication which does not mean that it could not do us a great service in many quarters.

I understand that you have met Consul General Avidar and from what he wrote me of the contents of your conversation you seem to be on the right track. As an example of a very valuable independent effort I enclose a pamphlet published by Mr. Stone in Australia.

...

We very much appreciate your efforts and are sure that with your flexible and open-minded approach a very worthwhile pamphlet will finally be published.

Very best regards,

Yours sincerely,

Signature
Shaul Ramati,
Vice Director
Information Division

cc: Consul-General Avraham Avidar, Chicago
✓ Mr. K. Luz, The Knesset, Jerusalem

SR/jh

ירושלים, י"א בחשוון תשכ"ח
14 בנובמבר 1967

לכבוד
מר משה ביטאן
סגן המנהל הכללי
משרד החוץ
ירושלים

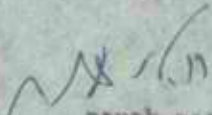
מר ביטאן היקר,

יושב-ראש הכנסת, מר קדיש לוז, קבל מכתב
מעורך דין סול א. דן מדה-טרזיס בצירוף חיבור שהנ"ל
עומד לפרסם ומבקש מיושב-ראש הכנסת, מר קדיש ללוז
להעיר את הערותיו.

הנני שולח לך ר"ב את המכתב שנחקבל ויושב-ראש
הכנסת מבקש חווה דעתך בנידון ולהשיב ישירות למר דן.

אני אשרתי למר דן את קבלת המכתב והודעתי לו
שהעתקנו את החומר למשרד החוץ בירושלים.

בכבוד רב ובברכה,

חיים ליאור
ס"ט מזכיר הכנסת

חל/רצ

RECEIVED
11 JANUARY 1954

TO: DIRECTOR
OF THE BUREAU OF
RESEARCH AND
DEVELOPMENT

FROM: [Illegible]

RE: [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

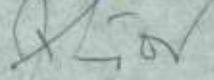
53

Jerusalem, 15th November 1967

Dear Mr. Dann,

I have been requested by the Speaker of the Knesset, Mr. Kadish Lus, to acknowledge receipt of your letter of November 1st, 1967 and to inform you that I have sent the material to the Foreign Office, Jerusalem, which I am sure, will send you their remarks thereto.

Yours sincerely,

Haim Lior
Acting Secretary General

Mr. Sol A. Dann
C/O Law Offices
Dann Rosenbawm Bloom
and Kaufman
1820 David Stott Building
Detroit
Michigan 48226
U.S.A

HM/ME

טלפון: 39805

מרדכי לבנון
רחוב אברבנאל 3
ירושלים
.....

אשר
7

ארכיון הכנסת
13. 11. 67 תשנ"ז
מקום מצעד צבאי - מצעד שלום 53 אר. ח. א"ר

רעיון פסוס זה של יורם פרי ("דבר", י"ט בתשרי ו-ג' בחשוון) הודו וכוחו
בזה שהוא יהודי-יהודי ואנושי-כללי גם יחד.

איך זה חידוש שבספירת הרוח כמו בספירת החומר והגשם יטיח דבר לא-נראה
ש-נחפס שקול כנגד דברים רבים, גדולים ועצומים.

המון המשמעויות הכבירות ושלל הסמלים הרבגוניים שבמצעד שלום בירושלים
של זהב ושל אור" בעיר הקודש והנצח היהודית (אחרי נצחון בזק של איכות על
כמות ללא תקדים בדברי ימי עולם) שקולים, בעיני מי שיודע להימלט מן הסיגרה
המעוררת, כנגד כל מיני חישובים וחיזוקים ומעמים ונימוקים וחכמי מעסה
"מפוכחים" עלולים להעלות. הברכה העשויה לבוא בעקבות מצעד כזה לנו - ואולי
גם לגויי הארצות - בטוחים חיוניים, דוחה כל טענה אפשרית.

אומנם "היום קצר והמלאכה מרובה". לפנינו רק 6 חודשים וספור. אך איסי-
מעט ברוכי-אל שבתוכנו חזקה עליהם שיטכילו לגבור תוך זמן זה על הקשיים שבדרך
הביצוע.

הביצוע, כמובן, בידי מספר מצומצם מאוד של פעילים, אבל בקביעת הקווים
הכלליים כמו גם בהיכנון כמה פרטים ועיבודם, יהיה בוודאי צורך להיוועץ עם
אנשי סגולה מחוגים שונים.

כי לא מצעד רגיל, דוגמת המצעדים הצבאיים הסגורתיים, הענקיים והננסיים -
מצעד זה. אף לא מצעד קרחני של "עדלידע"... ואם לפי טעה יהיה יחיד בעולמנו
התועה והטרוף, הרי סופו לעמוד בראש סורה של מצעדים ממין זה ברחבי חבל כולה.

מסיסמות המצעד:

"שָׁאֵלָה שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַיִם, וְשָׁלֵיחַ אֲחֵיכֶם" (תהילים, קכ"ב, 6)

"יְבוֹשֶׁה וַיְשׁוּגָה אַחֲרָיְךָ עַל-סוּגְאֵי צִיּוֹן" (סו, קכ"ט, 5)

"וְכִפְתָּה חֲרִבוֹתָם לְאֵתֵיהֶם וְהַנְחִיחוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹתָם..." (ישעיה ב' 4)

חידקו ואימצו עטו והצליחו!

עיר השלום השלימה

חשוון, שנת ה'תשנ"ז, שלום וגאולה (תשכ"ח)

מרדכי בן דוד לבנון

SECRET

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

ת.ד. 53

Personal Letter

From

RABBI HERBERT A. FRIEDMAN
Executive Vice-Chairman, United Jewish Appeal

1290 Avenue of the Americas, New York, N. Y. 10019

6 November 1967

Dear friend,

History moves with unbelievable speed. We find ourselves, only a few months after the war in June, again facing a period of grave danger which will test the measure of our understanding and the depth of our devotion.

Israel won the war, but there is yet no peace. Look at the calendar of major (by no means all) episodes since the cease-fire was proclaimed on June 10:

- 18 June - First violation - Syrians fire on Israelis at Kunetra
- 2 July - Egypt attacks across Suez Canal in company strength
- 8 July - Egyptian tanks and artillery fire on Israelis at Kantara
- 11 July - Egyptian bombers fly over Sinai - one shot down
- 16 July - Air battle over southern end of Canal. Israelis shoot down 5 MIGs and one Sukhoi, lose one
- 3 Aug. - Jordanian troops fire across Jordan River for third day in row
- 26 Aug. - Egyptian Sukhoi shot down over Israel air base in Sinai
- 4 Sept. - Artillery duel across Suez Canal
- 5 Sept. - Mortar duel across Jordan near Damia Bridge
- 10 Sept. - Mines laid by saboteurs explode inside Kibbutz Sa'ad
- 21 Sept. - Artillery duel at Kantara
- 8 Oct. - Bomb placed in Zion cinema in Jerusalem, luckily found, courageously carried away by police officer, exploded seconds after being thrown into vacant lot. Death toll could have been very high.
- 11 Oct. - Egyptian MIG-21 shot down in dog fight over Sinai desert
- 12 Oct. - 24 members of Patah gang, thought to be responsible for recent outrages in Jerusalem including abortive cinema bomb, arrested. Gang possessed large quantities of arms, explosives, 5 vehicles, radios, etc.

Personal Letter

WALTER HERRICK A. HERRICK
1895-1963

1895-1963

- 13 Oct. - Two Israeli border policemen wounded when their jeep ran across and exploded a mine, near Kfar Ruppin.
- 14 Oct. - (Yom Kippur Day) - Artillery duel with Jordanians who opened fire near town of Beth Shean.
- 21 Oct. - Egyptian missiles sink Israeli destroyer - 47 men lost and 91 wounded
- 22 Oct. - Eleven saboteurs, trained by Syria, captured in cave near Gilboa
- 24 Oct. - Egyptian mortar barrage provoked Israeli artillery response which shelled two refineries in Suez and destroyed an estimated 80% of Egypt's oil refinery capacity.
- 25 Oct. - Two Israeli soldiers killed and two wounded in clash with infiltrators from Jordan.

The largest UJA Study Mission ever to be organized, almost 600 persons, was in Israel during the time in October that several of these episodes occurred - most notably, the sinking of the Israeli destroyer and the shelling of the Egyptian oil refineries in Suez. The members of the mission handled themselves admirably. Morale was high, everyone adhered to schedule, no one cancelled early and left for home. They went on with their work, travelled to the new territories, and set an inspiring example of serious devotion to duty.

The Mission had a most thorough briefing by the leaders of Israel, who spoke frankly, in the mood of brother to brother, in the mood of the unity and solidarity which has existed since June. Perhaps the best way to summarize what was said is to select some relevant quotations from the speeches.

ESHKOL

"The war is over, but the emergency is still with us.

"The war is behind us - but it has not ended.

"I am not at all certain that the war is behind us and not ahead of us too."

EBAN

"Whereas the first six days of creation were mercifully followed by a day of rest, Israel's six days of battle brought us no repose, but rather the immediate opening of a new and no less crucial struggle for security and peace.

"Never never again shall Israel be brought to the situation that it knew on 5 June. This time we shall not be satisfied with anything less than peace; a specific, overt, public and contractual engagement by each Arab state based upon mutual recognition of sovereignty. No ceasefires, truces,

armistices, states of non-belligerency, but the normal peaceful relations that should apply between sovereign States. This is perhaps one of the strangest wars in history: we find the victors suing for peace and the vanquished calling for unconditional surrender.

"The old lines don't exist, there is only the ceasefire map, and there will never be another map, until the peace map is mutually agreed. Therefore, we shall stay where we are and we shall not move an inch until there is peace; and when there is peace, we shall undertake such movements as the agreed peace dispositions will dictate."

SAPIR

"Unfortunately, our victory has not yet brought us peace, as you very well know. We still have to maintain a security alertness, as these are days of neither peace nor war.

"Israel's expenditure on security is a higher percentage of our gross national product even than the 9 $\frac{1}{2}$ % which is the rate in the United States.

"For many years the UJA helped bring, house, educate and socially absorb, one and one quarter million immigrants who landed here during the previous 18 years of existence. In this 19th year we financed a war, while you accepted, through the emergency fund, the burden of these absorption expenses.

"We still have the burden of long-term absorption. In these trying days this is not a job we can do alone - certainly not in view of the security expenditures awaiting us. We continue to require your help. We cannot carry the burden of the normal economic growth together with the more-than-normal urgent need to replenish our arsenal."

ALLON

"Although we won a tremendous war of survival, we are still at war, from every point of view - exchanges of fire, naval battles, rearmament, casualties, and tremendous investment in new weapons.

"Our policy remains as it was in the past; not to seek a military victory but to avert the war altogether. This can be achieved only if our military strength is obvious not only to us but also to the other side.

"We don't want a fourth war - we are determined to turn the third war into the last one if we can. But sometimes, to avert a war is more costly than even to win it."

PINCUS

"We know that the Arab world and the Arab leadership believe that they can succeed in the fourth round if they time it correctly. Their re-arming has been at a pace that beggars description. 80% of the Egyptian material has already been replaced.

"The harsh reality is that we are faced in Israel with the enormous relief of knowing that there is no knife any longer at our jugular vein, as there was on June 5. But we know, too, that maybe we are on the verge of our greatest struggle, because it may be the decisive struggle.

"All of you know that prior to the war we were in the throes of an economic crisis, which has enormous social consequences. Our unemployment problem isn't over. There are hundreds of thousands of people who are illiterate. There are three hundred thousand people described by a prominent social worker as living below the poverty line.

"You will see gradually - I've already felt it - a running down in the development towns at the kindergarten level, at the feeding level, at the secondary education level. You will see more and more where the weakest members of the community - the hundreds of thousands of new immigrants - are going to be hurt most.

"There is a job for the government to do; defense, arms, all the things that a government is obliged to do. Bringing Jews here, destitute Jews, giving them the right to live, the opportunity to live a dignified life; that's the job of the free Jewish world.

"And the free Jewish world accepted it on paper. After 20 years of statehood, the Israeli taxpayer has taken on a greater share of that work which should have been done by the Jews outside.

"They were at our throats, and we answered. They are readying themselves again. I hope and pray that you will understand that the dimensions of the emergency today are no smaller than they were in June; in a very real sense they are greater."

SUMMARY OF POSITION TODAY

1. No peace - Arabs show not slightest willingness to talk.
2. Arabs rearming rapidly - faster than anyone believed possible. Egyptians already re-supplied by Russia up to 80% of June losses. Syria also. Only Jordan not yet replaced aircraft.
3. El-Fatah gangs of saboteurs constantly infiltrating, planting mines and explosives. Many Israeli casualties. Police continue to round them up. So far 300 captured - but many more may be loose.
4. Boldness of attack on destroyer "Elath," using Russian missiles, is dangerous sign. Ship was in international waters.
5. Cairo has announced evacuation of civilians from towns of Ismailia and Suez - already over 200,000 have been moved - and is preparing to evacuate Port Said. This is another dangerous sign.
6. United States government has reiterated its statement of last 19 June. Eban met with Johnson on 24 October and said it was the best talk he has ever had with Mr. Johnson.
7. Israeli policy is to remain where she is, holding all territory, until Arabs are ready to talk peace. This may mean a long wait.
8. Israel must replace the losses of June war - and even more than that, in order to deter Arabs from attempting fourth round. She must do it quickly in face of Arab rearming.
9. U. S. State Department announced on 24 October that Israel will get Skyhawk fighter planes. These must be paid for. The announcement included Morocco, Libya, Lebanon, Tunisia and Saudi Arabia as being also eligible to receive planes. Jordan omitted.
10. Total cost of Israel military security needs will be a higher percentage of her gross national product even than the 9 $\frac{1}{2}$ % of the United States which includes the tremendous expenditures in Vietnam.
11. Social problems in Israel continue: high unemployment, illiteracy, economic weakness in development towns among new immigrants, poverty.
12. Immigration into Israel continues; many Jews in North African Moslem countries whose lives were affected, even endangered during June, have left those countries and gone to France and Italy, from whence they come to Israel - and many come directly. Estimated that at least 20,000 will be coming in the year ahead.
13. Israel cannot maintain double burden of fantastic security costs and sizeable social welfare costs. Latter job is really responsibility of free world Jewry.

In addition to the overwhelming magnitude of the military-political situation, there are two other aspects of contemporary life which we must not overlook. One is the condition of Jews outside Israel, particularly, in the Moslem countries and the other is the cluster of social problems inside Israel involving a large underprivileged portion of the population.

Concerning the first point, the Joint Distribution Committee has issued a report of the status in various countries:

Morocco Tension is widespread among Jews, in spite of the friendly attitude of the King. Many are leaving. There are no exact figures -- but approximately 10,000 middle-class people departed as soon as they could. There was a boycott against Jewish-owned business. Trade unions were pressing for the exclusion of Jews from employment in government and private industry. Loss of income has resulted in an increase of relief help required.

Tunisia There was widespread mob violence on June 5. The chief synagogue was burned and gutted. Over 100 Jewish establishments were destroyed or damaged. Only the intervention of President Bourguiba prevented greater damage. There was an attempt to set the JDC office ablaze.

Libya Almost the entire Jewish population has fled the country, mostly to Italy, from whence they are moving to Israel and seeking resettlement elsewhere, through the United Hias Service. Most of the Jewish businesses were destroyed by fire.

Egypt Factual information is scarce - but apparently hundreds of Jews are still in prison, being held under appalling conditions.

There is one new situation in the JDC picture. For the first time in eighteen years, the JDC is now enabled to bring assistance in a systematic fashion to the Jews in Rumania. A basic relief program will aid the most needy through the Federation of Jewish Communities, headed by Chief Rabbi Moses Rosen. The program will assist those unable to work, due to sickness or age; those whose income is below a very minimum standard; and those who have no children to help them, either in Rumania or abroad. Within these very stringent criteria, over 2000 cases received cash assistance in August. Other forms of help consist of meals served in Kosher canteens, winter clothing, wood for heating, religious supplies (for there is complete religious freedom in Rumania) and housekeeping services for the bedridden. The main interest of the Jews of Rumania is to emigrate and reunite with their families, but it is good to know that as a result of the understanding attitude of the Rumanian government, we are also now able to offer these welfare aids.

Regarding the social problems inside Israel, there is a volume to be written. Suffice it to say that there are hundreds of millions of dollars required in the areas of immigrant transportation, housing, occupational training (ORT is doing a wonderful job), education at all levels, health services, welfare needs and agricultural settlements. These areas of work, so broadly categorized, do not describe the human problems at all. An unemployed, illiterate immigrant, with a large family, living in overcrowded quarters, is a statistic, when you describe him as one of the 300,000 people living below the poverty line. But he is a human being, when you describe him as a father, bewildered at his inability to control his children, worried because he cannot feed them well, frightened because they may become school dropouts, anguished at how drab their lives are in the barren town in which they live.

Israel was united in war. Enemy fire killed Ashkenazi and Sephardi boys with equal impartiality. In death there was no barrier or discrimination. They lie peacefully side by side in the National Military Cemetery. But in order for this to be so in life, as well as in sacrificial death, even greater exertions must be made in favor of the underprivileged. There must be one Israel in peace as well as in war.

- - - - -

I think the Mission members understood what they saw and heard. Edward Ginsberg, of Cleveland, Associate General Chairman of the UJA, speaking at the opening session said: "There is a new challenge and a new task to be met. We are coming face to face with the realization that victory has not yet been followed by peace and that until there is real peace there is no victory." Night after night in small groups, he led the discussions, as the mission members sought to understand the realities and grappled with their consciences and their personal responsibilities.

In a magnificent speech at the final dinner, which was interrupted often by heavy applause, Max Fisher, the General Chairman, summed up in stirring words, the feelings of the Mission. Responding to the speech of the Prime Minister, calling for increased help, Mr. Fisher, who made us all very proud by the forceful manner in which he represented American Jewry, said:

"Standing together with you on the great heights Israel reached in June, we not only can look back, but we can also look ahead. The vistas ahead are exciting and inspiring.

"We see a day when Jews will come here from the free world and from places that are now cut off. We see an Israel that is economically strong and independent, and we will work with you to make it so. There was just one Israel in war, and we shall help you build one Israel in peace. We see an Israel of superb achievement in all the accomplishments of man. And finally, we see an Israel at peace at last. We believe that goal can be won.

"Our answer, Mr. Eshkol, is simply this: we who have travelled with you this far, will travel with you to final victory. Everything we can do, we will do. You have said the emergency continues, our answer is the Emergency Fund will also continue. I say this, not only for myself but also for this great audience and the communities they represent, from coast to coast. These communities through the Council of Jewish Federations and Welfare Funds, have already voted to support UJA by conducting another great Emergency Fund.

"And I pledge you, then, that each one of us here will make it his personal responsibility to see that the Emergency Fund measures up in every way to the great days of June.

"Mr. Prime Minister, we come here because we are very proud of Israel. We will leave happy in the knowledge that you are also a little proud of us."

One hundred and sixty six gifts were made, with the approach of giving more to the regular campaign as well as more to the emergency fund, and the results of these gifts are as follows:

	<u>1967</u>	<u>1968</u>
Regular	\$2,502,000	\$2,840,000
Emergency	5,260,000	6,160,000

In the face of this response, dear friend, I can only say that if you do not believe in miracles, you are not a realist.

Very truly yours,

Herbert A. Friedman

הכרזת מלחמה
7.11.67
תל אביב 53 pm

229 Throne Rd
Rowley Regis
STAFFS

ENGLAND.
3/11/67

~~Discard~~

Sir by Tourism and being in ^{*}Jerusalem
you are definitely in the wrong

Take my advice and get out for
it is written he will gather all nations
against Jerusalem

* the Old City.

Ernest Yardley

מנהל המכתבים
בדולה
1967

Sender's name and address:

_____
_____
_____
_____

AN AIR LETTER SHOULD NOT CONTAIN ANY
ENCLOSURE; IF IT DOES IT WILL BE SURCHARGED
OR SENT BY ORDINARY MAIL.

SECOND FOLD HERE

To THE HEAD AUTHORITY

THE KNESET

JERUSALEM

ISRAEL.

FIRST FOLD HERE

TO OPEN SLIT HERE

ירושלים, 5.11.1967

א

א.ת.י
ל.ת.י
ה.ת.י

לכבוד
ראש הממשלה
וחברי הממשלה
ירושלים

המחוקקת הממשלה והמנדטוריה הקצרת לסגת סך המסות שהוצעו לנו ורכבות לוחמים
נוסעים, יביאו לידי כך שמחוקקת המנדטוריה למחוקקת יוחזרו לאיב ללא קרב - המחוקקת
מיסת-נייר.

למשלה אין כל זכות להחזיר כל מה שהוגש - רק המס יחולק וישאי לקבוע את גורל
המסות. רק ממל-טו

יכתוב כמותן שהמחוקקת וילדינו או מדיניותכם, ולא לחצים זרים. כל נסיגה חלקית
חזרה אסון למדינה כשם שנסיגה מליאת הביט עלינו אסון.

הידלו להסעות את המס. אימרו לו בירוריה כי ביקשתם לסגת מכל המסות המנדטוריות,
טוט למסור היקוצי גבולות מה וטוט.

הכניה ב' ונטון טרחת הממשלה וטח החוק אינם חילים מלכותה, פירושה נסיגה המחוקקת
מיסת-נייר.

אנו טלחטנו דורשים סך הממשלה:

א) שום נסיגה טוטט טוט. רק המס יחלים על כל טעל אדטט.

ב) חסרת האסור להתייכ בכל המסות המנדטוריות, בעיקר ביהודה ובטוטטון.

בשם הלוחמים הממגינים -

סין כן אנה
חיים ד"ר גלוא"ר
טוט

פזקן ז"ל
הנס

53

ירושלים, כ"ה בתשרי תשכ"ח
1.11.67

לכבוד
יו"ר ועדת החוץ והביטחון
הה"כ דוד הכהן
הכנסת.

יושב-ראש בכבוד,

אני מתכבד להעביר אליך את המכתב הרצוף,
הדן בענייני כותון הציבור שכבוד יושב-ראש הכנסת
העביר לוועדה זו.

בכבוד ולגדולה

מ. זורין
יו"ר הוועדה לפניות הציבור

SECRET, CONFIDENTIAL

22

SECRET
CONFIDENTIAL

SECRET

SECRET
CONFIDENTIAL

SECRET

SECRET

SECRET, CONFIDENTIAL

SECRET

3
ירושלים, כ"ח בתשרי תשכ"ח
1.11.67

לכבוד
מר וינוצקי מיכאל
רח' סדרות גת 88/2
קריית-גת.

אדון נכבד,

אנחנו מודים לך על סכתבך לכבוד יוסב-ראש
הכנסת מיום 8.10.1967.

את הסכתב העברנו לוועדה המתאימה בכנסת.

בכבוד רב

פ. זוארץ
יו"ר הוועדה לפניות הציבור

RECEIVED
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
U. S. DEPARTMENT OF JUSTICE
WASHINGTON, D. C.

10/27/54

50

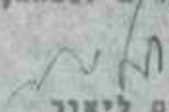
ירושלים, י"ב בחשדי תשכ"ח
16 באוקטובר 1967

לכבוד
מר עזריאל הראל
שבדיר ישראל במלאווי

עזריאל היקר,

רק למען הסדר, הנני מעביר אליך העתק
ממכתבו של מר סורטי יו"ר הפדרלמנט ממלאווי
שלח ליושב-ראש הכנסת.

בברכה גמר החימה טובה
ומועדים לשמחה,

חיים ליאור
סגן מזכיר הכנסת

העתק: מחלקת אפריקה
משרד החוץ

1944

1944

1944

1944

1944

1944

1944

THE OFFICE OF THE SPEAKER
PARLIAMENT CHAMBER
P.O. BOX 80
ZOMBA, MALAWI

21st September, 1967.

Mr. Kadish Luz,
Speaker of the Knesset,
Jerusalem,
ISRAEL.

Dear Mr. Speaker,

I wish to formally acknowledge your very kind letter dated 17th July, 1967 which was delivered to me by your Ambassador to Malawi, and my friend, His Excellency Mr. Azriel Harel.

I would like to inform you that I handed your letter to His Excellency the President of the Republic of Malawi, Dr. H. Kamuzu Banda, on 27th July, 1967, and he was so pleased with the contents of the letter that he authorised the contents to be circulated to all Members of the Malawi Parliament.

I had to leave Malawi for Europe and the United States of America on 31st July, and I did not have time to communicate with you earlier. I have just returned from my overseas trip and I hope you will not mind my writing to you at such a late date.

Please remember me to Madame Luz and all Members of the Knesset.

My warmest greetings to you.

Yours sincerely,

I. K. Surtee, M.P.,
SPEAKER,
National Assembly.

LUFTPOST

Gustav A D O L F
Organisator
7 Stuttgart-Degerloch
Reutlingerstraße 45
Germany

30. September 1967

Handwritten signature

ארגון תנועת
25.10.67
מס' 53

An den

Weltsicherheitsrat U N O
New - York / USA

Betreff: Unterbringung von 200 000 arabischen Flüchtlingen
in Mesopotanien
Wiederaufbau der Stadt Babylon am Tigris und Euphrat

Sehr geehrte Herren !

Das Vertrauen der Völker in den Willen zum Weltfrieden durch die U N O wird erschüttert, wenn diese mächtige Organisation ihren Einfluss und politischen Willen nicht in praktischen Maßnahmen zum Weltfrieden realisiert.

Besonders die Lähmung im Willen zu einer politischen Lösung des arabischen Flüchtlingsproblems geht gegen den gesunden Menschenverstand der Massen.

Die U N O hat am 20. November 1947 mit 33 gegen 13 Stimmen bei 10 Stimmenthaltungen die Teilung Palästinas in einen jüdischen und arabischen Staat beschlossen. Die U S A und die Sowjetunion haben die Teilung befürwortet.

Großbritannien übte Stimmenthaltung.

Moskaus Delegierter beim Weltsicherheitsrat, Herr G r o m y k o , sagte damals wörtlich:

" Wenn man die Leiden des jüdischen Volkes während des Krieges bedenkt, wäre es ungerecht, ihm das Recht auf Bildung eines eigenen Staates zu verwehren."

Das schwelende Feuer des arabischen Flüchtlingsproblems kann nur auf dem Wege einer Art und den Lebensbedürfnissen dieser Menschen gemässen Umsiedlung friedlich und auf Dauer gelöst werden.

Die Geografie der Bibel, in Genesis 2, 10-15 bietet sich als Lösung an. In jenem Vierstromland lag nach einer alten Menschheitsüberlieferung das Paradies des Menschen.

Heute liegt das Mutterland paradiesischer Fruchtbarkeit brach. Jenes Brachland zwischen Euphrat und Tigris könnte durch moderne Mittel und die Technik der Bewässerung und Landbestellung kultiviert werden, nach dem Beispiel der Kultivierung der Wüste N e g e b durch die Juden. Das Brachland unter geografisch und geologisch paradiesischen Voraussetzungen könnte zur reichen Kornkammer und zum Lebensraum für 200 000 arabische Flüchtlinge, sogar für Millionen Flüchtlinge gemacht werden.

Für das alte Babel könnte eine moderne Stadt erstehen.

Es wäre besser, die Völker würden Brot und Wohnraum dort schaffen, wo der Herrgott den Menschen einst das Paradies schenkte, als Milliarden vergebunden im Kampf um die Entdeckung der toten Oberfläche des Mondes.

Anstatt Hass zwischen den Brudervölkern der Semiten, Araber und Juden, zu schüren, sollte man die Juden, die den Willen zu einem Rechts- und Ordnungsstaat unter Leiden, den fleißigen Einsatz, unter Beweis gestellt haben, den Staat Israel in Frieden belassen.

Vor ca. 1 5 0 0 Jahren haben die Araber Jerusalem, das in seiner ehrwürdigen Geschichte durch keinen seiner Beherrscher geteilt war, ent-rissen und mit dem Bau einer Moschee auf dem Tempelplatz das religiöse Gefühl der Juden verletzt.

Anstatt alte, böse Teilungen aufzuheben, werden durch eine diabo-lische Politik mit neuen Teilungen die Voraussetzungen zum nuklearen Krieg geschaffen.

Die U N O ist aufgerufen, das Vertrauen der Völker, der Menschen nicht zu enttäuschen.

Ich gebe nicht gerne guten Rat, ohne mich zum Einsatz für eine gute Sache zu erklären.

Als Organisationsleiter habe ich Ideen und auch Erfahrung und lasse mich rufen.

Mit ehrerbietiger Begrüßung !

Gustav A D O L F

Wir stehen auf der Schwelle einer neuen Zeit.
Römer 11, 25 heißt es:

„Blindheit ist Israel zum Teil widerfahren, solange bis die Fülle der Heiden eingegangen sei“, also das ganze Israel selig werde.

Israel ist das Gerichtszeichen für die Nationen und bedeutet, daß die Gnade für dich zu Ende geht.

Die Juden sind die Seismographen der Weltgeschichte. Jetzt werden die Träume zweier Jahrtausende wahr.

Beim Hören der Frontberichte wurden wir an die Geschichten des Alten Testaments erinnert, besonders an diejenige von David und Goliath.

Die Geschichte Israels, dem einzigartigen Bundesvolk Gottes, hat der Herr Verheißungen und einen Auftrag gegeben, der nicht zu Ende ist.

Nach Hesekeil 36 wird zuerst das Land erneuert, und dann werden die Herzen erneuert (Vers 4 und 26).

Jesus sagt bereits, daß Grünwerden des Feigenbaumes – Israel – nun bevor er Früchte (der Buße) trägt, uns ein Zeichen Seiner nahenden Wiederkunft sei (Matth. 24, 32–33).

Der Herr sagt durch den Propheten Joel 3, Verse 1–2:

„Wenn das Gefängnis Judas und Jerusalems gewendet sein wird, dann ist das Gericht über die Nationen nahe.“

Am 8. Juni 1967 wurde Jerusalem befreit.

Der oberste Rabbiner sprach folgendes Gebet:

„Gelobt sei Gott, der Erlöser Israels, der Erbauer Jerusalems.“

Jerusalem ist frei, die Zeit der Nationen ist zu Ende.

Jerusalem gehört Israel.

Gott hat sich die Stadt erwählt, so wie er sich das Land und das Volk erwählt hat.

Wer das Volk, das Land oder die Stadt antastet, der tastet Gottes Augapfel an.

Volk, Land und Stadt des Messias sind eine untrennbare Einheit. Die Nationen werden diese Tatsachen aber nach wie vor nicht anerkennen.

Der Prophet Hesekeil (Kap. 38 und 39) und der Prophet Sacharja (Kap. 12–14)

berichten von zukünftigen Kämpfen der Nationen gegen Israel.

Unsere jetzige Zeit leitet uns bis zu der Schwelle vor der Wiederkunft unseres Herrn Jesus Christus.

Mit unstätlichen Opfern und Pionierleistungen wurden Wästen in Gärten verwandelt, neue Städte und Siedlungen aufgebaut, nun sollte der Staat Israel endgültig zerstört und das Judentum vernichtet werden nach dem Willen der Araber.

Die Klagemauer steht nämlich genau vor dem Berg Morija, dort, wo der Tempel wieder gebaut wird.

Von Adam bis zur Sintflut waren es 2000 Jahre, von da bis Christus waren es wieder 2000 Jahre.

Von Christus bis zum Ende der 3. Heilsperiode, in der wir uns jetzt befinden, sind es wiederum 2000 Jahre.

Dann kommt das Sabbathjahr von 1000 Jahren, das 1000-jährige Reich. Im ganzen wäre dann die Zeit der Menschheitsgeschichte auf dieser Erde 7000 Jahre.

Dann allerdings wäre es möglich, daß wir dann am Ende dieser Zeit stehen.

Abraham ist geboren 1948 Jahre nach dem ersten Adam. Der Same Abrahams hatte den Staat am 14. Mai 1947 neu gegründet.

Er wurde also 1948 nach dem letzten Adam neu geboren.

Das sind göttliche Zusammenhänge.

Die Gemeinde Jesu muß aber hinweg, damit der Antichrist seine ganze Bosheit entfallen kann, dann werden unbeschreibliche Gerichte kommen. Dieses Zeitalter wird untergehen, und ein neues geboren werden.

Wenn daher Jesus sagt:

„Diese Generation wird nicht vergehen, bis daß diese alles geschehe“ (Matth. 24, 34).

Welche Generation?

Sicherlich die Generation, von der Er sprach.

Er schilderte die Ereignisse der Endzeit.

Er sagte, die Ereignisse würden so rasch aufeinander folgen, daß diejenigen, die den Anfang sehen, auch das Ende sehen würden.

Kriege und Kriegsgerüchte, teure Zeiten, Pestilenz und Erdbeben – das alles sei nur der Anfang der Not.

Wir stehen an der Schwelle einer neuen Zeit.

In Hesekeil 47, Verse 13–23, sind uns die neuen Grenzen genannt für Israel:

Im Norden bis nahe an Damaskus, im Osten sollen der See Genezareth, der Jordan und das Tote Meer sie bilden.

Im Süden soll nach Hesekeil 47 die Grenze Thamar, Kades am Bach Xgypten (biblische Bezeichnung) zum Mittelmeer hinlaufen.

In 5. Mose 32, Vers 8, lesen wir, daß Gott die Grenzen der Völker nach der Zahl der Kinder Israel setzte.

Wir werden es erleben, wie sie das „Blättergewinnen“ Israels nicht verhindern können.

Der alte Streit zwischen den Söhnen Isaaks und Isaaks ist aufs neue entflammt und tragisch.

Satan hat sich dem Heilsplan Gottes von Anfang an widersetzt. Hamitische Völker besetzten das von Gott für Israel reservierte Land.

Hinter Israel steht der Plan Gottes.

Hinter den Nationen steht der **Satan**, der Fürst dieser Welt. Das Reich Gottes und das Reich Satans stehen sich gegenüber. **Messias** und **Antimessias**.

Die **Bündnisse Israels**, die es mit den **Nationen geschlossen hat**, waren bekanntlich nach der Bibel Abfall gegen Gott.

Kurz möchte ich noch manches erwähnen:

7 2 2 vor Christus wurden die **10 Stämme des Nordreiches** in die **assyrische Gefangenschaft** abgeführt,

6 0 6 vor Christus wurde Jerusalem von Nebukadnezar genommen,

5 8 5 vor Christus wurde vollends **Jerusalem zerstört**.

J u d a kam in die babylonische Gefangenschaft.

7 0 nach Christus wurde Jerusalem von den Römern zerstört und hörte das **Königtum in Juda zu bestehen auf**.

Eine **neue Zeit** war angebrochen, die Zeit der Nationen.

Am 8. Juni 1 9 6 7 ist durch die Einnahme Jerusalem befreit.

Die **Zeit der Nationen ist zu Ende** durch die Einnahme Jerusalems – **Jerusalem gehört Israel**.

Das britische Mandat erlischt am 14. Mai 1948.

Der **U N O - Beschluß** vom 20. November 1947 wird rechtlich kräftig.

M o s t a u s Delegierter beim Sicherheitsrat, **G r o m y k o**, sagte wörtlich:

„Wenn man die Leiden des jüdischen Volkes während des Krieges bedenkt, wäre es ungerecht, ihm das Recht auf Bildung eines eigenen Staates zu verwehren.“

Wie anders denkt Gromyko heute?

Denken wir an **Sacharia 14, 1-5**, wo uns gesagt wird, daß Jerusalem zur **Hälfte** den Feinden, zur **Hälfte** dem Volk Israel gehören wird.

Ist dieses nicht vor unseren Augen erfüllt?

Bevor der Herr kommt, muß die Gemeinde **J e s u** hinweg, damit der Antichrist seine ganze Boshheit entfalten kann (2. Thessal. 2, 7-8).

Durch die Einnahme Jerusalems ist die Zeit der Nationen zu Ende. **Jerusalem gehört Israel**.

So laßt uns wachen und arbeiten und die Zeit auskosten, **damit wir von Ihm treu erfunden werden, wenn Er kommt**.

Weitere Mitternachtsrufe erhältlich. Zu beziehen:

Gustav **ADOLF**, Stuttgart-Degerloch, Reuflinger Straße 45.

Es ist für einen wahren Knecht Gottes **unmöglich**, den Menschen zu Gefallen das zu lehren, was sie gerne hören möchten.

Wie nahe ist das Ende?

„**Maranatha**“, der Herr kommt (1. Kor. 16 Vers 22)

Wir leben seit 14. Mai 1947, der Staatsgründung Israels, im **Messianischen Zeitalter**.

Der Herr zeigte mir, wenn dasselbe endigt, kommt der Herr bald.

Die Weltenuhr richtet sich nach **Israel**.

Die Israeliten führten bisher 3 erfolgreiche Kriege.

1. Krieg Israels, Beginn 15. Mai 1947,

2. Krieg Israels, Beginn 29. Oktober 1956,

3. Krieg Israels, Beginn 5. Juni 1967 – 4tägiger Blitzkrieg.

Erstmals seit beinahe 1900 Jahren ist ganz Jerusalem im Besitz des Volkes Israel, seit dem 8. Juni 1967.

Jesus spricht:

„**Jerusalem soll zertreten werden von den Heiden bis daß der Heiden Zeit erfüllet wird**“ (Lukas 21, 24).

Dieses „**bis**“ geht vor unseren Augen in Erfüllung – die **Zeit der Nationen** geht mit Riesenschritten zu Ende.

„**Der Herr ist nahe**“ (Phil. 4, 5)

Wir sind Zeugen geworden, was Gott in **Lukas 21, 24** prophetzt.

Jesus sagt (Matth. 24, 34):

„Diese Generation wird nicht vergehen, bis daß dieses alles geschehe.“

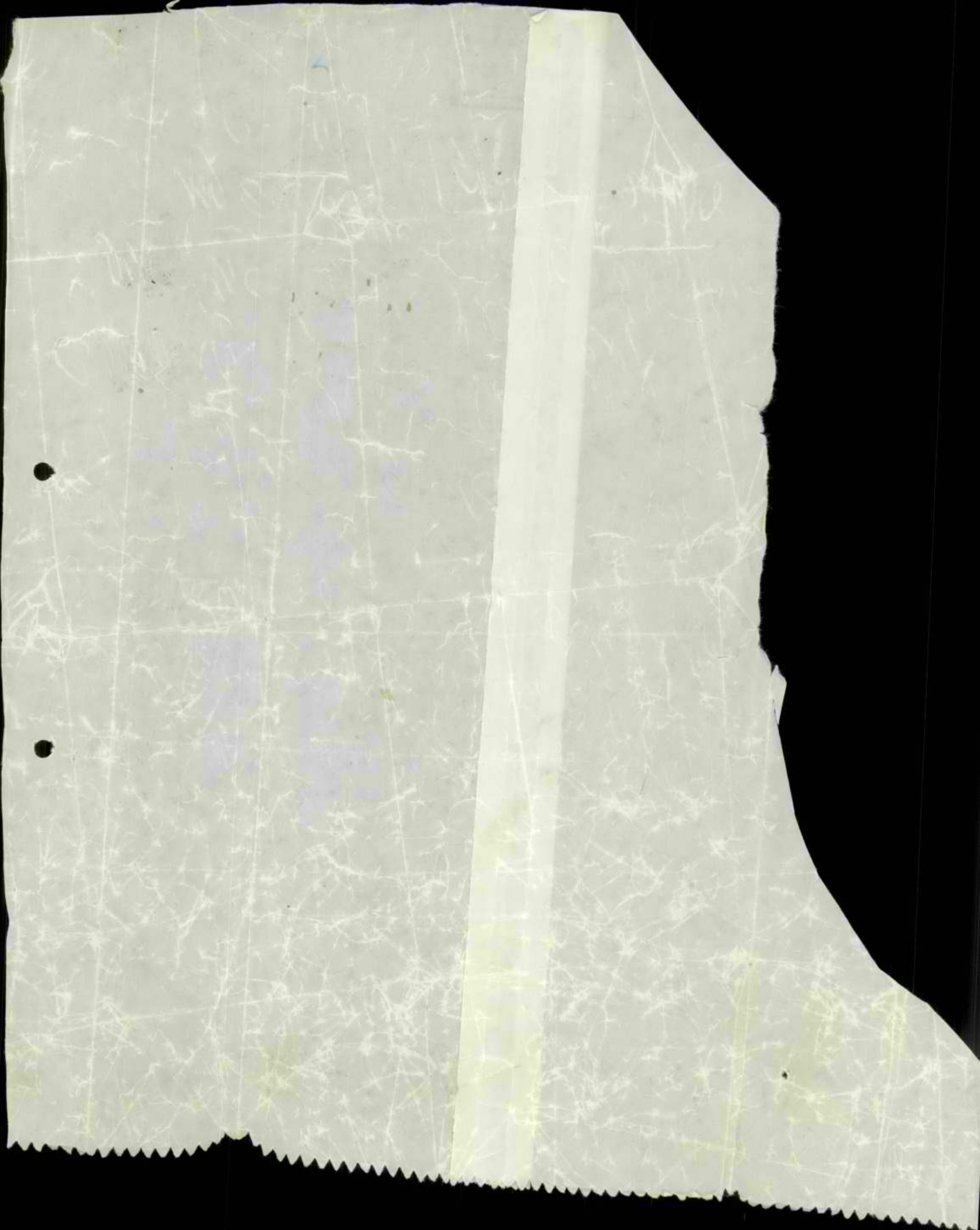
53

Handwritten notes at the top right corner.

Main body of handwritten text in Odia script, consisting of approximately 12 lines.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a concluding note.

Additional handwritten text at the bottom left corner.

די צוקונפט THE ZUKUNFT

ארויסגעגעבן פון דעם אלועלטלעכן יידישן קולטור-קאנגרעס
(פאראייניקט מיט "ציקא")
ATLAN CULTURE HOUSE
25 East 78th Street, New York, N. Y. 10021

„צוקונפט“ דעדאקציע:

- שלמה ביקל
- ח. בעז
- אליעזר גרינבערג
- משה קרישטאל
- אליעזר גרינבערג, רעדאקציע סעקר

„צוקונפט“ פארוואלמונג

- ב. סאבאטישינסקי, מיטפארזיצער
- ל. רובינשטיין, מיטפארזיצער
- ה. א. אבראמסאן, קאשירער
- א. פיינזילבער, סעקרעטאר
- יוסף גליקסאן, פארוואלטער

- יודל בארגשטיין
- ד"ר י. מ. בידערמאן
- ח. בעז
- מרענק בראון
- ישראל ברעסלאו
- י. ה. גאלדבערג
- מארי גראס
- מ. ה. גינזבורג
- בנימין עבינער
- לואיס האלענדער
- אסיף האלינסקי
- יומאל הייס
- מינקא
- נאטאניעל מינקא
- י. מלאטעק
- הענער סאבאטקא
- י. סטאלארסקי
- ה. שופקא
- משה מישער
- מ. קריסמאן

(א)

אויגוסט 16, 1967

אויגוסט

לכבוד קדיש לוז
פארזיצער פון כנסת
ירושלים, ישראל

זייער חשובער פריינד קדיש לוז,

מיר שיקן איך דעם יולי-אויגוסט נומער פון דער
צוקונפט, הייל מיר גלויבן, אז עס וועט זיין פאר איך
אינטערעסאנט היי אזוי אין אונדזער זשורנאל האבן זיך
אפגעשפילט די לעצטע גורלדיקע היסטארישע געשעענישן אין
ישראל, וואס האבן אזוי טיף אויפגערודערט יעדן יידן וואו
ער זאל זיך נישט געפינען.

מיר נוצן אויס די געלעגענהייט איך אויפמערקזאם צו
מאכן, אז די "צוקונפט" איז דער עלטסטער יידישער זשורנאל
אין דער וועלט און איז אין 1967 אריין אין זיין 75טן יובל-יאר.

מיט קולטור גרום
די צוקונפט

Joseph L. ...
יוסף גליקסאן, פארהאלטער

ארכיון חנוכה
טו אב תשנ"ז = 22. 8. 67
חיק 53

001111100

THE SURE WAY

TO GET THE BEST OF THE BEST
AT THE LOWEST PRICE

RECEIVED

NOV 11 1951

NOV 11 1951

The following information is being furnished to you for your information. It is based on the information received from the source mentioned above. It is not intended to be used for any other purpose. It is not intended to be used for any other purpose. It is not intended to be used for any other purpose.

NOV 11 1951

NOV 11 1951

DAISIES WON'T TELL! BUT YOU CAN

—that God exists, that God is real, that He will answer your prayer if you seek Him sincerely—for tomorrow could be too late.

Repent or confess to God that you are a sinner and need His help. Read John 1:9 and Luke 18:9-14.

"But what saith it? The word is this: that is, the word of faith, which we preach:

"That if thou confess with thy mouth the Lord Jesus, and shalt believe in thine heart that God hath raised Him from the dead, thou shalt be saved.

"For with the heart man believeth unto righteousness; and with the mouth confession is made unto salvation.

"For the Scripture saith, Whosoever believeth on Him shall not be ashamed.

"For there is no difference between the Jew and the Greek: for the same Lord over all is rich unto all that call upon Him.

"For whosoever shall call upon the name of the Lord shall be saved" (Romans 10:8-13).

Do you know my Jesus? Do you know my Friend? Do you know that He loves you and will abide till the end? Have you talked to Him lately? Please do it today: He's waiting to hear you and will show you the way. Friend, come to Jesus today: let Him show you the way, for tomorrow could be too late to pray. God's line is not busy, just try and you'll see His line is always open to you and to me. His charges are high for God's master "switchboard" up in heaven. There are no "busy signals." Please try and you'll see. God knows the answer for you and for me. Please try it then you can say you know my Friend, the One Who knows the answer and abides to the end.

Come to Jesus today and let Him show you the way, for tomorrow could be too late to pray! Give Him your heart today while there is still time to pray. Daisies won't tell but you can, **WILL YOU?**

Prepared for you by a special deputy sheriff of Fulton County, Ga.

CHARLIE E. DUKE
1365 Allene Ave. S. W.
Atlanta, Georgia 30310

ON LIFE'S BUSY THOROUGHFARES
WE MEET WITH ANGELS UNAWARES.

I've never seen God, but I know how I feel.

It's people like you
who make Him "So Real" ...

My God is no stranger, He's friendly and
gay

And He doesn't ask me
to weep when I pray ...

It seems that I pass Him so often each day
In the faces of people I meet on my way

He's the stars in the heaven,
a smile on some face,

A leaf on a tree or a rose in a vase ...
He's winter and autumn

and summer and spring.

In short, God is every real, wonderful thing.

I wish I might meet Him
much more than I do—

I would if there were more people like YOU.

Poem By Helen Steiner Rice

Remember the family altar
leads to an altered life.

The family that prays
together, stays together.

Published by Osterhus Pub. House, 4500 W. Bowry
Minneapolis, Minn., 55422, U. S. A. Pray for us.

Daisies Won't

Tell!

But You Can!

sires to accept God's will and choice for us. For we must never forget whatever our circumstances God has allowed them for our good. God's choice for us sometimes seems to be hard—very hard for us to bear. But if it is so, it is because we are not fully surrendered to Him or lack confidence in His love and wisdom. God is either choosing for the very best in what He sends or allows to come upon us in life or else He deliberately chooses for us what He knows is not for our best good. Would we dare charge God with the latter? No, a thousand times no. God is love and He spared not His only Son for us. How could He choose anything for us but the very best? We surely can't doubt His wisdom. He knows the end from the beginning and knows what all the results are going to be; and we can't call in question His power. In all that comes upon us in His providential dealings with us He either ordered it or allowed it; for He has the almighty power to prevent anything from happening. So if it does happen it is because He chose it thus. Therefore to murmur or complain is the same thing as saying that we know better than God what is best for us, or else God does not care enough for us to give us the very best. One is rank pride and arrogance, the other distrust of His motives—His love.

But we sometimes think, Doesn't the devil also have a hand in what happens to us?

Yes, that is all very true, we see that in Job's case, but we also see how the devil could not go beyond what God allowed (see Job 1:12; 2:6) and what God did allow the devil to do, He used to bring Job into richer blessing than before. The devil is powerless to do anything without God's allowing it. He is only a creature, and so are all his hosts of demons. God is above them, however mighty they may be in power. Even if you see the devil's hand in what happens, you must not forget to see God's hand above the devil. God only allows him to go so far as it suits His sovereign purposes to turn it unto good account for the blessing of His own.

"All things work together for good to them that love God, to them who are the called according to His purpose" (Rom 8:28), and that includes even what the devil is allowed to do. Let us not forget that God is working with a view to our eternal good and not simply with regard to time. We so often look at things from the angle of our present circumstances and the present moment, but God always weighs the eternal results. We are willing even in earthly things to travel a long hard road when it leads to some pleasant and desirable place. So God may choose for us a hard road, not because He delights in our having to suffer the hardships by the way, but because of the richer, fuller

and eternal blessing that it will bring us into. "Thou hast enlarged me when I was in distress" (Ps. 4:1). The distress was not sent of God for the sake of the suffering but for the sake of the enlargement. Even in the distress God sympathises with His own. "In all their affliction he was afflicted, and the angel of his presence saved them: in his love and in his pity he redeemed them; and he bare them, and carried them all the days of old" (Isa. 63:9). "Blessed be God, even the Father of our Lord Jesus Christ, the Father of mercies, and the God of all comfort; who comforteth us in all our tribulation" says the apostle in 2 Cor. 1:3, 4. And those were no light troubles through which he went for he says, "We were pressed out of measure, above strength, inasmuch that we despaired even of life" (v. 8). However when speaking of them in the light of eternity he calls them "light afflictions": "For our light affliction, which is but for a moment, worketh for us a far more exceeding and eternal weight of glory; while we look not at the things which are seen, but at the things which are not seen: for the things which are seen are temporal; but the things which are not seen are eternal" (2 Cor. 4:17, 18).

Four things are necessary to have peace and rest of soul in time of trial. First, keep the mind stayed on the Lord trusting in Him. "Thou wilt keep him in perfect peace, whose

mind is stayed on thee, because he trusteth in thee" (Isa. 26:3). Second, keep in touch with God by prayer: "Be careful (anxious) for nothing; but in everything by prayer and supplication with thanksgiving let your requests be made known unto God. And the peace of God, which passeth all understanding, shall keep your hearts and minds through Christ Jesus" (Phil. 4:6, 7). Third, meditate upon the Word: "These things I have spoken unto you, that in Me ye might have peace. In the world ye shall have tribulation: but be of good cheer; I have overcome the world" (John 16:33). "Great peace have they which love thy law: and nothing shall offend them" (Ps. 119:165). "For whatsoever things were written aforetime were written for our learning, that we through patience and comfort of the scriptures might have hope" (Rom. 15:4). And fourth, yield your will to God and work in concert with Him in trial. "Now no chastening for the present seemeth to be joyous, but grievous: nevertheless afterward it yieldeth the peaceable fruit of righteousness unto them which are exercised thereby." But He (God) chasteneth us "for our profit that we might be partakers of his holiness" (Heb. 12:11, 10). Chastening here means more than correction; it includes all that goes into the training of a child as the Greek word here implies. And note the great end of it all is to make us

more like God in righteousness and holiness. By the yielding up of the will to God and coming to Him in a teachable attitude so that He may show us the reason for the trials, we learn the lesson much more quickly and easily; but, if we go on murmuring and complaining with unyielded will and an unteachable attitude, the trials may have to be multiplied before the end is attained.

And last, but not least, let us not forget that even though the thorns may not be removed and He allows them to go on pricking us for some good end that He knows is best for us, yet "His grace is sufficient for us." He will sustain the soul that submits to Him and leaves all in His hands. Read 2 Cor. 12:7-10 and see how Paul could actually glory in and take pleasure in those things which he once prayed might be removed, because through them he experienced in a fuller way the sustaining grace of Christ.

—E. C. H.

GRACE & TRUTH 215 Oak St., Hillery, Danville, Ill.
Printed in U. S. A.

PEACE and JOY in Time of Trial

"My brethren, count it all joy when ye fall into divers temptations (trials or testings); knowing this, that the trying of your faith worketh patience. But let patience have her perfect work, that ye may be perfect and entire, wanting nothing" (James 1:2-4).

"Not only so, but we glory in tribulations also: knowing that tribulation worketh patience; and patience, experience; and experience, hope: and hope maketh not ashamed; because the love of God is shed abroad in our hearts by the Holy Ghost which is given unto us" (Rom. 5:3-5).

Here we get the real purpose of trials. It is to test our submission to the Lord and to deliver us from our own ways. Trials work patience. We cannot exercise patience except in trial. If everything is going just the way we want it to be, we would have nothing to be patient about. Patience requires the setting aside of our own will and desires and therefore trials manifest just how far we are willing to give up our will and de-

of Bethlehem, a sort of national sanctuary, which was capable of holding three thousand people, yet in spite of its size it was always overflowing with people.

The sermons delivered by Huss at the Chapel of Bethlehem proposed to purify the Roman Church, which at this time was plagued by the rivalry of two popes of Rome and Avignon and the scandals in high and low ranks were fomenting heresy, and were stressing the need and the urge of radical reform. He assailed "the priests who organized false miracles, sold relics, absolutions and indulgences, the charlatans who advertised pilgrimages to venerate false relics." According to Huss, the faithful must return to the teaching of the Gospel and the rights to their humble status.

Huss gave many sermons and wrote many books. In the treatise on Simony, which is one of the most important of his works, we read: ". . . There is but one Lord of the world who cannot sin though He may do whatever He will. It is God. But they will insist that the pope is the HOLY FATHER. Indeed, if he follows the example of Christ in poverty, humility, chastity and duty; but greed, envy and sin make us doubt he is the Holy Father . . . It does not matter what he is called, nothing can make him holy if his ways are contrary to the teachings of Christ . . . If the pope does not imitate Christ and Peter in the excellence of their lives, he deserves to be called the enemy of the Apostles, not their successor. The pontifical function is the same as that of the Apostles: to preach the divine word, to do holy deeds, and to speak for mankind . . . I have written these pages well knowing that I would not derive from them praise nor favors, or material profits from miserly priests or from laymen; from them I expect nothing, only of God I ask my reward and their salvation. If it is required that I be insulted and persecuted, I have already decided that it is better to suffer punishment at their hands than to receive in exchange for my fattery some material reward."

Huss' ever growing moral influence aroused the anger of the official clergy. He was denounced by the pope and the Chapel of Bethlehem was closed. On July 29th, 1412, the pope pronounced Huss' excommunication. He was summoned to appear to the General Council of Constance and the emperor

Sigismund gave him a safe conduct which pledged "a guarantee of Huss' personal safety and full and absolute freedom at Constance, and the liberty to return to Bohemia even in the event of Huss' refusal to bow to the decisions of the Council." Believing himself safeguarded by means of such credentials, Huss accepted the invitation.

He arrived at Constance on the eighth of November. Caesar Cantu, a writer not tainted with heresy but a very devout Roman Catholic, wrote in Volume XII page 361 of His Universal History, the following interesting and statistical particulars on that memorable Council: "At the Council of Constance there were present the Emperor, cardinals, lords and counts; numbering, so it was said, as many as one hundred and fifty thousand foreigners with thirty thousand horses; and among the visitors there were eighteen thousand clerics and two hundred professors of the University of Paris. Among the visitors there was a great rivalry for luxury, and at a time when the various nationalities could be distinguished by their different manner of dress each stood out in that great pageant of people some from the extreme ends of Europe with dress, armour, pompons retinues, especially those of the cardinals. Many had come to view the spectacle; others for entertainment, for there were three hundred and forty six comedians and seven hundred prostitutes."

Huss had not been three weeks in Constance, when without warning he was arrested and imprisoned. After six months he was brought in front of the Council in plenary session to be judged. The emperor Sigismund remonstrated and with no result against the violation of his order of safe conduct. Huss had now definitely fallen into the clutches of "bloody old Vatican wolf." She would be sure not to let him escape. Nor was his doom in the least way affected by the abdication and flight of Pope John 23rd whom the Council had deposed on the 29th of May. His trial began on June 5th. A bishop went into the pulpit and delivered a sermon against the heresies attributed to Huss. He motioned to be allowed to speak, but the Bishop of Chambrey and of Florence violently denied him the right.

Huss was excommunicated and delivered over to the secular arm. On the 15th of July, 1415, he was led to the place of his execution, followed

through by a great crowd of people of every country. The tunic was removed from him and he was tied to a stake. Before lighting the pyre, the Marshall of the Empire asked him to abjure. But Huss refused. "God is my witness, he said, that I have never taught or preached the doctrines falsely imputed to me. I have endeavored only to rescue men from their sins. In the same truth of the Gospel which I have written, taught, and preached I am ready and happy to die."

The Historian Leger relates the burning at the stake, and some of its gruesome details arouse horror. "After the first blaze, only the lower part of the body had been burned, the partly charred trunk remained fastened to the stake. The stake fell down into the coals and the fire was stoked anew with a cart load of wood, while the executioner's assistants raked the ashes for the bones and broke them the better to burn them . . . The head was split in two and thrown back into the flames, together with the heart which was still untouched by the fire. The burning over, the debris of bones, ashes and cinders was loaded on a cart and thrown into the deep whirlpools of the Rhine so that the Bohemians might not make relics of them."

The great papal crime had been accomplished, but the death of John Huss, the seeker of the truth, stirred up one of the most far reaching insurrections against the Church of Rome.

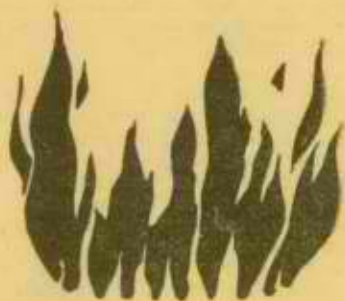
Only one hundred years later the Reformation spread all over Europe and Martin Luther said: "The Gospel that has been handed on to us was won by Huss at the cost of his blood." The reason for this tract is not to arouse animosity against the Roman Church, but to remind Christians that our Christian Heritage cannot be taken for granted. It is the fruit of blood and sufferings of our forefathers. Did they die in vain to obtain for us the Freedom of worship, the freedom to read and interpret the Scriptures?

Printed by the Christian Business Men's League, 4500 West Broadway, Minneapolis, Minn., 55422, U.S.A. Pray for us

This tract costs 50c. per 100; \$2.00 for 500; \$3.00 for 1000.

Send for large \$1.00 assortment of tracts and booklets for and about Catholics. (Rom. 1:16). Help, warn them and reach them for Christ while we have time. Jesus is coming soon. Matt. 24:42-44.

A PRIEST BURNED ALIVE

John Huss was born in 1369 of very humble parents, who farmed the fields in the village of Hussinec near the German border. Accurate details of his childhood are lacking. We know that he studied at the University of Prague, which was at the time one of the most flourishing in Europe, and became a bachelor of arts and theology. In 1401 he was appointed Dean of the Faculty of Arts. He was 29 years of age when he began to teach.

He was thirty years of age when he was ordained a priest. By that time he had already become known in the ecclesiastical and academic world, and he was, therefore, assigned to preach in the Chapel

given among men, whereby we must be saved" (Acts 4:12).

"How shall we escape if we neglect so great salvation?" (Heb. 2:3). I said therefore unto you, If ye believe not that I am He, ye shall die in your sins (John 8:24).

"There is a way which seemeth right unto a man, but the end thereof are the ways of death" (Proverbs 14:12).

"Be not deceived; God is not mocked; for whatsoever a man soweth, that shall he also reap" (Galatians 6:7).

"Jesus said, Him that cometh to Me I will in no wise cast out" (John 6:37).

"And this is life eternal, that they might know Thee, the only true God, and Jesus Christ" (John 17:3).

If you reject Him, you will some day gaze across that "great gulf" and you, will cry out in the anguish of your soul, "have mercy on me, and send Lazarus, that he may dip the tip of his finger in water, and cool my tongue; for I am tormented in this flame" (Luke 16:24).

But, it will then be too late. "Now is the accepted time; behold, now is the day of salvation" (II Cor. 6:2). Oh then, be saved, and be saved now. Nothing else matters. Your eternal destiny is at stake. Therefore accept Christ and accept Him NOW.

—Sent in by S. H. Smith

GOOD NEWS FOR THE WORLD

God so loved the world, that he gave his only begotten Son that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life (John 3:16).

IF every living person knew what every departing soul discovers when he dies—

EVERYONE Would Be Saved TODAY!

"It is appointed unto men once to die, and after this the judgment" (Hebrews 9:27).

The Bible was written "that ye might believe that Jesus is the Christ, the Son of God; and that believing ye might have life through His name" (John 20:31).

"Neither is there salvation in any other: for there is none other name under heaven

Accent on 'Political'

The current hassle between the President and Congress over taxes and spending is an exercise in political economy—with, of course, the emphasis on "political."

The President's case for a tax surcharge is strong, but not impregnable on purely economic grounds. There is room for debate (and Wall Street is debating it) over the precise amount of steam which the national economy has generated—especially with rises in unemployment and inventories—and the effect which the surcharge would have. But that is not the point that Congress is discussing.

Congress has, instead, issued an ultimatum to the President to cut back on spending if he wants his tax rise, at the same time sidestepping all suggestions that the legislature, which does have the power of the purse, and presumably the responsibility that goes with it, should do its own cutting. In fact, the lawmakers, with an eye on the home folks, have often appropriated more for certain projects than the administration asked.

The point of all this, of course, is that Congress wants to enter next year's political campaign with a record of giving the voters much and asking as little from them as possible. And if this requires that the President accept the onus of both the cuts in the

budget and increases in taxation, that is all right with Capitol Hill.

Trimming the budget, with its vast substructure of built-in costs and increases, is always difficult—especially when two expensive crises, the war in Vietnam and the plight of the cities, loom so large when the Treasury mails out its checks. That there is room to cut back on some spending, to postpone certain items that have no direct effect upon the national health or welfare (the space program, for example) is obvious enough. But the willingness of Congress to give the President a meat-ax to wield, while refusing itself to apply even a scalpel, does not indicate any great amount of either courage or statesmanship on the part of legislators who have been rather noisy of late in demanding that Congress reclaim its authority.

What it does indicate, however, is the congressional belief that President Johnson's own authority, in terms of his hold on public opinion, has gravely slumped. Such defiance, and the fact that congressional leaders have expressed it in so basic a matter as taxation, would hardly be possible in the case of a President secure in his prestige. In effect, the legislative stalemate that so often accompanies a presidential election has set in early and the prospect of constructive work in the coming months is bleak.

LONDON—Israel's sensational military victory in the six-day war has presented it a political problem which its military talents or even nuclear weapons cannot solve and which threatens it with another war that it may not win. This is the conclusion of a report—almost certainly the most penetrating published since the end of the conflict—made public Wednesday by the highly respected Institute of Strategic Studies here. It was written by Michael Howard, professor of war studies at the University of London, and Robert Hunter, lecturer on international relations at the London School of Economics.

The prospective Arab-Israeli war, the authors forecast, will be a guerrilla one, because the Arabs must have learned the "folly" of challenging Israel again to a kind of war that only fully developed societies can fight effectively.

Israel's likely future is one in which Arabs will constitute a fourth of the total population. Accordingly, it "will be confronted with all the problems of a multi-racial society, in which the minority group is potentially hostile," sustained from the outside by a huge population of the same race and religion, among whom hatred of Israel will tend to increase rather than diminish.

Pebble Campaign

If the Arabs looked like a half-grown boy unable to carry the armor of a modern war, the study says, Israel should recall from its own experience that half-grown boys can be handy with slingshots and smooth pebbles. A revolutionary war of a "kind of intercommunal friction" is foreseen.

Religious apartheid is likely to be even less workable than racial apartheid, and however hard Israel tries to absorb its now vastly enlarged Arab population, Arab nationalists will work equally hard to inflame grievances.

Israel's only hope for solution, the study concludes, is for the Israelis "to abandon many of their Zionist ideals and revert to the older concept of a Palestine shared peacefully between Arab and Jew." But that will be impossible unless there is a settlement of the Arabs' fundamental grievance: the status of the Palestine refugees.

In an analysis of the events leading up to the war, the investigators conclude that once Egyptian President Nasser closed the Straits of Tiran and King Hussein of Jordan made a military alliance with him, war was inevitable.

Whatever restraint was attempted by the Soviet Union, Nasser could not have backed down without unbearable humiliation: on the other

0291

'Stand Fast, Lyndon—I'm Right Behind You'

Guerrilla Threat to Israel

By Alfred Friendly

side, the United States and Britain had no power to give Israel the guarantees that were essential to its survival.

The report rejects the simplistic notion that the Russians egged Nasser on to war, hoping to use it as a bargaining point in the Vietnam conflict. Actually, the Soviet Union seemed clearly to have tried to restrain Nasser once the crisis deepened.

Similarly, the authors deny that the war was a "Zionist-imperialist" plot to frustrate the Arabs' revolutionary objectives.

Instead, they see the immediate cause as an outgrowth of tremendously powerful political forces in the Middle East.

The major episodes in 1967 were continuing raids by Syrian terrorists on Israel; the political necessity, if not a military one, of Israel to react to them forcibly and attempt, ostentatiously, to deter future sabotage; and the resulting pressure on Nasser to show himself as a Syrian rescuer and to re-establish his position, being challenged by King Faisal of Saudi Arabia as the most powerful Arab leader.

U.A.R. Divisions

This led to the sending of seven Egyptian divisions into the Sinai with both defensive and offensive deployment. Nasser was then taunted by the Saudi Arabians and—before they submitted to Nasser's leadership—the Jordanians, for hiding behind the skirts of the United Nations Emergency Force and failing to occupy Sharm el Sheikh and close the Straits of Tiran.

UN Secretary-General U Thant's action in withdrawing the UNEF when Nasser demanded it is generally excupated by the authors. They argue that although he might have tried to stall for a time, there was no question of the legal obligation on him and that it was precisely because of dissatisfaction with the extra-legal maneuvering of his predecessor, Dag Hammarskjöld, that U Thant had been appointed to the job.

Recourse to the Security Council would have resulted in no agreement and if U Thant's action had ever been submitted to the General Assembly, he would have received an overwhelming vote of confidence, Howard and Hunter believe. The report declares that "the central mystery to the whole crisis" are the roots of Nasser's decision to close the straits.

"In reimposing his blockade, President Nasser was, whether consciously or not, placing in jeopardy not only the economic future of Israel but also the reliability of the United States and Great Britain as allies. . . . The assurances

which the United States and Britain had given Israel over this issue (in March, 1957) were so inescapable that failure to implement them would have involved both powers in deep public humiliation.

At this point, Britain and America "no longer had the status of external powers; they were up to their necks in the crisis themselves.

Graver Stage

"It was their good fortune, paradoxically, that within a few days the crisis had moved on to a graver stage and became a matter not of Israel's economic future, but of her survival.

"War could now only be prevented by an assurance to Israel by the Western powers that they would react to an attack on Israeli territory as they would to one on their own. The President of the United States was in no position to issue such an assurance, and without the United States, Britain could do nothing.

"The Israelis realized this very well," and acted accordingly, with their air strike on the morning of June 5.

One of the foreboding conclusions of the report is that as long as there is an understanding among the two great powers to cooperate in preventing conflicts, a premium is placed on "adventurism and pre-emption" by a small nation to succeed rapidly in a war before the great powers can stop it, in the hope of holding its gains because the great powers are unlikely to sanction a second war to undo them.

Foreign Affairs

Paradise Losing

By C. L. Sulzberger

PUNTA DEL ESTE, Uruguay.—One of South America's riddles focuses on the Rio de La Plata, or Silver river, where Argentina and Uruguay, the continent's most puzzling failures, meet. These are highly endowed lands with minimal race problems and immensely civilized traditions. Both possess the infrastructure of modernity: good communications, splendid cities, fine universities, hospitals, resorts. Yet each in its own way seems intent in mulling up its prospects.

In the early Thirties Argentina, next to the United States, was this hemisphere's most promising country—a future shining even brighter than Canada's. Industrially, intellectually and politically it was on the rise. When unexpected stultification set in it became popular to blame this on Peron and his cockeyed system, but in fact the sickness started earlier and still endures.

Today Argentina, again under military dictatorship, shows little capacity to regain its feet. Its politics fester, its productivity disappoints, its laboring class is resentful, its bourgeois are lazy. The wealthy export capital, everyone dodges taxes, and civic spirit is notable by its absence.

Uruguay is different but equally sad. With a fine record of institutional and economic growth, Argentina's little neighbor, like a heedless whale, cast itself deliberately on a shoal after nearing prosperous stability ten years ago. Seeking individual welfare in a utopian political system, Uruguay found loss.

One may ask why South America's two most promising countries suddenly fell off course while less blessed lands managed to advance. One reason is perhaps that these neighbors were spoiled. Natural advantages bequeathed to them a slavery of the appetite and consequent pressure to consume whether or not they produced. Unlike the United States during a similar phase, Argentina and Uruguay were not content to push economic development by paying modest wages to immigrant workers while encouraging foreign capital investment.

The Peron years gave Argentine labor an inflated sense of its value while Uruguay's welfare state codified the citizenry. Neither country used tax incentives to boost agricultural production or encourage modern chemical and technical farming methods. Each was content to let its land lapse into competitive obsolescence.

Meanwhile old clichés about

Yankee intervention and dollar imperialism, which never really applied along the Silver river, scared off U.S. investment and inhibited World Bank help. Argentina hankered after prewar German and British aid no longer available, while Uruguay smothered its golden goose. Neither remembered that foreign capital had financed the U.S. boom and westward thrust after the Civil War and that this helped, not harmed, the nation.

Pedro Beltran, Peruvian newspaper publisher and former premier, urged an Argentine audience in 1965 to "discard prejudices" and reminded it that last century's U.S. situation "looked black. . . Democracy was based on fraudulent elections which inspired no confidence. Public finances were bankrupt. . . Inflation was rampant and the cost of living had soared sky high." (Familiar contemporary reading here.)

Beltran said: "Our possibilities are infinitely superior to those they (the Americans) enjoyed at that time. . . Reputable private banks are now interested in the development of new countries. . . For us Latin Americans there are specific institutions such as the Intra-American Development Bank and the Alliance for Progress." He hoped this continent would regard "a stable currency and economic freedom" as "indispensable requirements" and "create one great market" as the United States had done.

It's surely not so simple as just a question of sound free enterprise but it's also surely time the southern part of this hemisphere ceased looking with suspicion on everything done by the northern part. It is also time for it to improve itself more by its own efforts, to pay its taxes and use these revenues for social advance.

Indian Masses

Self-improvement is especially easy for Argentina and Uruguay, which suffer from none of the inhibitions disturbing other South American nations. They contain no undigested Indian masses like the leaden belt of Quechuas along the Andean belly of Bolivia, Peru and Ecuador. They have proportionately more acreage than Chile, more temperate climates than Venezuela, are more homogeneous than Brazil.

Indeed, with intellectual standards comparable to Europe's refreshed by continual immigration and lacking real complexes, these two countries have no excuse for decline. Lethargy alone, on a national scale and along each bank of the Silver river, seems to be why paradise fades.

A. Kahan
 c/o Danziger
 11 Grusenberg St.
 Tel-Aviv

September 3, 1967

Dear M.K.

I wrote you about my plan already on February 10th. In the meantime the Six-Day-War broke out and resulted in a situation regarding unemployment in which it was no longer possible to discuss a plan such as mine.

By now some months have elapsed and the question of unemployment is not acute anymore, but on the other hand Israel is confronted by another task, to facilitate an enlarged immigration.

In the above mentioned letter I then pointed out that the carrying out of my plan would solve, together with the problem of unemployment, also those connected with enlarging Immigration.

On March 2nd, I wrote you about the rejection of my plan by the Ministry of Finance, including a formulation of the Minister which gave me the possibility to prove that there was no basis to his arguments. If you will consent to analysing my plan again, I can add the following to the Ministers negative opinion:

- 1) The Minister admits that the plan would achieve the same target as the government's efforts are - the reduction of production costs.
- 2) When the target of reducing production costs is achieved, competitiveness is automatically achieved with it, and it becomes obvious that the Minister's fear of increased unemployment is without any basis.
- 3) It must be pointed out that a raise of purchasing power was carried out approx. 5 years ago in Germany and the usefulness of the plan was clear immediately.

It is my deep conviction that the measure advised by me shall have the best possible effect in developing the economy. Therefore it is necessary to examine the plan again carefully, and I must point out that arguments attributing too great a scope to the revaluation suggested by me, are without foundation.

It is my deep conviction that with my plan the immediate problem of raising the purchasing power will be achieved.

In the supplement to my plan I also pointed out that fixing the rate of exchange will have to be done by the government's experts.

Hoping that upon renewed studying of my plan you will find a way of carrying it out in the changed circumstances, I look forward with interest to your comments.

Yours sincerely

A. Kahan

ישראל ISRAEL

EXPÉDITEUR

לינה
מסגרת

53

המחנה
המרכז
המרכז
המרכז
המרכז

המרכז
המרכז
המרכז
המרכז
המרכז

המרכז
המרכז
המרכז
המרכז
המרכז

780 ע"ת. 67

אשר
510

היה זה המכרז
במלכותו
למכירת 50 חלקי אדמה
במחיר המבוקש
הוא במלכותו
במחיר המבוקש
במחיר המבוקש

ארכיון פדונות
כ.ג. אגודת חשבוני 5708.08
53

אשרי
ה.ד.

מ

אני אברהם ברוך, אבקש להודיעני מיד אם אתם

מוכנים לעזור לי לארגן דחוף החכנית הכלולה במכתב הרצוף בזה.

תודה,

אברהם ברוך,

ה.ד. 591, ירושלים.

אלברט ברך

1912

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

THE BOARD OF DIRECTORS OF THE
AMERICAN RED CROSS

OFFICE
1212 N. 17th St.
PHILADELPHIA, PA.

ישראל מסתכנת באכזבות שאין להן תיקון באו"ם מפני שתפקידו
הרוחני של עם ישראל לא הופגן בניו-יורק

למרות הצלחותיה של ישראל בשטח הצבאי והמדעי גוברת השינאה כלפי עמנו
מיום ליום. על ישראל לנצל את האנדרלמוסיה הגדולה השוררת בעולם כדי לדרוש מאומות
העולם לגלות לה את סיבות השינאה המסנוורת את עיני האנושות. הכנסים המדעיים
שמתקיימים ברחובות מופנים כלפי המיכון, תוך הזנחת היסוד האנושי. מסיבה זו
המעצמות הגדולות הארצות העשירות אינן מסרות כל חשיבות לכנסים אלה. על ישראל
לארגן בירושלים כנסים בעלי אופי הומני שאין דומה להם בשום ארץ בעולם. אין זה
מספיק להצהיר כי הננו יורשיהם של אותו העם העברי לו היתה ארץ זו לנחלה, אין זה
מספיק להכריז כי ירושלים כלה היא שלנו על סמך זכות היסטורית. אם אמנם ירושלים
היא עיר השלום, אז היה צריך בימים הראשונים אחרי כבוש העיר כלה, לארגן בעיר זו
כנסים שמטרתם להגביר את ההתלהבות ההומנית שאין שניה לה בעיר אחרת בעולם כלו.

אביא כאן דוגמאות זעירות אחדות. את תכניות הצעות אלה בדקתי על
פרטיהן, כדי שכנסים אלה ייגרמו להלם פסיכולוגי בעולם.

1. את כל העמים מעסיקה בעית פשיעת הצעירים, אולם שום עם אינו מסוגל למצוא
לה פתרון כלשהוא. עד כה שום גורם בינלאומי לא הצליח לברר וללמוד בעיה מסוכנת
זו. בכינוסים שאני מתכוון לארגן בירושלים באופן דחוף, לא יוזמנו סכנוקרטים
ואנשי מדע בלבד, יש להזמין גם את פשוטי העם אשר מאמינים ברוח אותו הסדר השורר
ביקום. כינוס מסוג זה יביא הצלחה מרעשה לירושלים ולעם ישראל.

2. אחת הסיבות מדוע כה התפתח חידק פשיעת הצעירים, היא העובדה שנהרסו כליל
דגשי האהבה ודרך ארץ כלפי ההורים, ונהרסה כליל גם חיי המשפחה.

על כנוסי ירושלים להפיץ בעולם את הסיסמה לאיחוד וכבוד ההורים. ניתן
לארגן בעולם כלו שבוע של מפגני פיוס בין ילדים וחוריהם.

כמו-כן תוכל כל מדינה ומדינה במסך שבוע זה של אהבה וכבוד להורים,
להוציא בולי דואר כשהדיברה התנכ"ית תהיה חרוטה עליו. רק כך ייאלצו ארצות ערב
ללכת אחרי סיסמה ישראלית זו. אין אפשרות לדו-שיח מדיני עם ארצות ערב, יש, איפוא,
ליזום מפגנים רוחניים מסוג זה שאין להם אח ורע בעולם וכך ליצור את האוירה לדו-שיח
עם הערבים.

3. האנושות כלה מבכה את הסמוט לרעה במיניות. הופיעו ספרים רבים המנסים
להסביר באופן מדעי שמיניות משוחררת זו היא הגורם העיקרי לפשיעה, להוללות
ולעבריות. מסתבר איפוא שהמיניות הוא הגורם העיקרי לשינאה. אבל אם הגיעו הדברים
לכך, אז הסיבה לכך היא שאין לאנושות עיסוק אחר כדי לשחרר את מרצה. בירושלים
צריך לארגן כינוס לבירור מצב זה, ושוב תיזום ישראל בעולם כלו שבוע של מלחמה
נגד המיניות כדי שזו האחרונה תפנה מקום ליצרים הומניים.

4. כדי להכריח את הערבים לנהל שיחות עם ישראל אפשר לארגן וכוחים במסגרת של
חבר העמים של איזור המזרח התיכון שהוא מכורתה של התרבות האנושית.
הגנרל דה גול מעודד את דעיונותי זה 25 שנה.

5. התיירים המבקרים בישראל מוטב שלא יתפלאו מבניני פאר ויצורי אבן אחדים
בלבד. יש לארגן בישראל שיחות חופשיות בהן ישתתפו כל הישראלים וכל התיירים
במקום. הנושאים חייבים להגיע לכל העולם ולהוות גורם תעמלני כדי למשוך
אלפי תיירים.

על כל פנים חייבת ישראל לנקוט בחיפזות ביוזמה, כל עוד מתוכננים
בניו-יורק על בעיית המזרח התיכון, אם נציגנו באו"ם יציע להסביר בעיה זו
כפני האומות המאוחדות, אז נרויח אנחנו גם את ירושלים כלה וגם את השלום
לעמנו.

אברהם פ.ק. ברוך
בעל המדליה, האקדמיה הצרפתית

P.O.B. 591
JERUSALEM, Israel

know and love thy neighbour

"the league of nonviolence"

הכר ואהוב את רעך

"ליגה למען אי אלימות"

Head Office: P.O.Box 591 Jerusalem, Israel

Cable: HUMAPEACE Jerusalem Tel.: 22241

Branch: P. O. Box 4888-Tel Aviv

משרד ראשי: ת.ד. 591 ירושלים

פני-דבורה-המפא"ח-5, ירושלים

סניף-ת.ד. 4888 תל-אביב

Dept.: מחלקה   Ref.: מערכים   196

आपूने परमवाक्ये
परिचिनकर
परमसे रेडो

„connaître et aimer
le semblable“

*

„kenne und liebe
den naechsten“

*

„conoscere e amare
il prossimo“

*

„connoce y ama
el hermano“

*

„cunoaste si iubeste
semenul“

*

„ismered és szeretd
felegyhátod“

*

„kenod og etek
din u xeste“

*

„poznaj a miluj
ivé blizsi“

*

Опознай
и обикни ближния

*

اعرف واحب الجار

53 ענין פולמוס האט אברהם

ירושלים, כ"פ באב תשכ"ז
4 בספטמבר 1967

לכבוד
אלוף אריאל שרון
המטה הכללי
לשכה ראש אג"ט/טה"צ
צה"ל

א"נ,

אני מאשר קבלה מכתבך מיום 22.8.67
ואת נוסח האגרה של 800 סטודנטים יהודים באוסטרליה.

בברכה,

יושב-ראש הכנסת
קדיש לוז

קל/רצ

ארכיון הכנסת
 יום אב תשנ"ז = 25. 8. 67
 חץ 53 גב זאנר

המטה הכללי

לשכת ראש אנים / מהיד

סל' 692307
 חשכ"ז אב
 67 22 אוב'

Handwritten signature

מר קדיש לוז
 יושב ראש הכנסת
י ר ו ש ל י ם

א. נ. נ.

עם גמר סיורי ב-אוסטרליה, בו נפגשתי, בין היתר,
 עם סטודנטים יהודים רבים, נחבקשתי על ידי הסטודנטים
 היהודיים להעביר לידך אגרת זו.
 באגרת מובעת חסיכה מלאה, של מאות ממיסב בני הנוער
 היהודי, בהמשך החזקת השטחים המסוחררים.

בכבוד ובהוקרה,

Handwritten signature: א. ש. ל.

אריאל שרון, אלון

SECRET
NO FORN DISSEM
EXCLUDED FROM AUTOMATIC
DOWNGRADING AND
DECLASSIFICATION

UNITED STATES
DEPARTMENT OF DEFENSE
OFFICE OF THE SECRETARY
WASHINGTON, D.C. 20301-1500
1500 PENTAGON
WASHINGTON, D.C. 20301-1500

SECRET
NO FORN DISSEM
EXCLUDED FROM AUTOMATIC

SECRET

NO FORN DISSEM
EXCLUDED FROM AUTOMATIC
DOWNGRADING AND
DECLASSIFICATION

UNITED STATES
DEPARTMENT OF DEFENSE
OFFICE OF THE SECRETARY
WASHINGTON, D.C. 20301-1500

SECRET

UNITED STATES
DEPARTMENT OF DEFENSE

Monash University — Jewish Students' Society

MON. J.S.S.
C/O UNION,
MONASH UNIVERSITY,
CLAYTON,
VICTORIA
Australia.

9 July, 1967
2 Tammuz, 5727.

We would like the State of Israel to know that it has the strongest support of Australian Jewish University Students in any decision to retain all our land so as to guarantee the integrity and safety of the Jewish State.

signed:

Eight hundred Jewish University
Students in Melbourne, Australia.

Monash University, Melbourne, Australia.
University of Melbourne, Melbourne, Australia.

משרד החינוך והתרבות

ירושלים ב" כאלול תשכ"ז
7 בספטמבר 1967

לא
התקבל

ארכיון הכנסת
ה' אלול תשנ"ז = 10. 9. 67
ת"פ 53 אר"י 1168

1351

אל
חיה לונקר
רח" תדסה 33
באר שבע

הנדון: מכתב אל יושב ראש הכנסת (בלי תאריך)

הלמידה יקרה,

מכתבך אל יו"ר הכנסת הועבר אלינו והריני להבהיר לך:
ההחלטה כי "ילדי הגדה המערבית הלומדים במיכון זכור בלימוד
חינם" נחקלה ע"י המוסדות הפדגוגיים במדינה והם זרמי
החליטו מה שהחליטו בהתאם למדיניות הממשלה.

ואשר לדעתך על ילדי הגדה המערבית, הרי תככימי את
שזוהי בעיה רצינית ומסובכת ויש ללמוד אותה היטב לפני שבאים
להרוץ משטם כללי.

בברכת מרצדים לשמחה

י" שוחט
סגן המנהל הכללי

הערת: לשכת יו"ר הכנסת
המנהל הכללי, משרד החינוך והתרבות

53 קאמפאני קאפיטול
ירושלים, כ"ח באב תשכ"ז
3 בספטמבר 1967

לכבוד
מר א. לוי
ניו-יורק

א"נ,

אני מודה לך על מכתבך מיום 26
באוגוסט 1967.

קראתי את חכנו בעיון ובנבי מודה
לך על הערותיך.

בכבוד רב,

דוד הכהן

אודות החוק וההתחוק של הכנסתי:

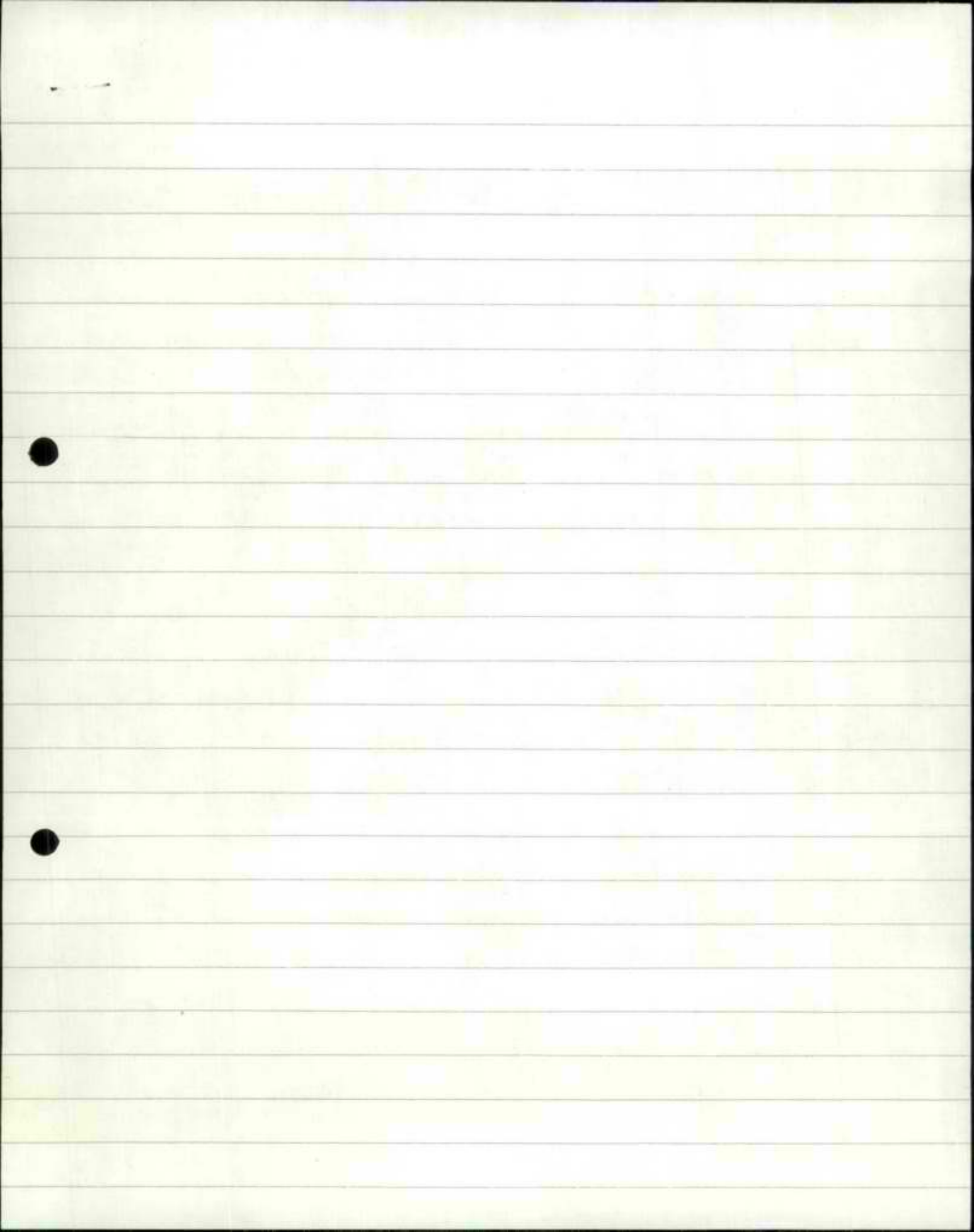
אבותי נכבדים!

אחרי התחוק באופלאו דענה הקרה, החלה האספה הפוליטית
הקרה. אחרי כדב תפאף אל ישאל אל מנת להחזיר את הזכויות
הפוליטיות מהמשלש שנים נתון לתלון ירדן. ישאל אמרת כזונה
הסכימה ובהלך דמשא ומתן אל החברה פוליטים מירדן לתקן
המתן כעת דיבור. ואלם זלרם סוג הבינוים התלו המנהיגים הערביים
להסית את הפוליטים והאויף בהם לחזור לחיבתם ולשגשג עם חמישי
נעז ישאל.

הכרזת אלה שבו כמות השאית נתינת דיביו נשק יעיל דיוק
לסירוב ולזכות ההסכמה מתנה לחברה הפוליטים, או לפחות להמשיך
את מספר המחקרים עד כה שאפשר.

גם אם יבאו הענין לזיון דאוד, הכרזותיהם אל המנהיגים הערביים
יהיו סודה מוצדקת דיוק. ואלם ישאל יתלה להתמש דנשק זה
דצורה יעילה נוספת: אורי הכרזות המנהיגים מירדן, יבדש כל חוזר
להצביה שהנו מתמיד שלן לפעול דעם צורה נעז שלטונות ישאל.

הצורה געין זו תבה ממשלה מאד אם נבדע לנצל אותם כראוי, היות ונכל
באת ישנו חלק מדין הערבים הרוצה ואמן או לפחות אינו מתנגד לתקן
שאלה עם ישאל, ואלם הניח מושלים מדיני תעדה אל הקיצוניים הערביים,
הכרזה ובצורה זו שמתקן תמש דיבורים סיבה רצונית לבחית אל לתקן
מוצד קיצוניים להשתמש בפוליטות תערה, או שפיתות ופפענות נעז ישאל,
דאענה שלאוה הצברתם הרכם הם מושלים ואינם חוזים להסתכן דכל
בשאלה נעז שלטונות ישאל.

התקופה
הכרך
שנת ה'תשכ"ז

המחבר

הוא

הוא

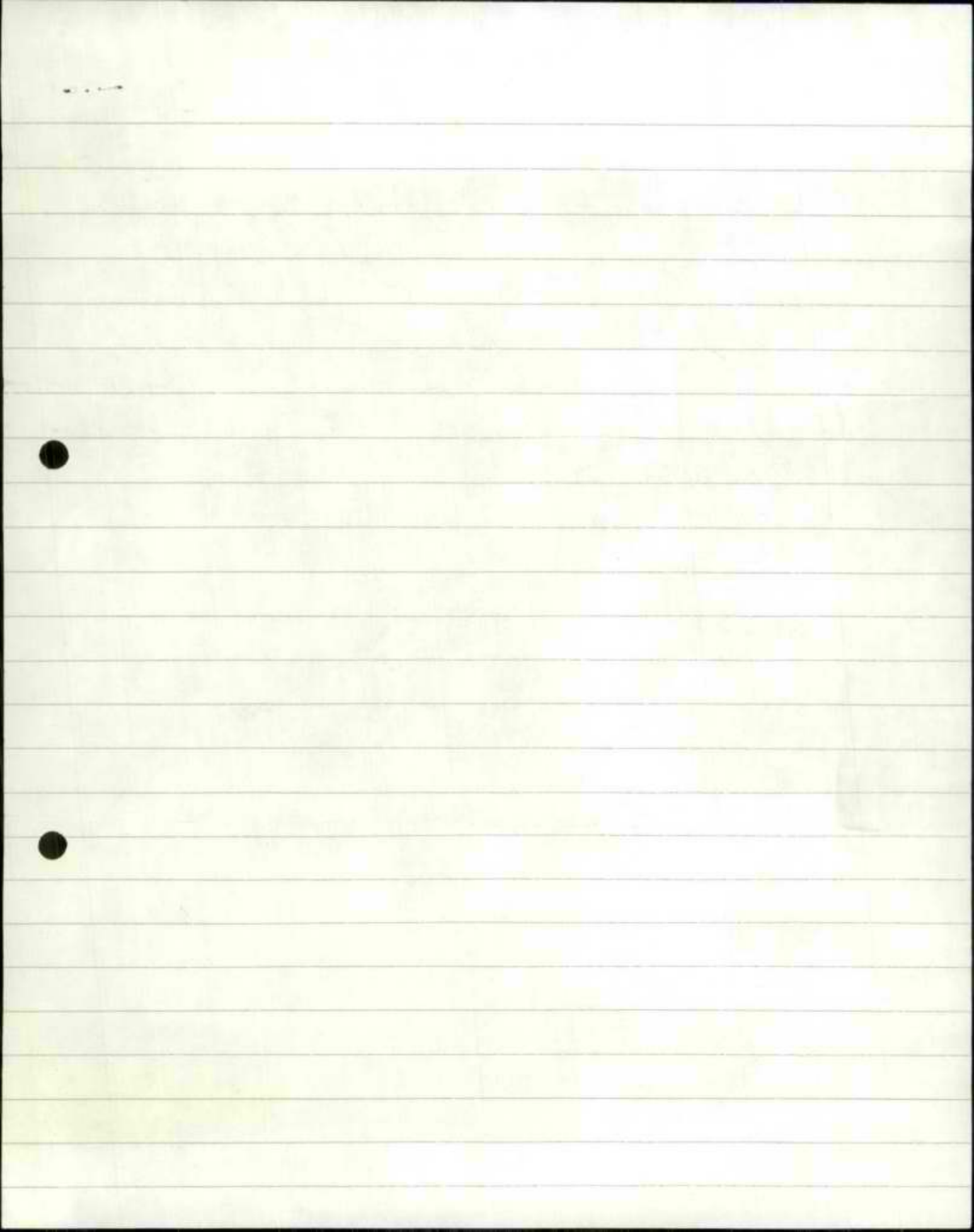
1967. 26. אוקטובר

E. LEVY

1354 E. 19 ST.

B'KLYN. 30. N.Y.

U.S.A.

א.י.

תל-אביב, 30.8.67

אר כיון הכנסת
נה אב תשנ"ז = 31. 8. 67
מק 53 א ת. 8'4

א.י. / א.י. / א.י.

לכבוד
יו"ר הכנסת,
מר קדיש לוי,
כ א ו .

כבוד יו"ר הכנסת,

הנדון: משרדי צבור - לירושלים הבירה.

מיותר לחזור ולומר כי כדי להדגיש בפני העולם כולו את יחסנו לבירת הנצח שלנו, יש להעביר את כל משרדי הממשלה ומשרדים ציבוריים לירושלים המאוחדת, עליה הקריבה האומה קרבנות יקרים.

והנה נודע לי כי מרכז מגן דוד אדום החליט להקים בתל-אביב את משרדיו הראשיים ולהתעלם מצו ההיסטוריה ומחביעות הציבור.

נציגי רוב המדינות טרם הכירו כי ירושלים היא בירתנו. הגם אנו לא נכיר בה ונבנה את בניני הצבור - בכספי הצבור - מחוץ לירושלים? האם עלינו לחזק את ידי אויבינו בעסדתם העוינת כלפי בירתנו הקדושה?

את ביה מרכז מגן דוד אדום יש להקים בירושלים.

חחום
חיים לדרמן
תל-אביב, רח' הקישון 74.

1944-1945, 10, 1, 1945

1944-1945
1944-1945
1944-1945
1944-1945

1944-1945
1944-1945
1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

53 ענין הסטאטוס האמלתי (היהודים)

ירושלים, כ"ב באב תשכ"ז
28 לאוגוסט 1967

לכבוד
מר עזריאל הרצל
שבוייר ישראל במלאווי
בלנטייד

עזריאל היקר,

הנני לאשר קבלה מכתבך מיום 3 באוגוסט
1967, בצירוף הפיתוח "מלאווי ניוז".

קראתי בעניין רב את חוכן הכתבה ומסרתי
גם ליושב-ראש הכנסת העתק אחד של העמוד.

בכבוד רב

ובברכה,

ח. ליאור
סגן מזכיר הכנסת

EMBASSY OF ISRAEL

P.O. Box 689, Blantyre.

Telephone: 571.

Teleg. "Memisrael".

שגרירות ישראל

12
1161

111.1-1161

כו' בתמוז תשכ"ז

3 באוגוסט 1967

מזכיר הכנסת
י אב תשנ"ז = 16. 8. 67
ח"מ 53

אל: מר חיים ליאור, סגן
מזכיר הכנסת

מאת: השגריר, בלנטייר

יו"ר הפרלמנט מר סורטי קיים
הכסתהו ומסר את מכתבו של יו"ר הכנסת מר קדיש
לזו לעיונו של הנשיא ועל פי הוראותיו פרסם
את המאמר בעתון "מלאווי ניוז" עם כותרת
באותיות של קדוש לבנה בעמוד הראשון של העתון.
אני מצרף לזה שניה העתקים של העתון.

ב ב ר כ ה ,

עזריאל הראל

העתק: מא"פ

GOVERNMENT OF KARNATAKA
BANGALORE
1954

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ
ಬೆಂಗಳೂರು
1954

1954-55
ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷ
1954

ಶ್ರೀ: ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ, ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ
ಶ್ರೀ: ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ, ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ

ಶ್ರೀ: ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ, ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ
ಶ್ರೀ: ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ, ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ
ಶ್ರೀ: ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ, ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ
ಶ್ರೀ: ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ, ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ
ಶ್ರೀ: ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ, ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ
ಶ್ರೀ: ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ, ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ

ಶ್ರೀ: ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ
ಶ್ರೀ: ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ

ಶ್ರೀ: ಎಸ್. ಎಸ್. ಶರ್ಮ

ISRAEL THANKS PRESIDENT

Zomba, Monday.

THE Speaker of the Malawi Parliament, Mr. I. K. Surtee, has received a letter from his Israeli opposite number, Mr. Kadish Luz, thanking the President, Ngwazi Dr. Kamuzu Banda and Members of Parliament for the stand they had taken during the recent Middle-East crisis.

The letter dated July 17, Middle-East.

"I remember with the most pleasant of evocations your honoured visit to Israel on the occasion of the inauguration of the new home of our own Parliament, the Knesset, in our age-old capital of Jerusalem. 1967, was delivered to Mr. Sur-

tee by the Israel Ambassador, Mr. Azriel Harel, last Friday.

The full text of the letter reads:

Dear Friends and Colleagues,

"I was deeply gratified to learn of the debate in the Fourth Session of the Malawi Parliament, as was every citizen of Israel, concerning the Middle-East crisis, and especially of the words spoken by President, Ngwazi Dr. Kamuzu Banda.

"The stand taken by the Members, as it found unmistakable expression in the discussions, is a welcome further proof of the friendship which for so long has characterised the relations between our two countries.

"Israel, which throughout the 19 years of its independence, has been beleaguered by its Arab neighbours, now finds itself at last in a position which there is every prospect of finding a peaceful solution for the ills that have plagued the region. The speeches made by the Members of your Legislature show how profound and sympathetic is their understanding of the problem which beset Those memories are revived today in happy acknowledgement of the solidarity with our cause that the Parliament of Malawi has now so clearly demonstrated."

The President has directed Mr. Surtee to reply to the letter and thank Mr. Luz, accordingly to MANA.

THE Israel Ambassador, Mr. Azriel Harel (left) is seen here having a word with the President, Ngwazi Dr. Kamuzu Banda. It was recently at Nyambadwe House during the Israel National Day.

Kuchona resigns

THE Parliamentary speaker for Dedza West, has declared vacant with effect from August 1st. He has been appointed Speaker of the Malawi Assembly. Mr. Kuchona resigned.

The
that M
previo
resigne

Surtee off

Blantyre, Monday.

THE Speaker of Parliament, Mr. I. K. Surtee left the country today (Monday) for a three-week visit to the United States of America as guest of the US State Department.

Msonthi opens showroom

THE Minister of Transport and Communications, Mr. J.D. Msonthi said last Saturday that the opening of the new CATCO Showroom in Blantyre showed the confidence of the Company in the leadership of the President, Ngwazi Dr. Kamuzu Banda.

The new Showroom had cost the Company over £10,000. Popularly known as cat, the company has for many years sold British made cars as well as old cars.

The
kwawa
of this y
next year
and ach
hicles.

sp
ment of
ted that
flooding
lier this
some ex
gress on
the brid
gressing
with the
flooding.

In ad
wa Br
said, wo
the Bua
the Ka

of Taipei.
On his way out, the President will make a three day break in Bangkok, Thailand, and will call on His Majesty King Bhumibol and Queen Sirikit.

We wish our leader success in his talks with the other leaders during his visit. As with his recent successful trip to the States and which he as President

Harold Spe...
r. A...
sly...
t d...
to...
be...
ful...
his...
deli...
people...
d his...
e...
ent:...
dear...
look...
turn

... into his little machine and had the brilliant idea of removing one of the tricycle's wheels and of driving the front wheel with his feet.

The inevitable happened. The boy fell. Excited, he tried again and once more bit the dust. Finally he managed to stay aloft in spite of the wobbles.

CLOTH TYRES

Michaux the elder attached two cranks to the front wheel which served as pedals and which permitted the rider to move forward without placing his feet to the ground. The bicycle was born — or reborn. Michaux had his invention patented and christened his firm "Parisian Company."

The bicycles of old were made of wood, then of iron, later still of steel and finally of steel tubing. Around 1870 the wheels were made of iron wrapped first with cloth to give more grip, then with leather and finally with rubber.

The courageous beings who mounted the machines were called "velocemans" and they were already setting speed records. The average speed was around 10 m.p.h. but during races or on hilly

the tiny rear wheel. The rider sat on a saddle attached to the crossbar right over the huge front wheel, with his legs on each side of the spokes. He must have got filthy in wet weather.

The penny-farthing was subjected to a thousand and one "improvements" which many people of the time considered to be unnecessarily complicated. The shape was changed dozens of times and sails, steam and electricity were investigated as sources of power.

Some bicycles had back-wheel drive. One of the dangers of the penny-farthing was its instability. Sometimes the front-wheel was over six feet in diameter, so a fall could be serious for riders. Almost a 100 years after the Draisian, the cycle with wheels of equal size (about 2 feet 6 diameter) was re-introduced. This machine had a frame on which were mounted saddle and pedals. There was a chain drive and gears.

But what about bikes with sails? A French inventor wrote: "The wind remains the only motive force that can easily be adapted to bicycles. A light sail can be added to the instrument without inconveniencing the

This he wa francs be pre down t In fact watchn his wor rattling francs.

JUST

FOR SY WORSE

"What about t her for "It was "Did yo "Yes, I

BULL

East Otto "Why al?" as "For desert "You mans Germa "No I tors "You "Oh, spoil

LION

"The beast," "know streng which of?"

BAC

"He with fathe you with "No," I did were

RED

A a ha lectiv "Loo

SECRETS OF MAKING A GOOD ROAD

GOOD roads are one of the first needs of a prosperous country — but they cost a lot of money. A yearly sum of £275 millions (more than £5 for every man, woman and child in the country) is spent on making new roads in Britain, in addition to the 200,000 miles (320,000 kilometres) of road already there which cost a further fifty shillings per person per year to maintain.

This is why a new and better Road Research Laboratory has been built in Britain. The gates have been opened recently so that the public can go in and see what goes on there.

Much of the work is done with the

soft country; and of how a road must rise from a flood plain to meet a bridge. Just any sort of pile of earth will not do. The wrong material or the wrong shape of an embankment will only result in another "road closed" sign next wet season.

Road problems are much the same everywhere and the answers found at these laboratories are shared all over the world. The new buildings are the world's biggest working on these subjects and the section that deals with tropical problems is now larger than ever. Always, the object is to make better roads more cheaply.

A way has been found of using pictures taken from air-

53

ירושלים, כ"ב מנחם-אב תשכ"ז

28.8.67

לכבוד
פרופסור יצחק שלזינגר
רח' שמואל הנגיד 19
ירושלים.

א"נ,

אני מאשר קבלת מכתבך מיום 19.8.67.

בכבוד רב

I.P.

קדיש לוז

יושב-ראש הכנסת

ISRAEL

ישראל

CARTE POSTALE

פוסט

פרופ. דר. יצחק שלזינג
שמואל הנגיד 19
ירושלים הבירה

יש ליסד משרת תת שר ערבי
לדת מוסלמית וגם לדת נוצרית
ואולי להינוך. בא הזמן רק
לקבל פליטים יוחר מכמה אלפי
פנים. שטות מדינית. לנו יש
לא לאומר לא, אלה לנהל מורס
ממושך. ולהציג תנאים לשיתוף
פעולה עם ירדן כלכליים. אפילו
להציע תמיכה כספית של 20
מיליון \$ לשנה דרך סוכנות
האו"ם לשיקום הפליטים בירדן
בלי תנאים. לדוגמה בעזרת סד
בונה. אסור לע'ע לנהל תעמולה
בגדה. בכבוד י. א. א. ו. א. א.

קדיש לוג
יושב ראש בכנסת

ירושלים הבירה
הכנסת.

הרפיון הנושא
20.8.67 = אב תשנ"ז
חמ 53 על אב אול?

יור בכנסת היקר! החנגד לכל ההזרה של הפל
הפליטים מטעמים בטחוניים הוץ למקרים בודדים עד לככה
אלפים. ולדחות את ההזרה לתאריך מאוחר עד ל נו"ם עם ירדני
לבסדר כספי בבנקים. הגימלאות. החילוף של הדינארים. התרת דואר
לקרובים טפה ופה. הם הלא היום כולם הבלנים מאומנים. יש לה
להשאיר אותם בירדן ויהיו למעטמה לחוסיין. ובאלו אותה לה
להשלים אתנו או לפשוט רגל. וגם יש לרדוש הפסקת ההסתה.
נגדינו והחזרה הסונית כנסיגה ואיבוד פרי הנצחון. כל יהודי
מתנגד להחזרה הבלנים וסרבנים, בלי ערבות לשלום. יש השתמש
במונח מדינת ישראל-המשל האבאי וגם ברושלים הבירה. וגם יש
ליסד קיבוצים יהודיים מסיני עד הירדן. זה יציל המצב.
קיבוץ אחד שונה יותר מתל-אביב. אולי גם לערבים להת קיבוצים
הנה כל העם רוגז נגד ההחזרה ובבחירות העניין יכריע. אין
לזלזל ברצון העם. הם הלאה מסייתים. האם חיוס שפכנו דם גיבורי
-נו? אחרי שראינו חורבן עיר העתיקה, אין לנו רגש לערבים,
הם הלאה רוצים ראה יהודים. עליהם להבין. כי אין להם לחוש
מאתנו לע"ע. וגם עליהם קודם לשמור החוק, ולא להרוב יהודים
ולסרב מעולה פה. יש לשלוח מורים עבריים לסטחים חדשים ולגורם
ור חדש ערבי יחד עם מורים ערביים. הקובעים אנו היום ולא היום
חוסיין או נאצר. הם מדינאים. העניין בין פלסטינאים וישראל

53

ירושלים, ט"ז באב תשכ"ז
23 באוגוסט 1967

לכבוד
מר יעקב שריד
המנהל הכללי של משרד החינוך והתרבות
ירושלים

א"ג,

ר"ב הריני מעביר לך את מכתבה
של החלמורה חיה לונקו מכאר-טבע.

ב כ ר ה
קדיט לוד
יוטב-ראש הכנסה

קל/רי

53 מיל

ירושלים, ט"ז באב תשכ"ז

23 באוגוסט 1967

המיון 1204

לכבוד
החלמיה חיה לונקר
רחוב הדסה 33
באר-שבע

ב"נ,

מעברנו מכתבך להנהלת משרד החינוך.

ב ב ר כ ה,

קדיש לוז
ירושל-ראש הכנסה

קל/רי

For all
payments of 1954
received from

1954
1954
1954

1954

1954
1954
1954

Allora quando non si può più dire Shalom!

● perché non c'è più fede in Dio né negli uomini.

Allora è bene ricordarsi della Mamma

Celeste cercarla, ritrovarla, invocarla, e

subito Ella ci salverà, subito, subito!

Perché l'amore della Vergine, vestita coi colori

di Israele, attende con le braccia aperte i

● suoi figli benedetti da tutto Israele che

ritornano a Lei piangendo di gioia e di

speranza -

Obbeo angelo di Dio

W ISRAELE!

viva Israele!

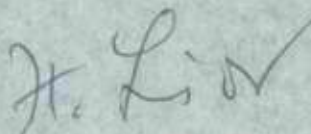
מכתב לנאמן אוגוסט 1967

Jerusalem, 7th August, 1967

Sir,

I am returning enclosed herewith the letter you received from the Prime Minister's Office.

Thank you for your interest on our behalf. We all hope that the wisdom and strength that has brought us our victory up to now will lead us henceforth to final peace.

Haim Lior
Deputy Secretary General of
the Knesset

Mr. Heinrich Kels
475 Unna
Markor Str. 14
West Germany

HM/MB

475 Heinrich Kelz
Unna Harkortstr. 14
Deutsche Bundesrepublik

מרכזיון הכנסת
17. 7. 67 = תמוז תשנ"ז
תק 53 אל ת' 8/11

Unna, den 28 Juni 1967

An das Israelische Parlament den Knesseth
J E R U S A L E M

Als Auslandsdeutscher, der die Verfolgung der Juden, als die größte Schmach betrachtet, die jemals auf den Namen der Deutschen fallen konnte, gab ich im Augenblick der Lebensgefahr Ihrem Ministerpräsidenten, Mut, sodaß das Zeichen des Angriffs gegeben wurde. Keinen Tag länger, Israel bestände jetzt nicht mehr. Buer Ministerpräsident hat mir dies bestätigt.

Zu begreifen ist es, daß heute im Siegesrausch, auch die Juden wenig Lust haben, den Feind anders zu behandeln, als er es selber den Juden zugedacht hatte. Doch Klugheit in diesem Augenblick zu gebrauchen, sollte mehr erreichen. Ich sagte bereits Ihrem Ministerpräsidenten es sollten die Bewohner in den eroberten Gebieten nicht vertrieben oder gar getötet, sondern in Vasallen verwandelt werden, die für Israel arbeiten.

Hunderttausende Menschen sind stattdessen geflüchtet. So schön es auch ist, die Feinde zu verfolgen, so dumm ist das. Das kleine Volk Israel hauptsächlich aus Menschen bestehend, die Handel treiben, hat Arbeitskräfte sehr nötig. Denjenigen, die im Blinden Eifer nur zerstören wollen, darf das nicht gestattet werden. Das Ziel ist, neuer Platz da zu suchen. Durch große Anlagen, in denen Meerwasser zu Süßwasser gemacht wird, kann Boden genug für Israel und die Araber geschaffen werden.

Denkt gut nach.

Heinrich Kelz

Handwritten text in the upper middle section, possibly a title or header.

Main body of handwritten text, consisting of several paragraphs. The text is mirrored across the page, suggesting bleed-through from the reverse side.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or footer.

Radikalsozialistische Volkspartei
R.S.V. Bundeszentrale
475 UNNA, Harkortstraße 14

1. Bundesvorsitzender
Heinrich Kelz

Unna, den 2 August 1967

H.K.
Handwritten signature

An das Israelische Parlament, den Knesseth
J E R U S A L E M

מכתב מס' 53
7. 8. 67 = תמוז ט"ז א' 57

Sehr verehrte Freunde!

Viele Juden, die in Palestina wohnen, sind in ihrem Herzen Europäer, Menschen, die von der modernen Zivilisation behaftet sind, mit all ihren ungesunden und schädlichen Einflüssen. Die allgemeine Furcht, teilweise noch von den Judenverfolgungen in Deutschland herführend, brachte es wohl fertig, gemeinsam eine Armee zu bilden, doch wer weiß was geworden wäre, wenn man im entscheidenden Moment nicht die Courage gehabt hätte, einfach über die Araber herzufallen.

Es lebte jetzt wahrscheinlich kaum einer von Ihnen mehr. Ich war der Mann, der im entscheidenden Moment, Ihren Ministerpräsident dazu überredete. Ich habe ihm klargemacht, daß jede Minute kostbar wäre und warten auf die Uno, gleich Selbstmord wäre. Frage Sie Ihren Ministerpräsident und er muß meine Worte bestätigen. Drei Dankschreiben von ihm habe ich bereits in meinem Besitz.

Wenn man einem Freund einen guten Rat gegeben hat und er hat darauf gehört, ist man meistens gezwungen, ihm auch weiter zu helfen. So ist das auch bei Ihnen. Viele von Ihnen, werden heute manchmal sagen, wie soll das weitergehen. Hätten wir doch niemals den Krieg angefangen. Meine lieben Leute, solche Reden bringen nichts ein. Dieser Krieg und seine Folgen können niemals mehr rückgängig gemacht werden. Es gibt jetzt nur eins. Israel bekennt sich zu seinem Sieg und tritt die Herrschaft über die Arabischen Völker an, oder es geht zugrunde. Ein Status Quo, eine Koexistenz, ein Kompromiß und wie man das alles nennen will, schadet immer Ihrem Volke. Der Haß der Araber ist wie ein Naturereignis, der sich nicht mit Geld und guten Worten aus der Welt schaffen läßt.

Aus den Kaufleuten und Krämerjuden von Gestern, müssen jetzt Soldaten und Kriegsherrn werden. Aus dem Volke von Geschäftemachern, zu jeder Urmoral im Stande, muß ein starkes, gesundes, moralisches Volk werden, mit vielen Kindern. Moderne Ansichten über Geburtenbeschränkung und allen Zivilisations sünden, die kann man jetzt ab heute im Staate Israel nicht mehr gebrauchen.

Nur ein kampfkraftiges, großes, gesundes Volk am Jordan, wird in der Lage sein, in den nächsten hundert Jahren, die Geschicke Ihres Landes zu bestimmen. Was muß also von Ihnen ab sofort getan werden. Jede Begünstigung von Geburtverhütenden Mitteln, muß unter die schwersten Strafen gestellt werden. Abtreibung wird mit dem Tode bestraft. Unsittliche Filme, Zeitschriften, Bücher, alles was geeignet ist, die Moral zu verderben, muß unter schwere

Die deutsche Revolution

Die deutsche Revolution

Die deutsche Revolution ist ein Prozess, der sich in den letzten Jahren vollzogen hat. Sie ist die Folge der sozialen und politischen Veränderungen, die in Deutschland seit der Jahrhundertwende stattgefunden haben. Die Revolution ist ein Prozess, der sich in den letzten Jahren vollzogen hat. Sie ist die Folge der sozialen und politischen Veränderungen, die in Deutschland seit der Jahrhundertwende stattgefunden haben.

Die deutsche Revolution ist ein Prozess, der sich in den letzten Jahren vollzogen hat. Sie ist die Folge der sozialen und politischen Veränderungen, die in Deutschland seit der Jahrhundertwende stattgefunden haben. Die Revolution ist ein Prozess, der sich in den letzten Jahren vollzogen hat. Sie ist die Folge der sozialen und politischen Veränderungen, die in Deutschland seit der Jahrhundertwende stattgefunden haben.

Die deutsche Revolution ist ein Prozess, der sich in den letzten Jahren vollzogen hat. Sie ist die Folge der sozialen und politischen Veränderungen, die in Deutschland seit der Jahrhundertwende stattgefunden haben. Die Revolution ist ein Prozess, der sich in den letzten Jahren vollzogen hat. Sie ist die Folge der sozialen und politischen Veränderungen, die in Deutschland seit der Jahrhundertwende stattgefunden haben.

Die deutsche Revolution ist ein Prozess, der sich in den letzten Jahren vollzogen hat. Sie ist die Folge der sozialen und politischen Veränderungen, die in Deutschland seit der Jahrhundertwende stattgefunden haben. Die Revolution ist ein Prozess, der sich in den letzten Jahren vollzogen hat. Sie ist die Folge der sozialen und politischen Veränderungen, die in Deutschland seit der Jahrhundertwende stattgefunden haben.

Strafe gestellt werden. Heiraten, ganz gleich unter welcher Bedingung, müssen von Staatswegen jede Unterstützung erhalten. Es muß eventl. daran gedacht werden, im Gesetz, genau wie den Arabern, den Männern die Möglichkeit zu geben, mehrere Frauen zu haben. Immer mit dem Ziel, das Wachstum des Volkes zu mehren. Der Gedanke durch weitere Einwanderung der in der übrigen Welt lebenden Juden, diese Vermehrung zu erreichen ist falsch. Diese Juden müssen im Gegenteil dort wo sie Fuß gefaßt haben, verbleiben. Man muß ihnen die Einwanderung nach Israel verbieten.

Ein Volk wird niemals groß, durch solche Elemente. In den heutigen Stadium des Lebens in Israel, ist das Leben immer noch durch Entbehrungen gezeichnet. Verwöhnte Menschen aus Europa oder den Vereinigten Staaten, werden darum immer nur störend wirken. Was jetzt in Israel wohnt und die Israelische Staatsangehörigkeit hat, ist durch den vergangenen Krieg, zu einer Gemeinschaft geschmolzen worden. Diese Gemeinschaft, hat die nötigen Impulse, um jetzt den richtigen Weg zu gehen.

Wenn Gott damals zu den Vorfahren Ihres Volkes sprach, ich werde Euch vermehren wie der Sand am Meere, dann meinte er keine Einwanderung, sondern Geburten. Die Araber haben beschlossen, durch einen dauernden Partisanenkrieg, die Juden mürbe zu machen.

Auch da muß das Gebot Ihres Gottes Anwendung finden. Auge um Auge, Zahn um Zahn. Und zwar bei jeder Tötung eines Ihrer Leute, müssen fünf Feinde daran glauben. Das muß zum Grundprinzip gemacht werden. Sie werden erleben, daß in kurzer Zeit, keine Feindseligkeiten mehr zu befürchten sind. Angst, Schwäche, das sind schlechte Ratgeber.

Nach der Uno schauen, kann auch nichts helfen. Beim in Betrieb nehmen des Suezkanal, auch nur dann gestatten, wenn Israelische Schiffe darauf ungehindert fahren können. Religion ist gut, aber Wahrheit ist besser. Ihre Religion ab heute muß lauten,

Alles für Israel

Hochachtungsvoll

Heinrich Keh

